

సరస్వతి గ్రంథమాల- ౨

ఉద్భటా రాధ్య చరిత్రము .

గ్రంథకర్త

తెనాలి రామలింగకవి.

భవానీ ముద్రాక్షరశాల, బెజవాడ.

1928

చందాదారులకు
వెల 0-8-0

ఇతరులకు
వెల రెండు 0-12-0.

క్రీస్తు.

ఉద్భటా రాధ్య చరిత్రము .

తెనాలి రామలింగకవి ప్రణీతము.

భవానీ ముద్రాక్షరశాల,

బెజవాడ.

1928

All rights reserved

వెల రు 0-12-0-

BOOKS.

మా సరస్వతీగ్రంథమాల కార్యాలయమునవెలకుదొరకు
ఇ త ర గ్రంథములు.

	పోషకులకు	యితరులకు
శ్రీకృష్ణ భాగవతము.		
అది సభాపర్వములు	1-4-0	1-8-0
అనన్యపర్వము	1-4-0	1-8-0
విరాట ఉద్యోగపర్వములు	1-4-0	1-8-0
లలితాంబోపాఖ్యానము	1-0-0	1-4-0
హాలాస్యమహాత్మ్యము	1-4-0	1-8-0
ద్రౌపదీ పరిణయము	1-4-0	1-8-0
వెంకటాద్రిగుణ రత్నావళి	0-8-0	0-12-0
వేదాద్రి మహాత్మ్యము	0-6-0	0-8-0
కృష్ణామహాత్మ్యము	0-6-0	0-8-0
రాజ్యలక్ష్మీ పరిణయము	0-2-0	0-3-0
సేవ్య సేవకోపదేశము	0-2-0	0-2-6
కాలనిర్ణయ చంద్రిక		
పూర్వభాగము	1-4-0	1-8-0
ఉత్తరభాగము	1-4-0	1-8-0

చిరునామా:—

సరస్వతీగ్రంథమాల కార్యాలయము,

భవానీ పెన్షన్,

గవర్నరుపేట, బెజవాడ.

ప్రతిభా

[శ్రీ వేదాంత ప్రకాశాద్వైతము.]

సాక్షాత్, యే యాత్మ్యా లను నిర్వృతి భవములను వెల్లడిం
చుట సంకల్పము. ఇందు విశిష్టములను యుక్తారాధ్య
చరిత్ర ముద్బూధాద్వైతము భవములలో నొక్కటి. దీనికి

కర్త తేనాని రామలింగకవి.

అనగా శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యము గొలిచి సాక్షాత్ మునుకువా!
తేనాని రామలింగకవి, తేనాని రామకృష్ణమాయని అనుకొనితే
యెటులు గూడెనో తెలుసు. సాక్షాత్తులు గలదు. తొలుత నాటిను
తైవుడుగాను, సాక్షాత్తులు గలదు. పుయ్యనియు, దవ్వని వెన్న
వము పుచ్చుకొనియు, సాక్షాత్తు రామకృష్ణమాయని మార్పుపెయ్య
వనియు ప్రతీతి. దీని కీ కేళిగిడులు తులుగురు మెదలగవారు
గొడుగు పట్టు పట్టుకొనియు నుమ్మాయిరి. * అలెండ పట్టు నొ
క్కని పేరురు నాను శ్రీనివాసుని యుద్ధ. అట్లు విశ్వంతులు కేది
మనిన్న యాత్మార్థమును మానవేదాక యుక్తార్థముగాఁ గొన్ని
యాధారములు నిక పట్టి తేనాని రామలింగకవి యుక్త—

[రామలింగకవి రామకృష్ణమాయ.]

రామకృష్ణానికృతములుగా నిదివఱకు దొరికి ప్రకటితములయి
యున్న గ్రంథములు లేదు. అవి పాంచురింగమాహాత్మ్యమును ఘటి
రాచలమాహాత్మ్యమును. రామలింగకవికృతిగా నిప్పుడు ప్రాతగా
దొరికి ప్రకటితములనునది యుక్తార్థారాధ్యచిత్రము. తొలి నాటిను
తైవుడుగానుండి తవ్వని వెన్నముగా మాతెననియే నే నిందు

* విశ్వకర్మకంఠుడు కీరజనమనోరంజకర్త తేనాని రామలింగకవి యుక్త
మన్నాడు అలెడుకలు.

II.

ముందు నిరూపించున్నాడనుగాన యుద్ధటా రాధ్యచరిత్రము మునుపటి గ్రంథముగాను తెక్కిన రెంటిని దర్శింపవలెననిగాను బెలుపుచున్నాడను.

ఉద్ధటా రాధ్యచరిత్రమున రామలింగకవి నవ్విషయ విట్లు తెల్పుకొన్నాడు:—

సీ. కాండిన్యమనిరాజమండలేశ్వరపంక, పాథోధిసవనుధాభానుమూర్తిః
బాలగుమేలేశపదపరాజద్యయా, ధ్యానధారణపమదాత్తచిత్త
మానితాయాతయామానామధావిశ, పులమహాయాశ్చేదచి
రామేశ్వరిస్వామినిమణియకరుణావి, శేషపాషితవిలసితనమగ్ర

గీ, నవాజపాపిత్వము ధురీసంయుతాత్మ, లక్ష్మమాంబులు సునయాశోలక్ష్మీచలయు
రామధీమణికిని జుర్రుగి రామలింగ, నామగిఖ్యాతుఁ గావ్యనిర్ణయధురీను.

గద్యమునంగను, — “ఏలేశ్వర గురువ ర్ణ్యచరణారవిందపట్టరణ సకలకలాభరహిత
రామసార్వత్రికములకు ముఖ్యమితి కుమారభారతీవిరుచాభిరామ రామంగణం
ప్రదీప” మున్నాడి.

పాండురుగమాహాత్మ్యమున రామేశ్వరకవి యట్లు చెప్పుకొన్నాడు.

సీ. ... శైవవైష్ణవపురాణావలీనానార్యములు సీతుఁ గరతలానులకనిధియు

గీ, లంఘనమిచ్చాగ్రహారాధిమైన, కీర్తితేనాన్యగ్రహగన్ధేత విగ్ర
రాభికాళికెలను వీపు నరిసకవిది, రమ్యులుగవృష్ట! రామయరామృష్ట!

క. కాండిన్యనగోతురీడ నా, శిండలగురునిభుండ : భిలకావ్యరససహ
మండనకుండలుండపు ధూ, మండలవినురుండపు లక్ష్మీమాచరతనయా!.

“కానిద నిరూపము రామకృష్ణకవిచంద్రా శాండకీర్తిశ్వాసా!”

క. నాక్కాంతాశ్రయ భట్టరు, చిక్కాచాత్యుల మహాత్ము కీగురుమూర్తి
నిక్కపుభక్తి భజించెద, నక్కావ్యకలాకలాప మిడలుటకు.

గద్యమున: — ఇది కీర్తి సత్వరమగదనాధనిరంధికకృపాపరిపాకపరిశ్రవన
కవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన — అనియున్నది.

III.

రామలింగకవి.

కాండిన్యగోతుడు
శుక్లయజుర్వేది
తండ్రి, రామయ
తల్లి, లక్ష్మను
కుమారభారతీవిడదాభి
రాముడు

రామకృష్ణకవి.

కాండిన్యగోతుడు
శుక్లయజుర్వేది
తండ్రి, రామయ
తల్లి, లక్ష్మను
కారదనీరూఁము రా
మకృష్ణకవిచుదా!

యద్భుతవర్ణితుము బాల్యమున రచించినదిగాన 'కుమారభారతి' యని బిరుదు చెప్పకొన్నాడు. పాండరంగమాహాత్మ్యము ముదితమునున రచించినదిగాన 'కాండ నీరూపము' అని కృతినతి నెన్ను సంబోధించిట్లు చెప్పకొన్నాడు. కాన యీ భేదము సంగతమే. ఇన్ని సరిపడెయిన్నను నుద్భుతవర్ణితుమున రామలింగయ యని గ్రంథకర్త పేరును పాలగుమియే లేవ్వరుడని గూర్చుపేరును, పాండరంగ మాహాత్మ్యమున రామకృష్ణుడని గ్రంథకర్త పేరును, భట్టరు చిక్కాచార్యులని గూర్చుపేరును గాననచ్చుట, గద్యముల రీతులు భిన్నములుగా నుండుట రెండు నొక్క నిపేక్షేయను సిద్ధాంతమునకుఁ గొంత బాధకము గాఁ గాననచ్చును. ఈ భేదములు మరము మాటుటచే నేర్పడిన వేఱని నే ననెదను.

అందుకు సాధకములు.

ఇందును తీవరిణయ ము తెనాలిరామధరకవికృతి యొకటి కలదు.
* అం దిట్లున్నది:—

* ఇది రంజాపురపు సరస్వతీపుస్తకభాండా గారమునఁ గలదు. కీ మాతవల్లి రామకృష్ణకవి, యం. ఏ. గాత దీనిపయము 1914 సంవత్సరాదిసంచికలో "తెనాలికవులు" అనుభాగమునఁ దలిపినారు. వారే దీనివ్రాసిన చెన్నపురి గవర్నమెంటు లైబ్రరరీని ఒసగినారు.

IV.

.....కవితాళునతామహు మత్పితామహుఁ

రామయరామకృష్ణ కవిరాజుఁ దలంచి నురించి మొక్కిక్కడక.

గీ. తదనుసంభవ మణిని నుదక్షిణాపరిణయ మఖిలావ్యవసాధరీణు శాంభో
కవికదంబములోనఁ బ్రభాభ్యుతింగన్నయన్నకవిండు ధీసాండుఁ సనితులికు

* * * * *
నీ. పొక్కి మీపెదతార పాండురంగాది సత్కృతులు చేసెను రామకృష్ణమఁద
అనుజాడన్నపు మీసితార రచయించెఁ, బరగ నుదక్షిణాపరిణయంబు

మితాత క్రిగిరి చాతుఃపభ్యాతి, క్రియైమాహాత్మ్యకృతి యొనర్చె
కడిమిమీరఁడి యిప్పుడి రామకృష్ణాఖ్యుడొగ్గిఁగనె సంస్కృతాంధ్రయును

గీ. జొర యరిపించె మీయన్న వీరరాఘవాకవి వర్ణకవితామహత్వమునకు
ని న్ననూచాన స తాను నెన్నదెరిమిఁప్రాప్తివృద్ధయాజ్ఞరవి రామభట్రిమకవి.

దీనింబట్టి చూడఁగాఁ జాండురంగమహాత్మాదులను ంచించిన
తెనాలి రామకృష్ణకవియును నుదక్షిణాపరిణయము రచించిన తెనాలి
యన్నయకవియును నన్నదమ్మలని యేర్పడుచున్నది. దీనికి సరిగానే
నుదక్షిణాపరిణయమునఁ

గీ. నవ్యముగుణాభిరామ తెనాలిరామ, నండితాగ్రణి నాన్పర్వరే భవ్యనిశ్రు
హరపదాంభోజ సామఖ్యు నన్నపాఖ్యుఁ యొకఁ బిలిపించి యాదరోన్నతివహించి.
* * * * *

గద్యము. ఇది కీర్తిమతైనాలిరామేశ్వర కాశ్యతకృపాకటాక్ష లక్షిత కవితాభి స
రామయపండిత వీమర సహజవైవాచారసంపన్న ధీవాదివ్వుయ నామయ
ప్రణీతంబైన నుదక్షిణాపరిణయమందు- అనియున్నది.

ఈ నుదక్షిణాపరిణయ పద్యములవలనగూడఁ తెనాలి రామకృష్ణుడు,
తెనాలి యన్నయ యన్నదమ్మలగుట యితరప్రమాణ నిరపేక్షముగానే
యేర్పడుచున్నది. ఇట్లును రామయపండితునికొడుకు లే; తెనాలివాఁలే;

పిఁకాలమువారే (అది ముందు తెలియనగుచు) అంజేకాక రామలింగదే
 రామకృష్ణుడయ్యె ననుటచుగూడ నీనుదక్షిణాపరిమాయమే స్వతంత్ర
 ముగా సాధించుచున్నది. ఉదాహృత గద్యపద్యములచలన నన్నయ
 సహజశైవాచారుడనియు, తెనాలిలో వెలసిన రామేశ్వరస్వామియ
 నుగమానునది గలిత వేర్పివాడనియు, మఱియు-

గీ కాళిదాసాది సామ్యైకతలం దలచి, అంభరీభామిశేష భామధిపకుఁ
 నన్నపార్యమలం బుభసన్నుతించి, పాలగుమి భీమగురుని నప్పకైఁగొనకు.

అనుపద్యమువలనం బాలగుమి భీమయశిష్యుడనియు నెఱుక
 పడుచున్నది. దీనినిబట్టి యన్ని యాకుటుంబమువారము సహజముగా
 శైవాచారసంపత్తికలసిరి యు, తెనాలిరామలింగస్వామి భక్తులని
 యు, బాలగుమిచారి శిష్యులని యు దలవలసినది. * ముక్తమృత
 గంధమగు నుద్భటపర్వమును రచించిన రామలింగకవి యిట్టితక్షణ
 ములు గలవాడు. అతనిశైవాచారసరితి యుద్భటచరిత్రమున స్పష్ట
 ముగాఁగన్నట్లుచున్నది. మఱియు నాతడు 'రామేశ్వరస్వామి రమణీ
 యకరుణావిశేషబోధనిలసితసమగ్ని, సహజసాహిత్యమాధురీసంయు
 తాత్పర్యము 'పాలగుమిలేకదవయోజనస్వీయాధ్యాపధారణ సము
 వాత్తచిత్తు'డ ననియుఁ జెప్పకొన్నాడు. పాలగుమిలేకేశ్వరుడును
 బ్రాహ్మమిథీమేశ్వరుడును నన్ననమ్మలో తెండ్రకొడుకులో అయి
 యుండురు.

* పాలగుమిచారి గాఢధ్యులు గాఢులు. కామలింగుల కింకరు మాతేంద్రకు
 మంబోకఁడా యింటిపేరివాడు శైవాచార్యుడు కొండవీటి రెడ్డిరాజ్యమున
 నున్నట్లు కానఁచున్నది. పో. పాల్లమిక్రికంఠగురో. పంచాక్షరమంత్రసాగరు
 క్రస్య. శిష్యుడుశిష్యులకుఁబ్రహ్మకాక్షిణ్యపక్ష్మాక్షపక్య. శక 1886 నాఁటిది, పెద
 కొనుటి చాచార్యశాసనము శృంగారశ్రీశాధము నమబంధము చూచునది.

మటి యన్నయ తన యన్నయని రామలింగని (లేకరామ కృష్ణుని) బ్రస్తుతించునంతమాత్రాన వారి పాదర్యవిషయము సంజేహించు దగ్గరదేమా యనరాదు. తెనాలిరామభద్రాచారివతాత లన్నదమ్మలు ముగ్గురనయు, మొదటివాడు పాండురంగమాహాస్వ్య కర్తరామకృష్ణుఁడనియు, రెండవవాడు తంలిండికఁడగ్గిగిరియనియు, మూడవవాడు సుదక్షిణాపిణయకర్త యగ్గయ యనియు స్వప్నము గాఁ జెప్పినాడు గాన యిట్లొం దేవామునకు సుమలేడు.

అన్నయగారి మితము మార్చుకొన్నాఁ డన్నయనాదరముచే నన్నగారిని బ్రస్తుతించక పోయెనేమో! 'సహజశై వాచార'యన్నపద మానున్న నమనుదెచ్చుకొన్నవైషవాచారమువీడి వైషమ్యముచే జేర్చుకొన్నదేమో! రామకృష్ణగారి తనమితముమానును దోషపుకొనుటన్నన, పాండురంగమాహాస్వ్యమున 'శైవవైష్ణవ పురాణావళి నానాధారచరావటిష్ఠకరమ్యమతివ' + అని తనశైవ ప్రబంధాచరమును దెలుపుకొన్నాడు.

తెనాలిలో నుండుటచేతనేతర్వాది తెనాలివారనియింటిపే రేర్ప డిదిగాని యంతకముందు వారియింటిపేరు గొర్రెపాటివారని పాఠ ప్రాతలతో నన్నది. గురుబాడ్గిరామమూర్తి పంతులుగారు వీరేశ లింగము పంతులుగారును దీనినిజెప్పిరి. తెనాలిలోనున్న రామయవం డితుడు శైవవాచారముగాన యక్కడవెలసియున్న రామలింగ స్వామిపేరే తనద్రామ ఫర్తిగిరికి జెట్టుకొనినని నేను దలచుచు న్నాఁడను. అప్పుడు చెప్పటచేతనే కాక యాంగ్రిదిసాధనముగ నీ యి గూడ నాతడు శైవవాచారపరుఁడని రామలింగేశ్వరస్వామి భక్తుఁడని యేర్పడుచున్నది.

శైవవైష్ణవ పురాణావళి నానాధములు నీకుఁ గరతలామలకనిభము' అని సాతాంతరముకలదు. పాండురంగమాహాస్వ్యమున నీద్రామ పాతభేద లముతో నున్నది.

తెనాలిలో రామలింగేశ్వరస్వామి యాలయమున నొక యు
స్సవవిగ్రహమువీకమమిద నీశ్లోక మున్నది-

శ్లో. శ్రీతెనాలి నగరే వ్యరాజయే

ద్వాపాటి పురరాజుపండితః

కుక్షహుసిర శంకమిగురౌ

రామలింగ మునుయోగ్యవాక్యతిమ్.*

రామలింగని యింటిపేరు గాల్లపాటివారని యిదివఱకువాసి
నవా రెవ్వరుగాని యాశ్లోకము నునికి నెఱిగినట్లు తెలియరాలేదు.
రామలింగని యింటిపేరు తొల్ల గాల్లపాటివారనుట నీశాసనశ్లోకము
స్థిరపఱచుచున్నది. ఉన్నటారాధ్యదేవతలో రామలింగము తన యిం
టిపేకడో పేర్కొనినచేతు రామకృష్ణుడై పాండ్యంగమాహర్ష్య
మునను బేర్కొనలేదు 'శ్రీ తెనాల్యగ్రహరణిరేలి' అనుమాతనమున
జెప్పకొన్నాడు అప్పటికి తెనాలివారిని యింటిపేరు స్థిరపఱకుండ
వచ్చును. అన్నయ సువక్షిణాపరిణయమున 'దెనాలి' యింటిపేరు
చెప్పకొన్నాడు.

మునుముడగు రామభద్రుని చెప్పటచేతను, పల్లిపేరు మొద
లగునవి సరిపోవుటచేతను రామకృష్ణుడును, పన్నయను పన్నదమ్ము
లని స్పష్టపడినది. ఉన్నట చరిత్రమందు గానవచ్చు రామ(లింగేశ్వర
స్వామి యనుగ్రహము, పాలగుగివారి శిష్యత్వము, శ్రై వాచాము
మొదలగునవి సరిపోవుటచేతను, లోకమందు బారంభ్యముగా వచ్చు
చున్న ప్రతీతికిఁగూడ నిర్భావా మేర్పడుటచేతను, సుధృటారాధ్య
చరిత్ర కర్తయగు రామలింగయ్య వైష్ణవమతము పుచ్చుకొని రా
మకృష్ణుడై పాండ్యంగ మాహర్ష్యము రిచియించినాడని, వారు
వేటుపుడవుచు గారని, సర్తయించుట ప్రమాణదూతము కాదు.

* పదియేండ్లకుముం దీశ్లోకమునుగూర్చి గుంటూరులో శ్రీ మల్లాది సోమయా
జులుగారు వాడుక జెప్పిరి. మూడేండ్లకుముందు నేను జూచితిని. ఇప్పటికొకవి
(కుండుచూచి వాగ్)కి పోయెను. కుక్ష పం|| ముఖ కుక్ష శంకమిగురౌకారము స్వా
మికణ్ణపిళ్లగారి పుస్తకమును బట్టిచూడఁగా పరిశదకున్నది.

VIII

పోలికలు.

రామలింగకవియే రామకృష్ణుఁ డయ్యెనుట కింకను మఱి యొక బలవత్తనూనము చూపెనను, పాండులింగనూహత్మమున 'శైవైష్ణవసాక్షాత్' నాన్ధారచగా పట్టిపైక రిమ్మనుకీప' యని చెప్పి జుటచే నాతఁడో శైవపురాణకథల రచించి యుండవలె ననియు నీయన్నిటార ధ్వచరితము వానిలోనిది యగుననియు నను కొంటిను. తొలుతఁ బాను శైవుఁడై యున్నప్పుడు రచించిన యు డ్భటార ధ్వ చరితము లోని పద్యము లే మాస్త్రి మార్పిటుండఁ దర్వాత వైష్ణవుని రచించిన భుటికాచలమూహాన్వయమున నాతఁడు చేయకొ న్నాడు ఇదిగో చూడఁడు:—

సీ. ఆచలమతార్థ కట్టించి మఱికాని, మృగములు లేఁ బూరి కేయ నచట
ఆనమలోకమునకు నప్పించి మఱికాని, ముసలు కొద్దియకేనె లావ నచట
అంగకర్మ సికి నర్పించి మఱికాని, కొంబల కిగురాకు గొలుక నచట
అంగజానానికి నర్పించి మఱికాని, చిలుకలు పండ్లు భుజింప నచట

గీ. తక్కువగు జంతువులు శరభుఁ డలఁచికాని
యంచిత వ్రతములఁగోరి యుంక నచట
పదఁజూని నేయుంగల యాతఁవానినైన
నాయోగ్యులఁ గొనియాడ నలవి యగునె?

మ హరిఁబెండ్ బాగిపెంచు, సింగమొగి నయ్యటంబు లాడుక గరిక
మురిడక ఘటిపిధిజాలముల నిల్పు గేకి, చిట్టెల్లలక
గరుణక చిల్లల జాలముల్ దెనుచుఁ గాకంబల్ నికాశక భీ
కరఘాతంబుల పొందిఁ గన్న మొగుచుక గాంక్షి చి తద్రూపులక.

గీ. తదిసి మొట్టంబు తేపాడి తానహడి
డిగ్గియలచెరువలను బూదియ యలఁచు
కాలమునఁ బల్కును శిశ్రియంబకం యజామ
'హే' యటంచును జలపక్షు లెల్లయెడల.

ఉ. కా పగుణులఁ గ్రొల్పుచి కళకావకచక్రము శైవధర్మముల్
చేర్చిను నుపన్మసిండు కుకబ్బంపము లీశ్వరయోగకాస్త్రముల్

కోమలరీతి కాటకలు గూడి పఠించు వివేదరీతిగా

గానుఃకోశంబు బాదు పదకంబుగ వత్తుట భృంగబోధమౌత.

- సీ. అభంగం గానోవాహమ్యు లెన్నియొ కాని, తల ధరింతు రెందలును నడలు
పదినాలువవగల పాము లెన్నియొ కాని, యందలు నురగోడవారయ్యులు
దానించుచంద్రాంబు లెన్నియొ కాని, యందలు ధరింతు రన్యతకరుని
వివరాశిఁ బుట్టిన విషములెన్నియొ కాని, యందలు హాహలాలంగరులు
గీ, గంధగజదైత్యు లెందలో కాని యంద, అరుగజచక్రవర్తులధారు లైవారు
కర్మ బంధము....., కానికొనకుండ నిద్రింపఁజాలు ఘనులు.

[ఉద్బటచరిత్ర]

- సీ. మొకరికేటలు మూతి ముట్టపు తేనియన్, శ్రీమధునాని కర్పించి కాని
కోకిలమ్ములు చిగురాకులు గొనకవు, శ్రీవనమరి కర్పించి కాని
లేబుచ్చికర్ గబళింపపు వారిముల్, శ్రీనీలమూర్తి కర్పించి కాని
ఘంఘరికిఁజలకుం జలుకలు దలచవు, శ్రీమాధవునకు నర్పించి కాని
గీ, యింతజంతువులను వారి మతిఁ దలంచి, కాని యేకర్తనమానకుం బూన వనిన
వారపోవనమాహాత్మ్య మభిమతింప, నువియే నే మొగంబులచిలువైన.
మ. పులు లేడున్ మృగకాటకంబుల హారల్ వోపించు నర్కాద్యుతిగా
గలభానీకముఁ గాకమల్ మెలగు ఘాతక్రేణిలోఁ బిల్లు లె
లక్మలఁగానున్ శిఖికోటి లేజలువలన్ లాలించు నుక్కుల్లు బ
స్వలనచ్చాయలనుంచి యగ్నటి యరణ్యానీప్రదేశంబులన్.
క. ఒకచిత్ర మచటి జటిపాఠికి మున్ సంజలకు గుంకి లేచి నమాధిక
నకలకనుంతులు తారకమంత్రోచ్చారణాభిరతి మరిఁ జొదలున్.
మ. కుకమల్ పామినుకున్ గుణించు గణించున్ ధర్మ మర్మేతిహా
పకధర్ కాకిక రీతిగ్లాను మనవన్ శేషభాషావిశే
షకళాకాస్త్ర ముపన్యసించు ఒకమల్ సాత్రాశిశిపాగిణి
యకనామారి నకున్ పఠించు నరతోద్యద్ధిగీతాచాతుర్యం.
సీ. నునుగాలి దూదిపావపు లెన్నియొకాని, యందలు కయనీకృతాహిరులు
నురలోకవాసినీర్థము లెన్నియొ కాని, యందలు విద్యుత్తీర్థాంబుపడిలు
నీట జనించుమానికము లెన్నియొకాని, యందలు కాస్తూభవారయ్యులు
చలికేడివెలుఁగులపాము లెందలోకాని, యందలు నిండుకణావద్యుతులు

గీ. ఖగమలాధీశులెందఱు కలరొకాని, యంతఃకల ముల్గురొకెక్కియమలవారు
నారువోసిసరితి నున్నార ధీశు, లక్షగతియందుఁ గావురం బున్నవారు.

[ఘటికాచలహహాత్మ్యము] *

ఉద్భటారాధ్య చరిత్రవద్యముల ఛాయాగల పద్యములు పాం
డరంగ మాహాశ్మ్యమునఁగూడ లేకపోలేదు. కాని ప్రాధానియైన
రచనముగుటచేత జాండురంగ మాహాశ్మ్యమున నీవిధముగాఁ బొడిచినా
టయే యుండదు పద్యములు గానరావు. ఈవాదనములన్నియు రామ
లింగఁడే రామకృష్ణుఁ డయ్యెనను సిద్ధాంతమును నిర్వివాదముగా నెల
కొల్పఁగలవని నానమ్మకము.

ఇంకొకసాధకము.

ఇన్ని సరిపడినను ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర రచనాకాలమును,
పాండురంగ మాహాశ్మ్యరచనాకాలమును నొక్కపురుషుని జీవితపరి
మాణమునందుఁ బొందినవిగా నుండినచో నితనివాదముల పమ్మయి
పోవలసివచ్చెయగును. అదిక్కులేకుండ వనియుఁ గుమరుచున్నది. ఒక్క
నితే రెండుపేర్లను సిద్ధాంతము నిర్వివాదముగా నిల్పుచున్నది.

ఉద్భటచరిత్ర రచనాకాలము.

కొండవీరు ఉద్భటాధ్యక్షుఁడుగా నున్న వాడినట్ల గోపమల్లికద
మాఖ్యోద్యోగియైన యూరెడేవఁడుగ్రతి యుద్భటారాధ్యచరిత్రము కృతి
గొన్నాఁడు. అదియెల్ల గృహ్యవనరణికలోఁబాడఁదగును. శ్రీకృష్ణదేవ
రాయఁడు క్రీ 1515 సం॥ కొండవీరు జయించెను. అరియెవలుగాఁ
గృహ్యరాయు యే? ఇది లోపడినది. కామలవంశీయగు సాళ్య
తిమ్మఁడు కొండవీటిపాలనమును దన మేల్లుఁడగు వాడినట్ల గోపము

* ఘటికాచలహహాత్మ్యము తెనాలిరామకృష్ణుని రచితమయినను పది
యాతని మఠమనికాలమున (అమలమని పేరులేదు) ఖండోజీరామఁడను మహాకా
వ్యునినకు గృతీయాయఁబడినది. కాన యందుఁ గృత్యవరణిక రామకృష్ణుని రచనము
గాదు. రామకృష్ణుని విషయ ముండేయియు లేదు. అది కలాశరీ ముద్రాక్షరకాలలో
1802 సం. ముద్రితమయ్యెను.

తి కన్పించెను. నాదిండ్ల గోపముఁది ముప్పిఁభాగముఁడు. గోపముఁది
క్రి. 15 17 న దేవముఁది కొకయగ్రహరము నొనఁగెను.

దేవముఁది తై నాచార వరాయణుఁడు. ప్రాసాదాధ్యుని
వశమువాడగు చంద్రశేఖర వాచంఁడును శిష్యుఁడు. మఱియు మ
హాద్వాంసుఁడగు లొల్ల లక్ష్మీధరమఁదినునకు శిష్యుఁడు. ఆలక్ష్మీధ
రుఁడు కల్యాణింపఁగా శివపంచస్తవి కీర్తఁడు వ్యాఖ్యాసము రచించెను.
అందు:—

శ్లో. నాదిండ్ల గోపవృత్తే దూరజేక చరితావతా

కృచ్ఛిర్భూ కృచ్ఛిన్తైత్తి కృచ్ఛిర్భూ కృచ్ఛిర్భూ॥

* * * * *

.....యశ్చ దస్త్రై క మాదా, దధిలమశుపతిం దేవయాతాశ్చవర్య

స్పృహం పీచందిమాశి న్దయతి నరువరః, పోలకాకాశ్య కంశ్య॥

(ఈ గురువిఁగూర్చి శిష్యులారాధ్యచరిత్రము వశతరణిఁగను
గ్రంథావసానమును సూచిం జూచునది.)

“నచాయం దేవయాతాశ్చోమహిమ స్తవనంధికాన్

లక్ష్మీధర కటాక్షేణ కరుతే నురుతేజసా॥”

దేవముఁది గోపముఁదిచే నగ్రహరారి సమ్మానముఁ బడసి
ప్రఖ్యాతౌఁడయింపినవనే యుద్భటచరిత్రము కృతినందియుండును. ఆ
కాల మించుమించుగా క్రీ 1523 అని తలఁపవచ్చును. దీనిచేఁ జనాలి
రామలింగగవి కృష్ణదేవరాయలసథలో నున్నాడన్న లోకప్రతితి
సదాధారమయి సంక్షేపమగుచున్నది.

‡ పాండురంగమాహాత్మ్య రచనాకాలము.

పాండురంగమాహాత్మ్యము విరూరి వేదాద్రిమంత్రి కంఠమ
యినది. ఆ వేదాద్రిమంత్రి కందాళ యవ్వలచార్యుల శిష్యుఁడు.

‡ శ్రీహనుల్లి రామకృష్ణకవిగారు “రెనాలి కవులు” అనుపేరు 1914 అం
ద్రవర్తిక సంపత్ కాది పండికలో వ్రాసిన వ్యాసమున పాండురంగమాహాత్మ్య
రచనాకాలమును బక్కఁగా నిర్ణయించితారు, దానిపొరకే ఇక్కడ చూడఁబడినది.

మంగళగురువరాజు కుమారుడగు పెదవంగమాపాలునొద్ద వ్రాయ నశాడు. చిత్రభారత కృతివరితండ్రిపెద్దతల్లిగారును, వైద్యులచే విలాసకర్తయగు సారంగతమ్మవీయు, నీ కందాళ యిప్పలాచార్యులకు శిష్యులు. శ్రీ 1543 పరాధన వత్సరమున గండికోట వాభుక్ర కందాళ ప్పలాచార్యులకు భూదాన మొనగిన కావసము గలదట. దీనిబట్టి పాండురంగ మాహాత్మ్యరచనాకాల మించుమించుగా శ్రీ 1551, 1560 లగునని తలంపవచ్చును. మఱియు పాండురంగ మాహాత్మ్యమున రామకృష్ణునిచే

భట్టరు చిక్కాచార్యుడు.

తన గురువుగా స్తుతింపబడినాడు. ఈచిక్కా, చారునికీ బలువు రాంధ్రకవులు శిష్యులయి యుండిరి. చాతుర్వ్యాటకామాహాత్మ్యము, ఆరంధకావనమాహాత్మ్యము మొదలగు ప్రబంధములను రచియించిన లింగమకుంట రామకవి (ఈతడు తెనాలి రామకృష్ణకవి యల్లుడు) యు నాతనినిగొమ్ముడగు లింగమకుంట తిమ్మకవియు నీ చిక్కాచార్యులకు శిష్యులు.

క. గురురాజు పట్టభద్రుని, నరిహరు కీర్తనగనాంతాంతభవన్ భ

ట్టరు చిక్కాచార్యుల మధ్యమం దలంచి యడగులకు పతుల్ గావించున్.

[లింగమకుంట రామకవి.]

సీ. కీర్తనైష్టవహితుడఁ జక్కయభట్ట, శిష్యుడఁ—[లింగమకుంట తిమ్మకవి.]*

మఱియు రామకృష్ణకవులచే గావించినము కృతి గొన్న వాడు కొండరాజ తిమ్మరాజుగొడుగు వేంకటాద్రియు నియూచార్యుని శిష్యుడే.

క. కీర్తనచక్కట్టరుచిక్కాచార్య వర్య శిష్య యరులిత కార్య

శాస్త్రాచార్య గురుత్వాదుల జయలిత ధైర్యయంతర్వసిధి!

[రామచక్రము కృతివరితంధనము.]

* సులక్షణసారకర్త (లింగమకుంట తిమ్మకవి) అప్పకవికంటె దర్వాది వాడని కం. పి. గారు వాఱియుట శాస్త్రీమాదికము.

మఱియు ఏకామండకకృతివతి, పాండరంగ మాహాశ్మ్యకృతి వతి యగు విరూపి వేదాద్రిమంత్రినేలిన ప్రభువైన పెకనంగభూపాలు నకుఁ జెల్లలి కొడుకు. కా. 1505, క్రీ 1584 వ్యభానువత్సరమున వేంకటరామస్వామివలచే నా కొంద్రాళ తిమ్మరాళకొడు కగు వేంకటాద్రి కామండకకృతి నందుకొన్నాడు.

మ. రమణీయంబుగ కాలివాహళకత్తంబుల్ గతంచై సహ
సృజువేదాబుజ నాటునై వెలయఁగాఁ బొగిం దెరింగించి రా
ర మహిందిమ్మయ వేంకటాద్రిభు పేరక వేడ్కఁ గామండకీ
యము పీఠేంకటరామ కృష్ణులు వ్యభాస్యబంబునక తూఢిగాక.

వీనిఁబట్టిచూడఁగాఁ బాండరంగ మాహాశ్మ్యకరచనాకాలము క్రీ 1565 ఇంచుమించుగా నగునని యోచించుచున్నది. అయఁగాఁ దె నాలి రామలింగకవి యించుమించుగా క్రీ 1525 ఉద్భవించిరమున, మఱి ముప్పదియేడ్లకుఁ బాండరంగమాహాశ్మ్యమును రచించి యుండునని చెప్పనొప్పుచున్నది. మనకవి తిమ్మఁడగు వడ్డయకవి సుదక్షిణాపరిగయరచనాకాలము కూడ నిందుకు పోవచ్చుచున్నది. మఱి పెక్కుమాన్యులచేఁగూడ మన కవివర్యుని కాలమును నిర్ణయింప వచ్చునగాని యామర్తములు కొంత జ్ఞాంకతిరుగుడుగానుండటచే తను, ఇప్పుడు చెప్పిన కాలమునకే చేడకవిగానుండుటచేతను విడ నాడినాఁడను.

కాస్తుకులు.

నేఁ జూచినంతఁజూకఁ గవిస్తుకులలో 'రామలింగకవి'యన్న పేరే కానవచ్చినది. నమమఁ దెచ్చిపెట్టుకొన్న రామకృష్ణనామము ప్రాచీనకాలమునఁ బ్రఖ్యాతము కాలేదు కాఁబోలును! పాండరంగ మాహాశ్మ్యప్రేక్షితు ప్రఖ్యాతమైసతర్పాత రామకృష్ణనామముగూడ రహితకేసినది.

ఉ. రంగుగఁబాండరంగని తెంగలరంగ రచించి వేడ్కమీ

బుగ భలోస్తులక వృత్తః గంగొక నొనర్చు పరంగంబు నింగి ము

ట్టంగ మెలంగునేరువు గడంగి చెలంగు నభంగవద్యునో
లింగుని రామలింగ శశలింగకళావిధిగ్ గణించెదక.

[నాగ్నజి ప్రీతిపరియము-సల్లారి నరసింహకవి.]

క. కృ. నార రసాలింగక, రంగత్కవితా వదీరరంగము పృథకు
త్వంగద్యుజంగ దూంగద, లింగయ్య తెనాలిరామలింగముఁ దలఁచుక.

[వృథుచరిత్రము-పరస్పరీసామయాది]

పైవర్ష మాతఁడు లింగధారియనికూడఁ జెప్పఁచున్నది.

„లింగవాసుని రామలింగకవిని” [నూన్యపురాణము, రామలింగకవి.]

„రామ, లింగకవి కామభక్తుల లీలఁదలఁచు”

[అభ్యాశ్చరాశాఢగము, శరభక కవి.]

„భీమకవి రామలింగకవి” [చంద్రీరేఖావిలాసము, జగ్గక.]

ఇబంధరత్నావళిలో తెనాలి రామలింగకవి కృతులు కందర్ప
కేసువిలాసము, హరిలీలావిలాసము నను వానినుండి కొన్నిపద్యము
లుద్ధరి పఁచింపి. వానిగూర్చి ముందఁ దెలుపుదును. అందును
రామలింగనామమే యున్నది. మఱియు నీచాటుపద్య మున్నది-

ఉ. లింగవిషిద్ధుఁ గల్వల చెలింగని మేళకకంఠుఁ డి)కూ
లింగనిఁ సంగతారి లవలింగని కర్తమదూషిత స్మృతా
లింగనిఁ గృష్ణచేతిని వాలింగని నీలకచక విధాత్మనా
లింగని రామలింగకవి లింగనికీర్త వాసిండు దిక్కులక.

అన్వకవి మొదలగువారు మఱియుఁ బెక్కురు రామలింగదనియే
పేర్కొనిరి అయినను ఆతని యొక్కఁడగు లింగమకుంట రామకవియు,
మరుమఁడగు రామభద్రకవియు రామకృష్ణరామమును పేర్కొనిరి.

చతుర్వాటికామాహాత్మ్యము, అనంద కావన మాహాత్మ్యము
నను కృతులఁ:-

సీ. కి)రామసేవాప్రసిద్ధుఁ గాశ్యపగోతు), శుభదకాత్యాయనహుతీపాతు)
లలితచాగునిఁ గాశ్యయంత్రికిని గోప, నకును దోహతు) సప్రకవిపాతు)
తిరుమలఁతాగర్భవరవార్ధి శూక్లంఘ, ధన్యాత్మ లక్ష్మవీధానత్రు)
నిజపాలకజననిష్ఠాగరిష్ఠ రామసచిశుబ్ధ రామజనధుర్యు

గీ, రామకృష్ణాఖ్యజాతరః బ్రహ్మచర్యపు, కుక్కుటాచార్యయనః తేర నూరితాచ
యానుజానిః తిమ్మధీవిధి కగ్రజాతు, నవఘ్న లింగమకుంట రామాద్య కత్తు. *

ఇట్లు అల్లుడగు రామకవియుఁ బూర్వోదాహృతపద్యమున
మనుచుఁడగు రామభద్రకవియు, రామకృష్ణరామము పేర్కొనుటకు
వారు వైష్ణవశుభముం దెక్కువగా నభినివేశము గలవారిగుట కారణ
ము గానచ్చును. వారి వైష్ణవమతాభినివేశ మాయాగ్రంథములఁ
జూడవచ్చును.

మఱికొన్నికృతులు.

తెనాలి రామలింగకృతులు మఱిరెండు తెలియవచ్చుచు
న్నవి. వానిపేర్లు కందర్పకేతువీరానము, హరిలీలావీరానము. ఆప్రబం
ధము లిప్పుడు గానరావుగాని, వానినుండి కొన్ని పద్యములు (పబంధ
రత్నావళిలో నుద్ధృతములయినవి. వానినా) గ్రంథమునఁ జూడఁదగును.
ఇవిగాక పాంచురంగ విజయమున మఱియేనూ అని యీకవికృతు
లున్నట్లు కొందఱు పేర్కొందురుగాని వానివిషయము సమ్మోదగి
నది కాదు.

క థ లు.

తెనాలి రామలింగని కథలని దక్షిణ హిందూదేశములఁ బ్ర
ఖ్యాతికిఁగి పెక్కుగథలున్నవి. వానిగూర్చి మహామేధియుఁ జెప్పఁ
బాలము. ఆతఁడు హాస్యచతురుడై యుండవచ్చును. నిజముగాఁ గొ
న్నికథ లాతనికి నంబంధించినవే కావచ్చును. లోకులు మఱియు ననే
కాద్భుతకథ లాతనికిలకుఁ దగిలించియు నుండురు. పెక్కుగథలు శ్రీకృ

* ఆనందకావక నాహాస్యములో 'నిజపాలకజనక' అనుచోట "నిజజనకా
(జన)" అనియున్నది. దీనిచే కారకు తపపెద్దతండ్రికిఁ దత్తుఁ దమ్మకని తెలియన
గును. లింగమకుంట రామకవి తెనాలి రామకృష్ణకవిఅల్లుడని లింగమకుంటరా
మెల్లరు నేటికిని జెప్పుచున్నారు. నేడు లింగమకుంటవాఁ యల్లురగు శ్రీ కొండ
వెంకటకృష్ణా పంతులుగారిపల్ల తొల్ల నిది విని తర్వాత లింగమకుంటలో వివా
హించి రామకవికృతుల నుపాదించి యుండునుకాచి నేనిది తథ్యమని నమ్మితిని.

వ్యదేవరాజుల గోష్ఠిలో జరిగినవిగా వివరములు. రామలింగుడు రాయల సమకాలమువాడే. కావున నవి సంభాష్యములు గావచ్చును. చాటుపద్యముని మాదిరిలో నేనాతని కథలకు సంబంధించిన చాటు థాంబుల గొన్నిటిని తేల్చివచ్చెను. కొంతకొంతటి యిక్కడ చూపుచున్నాడను.

క. ఓయమ్మలార! మంయల, వేయేల మకారకొమ్ము వివరవిగానికా
వా యెత్తకుండఁ జేసిన, వా యెత్తడు రామరాజుపరుడేమిట.

అతియ రామరాయనికి వాయురోగము వచ్చెనట! అంతఃపురస్త్రిబారినకి నుండులనిప్పింప దంటాలు పడుచుండగా రామలింగు డీపద్యమును జెప్పివచ్చెట. మకారకొమ్ము వివరవిగా, తనగా మూర్తికవి. అతని వాయి=కోరు, ఎత్తకుండఁ జేసినచో రామరాజులకు వాయి=వాయురోగము, తలచూపదని పద్యార్థము. మూర్తికవి విషకవిత్వవయోగముచే రాయలకు రోగమువచ్చెనని స్త్రీయ నమ్మించి యాతని యువోగభైభవము నూడగొట్టెనుట కెత్తిన యెత్తుగాఁజూపెనట!

ఇకఁ గవివిషయమును విడిచి ప్రస్తుతగ్రంథమును గైకొందును. శైవారాధ్యులలో నొక్కఁడయిన యుద్భటారాధ్యుల చరిత్రమిందు వర్ణితమయినది.

ఉద్భటుడు.

పాల్కురికి సోమనాథకవి రచించిన బసవపురాణములో సత్సమాజానందమీన నీయుద్భటుని చరిత్రము వర్ణితమైనది. ఆతడనే మనకవి ప్రవచించి ప్రబంధముచేసినాడు తెలుగున మల్లికార్జున పండితారాధ్యుఁడను, నన్నిచోఁబడును ముద్భటుని స్తుతించిరి.

క. శూరిల సైవరచకా, స్థిరనిరుచమథక్తిఁ బశుదేహమతోడగా
మరుచిరవిహసకున పి,పురమున కుద్భటుఁడు పీఠిఁ బోవఁడె రుద్రా!

[వివర క(పారము.)]

క. క్రమమున నుద్భటుడు గవి, ర్వము మెలయఁ గుహరసంభవము, పాలం

కారము, గూఢపస్తమయ కావ్యముగా హరు(ర?)లిల, చెప్పి హరుమెప్పించెకా.

[కుహరసంభవము.]

వయవద్యములఁబట్టి నుద్భటుడు హరలిల, కుమారసంభవము, అలంకారగ్రంథము (కావ్యాలంకారసంగ్రహము) రచించినాడని తెలియ నగుచున్నది. ఇందు గావ్యాలంకారసంగ్రహ మొకటియొక్కదక్కిన విషయము కావరాకున్నది. అతని కుమారసంభవమునుండి కొందఱు అలంకారికులు కొన్నిశ్లోకముల నుద్ధరించిరి. * ఉద్భటుడు కాశ్మీర రాజగు జయచూనిసభలో విద్యావతిగా నుండెనని (శ్రీ. 779 నుండి 813 వఱకు) రాజతరంగిణిలో నున్నది.

అంధగ్రంథ లీతని శివకవులలోఁ బేర్కొనుట మన కథానాయకు డీతఁడే యనుటకు సాధకముగాని యీకథలో నాగ్రంథముల స్మరణము లేకపోవుట యు. గాఁముసరివడకపోవుటయుఁ గొంతబాధకమగుచున్నది. ఈప్రబంధమున నుద్భటుడు ముంజభోజునికి శైవదీక్ష మొనఁగిన గురువుగాఁ జెప్పఁబడినాడు. ముంజభోజుడు దశమశతాబ్దివాఁడు. ఉద్భటుని గ్రంథము లీభోజుని కింకను బూర్వకాలముననే వ్రాసెనని. ఈయంభటారాధ్యచరిత్రలో ముంజభోజుని పేరున్నను దీని కాకరమయిన జనవపురాణమున భోజుడనిమాత్రమేయున్నది. ఇతఁడు భోజులున్నాడుగాన యీతఁ డాకాలమువాఁ డయినను గావచ్చును. ముంజభోజుడనట రామలింగకవి స్వకల్పితముగాన యది యాశ్రమాదులలోనివేయఁ జచ్చును. ముదిగొండవారిని యిప్పు డాంధ్రదేశమునఁ బ్రఖ్యాతులుగా నున్న యారాధ్యత్రాహ్మణుల కీయంభటారాధ్యుడు మూలపురుషు

* పన్నిరోదని కుహరసంభవము పీఠికామాకుడు.

XVIII

డని యీవ్రీజంధనుండుఁ గలడు. ఆయుధ్యునిదగ్గఁజనుండి ముని
 గొండవారికంశ్రీకమముగూడఁ గొంతగ్రంథాంతమున గానవచ్చుచు
 న్నది. ఈవంశ క్రమము పాల్కురికి సోమనాథుని గ్రంథమునఁ గాన
 రాదు.* కర్ణాటభాషలోఁగూడ నుద్భట చరిత్రములు గలవు. సోమ
 రాజుకవి బసవాంశకవి యనువారిద్వయ వానిని రచించిరి. పాల్కురికి
 సోమనాథుడు కుమారపాలఘోర్యునినిదిగాఁ జెప్పినకథనే కర్ణాటకకవు
 లుద్భటునికథగాఁ జెప్పిరి. ఆకర్ణాటకకవులకంటె మనసోమనాథుఁడు
 ...రునఁడు. కుమారపాలున కుద్భటదేవుఁ డని నామాంతరముగా నా
 యుద్భటదేవచరిత్ర పీఠికలో శ్రీశ్యామాచార్యులుగారు వ్రాసిరి అది
 యెట్లా? మల్లికార్జున పండితారాధ్యుఁడు సోమనాథుఁడు, వారి నిర్వ
 రను వేర్వేరుగాఁ జేర్చొనిరి. కుమారపాలుని చరిత్రమున నాతని కా
 నామాంతర మున్నట్టు చెప్పరయిరి. పాల్కురికి సోమనకథ చొప్పున
 రచింపఁబడిన యీయుద్భటారాధ్యచరిత్రమునకును, నాకర్ణాటకవం
 థములకును నేనియు సంబంధమును గానరాదు.

* చంద్రశేఖరగురునిపలకు నావంశక్రమమున్నది. ఈచంద్రశేఖరుఁడే దేవ
 యమంతి గురుఁడగునని నేననుకొనుచున్నాను.

విజ్ఞప్తి

శ్రీమదుద్భటారాధ్యచరిత్ర మనెడియాపవిత్రగ్రంథము తెనాలి కామరింగమహాకవి రచించె నని మాకంజే మున్నగువారివలన వినియుండి యీచరిత్రము మామూలపురుషునిదివ్యతారిత్రక మగుట నే నీగ్రంథసంపాదనమునకై భగీరథ ప్రయత్నము లొనర్పితిని గాని “కష్టభరేనహిపువర్షవతాంబధజై” అనుకాళిదాసోక్తి ననుసరించి గ్రంథసంపాదనా మానయిందు వినింపక గ్రంథమును సంపాదించి ప్రికటింపఁగలభాగ్యము కలిగినవంతులకుఁ గలిగిననాసంతోషము నిండుక విపింపఁదలంచి మనవిఁజేసికొనుచున్నవాఁడను.

ప్రప్రథమమున నీచరిత్రము నైజాంతుండలమునుండి సంపాదించి నాకొసఁగినవారు మన్మిగులిను వేములపల్లిగ్రామీణవాస్తవ్యులును అగు ములుగు నుబ్బి హ్యణ్యకాస్త్రిగారు. పీఠాసంగీపతాళీచక్రగ్రంథము శిథిలాస్థనంది మఱియొకప్రతి యుండినఁగాని వాఁయుటకు పలనుపడనిస్థితిలోఁ బ్రత్యంతర మొసంగినవారు అస్మద్వంశమాతృకాయునులును విద్యద్వరేణ్యులును తాడికొండవాస్తవ్యులునగు బ్రా మనికొండ నాగలింగకాస్త్రిగారు. ఈరెండవప్రతియందు 1, 3 అష్టాశము లొకింత శిథిలమైయున్నవి. ద్వితీయాశ్వాస మనలే లేను. ఈ 1, 2 ప్రతిభులసంప్రతింపులోఁ గొంతవడినపద్యభాగము లట్లనేయుంచి లభించినంతవఱి కున్నచున్నట్లు నొకప్రతి నెన్నివాఁసితిని. తరువరి: నే నిద్దానిసంస్కరణ మెల్లు ననుకూరణునని విచారించుచున్నెడ నుభయకాస్త్రియులు భోగేశ్వరస్వత్యురభ్యావాదిగ్రంథ రచయితలును పెడనవాస్తవ్యులునగు బ్రా మణిపల్లి మల్లికార్జునకాస్త్రిగారు లేఖక ప్రమాదముల నవరించి లాఠభాగములఁ జాలనలుకుఁ బూరించి దనుచేసిరి. అనంతరము దీనిచుదిగిరిపింపుప్రయత్నములో నే నున్నసంగతిని విని సదస్యతీవ్రతికాధి పతులైన మహారాజరాజశ్రీ రాజా వాసిరెడ్డి శ్రీగుర్దాసదాశివేశ్వరశ్రీసాద్ బవాదర్ జయంతిపురంరాజాగారు గరువంశము నకు మూలకందమైన నీయద్భటారాధ్యచరిత్రము నశ్యంతగౌరవభావముతోఁ దమపత్రికయందుఁ బ్రకటింప నుగ్మక్తులైయుండ నింతలో భాగ్యవశమున మామక్త్యులసంస్థానమును దర్శింపవచ్చిన నుప్రసిద్ధవిద్యర్థులవివరేణ్యులును మన్మిత్రులునగు బ్రా వేటూరి ప్రభాకరకాస్త్రిగారు ఈయుద్భటచరిత్రమును జూచి తెనాలి రామలింగనికవిత్వమాటఁ గఠుంగఠు సంతసించి పురాతనగ్రంథములనిన సహజోత్సాహపడుటకు కాస్త్రిగారు మాప్రార్థన ముపై గ్రంథపరిష్కారమున కిశ్యుకొని చక్కగఁ బరిశోధించి కనిపూదయ

మెటింగినంతమట్టు పూరణముల సంస్కరించి మఱింతపెట్టుగుపెట్టుటయతాక
పాంతురంగమాచార్యైదికృతులు రచించినరామకృష్ణుడే రామలింగకవి అని
సిద్ధాంతీకరించుచున్నవైతనికీ త్రాసియొసంగిరి. నా కీ గ్రంథసంపాదనమునకు
దోత్యాటుగావించిన బ్ర॥ ముఱుగు ముద్రహస్తాణ్యకాస్తిగారికిని బ్ర॥ ముదిగొండ నాగ
లింగకాస్త్రులవారికిని సంస్కరించి క్రకటశాశ్వాతములైన బ్ర॥ మల్లంపల్లి
ముల్లికార్జునకాస్తిగారికిని బ్ర॥ జేటూరి ప్రభాకరకాస్తిగారికిని గృహతాధిపతివలన
శతంబు లర్పించుచున్నవాడను.

ఈచరిత్రమును తమసరస్వతీశత్రుకయందుఁ బ్రకటింపించి నా కీ గ్రంథ
మును ముద్రింపించియొసంగిన మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ తాతా వాళిరెడ్డి శ్రీధర్మావధా
నిశత్యరద్రుపాద్ బహదర్ గారు ఇతోధికసర్వైశ్వర్యవిరాజమానులై వంశాభివృద్ధి
నొంది అలరుటకు నప్రమమపాస్కరింపమగుట్లే నాయుమామహేశ్వరతత్త్వమును బ్రా
ర్థించుచున్నవాడను.

ఏమహానభావులకడనైన నీయొద్భటారాధ్యచరిత్ర ముండి దయచేసిరేని
తక్కుంగలరాసముల ద్వితీయముద్రణమున సవరించి వారికి ముద్రితప్రతుల నొసంగి
కృతార్థుడ నయ్యెదను.

బుధజనవిశ్లేషుడు.

ముక్త్యాల.

ముదిగొండ బహువయ్యకాస్తి.

శ్రీ ఉద్భటారాధ్య చరిత్రము.

ప్రథమాశ్వాసము.

కా.
 పాదాంభోజః ఉద్భాతృవి
 ద్వావిశ్వాంతుడు చంద్రశేఖరుఁడు నిత్యశ్రీయుతుం జేయు భ
 ద్రావాసుం ఉగుమరదేచక్షుఁ నిత్యశ్రీయుతుం జేయుతఁ.) 1

మ.

 గ్ధమరద్యుక్తరత్నదీప్తిలహరిః క్తాంగంధస్థరే
 ఖ మృగాత్యంతరదత్తనూతనః భాంకం బంధు నంకించునా
 హిమశైలాత్మజ 2

ఉ. జామణికాంతి చర్చి ని
 త్యాకరత్నగైరికమహాద్యుతిః బొల్పుననీలశైలముం
 దీప్తిమమేను మేటిజగత్తీధరధారి మరా ...
 3

ఉ. అంచితపక్షపాతగతిః సారయః గూఢట గల్లి కాదా
 చంచలశేఖ్ర హంసిక్రియః జూనిజూనపద్మమిందుః గీర్
 డించ సుఖించుచోర్తి
 శంఖగ. నన్నయమంత్రీదేచనిక.

సీ. సజలవలాహకశ్యామమోహనమూర్తి భద్రాకాలిక శేఖ్రీపర్య మొసగ
 పీఠరసాం
 లంబులు, శైలతూవు నమృతంపుఁగలిమిఁ బోల్పుఁ
 దరశదంష్ట్రాధాశ్శక్త్యంబులును భూషణపభాంకురము లున్నతిఁ దరిర్పుఁ

- గీ, గాంపటి
- ... కీర్తివరభరమాత్రి, పోరిను నూరన్నధీమణిఁజేచమంతి. 5
- చ. అమృతకరావతంసుతలఁజుండలియేటిజలంబుఁ గోలి తుం
డము గొ యుగ్మవి
- భరిమము వహించుహస్తములుఁ • బొద్దన చేసెద నిప్పనిధికిఁ. 6
- ఉ. అధ్వక్కర్మకాశలశమంచితు మాచనపద్మకీర్తి
ఉద్భవ
-
- సాధ్యమభావు మన్దురుఁ బ్రసన్న భజించెద నైలనాహ్వయం. 7
- మ. కలకాంభోనిధియాఁడుబిడ్డ శకిం • గారాబుతోఁబుట్టు ..
-
- నిరతైశ్వర్యం బహ్వంబుగా
నలఘుపొలిభవు మారయన్నవిభు దేచామాత్యు నిర్దోషమృతం. 8
- సీ. సింహః
- భోజ, సైంధవీకృత మదఁసాగహంసి
వీరియనుభీకృతమనఁసిరియదపాండురికిం, నరసీకృతాంభోజజాతన (సన)
-
- గీ, గణిత మజిమయపీఠావితరంబుంకిరి (శ్రీ)
యా సమాక్ష్మిచెప్పిపృష్టైంబరంగ, శారదాదేవి మతిఁ గృతైశ్వరన కొనఁగు.
- శా. సంసారావ్రాత్యయసింధుఁపోతము బగత్సంబోధదీపాంతురుక
కంసారాతిపదాజ్ఞబంధరము సాక్షాత్పద్మగర్భక బుధో
త్తంసంబుక (కుతినంకరోద్దళనపాఞ్శరక్షరభేదకియా
హంసంబుక బరిశీలనస్మృతిరనుక • వ్యానుక బ్రశంసించెదక. 10
- క. కీర్తిరామాయణదుద్గాంభోరాశిసుధామయాలు • బుధవినతుగుణో(జా)
దా(దా)న నభుమత్కారణ, వారణసిపుఁ బ్రస్తుతింతు • వాల్మీకిమునిక. 11
- ఉ. గాంధికసమృతప్రతిభఁ • గాంచి రసజ్ఞత మించి యాదిమ
గ్నింధము లుగ్గడించి ఘణిరాట్పరికల్పితకాస్త్రవీధికిఁ
బంధువు నైసత్కవులఁ • బొద్దన చేసెద దుష్ప్రబంధసం
బంధమహాంధకారభ్రానుగభీదనకోమచర్చిక. 12

వ. అని యిట్లదేవతాప్రార్థనంబును, విశిష్టసత్కవికీర్తనంబును బరిభవించి యొక్క
ప్రసిద్ధప్రబంధచవాకౌతూహలంబు మనంబునఁ బెండ్లొని యాంశుశవన
రంబున.

13

సీ. మహితమూలస్థానమున్దీక్షాక్షునశిరస్థస్థులచంద్రచంద్రికాధర్మమంబు
చెదలువాటిపురఃకీర్తనఘోషాభుజా. స్తంభరక్షణవిధానంభృతంబా
వేదఃషముఖతదాంగోదితపద్మసాగంధికగంధపాణింధమంబు
రాజబింబాననాఠరాజితగాంధర్వనూధురీసాసురీతిధరంబు

గీ. కరటికటనిర్దళద్రావణిగవళిక, మగ్గిమాతనసృష్టిజంబాలితాభి
లాషనీపాలమందిరఃప్రాంగణంబు, గురుసమృద్ధులసయిదోడుఁ జొండవీడు. 14

మ. పరఃగర్భ వారిధివేష్టితాభిలమహీభాగంబునఁ రెడ్డిభూ
చగసింహాసనమై శుభాయతనమై • పద్మిల్లతత్పట్టణం
బురుబాహుబలసంపదం బెనుచు భద్రోద్భవ్యగి నాచెండగో
పరసాధీశుఁ డశేషబంధుకుముదఃప్రాళయధామాకృతిఁ.

15

సీ. భూధురంధరభావమున భోగిపతి యయ్యు, విప్రనరాసక్తి • పృథ్విఁ బొంది
వరవిక్రమప్రాధి • నగసింహుఁ డయ్యు నె. శుభ హిరణ్యకశిపుఃస్ఫుగు గాంచి
దివ్యభోగవ్యాప్తి • దేవతావిభుఁ డయ్యు, బలపోషణభ్యాతిఁ • బరిభవల్లి
ప్రచురకారణ్యసంపద రాఘవుం డయ్యు, శివధర్మపాలనస్థితి పహించి

గీ. బాణబాణాసనస్ఫూర్తి • దోబుఁ డయ్యు
నవ్యపాంచాలలక్షణోన్నతి పహించి
జలధివలయిత వసుమతీస్థలమునందుఁ
గొమరు దీపించు నాచెండగోపవిభుఁడు.

16

సీ. దగహానచంద్రికాంధాశభశ్యంబులు, భుజగేంద్రకాంతాకంపాలములకు
తారహారచ్ఛటాంధాగధగ్యంబులు, చారణకామినీస్తనములకును
సంపుల్లమల్లికాచాకచక్యంబులు, గంధర్వమదవతీకబరికలకు
జవచందనారేపఁగై గవిగ్యంబులు, దివిఃస్థితంబినిఁ దేహములకు

గీ. ధవళధామనుధాకారఃపాపజీర
దరనుధావారినిధినుధాంధాకరీంద్ర
సాంద్రితరకాంతివిభ్రమంగతములు
తిమ్మవిభుగోపమంతిస్థితిరుచులు.

17

- సీ. కరవాలకామారి • కరివధూనయనక, జ్వలము హోలహాలభోజనము గాఁగ
 ప్రచురదానాబూధారాపద్మ కర్ణిహ, న్తంబులు పరనిర్భజములు గాఁగ
 అకలంకమతిమరాళికిఁ జతుశ్చుగ్రివిధి, సాంద్రిపయఃపూర్ణసరసి గాఁగ
 గుణమాక్రికములకుఁ • గోవిదశుగ్రీవీమ, లకుటిలగుప్తిః • టకలు గాఁగ
- గీ. భూమి సప్తాష్టపీన ప్రశీమనోజ్ఞ. సగ్వసగ్వంసహాపూర్ణచంద్రిసదన
 రాణివాసంబు గా ఖ్యాతి • రాసి కెక్కె, గురుయశోహరి నాదెడ్లగోపకారి.
- సీ. అరిపురజయలక్ష్మి • హరుని బోలెనె కాని, తగులండు విషధరత్నంబు నింత
 సంపూర్ణరరకాంతిఁ • జంద్రి బోలెనెకాని, దోమకరోన్నతిదోరలఁ డెందు
 నిజభుజాపలరేఖ • విజయుఁ బోలెనె కాని, భీమాన్నతస్సార్ధిఁ • డెరుగనీండు
 గాంభీర్యమనఁ బాలకడలిఁ బోలెనె కాని, భంగసాంగత్యంబుఁ • బట్టె డౌధి
- గీ. నఖిలదుగ్మంతివదనముద్రానతారుఁ
 డాత్మప్రంకజశీఢీవిహారికారి
 కీర్తి గంగావతిత్రంక్షితితలండు
 గుణహరన్త్రుంతి నాదెడ్ల • గోపమంతి.
- 19
- ఉ. ఆహవశాలపప్రహసితార్జునతల్ సముదీగదైగ్యరే
 ఖాశ్మతమేరుసారత మహాదృశుఁ డై గుణనిర్జితేభర
 ఊహారుఁ డై చెలంగునల)గోపనమంతికి రాజకార్య ని
 ర్వాహకుఁ డూరజేచనచింపప్రపరుండు పరిర్పు నుర్వరక.
- 20
- సీ. తనదానవిభసంబు • ధనదానవద్యవి, క్షాణవప్రకిరియఁ • జౌక చుట
 తనవచశ్చుద్ధి కాంతనవపాత్రాదులం, తటివారలకు నద్యుతం బొనర్చు
 తనమూర్తి చూచినంతత మూర్ధములు పంచి, దక్షిణారాతిబృంధములు దలఁక
 తనమనస్థితి పురాతనమహామునిమ్మగ్య, మగుళంభత త్తయంబుఁ • దగిలి పగిల
- గీ. పగిలంబు డై యొప్పు నాదెడ్లభవ్యంశ, దీపతిమ్మప్రధానేంద్రిగోపనచిప
 రాజ్యసంరక్షణాక్రియాఃరథబుద్ధి, గోచరం డూరయన్నయఁ • దేచమంతి.
- 21
- వ. ఇట్లు మహానీయమునీమిమనకహలదివాకరుండును, పివిధపిరొధిహృదయభీకరుం
 డును, నసనాగ్రిజాగ్రిదశేష విద్యాసందర్భండును, నభంగురపగ్రితాపద్మగర్భం
 డును, పుష్కరపిఠాగ్రినవిజిలసముద్రుండును, విశుద్ధస్వాంతపిఠాగ్రితవీరభిద్యుం
 డును, సనీపకచన్లోనసనవచైత్రండును, గాంధీన్యగోతుండును, సన్నతనఘ
 న్నతిహాహోగసంకగ్రిండుండును, నిబిడభుజాబలిండుబితుమారుండును, గృష్ణ

మాంబికాపుమారుండును, కాశ్యతైశ్వర్యపురకాసమండును నగునాచార్యధానపర
మేశ్వరుం యొక్కవాడు. 22

మ. కవులు బాతములు బృధాములు సుధీ, స్వర్గ పురాణజ్ఞులు
వివిధార్థల సఖులు బుర్రోహితులు నాశ్వర్యములు జోన్ములు
ధవళాక్షు ల్లోలునంగ నిండుకొలువై యైవారుహన్మంతో
ననధానంబు న నుండి శలకకథావాసక్తి భాసిల్లుము. 23

సీ. కాండిన్యమరిరాజమండలేశ్వరవళ, పాధోధననధాభానుమూర్తి
బాలగుమ్మలేశపటపయోజవ్యయా, ధ్యానధారణసముదాత్మచిత్తు
మానితాయాతయామానామభాకిత, విపులమహామహేశ్వరదేవి
రామేశ్వరస్వామిరమణీయకరుణాపి, శేషపాపిరివిలసిదసమగి

గీ. సహజసాహిత్యమాధురీయముతాశ్వు
లక్కమాంబకు ఘనయశోలక్ష్మి నెలయు
రామధీమణికిని బుత్తరి రామలింగ
నామవిఖ్యాతుఁ గాశ్యనిశ్చయధరీణు. 24

ప. నన్ను సబహుమానముగా రావించి సమున్నతాననంబునఁ గూర్చుండ నియ
మించి కర్పూరతాంబూలంబు జాంబూనదపాలింబున నొసంగి తారహరింగు
ఁద్రవ్యకంఠకర్ణభూషణపట్టమాజిహ్వాదివిశిష్టపిస్తారపన్ను చంద్రానపుర స్ఫరఁబుగా
నిట్లనియె. 25

చ. విలపదయాతయామబహువేదవివేకపవిత్రభావనం
కలితము లైనవాక్యములఁ గావ్యముఁ శైష్యుఁగ నేర్తు వాదికా
ప్రస్థలకవితానిగుంభనసత్తిమున్నతిఁ గాంచినవాడ వాడు నీ
వలఘుపచోవిలాసనుగుణాకర రామయలింగనక్కపీ. 26

మ. భవపాశతుగ్రిటనక్షమంబు లగునాఘాలాక్షుగాథాపలుల్
చెవులారక వినుచుండు నెన్వఁ డతఁ డీక్షింపక మహాభాగుఁ డ
ట్లపుట మామకబుద్ధి యెల్లపుడు దీప్తవైభవకాస్తూర్ధ్వసం
భవసాంద్రావృతసేనఁ దృప్తిఁ గనుచుకొని భాసిల్లు నిస్తంద్ర మై. 27

గీ. హరునికంటెను దబ్బకు లధికు లక్షచు, వేదవేదలు విసరింప విందు మెపుడుఁ
గాన తద్భక్తసత్కాఘాత మైన, భవ్యచరితంబు వినువారు పాజ్ఞానములు.

క. హాభస్తులఁడు నుద్భట, గురుఁ డధికుఁడు త్రవ్వసిద్ధగుణమణిగణవి
స్ఫురణాధిరామమును నీ, న రచింపుము కావ్య మొకటి యక్క. 28

- మ. అని పాల్గొనించేచుధీమణికి నిశ్చయవాప్తియుం గీర్తితో
 లనయున్ భాగ్యసమ్మన్దియున్ జయముఁ దుల్యమన్నున్ది నర్తిల్ల న
 జ్జనతాత్మభరిత నాంధ్రుని గుగ్గళి సాపథ్యతిన్ బల్కితిన్
 విమర్శిభరితోద్భటముటక భాగ్యభాగ్యసత్కారమున్. 80
- న. ఇమ్మహాపాల్గొంభమునకు మంగళాచరణంబుగాఁ గృతీశ్వరునంతావతారంబు
 వర్ణించెద. 81

—•—•— కృతిపతిసంశావతారవర్ణనము. —•—•—

- ఉ. ధన్యవివేకశాలి పరిమళపరిభుపాదపయోజయుగ్మమా
 ధన్యమనోన్విరేళపతి • పాల్గొనఁచుపరిభూతపండితం
 మన్యుఁడు మాన్యకీర్తినిధి • మన్యువిమారుఁడు నైనయట్టికాం
 డిన్యమహామునీంద్రుఁడు మునీషికులగిరి యొప్పు నెప్పుడున్. 82
- క. ఆవిర్భావము నొందె దత్తులమునం • దత్తుద్రోక్తిర్దాస్యత
 ద్యావాభృత్యకాకుఁ డీశపదపద్మధ్యానసంధానవి
 ద్యావిభాగింతుఁడు సత్కృపాభరితకాంతస్వాంతుఁడు మారాగిహా
 రావాసుండు పెదన్నమంత్రముణి కొమ్మూబామనోభక్త యై. 83
- క. ఆజంపతులకుఁ గలిగిరి, భూజనకల్పదుర్మములు • పురహరపూజా
 ప్రాజ్ఞులైలమఁదియుఁ, దేవోనిధి తిప్పవిభుఁడు • దేవప్రభుఁడున్. 84
- క. వారలలోఁ గవిజనమం, దారుఁడు దుదారుండు కీర్తిధగధగితశా
 వారణదంతాచలుఁ డగ,ధీరుఁడు ధీరుచిరమూర్తి • తిప్పన నెలయున్. 85
- గీ. చెప్పఁ జెల్లింబు శ్రీయూర్యతిప్పమంత్రులకు ధారవోయుటకభిలషదులు
 నెచ్చపెట్టంగ నీక్షించిస్త్యుభవేతుఁడభ్రనది నాచికోనియుండునాత్మమాలి.
- చ. బిసహువత్రసేత్ర యగుఁపేరమకున్ బ్రతివాసరాష్ట్ర
 ప్రిసపశిలీముఖారిపదృష్టయుగం డగుతిప్పమంత్రునికై
 మన్మథయశోపభూషితన, మస్తదికావదమండు నిగ్ధరేం
 ద్రసముఁడు సంభవించె జిత్రతామసుఁ డన్నవిభుఁడు సాంపునన్. 87
- సీ. సింహాకాసుతుడంద్రుఁ • జిక్కి నొప్పనినాటి,సంపూర్ణమూఁచంద్రికాంతి
 పెలుచఁ గన్యపుఁగొండ • గలఁచి యాడనినాటి,క్షీరవారాశిగంధీరగుణము
 దారుణతరవజ్రధార యంటనినాటి,దైవతాహార్యంబుఁడైవ్యమహిమ
 విత్తధైర్యకరామతిఁ దలంకనినాటి,పద్మగర్భనిపత్రిభాభరంబు

గీ, సత్యభామాధిపతిచేతఁ ♦ జలన మొంది, బలిమి దిలచునాటికల్పద్రుమలు
విలిరసఁబును దవకుండు నెలయు నెలయు, నూరయన్నప్రథానకంఠీరవుఁడు. 38

చ. హిమగిరిధార్యుఁ డన్నవిభుఁ డీశ్వరపెగ్గడమల్లనార్యుగా
రమకుఁ గుమారి యై రమకు ♦ నద్భుతసంపద సాటియై మనో
రమకులయుగృహారమయి ♦ పొిధి నహించినకృష్ణమాలబ నె
య్యమున నరించి మించె శివుఁ ♦ డనిసుతఁ వరియించుకైవడిఁ. 39

సీ. సర్వసర్వసహృదుర్వారతరభార, నిర్వాపకభుజుండు ♦ పర్వతయ్య
నీలకంధరహిమఃనాఠీకరిపుహర, కైలాసనిభకీర్తి ♦ యైలమంతి
శ్రిచంద్ర శేఖరఃపాచయమేంద్రినే, నాచారుతరబుద్ధి ♦ దేవమంతి
కుండలిమండలాఘండదోగ్ధాని, మండలాహృతనరి ♦ కొండకారి

గీ, యనగఁ గడిగిరి సత్పుత్రుఁ ♦ లన్ననార్యు, భార్యకృష్ణాంబకు నత్యభాగ్యనిధిఁ
బ్రహ్మతఃపాలకాఠీరఃమణిమయూఃఖ, రాజనీరాజితాంఘ్రినీరేజి లగుచు. 40

క. భూభాగజంధభేదను, నాభాగదిలీపతుల్యుఁడనపరమాస్య
శ్రీభరితు నూరచర్యతుఁ, బ్రాభవనిధిఁ బ్రస్తుతితుఁ ♦ బహువిధభిషిఁ. 41

సీ. విటలలోచనజటాఃపటలాంతరమునకు, భాగీరథీపయోఃభాగభార
జంధభంజనపురిఃకుంభివల్లభక్ష్మా, సీమకు నభిరామఃపామరంబు
జలజాతభవనసూఃస్తనకుంభపాలికి, నననద్యతరహృద్యహారయ్యై
సంపూర్ణాపూర్ణిహృఃచంద్రిబింబమునకు, విస్మయరచంద్రికాఃవిలసనంబు

గీ, నగుదు జగముల విహరించు ♦ నహరహంబు, నిర్విరోధవిహారమానితవిభూతి
హత్తియూరయ్యనుప్రథాఃనోరైమవ్వి, స్పృహసన్నిగ్ధనయశోవిశదకాంతి. 42

ఉ. యాచనకామరదుమి ముదగ్రతరాంతరరాతిపక్రియా
మోచనకారణం బభిలఘాభూజనసంతోతనత్కృపాలస
ల్లోచనవద్యవతుఁ డతిఘోకగుణాధ్యుడు నై పసుంధరఁ
దేవనమంతి యొప్పు జగతీధరకార్యుకదత్తనిత్తుడై. 43

క. ఖండవీరకురుదసేవా, ఖండలనందనుడు కీర్తిగర్భకృతది
జ్యుండలుఁ దూరన్నయవిభు, కొండన ధైర్యమునఁ బసిడికొం డన నెలయుఁ.

ప. వారిలోన. 45

మ. పౌణ్యతప్రాభవుఁ దూరదేవవిభుఁ డభ్యర్చించు హస్తాగ్రికం
కణ్దుంకారము లంకురించ విరులఁ ♦ గంధంబునఁ బతిరిఁ
మణిహారంబులఁ గాంచవాత్సల కుంభద్యుఁడనాత్మరే
బ్రహ్మవాత్మ్యఁ బరమవ్రీకాకు గిరిజాప్రాణకు నహారితముఁ. 46

—◆◆◆— సప్తమస్తమములు. —◆◆◆—

- క. ఏతాద్భుతశకులమణికిని, మాతాపితృభక్తియు క్రిమహిమాధ్యునకున్
కాతరజననరశాఖికి, వాతాశనసార్యభృంశువాగ్నైఖరికన్. 47
- క. శ్రీకరనిజగుణమాణి, క్యాక్కిగ్ధవయోజనంభావాండకరండా
స్తోకాచ్ఛాదనసితప, స్త్రీకృతసత్కీర్తినిధికి ◆ ధీసన్నిధికిన్. 48
- క. గీష్వతినిభమతికిని వా, స్తోవృతివిభవునకు నాత్మదోఃఖిల్లలతా
ర్విష్వతివిపులజ్వాలా, నిష్పీడితనిఖిలవిమత్యన్యదనచివునకున్. 49
- క. అలఘుతరహరిద్దంతా, వశకర్ణోద్భూతగంధావాహభరవృ
జ్వలితచులువృతాపా, నలునకుననమాన (గైర్య)నయధుర్యునకున్. 50
- క. శ్రీచంద్రశేఖరావ్యయ, వాచంయమచంద్రపాదగ్రనరహసేవా
క్రీచకురాత్మన కన్నయ, దేవామాత్యునకు సత్యఃస్థినిత్యునకున్. 51
- వ. అభుఃదయవరంబరాధిస్థిగా నాయునర్పంబూనినయీమహావృబంధంబునకుఁ
గథాక్రమం బెట్టి దరిన. 52

—◆◆◆— కథాపారంభము. —◆◆◆—

- ఉ. గణ్యము దండకప్రముఖశివనకోటలయందు పర్యస్త
గుణ్యవివారణము ముకుంతితప్రస్థివశోభితంబు న
త్పూజ్యఫలాదికారణము ◆ భూసుతిపాత్రము వైననైమికా
రణ్యము (తేజవిల్లు) మునిరాజునికేతనభాసమాన మై. 53
- సీ. ఆచలమతాభర్త ◆ కర్పించి మఱికాని, మృగములు లేఁబూరి ◆ మేయ పచట
అసమలోచనునకు ◆ నర్పించి మఱికాని, యశులు క్రొవ్విరితేనె ◆ లాన పచట
అంధకధ్వంసికి ◆ నర్పించి మఱికాని, కోయిల లిగురాకుఁ ◆ గొఱుక పచట
అంగజారాతికి ◆ నర్పించి మఱికాని, చిలుకలు పండ్లు భుజింప పచట
- గీ. తక్కుఁగల జఃతువులు శఙ్ఖం ◆ దలఁచికాని
యూచితనర్తనమలఁ గోఁకియుండ పచట
పదనములు వేయుఁ గలయంత ◆ వానికైన
నాయరణ్యంబుఁ గొనియోడ ◆ నలవి యగునె. 54
- మ. హరిణంబుకొ బులి వెంచు సింగ మొగి సఖ్య్యాటంబు లాడుకొ గిరికొ
బురిసేడకొ ఫణిడింభజాలముల నిల్పిం గేకి చిట్టైల్పలం
గరుణకొ బిల్లులబాలములో పెనుచుఁ గాఁకంబులో నిశావేళ ధి
కరఘాకంబులపాంతఁ గన్న మొగుచుకొ ◆ గాక్షించి తద్భూములకొ. 55

గీ. తదిసి యెల్లము లేపాడి • తాననూడి

దిగ్విజయచేరుసలను (బూనియ లలందు)

కాలమునఁ బల్కును • ద్వియంబుకం యజాను

హే,, యటంచును జలచక్షు • లెల్లయెడల.

56

ఉ. సామనూంబుఁ గొల్పుఁ చికళాబకవంతులు శైవధర్మముల్

పేరేను నుపన్యసించు కుకళ్యంబుదము లీశ్వరయోగకాస్త్రముల్

కోమలరీతి కారికలు గూడి పఠించు విశోదలలలల్

గానువిరోధిఁ బాడు నధికంబుగ ముచ్చట భృంగపోశముగ్.

57

ఉ. పూచినకోర్రులుం దొరుగుపుప్పొడిఁ జెల్వగుమాపులుం దగఱ

గాచినమౌవులున్ కుకనికాయసమద్రీధ మించుజూవులున్

వాదఃపైసఁ బంచజనవాంఛలు తీర్చునవంట్లపోర్రులున్

జూచి ముదంబునన్ నిలువఁజాతురు తద్దననీధి దేవతల్.

58

ఉ. బాలుగువేదముల్ గడచనంగఁ బఠించి సమస్తకాస్త్రముల్

మూలము ముట్టఁగాఁ దెలిసి మోహముఖాహితలం జయించి నం

శీలితశైవధర్మగతిచేఁ దనరారుచు నద్భుతస్థితిన్

గాలముఁ దోచియొందుదు రభిర్యతపోనిధు లవ్యసంబునన్.

59

క. ద్వాదశవాక్షిక మగుకగ్రీను, వాదరమునఁ జేయుచున్నయహమ్మానులనం

పాదితప్రత్యుఫలము దాన్వై పైవికలుటన నూతుఁ డట శేతెంచెన్.

60

క. ఏలెంచిననూతుం గని, యాతాపసముఖ్యు లెల్ల నకవికి వినయో

శేతముతి నుక్తవిధిచే, నాతిభ్యముచేసి రప్పు డధికపీఠిన్.

61

సీ. అంతట నర్హాసనాసీనుఁ డైయున్ననూతు సద్విషయవశేతుఁ జూచి

యప్పుణ్యకుశలంబు నడిగి యాయన దమ్ము, నడిగినఁ దమనేమ మర్థిఁ జెప్పి

యుచితభాషణముల నొక్కింతవడి కాల,యాచనం బొనరించి యనఘచరిత

యభిలత్రుతాణరహస్యంబు గరతలా,మలకమై యొందు నీమదిఁ గెపుడు

గీ. శైవధర్మసహచారసరణి మిగుల, వినఁ బ్రీయం బగుఁ జెప్పవే విశదఫణితి

ననుచుఁ ద న్నట్లు (ప్రాప్తించి యడుగుశౌన,కాదిమానుల కిట్లు నలడు పీఠి.

చ. అనఘవిచారులార! వినుఁ డాగమతత్త్వమునందు మీయెఱుం

గుయిది లేదు నన్నుఁ ద్రిజగద్విశుతోదయుఁ జేయఁగాఁ దలం

చినపని కాదె యే నొకటి చెప్పఁగ విందు మటంచు నిట్లు మీ

యనకి భక్త్యర్థపాగరిమ నొందితిఁ జెందితి భాగ్యవంశదత్.

62

ఉ. వామక లెన్నవచ్చు నుడువచ్చు లెన్నగవచ్చు భూవశో
జాలము లెన్నవచ్చు నతిచంచలవాధివిక్సేనీచికా
మాత్రక లెన్నవచ్చు బాధమండలక్క పుటాన్యులెంబు లా
చాలశకాంకకేలననిభవ్యచరిత్రము లెన్నవచ్చుకే?.

64

ఉ. అంబ మౌగనిస్థికిఁ నియోనిముఁ బొడదగ నేల నంగయా
స్థిం గడు ముంపుచున్న బహుభిన్నవసంబులఁ బోవనేల భ
క్తిం గనఁజాల ను నిర్మతి నేయుచుండినక
చంగెటిజాన్ము గారె హిమగామసిరిటుండు భక్తితోటికి.

65

ఉ. ఆకులఁ గంపమాలముల నంబుధలంబులఁ గూగూయాలం
జేకొని పొరెరక్షణముఁ జేసి మహాబిలిలోనఁ దీవ్రని
ష్ఠాకలనక శరీరము గృళంబుగ నుండిన ముక్తి గల్గునే
పొక్కుట మైనభక్తిఁ బురభంజనుఁ బూజ యొచ్చుకుండినక.

66

సీ. మొక్కు నెవ్వఁ డెవ్వమూర్తికి నలవోక, బహు నాథఁ డమరులద్రూతి యందుఁ
బల్లు నెవ్వఁడు ధూజ్జటిమీఁదఁ బుడిసెడు, నిలము లాతఁడు నుధాజలధిఁదేలు
నుచుండు నెవ్వఁడు శిశికంతు నేకవా, నం బాతఁ డలవచోరమణి నేలు
నిలుపు నెవ్వఁడీకు నిమిషమాత్రముమనం, బుననాతఁడామిఁగిపొదవుఁడరియుఁ
గీ, గాన మొక్కుఁగ నభిషిక్తుఁగా నొనర్చు, నుతి నేయంగఁ దవలి భాకంప నెందుఁ
దగినదేవా దేవుఁ డాతండు నూప, భుక్తిముక్తు లవేక్షించుభక్తులనను.

67

ఉ. వాసవ లేనిపూవు రసవద్దన లేనికవ్యరేఖ య
భ్యాసము లేనివిద్య జలజాత్మఁడు లేనినంబు చంద్రికా
ల్లాసము లేనిరాత్రి కమలస్థితి లేనికొలంకు చూపకై
లాసనివాసు నాత్మలఁ దలంపనిమాధులజన్మ మారయక.

68

గీ. చూడఁదగదే వివేకించి నుజనులకును, జంద్రోరభావతంతునిచరణయుగళి
యెంతచక్కనిదో రమాకాంతుఁడంత, వాఁడు నందును పనకన్ను లైచె మున్ను.

గీ. తైత్తిల లగువారు చెప్పినజాడయందు, నడువనేరదు మాధులగడునుబుద్ధి
వానపై వానగురిసిన నామీనొక్కొ, సహజకాశిన్య ముడిగి పాపాణకులము.

70

సీ. శివపదాంభోరుహాప్రసవలోదకపాన, సిద్ధి నాలుకచవిఁ జెలఁగదేని
శంభుదాసాంగైకసంస్కర్మనంబున, నెమ్మేను పులకల నిలువనేని
ప్రభువనానందైకవ్యలింగమూర్తి, వస్తులారఁగఁ జూడఁ గలుగదేని
దర్శకధ్వనియాదంబిష్టావృణ, తాపిపై నానిక దవలదేని

- గీ. కాలకంఠరుసత్కథాకర్ణవంబు, కష్టపుటపిధి వంపంద కదియజేసి
వానిజన్మయు జన్మమే వాని బ్రతుకుబ్రతుకె హరదూరుడననాడునకుపువెలియ.
క. శివలింగపర్యవంబును, శివపూజాభవంబు శివనర్థనం
శ్రవణంబును మానవులకు, భవనీపపటలకటలుచవమానంబుల్. 72
- సీ. ఏవేల్పుపదముల కిందిరాపల్లభు, నలకన్ను పూజనావారిజాత
మేవేల్పుకటనీమ కిభద్రైన్యనాయకు, బలితంపుల జన్మంబు చట్టుచేల
మేవేల్పునవున కిడుబాటానను, గరువంబు నెమ్మేను కమ్మబూని
యేవేల్పుకంజాయ నేపారుజడలకు, పిధికపాలశ్రేణి పరులదండ
- గీ. యట్టిభుననాధినాథున కాది దేవునకును మానసపుష్పిరై చుకటమహిమ
నెలయ నుట్టటగురుమూర్తి గలఁ డొకండు, సకలభవపాశలంతకచతురుబుద్ధి.
- గీ. అతులదుర్మృతకరటచంచానలండు, నిఖిలశైవాగమజ్ఞానసఖునునీమఁ
దాశ్రితేష్ఠితదానదన్యద్రుమంబు, నైనయచ్చటుచరిత నెయ్యమున వినుడు. 74
- ప. మహాస్మూలారా! ఇది మీయడిగినచీశ్చంబునకు నదుత్తరంబై యుండు నీచరి
త్రంబు భవలతాలవిత్రింబు, నిశ్చేయనక్షేత్రింబును నై నెలయ నని యక్కథ
కుండు కథాకర్ణనోన్మఖంబై మహర్షుల కట్టనియె. 75
- చ. విలసదుదారనాగకులవిహిత మాళితసర్వమంగళం
బలఘుగణేశ్వరంబు హరిదంబరసంకలితంబును మహా
జ్వలము మృగాంకశేఖరము సాంద్రసితద్యుతిభానురంబు నై
పాలుపు విహించు తారగిరి భూతపతిం దనభర్తఁ బోలుమన్. 76
- ఉ. వాలికకన్నులన్ పలుదపట్రుపచన్నులుఁ దీయమోవులున్
నీలపురంగులం దగడ నేర్చినకొచ్చలు నిండుచందురం
బోలినముద్దుమోములును బుత్తడిచొమ్మల గల్చుపూనిక్రికిం
జాలినమేనులన్ గలగుసాధ్యసుమగ్యులు పోలు రగ్గిరిన్. 77
- చ. సమములు గానిపాదములజూచిలు వామదంబుచొప్పునం
దమరినకొత్తలత్తుకలయంకములం గలతన్నగేంద్రీకూ
టములు ప్రియంబునం గని కదంక నుతింతురు సద్దదంబులల్
ప్రమథవిధుండు కాంకిరియుఁ బాయక యొక్కట నున్నచందముల్. 78
- ఉ. కిన్నరకామినున్ పసిఁడికిన్నర లంపి యభిన్నరీతులన్
చిన్ననిపాటొ గొచ్చి జగత్తిదరకాన్మకపాణిఁ బాడఁగా

మిన్నక యాలకింపుచు నమేయగతిం బులకించియున్నరే

ఖ స్తగ మొప్పు పజ్రకలికాకలితాఖిలసానుభాగ మై,

79

సీ. చిగురుజొంపంబుల నిగుడినకంజాయ, రుచిరజటాచ్చటారోచి గాఁగ

కలయంగఁ గప్పినకమ్మపుప్పొడిదుమ్ము, పాలుపొందుభసితంపుబూత గాఁగ

పోలుచుఁ బూఁడేనెఁ గోరిలురోలంబబా, లిక లంచితాక్షమాలికలు గాఁగ

తటమకొమ్మలవెంటఁ దగిలి ప్రాకిననవ్యలత లహిభూషణభతులు గాఁగ

గీ, ఇనుక చల్లిన రాలక పవరుడాలు, నాకు దోసరివాస్తవర్యంబరముగ

నలరి సాక్షాత్కరించినవారునిఁ బోలె, పాదుకొనియుండునక్కొండఁబాదపములు

సీ. పరయోగకత్తి శంకరు మనఃపద్మంబు, పై జేర్చి మోదించుపాకుపతులు

మానమారాధనాయత్తులై నందడి, గా విహారము నల్పదోషముఖ్య

లఖిలదర్శనములయందు నిందుధరుండె, పరత్త్వ మరి చూచుపరమమునులు

నిటులలోచనునితోల్గిట్లసజయోగంబు, లమరఁ బాడుచు నాడుపుమధవరులు

గీ, పాకుడంబులు గెల్చి పొగ్గదము చాల్చి, భవునిసారూప్యమున నుండుభక్తజనులు

గలిగి జగదేకకల్యాణకపిభూతి, లక్షణంబుల మించుఁ గైలాసశిఖరి.

81

చ. గుహగణమృతకావలులు కుంజరపత్నీఁడు భృంగముకొ మహా

మహిమయుతుండు నందియు నమంచితభక్తిసమ్మధఁ గొల్ప న

య్యహివలయుండు శంభుండు హిమాద్రిసంతోరమణాండు తద్గిరికొ

రహి సహియించియుండు నురరాజముఖామః పూజితోఁబ్బియై.

82

క. చిగురులఁ గ్రొవ్విరిగుత్తుల, నగబాధిభూఁ బూజనేయ సరుడంచె ననకొ

దగి యొక్కకాలమున నా, జగత్పథపనములకొ ననంతము దోఁచెకొ.

83

సీ. భవుఁ గొల్పువారలపాపకంబులరీతి, రమణఁ గారాకలు రాఁలఁ దరులఁ

బార్యతీకతిమీఁడఁ బాగ్జుల కనురాగమునుబోలె నిగురెత్తె భూరుహములు

నీకానభక్తులయిండ్ల నంపదరీలఁ, గలయంగ ననుచుట గలిగఁ జెట్లు

శశిమాలిదానులసంకల్పములభంగి, ఫలియించె నందంద పాదపములు

గీ, పకలపాదపవికసితస్వచ్ఛగుచ్చు, సాంబిమికరందరససమాస్వాదమునిత

మత్తమధుకరజేగీయమాన మగుచు, మించి మధుమాస మావిర్భవించె నపుడు. 84

క. కుసుమితరక్తాశోక, ప్రిసక్తిచేఁ బాలుపుమిగులుబంధరగణమాల

కుసుమాయుధ ప్రేమన రాగి, గ్నిసముద్ధితధూమపితతికని బోలిక యై.

85

గీ. బాలచంద్రకళాకలాపమునఁ బొల్చి, గమయఁ గలితోలు వెమ్మనఁ గచ్చుకొన్న

పూర్ణుని సుహృదఁ జె మొగ్గుఁ నతిశయిల్లి, నీలదర్శి మోటుమునిధానదీపకాములు. 86

క. కురువిందకమ్మడింగెలు, సరపిం దము వనగి పెనగెగ సహకారముల్
గిరిసరసనయాల్లింగిత, హరమూర్తిం దలవెడజేసె నామనివేళకా. 87

ప. ఇవ్విధంబునఁ జిగురులకుం జిగియును, గొన్నకలకుం జెన్నును, విరులకు మురి
పెమ్మును, బిందెలకు నందమ్మును, గాయలకు సోఁకుగంబును, చోరలకు గౌరవం
బును, బండులకు మెండును గలిగించి పలాయితహేమంతంబుగ వసంతం బయ్యె
నయ్యెడ. 88

ఉ. చల్లనిగాడ్పులకొ సొబగు చల్లెడువెన్నెలఁబువ్వుఁబావులకొ
బల్లపవిభ్రమస్ఫురణఁ బ్రాప్తికాళికుకాలివల్కులకొ
బల్లిడుఁ దైసయట్టిగణభక్తి భవానియుఁ బాను వేడ్కు వ
ర్ణిలఁగ వెల్లచోట విహరింపఁగ నొప్పె సఖీవరీతుడై. 89

సీ. కలకంఠకులపహూకారాంతరము లైన, మావిమోకలజాడ మరలి మరలి
సోలయునెత్తావులు చోడుముట్టెడు పువ్వుఁ, బొదరిండ్లసెలవులఁ నొదలి పొదలి
అలిబాలికామనోహరఝంకియలఁ బొల్పుదీర్ఘికాతటములఁ జరిగి తిరిగి
మకరందపంకిలమంజూర్ణంబుల, నీడల నీడల కేగి యేగి

గీ. చంద్రికాశ్శతనిష్ఠులచంద్రకాంత, నిచితనశపుష్పశయ్యల నిలిచి నిలిచి
కలికిబాగునఁ బొడలలోఁ గలసి తిరిగి, రటుల దంపతు లాననాభ్యంతరమున. 90

క. విరులం బుప్పొడి కేఁపుమఁ, దరఁగలు గదలించి కొలఁకు తండంబులలోఁ
• దిరుగుచు మందసమీరణ, మరయుచు మురిపెమునఁ దిరిగి నభవునిమీఁదకా. 91

సీ. కమలకర్ణికలు బంగారంపుడుద్దుల, మురుపు సూపఁగఁ గర్ణముల ఘటించి
పొగడఁ జోటగుకమ్మపొగడపూవులచీరఁ, గమనీయముగఁ గూర్చి కటి నమర్చి
సిందువారశ్రేణి సీమంతవీధికి, సొబగుముత్యాలచేర్చుకొన జేసి
పాలుపొందుపూఁదేగఁ బోసి మేదించిన, పొన్నకొగ్గివ్విరులపుప్పొడి యలంది

గీ. కలయ నవకంపుమెఱుంగులు దొలుకరించు, చంచుకావలి పతకంబునరణిఁ జూపి
శంకరుఁడు పార్వతిక నిట్లు సలిపి వేడ్క, శంబరాఠాతిమణిలోనిశంక యుడిపె.

ఉ. అల్లన మావికొమ్మచిగురాకు నిజాంచితచంచుధారచేఁ
జిల్లుల వుచ్చి తద్రస్విశేషము నాలుక సోఁగఁ జొక్కుచుకొ
దుగ్గిగుఱికంబుఁ జూడు మని ధూర్జటి తొపినఁ జూచి పార్వతీ
హల్లకగంధి పంపె పదనాబ్జము కన్నుల నవ్వు దేరగాకా. 92

- సీ. తరుణశకాంక కేళిరమరాళమునకు, సారగంభీరకాసార మగుచు
కైలాపగిరినాథకలకంఠభక్తుల, గొమరారులేమావిశిష్ట యగుచు
సురలోకవాహినీధరపట్నదమునకు, పౌరతరుద్యుద్ధకంజాత మగుచు
రాజరాజసిరియరాజకీరమునకు, మానితపంజరస్థాన మగుచు
- గీ. సురగవల్లభహారమయూరమునకు, జెన్నుమీటిసభాధరశిఖర మగుచు
లలితసాఖాగ్యలక్షణలతాంగి, యద్రినందన చోరై విహారకేళి. 94
- క. అలకాంతకలితముఖి యగు, మలకాంతయుఁ దానుఁ గూడి గోపతిగమనం
డలకాంతకలధాతా, చలకాంతస్థలులఁ గీర్తింప నలుపుచునుండెన్. 95
- ప. ఇట్లు సాక్షాత్కరించినపలచళరసామ్రాజ్యలక్ష్మీయుంబోలెఁ బ్రేక్షణీయ యగు
దాక్షిణ్యచింతి గూడి క్రీడాపరాయణుండై నారాయణనఖం డఖండితానంద
కేందరితహృదయారవిందుండై యుండునవనరంబున. 96
- సీ. లేటవెన్నెలమిందుఁ దెలిచిరా జనిపించు, నకలంకహారకల్పలతోడ
శేషఁ గాంతులపెల్లుగా ననంతము చల్లుకటకాంగదకిరీటకములతోడ
తివుట వెల్తావులది క్కగుతావుల, నలమి వానించుమల్యములతోడ
ప్రకటతంబుగఁ జూపుటకు విస్తయముఁ జూపు, రమణీయచిత్రవస్త్రములతోడ
- గీ. వ్రుషవనల్లనకోలాహలములతోడఁ, గాంతులొలుంగఁ దోడసిరాఁ జంఁ రాలు
పుష్పదులతోడగంధర్వముఖ్యులటకు, నురువిమానంబు లెక్కి వచ్చిఁ ప్రయమున.
- ఉ. పొచ్చెము గానిశేమమునఁ బోడిమికల దము మెచ్చి ధాత ము
న్నిచ్చినతద్వరస్ఫురణ నెచ్చటఁ గొం కొక యింత లేక క
న్నిచ్చకు వచ్చినట్లుల చరించెడువారలు గాన వారు వా
రచ్చటఁ గేలికై నిలిచి రాత్రిమానము లోలి డిద్దుచున్. 98
- క. బ్రహ్మ రజతాచల మిందున్, మదనారి వసించు కిలుధమానిత మని నె
మ్మొక దలఁచక గంధర్వులు, రదంగిపై విడిసి రధికదర్శన చేసఁగన్. 99
- క. గంధర్వులు మోహనమృదు, గాంధర్వము గలుగుశుష్పగంధులతో గ
ర్యాంధత నీష్పితమేతికలి, బంధరులై రన్న గేంద్రపాదస్థులన్. 100
- సీ. కాంచీకలాచంబు కటమండలముమీఁద, కొంత సడలినఁ జిక్క నిలిపి
దలుపాడింట్లేకల జాతి కెలిగొన్న, యాణిములైములపే నినువునటిచి
కలికెక్కలమీఁదఁ దొలకరించినభుక్త, జలకణఁబులఁ గాంక్షి లాలుకఁ దుడిచి
గొలుపువాడై ధూనరము లైనచూర్ణాభిరంబులు కొనగోళ్లఁ గలయఁ దువ్వి

- గీ, అతులపుష్పచయఘనాయాస ముడుగు, నంకపీఠక శాంకరి నావరింపు
త్రిపురమృదువునంటపసమాన, వసుధ నిలిచిరి గంధర్వవర్ష లంత. 101
- చ. చిలుకలక్కిల్కులై నవరసీరుహనేత్రీలఁ గూడి నేడుకొక
గొలకొలమందుఁ దల్లఁచుకొంటులు వాల్చుడు నందికేత్యరం
డలికవిలోచనానుచగుఁ డద్భుతమై దివి నిండఁ బర్యుత
త్యలకల మోర్వఁబాలక యగుండితొవక సాయితాతుండై. 102
- ఉ. భీశరశేఖతోఁ బసిడినెత్తముఁ దివ్యమ ఘర్మబిందునా
లావరహామొగంబు వనజారణ్యలేజము లీనఁ గన్నులు
ల్యాకశలక జ్వలింపఁ దమకంబున శంకరుపువ్వుటింటియ
వ్యాకిట నిల్చి యిట్లనియె వారలతోఁ ద్వరమాణవాణియై. 103
- క. చీనలర మీదగి లీకుఁడు, లోకేశ్వరుఁ డీనకంబులో నీకృతితో
నేకాంతంబున నుండఁగ, నీకాంతలు మీరు వచ్చు టిది తగ వగునే. 104
- క. అని తము నిరసించిననం, ననిఁ బీఠిక గొనకవారు నగ్గన మార్గం
బునఁ బువ్వుఁజప్పరము డాసిన నవ్విగ్గ మార్మ వెటిగి శివుఁడు కుపితుండై.
గీ. పులఁ గరంబునఁ బూని మారలు పికాచ, రూపమున నుండుఁ డని నైత రూపరేఖ
దప్పి వికటాంగులైరి గంధర్వనాథు, లేంతవారికిఁ దప్పనే యాశ్వరాజ్ఞ? 105
- క. ఆయందము లాచందము, లాయద్రుతరూపరేఖ లామంజునుధా
పార్వయోక్తులు మిడివోయెను, గాయజహరుకినుకకతన గంధర్వలకృ. 107
- క. కొఱకును బోసం బడికల్లుక వయిం బడినకరణి నొక చనికై రా
నులుమనిపిడుగై వార్షిక్రి, గఱకంతునిచేపు నీచగతి వాటిల్లెక. 108
- గీ. చంప నలిగియు నొక్కింత చలము మాని, విషమనయమండు పులి నాకి విడిచినట్లు
చావుతోడుత బోడైనవటులఘోర, కన్దరూపంబు వారికి గలుగఁజేయ. 109
- వీ. ఎఱసంజకెంబాయ నెక్కసక్కంబాడు, చికిచికివల్ల పెండుకలవారు
గవకంబులగు గ్రచ్చకాయలఁ దలఁపించు, కూరంబు లగుమిట్టగుడ్డవారు
ముడిబొమ్మలును చెడ్డమిడిగుడ్లు వెడఁ గోర, వాడలు గల్గవత్త్రీమలవారు
పెనుబీటనరములు పెనఁగి పైఁ చొక్కుటఁ, గనుపట్టుపొట్టపొంకములవారు
గీ. కులుచలగు హస్తపాదమలొ గురియఁ బొడిచి, నట్లుబలసిన మెడలతోనరయనూచ
లైనయూరులతో వికటాంగులైన, వారు నై రిట్లు గంధర్వనటలు పెలుచ. 110
- చ. పెదవుల నెత్తు రుండియును బేడులువారు బరల్ల మేనులక
గదిసి పీశం, రోహములు గగ్గిమ్మకొనక నితో గ్రదంప్రలిక

దేదకినవిస్ఫులింగములు చిందఱపందఱ గాఁగరూపముల్
మననవిరోధికాచమున మార్పడియెన్ ఖచరేంద్రిపంక్తికిన్.

111

మ. చటుల్దగ్గరికరాట్టహాసములుఁ గేళచ్చన్నఘోరాన్యముల్
కుటిలకూర్పవిలోచనంబులు మొలుంగుల్ గ్రాయుపూత్యైరముల్
చటుల్దాద్యటదంతపీడనము లస్పష్టాంగసంఘల్ మహా
భటపీసోన్నతకుక్షిభస్మైకలు వేగం దాల్చి రాభేచరల్.

112

ద. మఱియు భల్లూకపల్లభుల నుల్లసంబాడెడునల్లజాంబాలు మేనులును, దస్తారకూట
చ్చాయాదాయాదంబు లగుపిశంగాంగంబులును, మంకెనకొవ్విరులచింకంబు
హంకరించుకెంపు సంపాదించుపాడవు గలయొడగ్లును, గలిగి కిలకలభాషణం
బులుం గహకహాష్టహాసంబులును, భళభళద్దంష్ట్రాంకురంబులును, భగద్ధగ్లేత్త
ణంబులుం గనుపట్ట నెక్కడ యస్పక్వానం బెక్కడ మాంసభక్షణం బెక్కడ
మేదాలేపనం బెక్కడ కసాలధారణం బనుచుఁ గోరిక లీరికలెత్తఁ జిత్తంబులు
మత్తిల్లి పందడింపుచుఁ గ్రిందుకొనుపికాచబృందంబులఁ జూచి డెందంబునం గొం
దలం బంది తడధిపాథుం డగుచిత్రరథండు.

113

నీ. కలికినీలపురంగుఁ డొలకించుకచములు, వల్లనెల్డుక లైన బ్రమసి బ్రమసి
నిండుజవ్వనముచే గండుమీఱినమేను, వికలభావం దైన వెఱచి వెఱచి
కమనీయకీమణిహాకటకకంఠిక లెల్ల, నాంత్రబంధము లైన నలికి యలికి
యెల్లదిక్కులఁ దావి చల్లుగందపుఁబూత, మెదడుచందంబైన బెదరి బెదరి

గీ, కటికటము చచ్చితో లైనఁ గలఁగి కలఁగి
యవిధం బెల్ల హరుచేత యగుట బెరిసి
యభవునకు మొక్కి లేచి యిట్లనియె భక్తి
భయము లొనగూడ నూపిరి చుట్టి యవుడు.

114

ఉ. ఓవరమఁగిభావ! పురుషాతముఖామరపంద్య! మేము నీ
పావలపంటినారము కృపాపరతంత్రిత దక్కి యక్కటా
మావయి నిట్లనుగ్రహము మానుటయే మఱి యింతమాత్రలోఁ
గోపము మానుమయ్య! యింక గోవతిశేతన! చైత్యకాశనా!

115

నీ. తలఁప వైతివ కాలఁ దాచి వై నుమిసినయెలుకమాలినయట్టియెలుకువాని
ధృతిఁ జిత్తమున మానితివె తాలుగొనిలుభ్యసాంఖ్యతోడఁడు నీయసాహసంబు
చింతలవైతివ శేష బింబును దెచ్చుగొన్నకుంతదేవికొడుకుఁగుజ్జ

ఘోషి. పవైరివె యుగ్రిధానీచల, చేర్చుమక్షితిగతిచేరిగాని

గీ. అకట నీబంటుబంటుల వైననుమ్మ, నొక్కతప్పును వైరించ కుఱక ఘోర
కాపదావాసలంబున సగముచాను, చంపితివి చాలురికఁ బోవు చంద్రజాట.

చ. నెఱయఁగ లోకపూర్వఁ దగునీచెలికానిఁ గుబేరుఁ గొల్చి మే
ముఱక వికాభావమున నొందుట నీకుఁ గొఱత గావ యి
దైలుఁగక మందెమేలనున నే మొనఁపించినదప్పు గాని యం
దొం గరునారసాభిఁ బరితాపము మానఁగఁ జేల్పు శంకరా.

117

గీ. మృగ్యదేవత యోగ్యుడు మిహితనయఁ
దోర్వఁ జిభజ్యోనాయకుఁ దోర్వఁ దెందుఁ
దిగ్విభరదానపు లోగ్యురు తీవ్ర మయిన
నీరుకినుక నే మెంత నీలకఁత !

118

క. కలుగించి తేల తృణక, ల్పల మగుమామిదఁ గరుణ వోనాడి కటా!
బలుదగఁ గొని బ్రహ్మాస్త్రం, బిలఁ బిచ్చకమిదఁ బూని యేయఁగఁ దగునే?
త అని యాశేకవ్రతారణబల సకరుణంబుగాఁ బ్రాప్తింపుచుఁ బ్రణయం దైవగంధ
ర్యాధ్యక్షమిదం గృపాకటాక్షవీక్షణావ్యతంబు వొలయ దాక్షయజ్ఞశల్లభం
బి ట్లనియె.

120

క. ఓహో పగ యాదురుఁడు మీ, సాహసమున నింతపుట్టె కాసావధి తే
మూపించి తెరువుఁ జెప్పెద, మీపై న్యాయఁ గొంత యోర్వఁజీ ధైర్యమునక.

సీ. అనిన నార్యావర్త మనుజేశమున లోక, మానిరెవైభవస్థాన మగుచు
నమరురెడఁకాకి యై వల్లకినామ, మానఁ గల్గి యొకమహాపురము దాని
రుద్రభూమికిఁ జేర్చి రుద్ధావృశకిమండలం బగునొక్క నటంబు నొల్పు
నాప్తిక్షుచున నీవు సానుచుండనై, భృతి నుండు మొకనూటుదివ్యఃమల

గీ. అంత హాసములు గొన్ని యరుగుపిఁచ

రాజకులరత్నమై ముంజభోజాఁ దనఁగ
రాజా జనింబుచు నుద్భటారాధ్యుకిమ్యుఁ
దై మదంకంబు గొని యందు నరులమహిమ.

122

క. నాయంకంబునఁ గలిగెడి, యాయవనీపతికిఁ గూర్చి నాచార్యకమణ్
జేయు సృన్యాసపమతుఁ, దై యుద్ధలగురువరేణ్యుఁ దధికప్రీతిక.

123

ఉ. అగురుమూర్తి కాంగతి నందుదుఁ దత్రసదామయక్తిచే
వేగ భవస్మచాకృతకేవలంబు లన్నియు మాని తూర్వరే

భాగరిమంబుఁ దాల్చుటకు కాదు మదీయగణాధినాథతా

యోగము గల్గి నాకడన యుండెన రేగుండు భూతిధాత్రికి.

124

సీ. శివలింగధారణాంచిరిమూర్తు లగువార, లష్టంగయోగజ్ఞు లైనవార

లరసి న న్నఖింబునందుఁ గన్గొనవార, లాభమంచాక్షరు లైనవార

లెడసినమధ్యర్థ మిడ్రేపు మనువార, లంతర్విరోధుల నడచువార

లసమతాపత్రితుం బార్చుఁ జూచినవార, లేన దైవం బని యెఱుంగువార

గీ, ల్పవిష్టవములఁ గూడి యలరవార, లేవ్వ రిల నుండుమరు వార లెల్ల మీకు
దుర్లభులు గాన వారలతోవఁ బోకుఁ, డవ్యజనములఁ కారింపుఁ డరుగుఁ డీతు.

క శవశోణితపానాదిక, మపుకుత్పితభోగమెల్ల నశుంనుధాపా

నవిశేషమునకు నవతుగ, భుజి మర్కృతచేతఁ గలుగుఁ జొందెక నేగె. 125

క. “సారథి కర్మణాంభో గాదేవత్యయ” యనునాకలం బరుధవింపక తెగదు
కాపున నిండునకుం గొండులం బంద పలవదు కాలక్షేపంబు నేయక మడుపదిప్తిం
బగుతాగ్గంబున కాతాపధిం గాంచి మదీయపాలాక్యంబున నుండెరు పొం డతి
కుండలిమండలేశ్వరకుండలుండు కొండరామాలితో నలగ్ధానంబు నొండె
విశాచబృందంబులు నమ్మహాదేవునాదరంబునం గొంతశంతాపంబు వానె
డనంతరంబు. 127

మ. భుజోపాద్యతాపహారపవనభ్రాంతియై ఖేచర

ప్రవరాంభోధరబృందముల్ కహళహపశ్చిన్నతగర్జనమహా

రవముల్ దిక్కులఁ బిక్కుటిల్ల వటుఁ జేరవ్వచ్చె గాన్యానునీ

ధవనిద్దిప్తవటానీరుహనోత్తాలాగ్రవాసాగ్ధమై.

128

మ. త్త. అనన్వరియాకుండండునందు నూడలు మొత్తమై

జీవరంపు నభోగ్రహింబులఁ జిన్మనీకటిఁ గిప్పుడున్

దోషగానక తన్త్రితింపుచుఁ దోయబాష్టతురంగముల్

పోవు నవ్వలఁ ద్రోచి యొంకియఁ బూని నూతుఁ డుల్కినన్.

129

క. ఆయుగము బహుశతరకా, భూయితచాలకముకలిమి నవని భరింపన్

జేయోమహిళాకరలకుఁజీ, జేయిచ్చువిధంబుఁ దోపుఁ జెలుపు పహించున్. 130

గీ ఇట్లు దిశ లెల్లఁ దానయై యెనక మెనఁగు

నమ్మహీరుహనిరము తాయంగ వచ్చెఁ

దీగెఁతెచ్చుగ రజతాదిదిక్కునందు

మండి ఖేచరమిధునంబు లొక్కమొగిలి.

131

క. తొల్లిటిపుణ్యానుభవము, చెల్లిన దినినుండి మహిళి జరజనమనుచు

(చెల్లెడిపురుషులవైచరి, నుల్లాసం లేది కాళి కొరగిరి ఖచరుల్.

182

సీ. రా రక్షణోచన! రక్షుకుంటాకన్ణ! రా న్యాకుసఖ! యిందు రమ్మ వికట
రా సోస్యవనోమ! కా న్మూలనాసిక, రమ్మ కుంభశిరస్సు! రా వృక్షాన్య!
రమ్మ చిద్వ్యజిహ్వా రమ్మ శ్రమేఖల, రా వహ్నోదగ! కేగ రా మృతాసి
రా వజ్రీకలప్త! రా రా విన్నులించాన, కా కాలఘాతుక! కా విరూప!

గీ, రమ్మ కుంభాంస! రమ్మ నిష్పాతఘోష, రమ్మ సుప్రభు! రమ్మ కర్మకళిరోప
యనుచు బహువిధ నామంబు లమర నిలిచి, రావటంబున భేదరూ లానటముగ.

మ అలకాదేవ! ధానికస్థిమణివ్యాకీర్ణశరీరగం

బులనై బూనిలవపురంబులకిడక బుప్పొళ్లతో నైనకే

దలఁ గూర్చుండి మిటాకికడై లగునింతు ల్వాద మెదించువా

రిలకా యాదురనిధి? వైఁగరిఁ దీర్చక శక్యమే యేరిక?

184

సీ. వాస ద్రుమమున వససిననురఁ గ్రోలు, కడఁక నెగురు లానుకరణ ముచి

వరఁగుసాంబ్రాణిసూపంబువాసనమెచ్చుటలు శకధూమంబు వొలయు ముచి

హరిచందనముఁ జాల నలఁది లేవఁ జరించు, పోడిమి మెదకు పైఁ బూసి ముచి

వీణానివాదంబు నీనుల నాలించు, పని భూతకహకహధ్యసుల ముచి

గీ, వారసభోవచనాభోకనకలమురుఘ, జూడఁగోరుట చితివహ్నిఁ జూచి ముచి

వాలువర్ణము గాఁగ నవ్వటముఁ జేరి, ఖచరు లొకకొన్నిసమములు గడపి రంతు.

మ. పడఁతుల్ వారు బద్మకులై నడికిరే ల్వారా(రా)డి గంధర్వ ర

క్కడి రువ్రాక్షయు భూనియుం దొంగుమూఢివ్రాకముల్ గల్గు న

క్కడికిం బోయి తదియబాలకుల జోక న్వాయ వే పోయి పె

న్నదుముల్ గైకొని రృప్రిఁ జెందదురు దౌత్యాగ్యంబై యోగ్యంబుగఁ.

185

సీ. తలలపైఁ బచ్చపూసలు కండలిండియు, భీషణుడౌ న్నిభూషణములు

కూతాగ్రవరకంఠకోటితాప్యాదంబు, చిలనంస్థకళిరసలలనేవ

నవ్యకంకాకోదండములు చేపట్టుట, యూరక నల్లదఁ జిచ్చు లుమియుటయును

బలితంపుఁబ్రేవులమొలనూలిచేతయుఁ, గిలకిలయును బొప్పినులివ్రతఁటి

గీ, కొలువిమసిబొట్టు పురి యలకొలండు

నింగలం బిడి రాజించు పెట్టుగుడ్డు

మినుఁగులులు గగిమ్ముఁ ద్రిపుమఁ బుడమి మింట

బ్రమరీవాటుట నూను విశాచముల కొదవె.

187

గీ. చిత్రసాధాగ్యకాలియై చిత్రరథన, చూశ్య నలకాపుగములొన సౌఖ్యలభిః
దశరుగధర్మపతి వజ్రదంష్ట్రైః దశగ, వటముపై నుండె భూతభావము భజించి.

క. ఆమట్టియ యలకాపురి, గా మది నూహించి ఖచరగణము లొగి నిజ
స్వామి యగుజగదంష్ట్రైః, దామును ఎరించు నివ్వగమున శివాజ్ఞ. 139

క. చెల్లుబడి న్నజదంష్ట్రైః, ప్రల్లదమున నకలభూతలముల కెల్ల
వల్లభుడై తనకిల్లు, కెల్లగఁ జెల్లింపుచుండె హేలాగరులక. 140

గీ. ఓలి నెమిదిదిశల కొక్కొక్కవిశేష, నలపురుసు నల్యరును గాఁగలఁగు బలంఁ
దువరుల ముప్పూరుపుర నెలపుకొలిపి, ధగఁ బిశాచాధిపత్య మాతఁడు వహించె.

కా. తొలి నీట్ల వివంబునక శిఖి నిజప్రాణంబులక బాసి వ
వ్యాటక భూతపికాచరూపమున మ్రొన్దంబొందుత వృత్త్యుఁ
భూటంబుండు[బుడ]నఁ గొల్వవట్టుటకునై కైకొల్వ నానాదిగా
పాటి(నాట)న్యాప్రవిజ్ఞాఁడై చెడనిశేషక వజ్రదంష్ట్రైః దొగి. 141

వ. వటియు నతం దారవతావంబున జీవితంబు వోవిడిచియు, నిర్భూతంబున
వృత్తి వసనియు, సింహగార్హులకుంధీనవృత్తికాదులచేత నీలిగియు, జీవహృ
త్పాటవంబున జీవితోత్పాటవంబు నేసియు, సామపులం దేయుఁ బ్రాణంబు
బుట్టించియుఁ గాంతామిమిత్తంబున నంతంబుఁ గనియెను, నిశనత్వంబున
బంచత్వంబు వొందియు, కూలంబునం గూలి కాలశతఁ బొందియు, వెండియు
నానాః ధనుర్మరగాంబులకు దుష్కర్మంబులను బుట్టువడియు, పుట్టగతిలేక భూత
శ్రేయోపకారరూపంబులం జావలంబునం గుఱియైనవృక్షజాలం గలపిఁకొని
ఎరించి ఎరించి.

143

చ కొలిచినయప్పికాచములఁ గూరిమి నిట్లను పజగ్రంధ్యైః పీ
రలు భూమిక మానుఁడు ధరాస్థైః బుట్టు గలండు భూరిని
గ్నలయకుఁ దుట్టటండు గురుమండలకుఁ దుక్కుండులండుఁ ద
న్మలహరమూర్తికారిణమునక గతి మీకును మాకుఁ గల్గెడిక. 144

... .. (ఇచట గ్రంథము తోపించి నున్నది.)

సీ. వెలవనినాఁల వెలపించి చనిగొని, కొలిచినవారిపైఁ గూర్చి చూపి
శివిత్వాదురుల చిత్రంబు లగలించి, కలహించునానీములు హరించి
యధిపానునాఁగ్గ దిగంతరంబుల నించి, తగలనార్యకోధంబు లుడిపి
తరతమగ్రాకంబు లరసి జీవిత మిచ్చి, నిజమండలముపెంచు నేర్పుఁ గాంచి

ఆ. దానశేషసామగ్రిగలనక గల్గుచునుపాయవిధులకాడఁ జెలిసి
సరిసికాచులోకసామ్రాజ్య మొడవించి, వజ్రిదంష్ట్రముంఁది వజ్రిమఖండః. 145

సీ. కొలువుండు నొకవేళఁ గూఢపరిష్కారము, కీలితోన్నతికేలి తైలకిల
విహరించు నొకవేళఁ గనకవాహ్యమలతో, దడము లొక్కటఁ గొల్పి వడికిరేల
మనుఁ జేరిమ నొకవేళ వీనుల కింపైన, కూర్మాండగాయకీకులముపాలు
దండెస్తు నొకవేళ దర్పితచేతాళ, మండలంబులమీఁదఁ జండచాడిఁ

గీ. బసుచు నొకవేళఁ బసువలు తనకుఁ దిరుగఁ, బడినవారలసంపద నొడిచికొనఁగ
భూనభోంశరసంచద్రుష్కలోక, దంకనోదగుఁడగు వజ్రదంష్ట్రుఁడెలమి. 146

గీ. సకలభూతాధిపాధుఁడై జగతిమించు, విజయమునఁ గ్రాంతియొక్కఁ భూని జేరి
బ్రహ్మరాక్షసు లష్టాంశభయమునోడ, రమణ దీవింతు రాష్ట్రాత్మకములు చల్లి.

క. ఈనందంబున శిశుపి, కాదనికాళము లిప్తసంచారములై
నీచగతికై దైకొను వను, భావశ్రమముఁందుఁ గలయఁ దత్కాలమునకై. 148

సీ. శ్రీకంఠరాచశోభితసముజ్జ్వలతూట, సంతాపభిరుకాంతసాధకులము
కాతమన్యవశిలాకలదామజధాను, కల్పితకారండ (గాదాంధ?) కారభరము
చ ద్వికాలాశోచ్యుండచింబాననా, తారహరీభవత్రారకంబు
విరేకవాత్సల్యకనకాగరుధూప, సౌరభవాపితాకాముఖంబు

గీ. విమలసంధా జలాంధరః కచకుమద, కవలకల్పాకంబుక కలితలలిత
గంధవహధురరతిభేద కాముకంబు, గోపురోపమ మగువల్లకీపురంబు. 149

సీ. శ్రీసముల్లాసంబు చెలఁగు నాయందును, దనయందె కల దనఁ దగదు సుముక్తి
వంతతారాస్థిపై నాగు నాయందును, దనయందె కల దనఁ దగదు సుముక్తి
వృషలాంశస్థితి తెలయు నాయందును, దనయందె కల దనఁ దగదు సుముక్తి
తాజధూ (లో)వగళేలి చులు నాయందును, దనయందె కల దనఁ దగదు సుముక్తి
గీ. తానె నేనానిగలవాఁడు గాని యేను, గా నవఁగఁజోల దమితనేనాని యేను
ననుచు నప్పురి హరునై నహంకరించు, హర్ష్యకేతనకింకినీకారణము. 150

మ పరిఁవోరిపలఖండదిగతులకేవల్ కంఠహాహలం
బులు నున్నంబులు భూతివై పడగల్ మూర్ధశిరస్పర్థసి
జలపురంబులు లోనఁ గురివృక్షసతల్ సాచులు వైఁగొన్నయా
యలదుబోఁడులయొప్పునై తగుఁ బరికా హర్మ్యకృష్ణకేళికికా. 151

ఉ. కేతువు నీట ముంచి తనుకించి ధనుర్లత మల్లఁబెట్టి వి
ఖ్యాతబలంబుఁ జెట్టులను గట్టి గుణంబునఁ గల్గుపక్షమల్
నేత్రై)రలించి యంపగమి వేడుకమాలకుఁ ద్రోచి యప్పునో
బానుఁడు తమ్మరిం గలుగునైవులపైఁ జన లోఁగు నెంతయున్. 152

గీ. అతినిజోహాగుణవికాలాక్షి యాగచు, నిర్భరపసంవిధాఃసంస్తుత్య యగుచు
నయఁవాహినిగలదియు నై తలఁప, నప్పుహాపురి కిఁకాకి యనఁగ వెలయు 153

సీ. కడగి దీపించి యక్షతలు పైఁ జల్లి విట్టివమాఁగిం గురువిట్టింతు రనఁగఁ
బత్తిఘటించి నిస్సృవట్టింబుఁ దిగఁద్రోచి, యొకవూరినైస్పృష్టియునుతురంగఁ
బొంధబాఁగిరిద ఘటిలోకి సతిసై నఁ, బొంధితిఁ గన్నలు గప్పిపుక్తు రనఁగఁ
(దివయముఁజే దైవ మని రహస్యస్థితి, నిగమఁబలుకుఁ జెల్చు సేర్తు రనఁగ

గీ. నభల వాన్విధి బ్రహ్మనగ్రుహస్మధి
శ్చంద్రకుర్చి కేవలైకాంతబుధి

తాన నముఁ బోలఁదగుఁ గాక తమ్మగంబు

బ్రాహ్మ లఁ బోల వ్యాససంభవునిజోమె,

154

ఉ. అడిమూట బోలనివహాహు లుక్తి వంగరాధికిన్

మాదలు వేల్పువీటఁ గలమాడుగులుం గవిసించు నేగ్యరుల్

కోడపకచ్చ పేలద్రకులగోత్రవిభుల్ జయజెట్టి ధారుణిన్

గ్రీడిలపోలఁ బాల్చుకృతకృత్యలు రాజవమారు లవర్ణిన్. 155

గీ. భూవమ్మగుల భూవాగ్ధంతేత లనఁగ, పత్తికంబునఁ గీర్తిత్రువదిలెనఁగ
సస్యతొధంబు లోధంబు నపనయించి, వీటఁ బొగడొందఁగలరు కిం టుతయు.

కా. చూడ భూపగరిత్తు మై వెలయుచున్ కుశ్మిన్ద్రమాంగంబులన్

బాడంగఁ దగవిష్టుపాదమునకున్ మానుల్పలోద్భాసితుల్

తోడంబుట్టువు లభగంగకు ముఱిందుల్ పాలమన్నటికిన్

హోద్రున్ కీర్తిక నాక్షనంబునఁ బురిన్ బొల్పరుహదోర్త్రమల్. 157

మ. పరిఁజిన్ బహుధారెన్ మురియుచున్ బద్మాక్షుచందంబునన్

భువిస్తత్కనువగనోదయముచే బొల్పొందుచున్ వాధిర

ఖవలగ్యాహినినొచ్చునేర్పుఁ గొనుచున్ గర్వంబుఁ గాంచున్ బురిన్

బననాభ్యేయజంబు నైన హయముల్ భివ్యశ్రిచారంబులై. 158

ఉ. రాజగృహంబులట్ల బహురాజితకక్ష్యల మించి వాహినీ

రాజయుఁ బోలెఁ బద్మకంఠంబులఁ బెంపు పహించి విశ్వధా

(తీజనాంధ్యవిభ్రులగతిఁ మహాయువనకృమంబులకా
దేజముఁ గాంచు నన్నది మద్ద్యబలాఘ్నకరివృత్తాండమర్.

159

గీ. చక్రిసంపత్తి వాహినీసమితిఁ బోలి
వృథిత యగుయుక్తిఁ గా. విభ్రమముఁ దాల్చి
యాత్మనూలాసదాపక్తి యతుల మీఠి
నగమునఁ జూడ నొప్పు నున్నరథములు.

160

ఉ. మింతురు సర్వైశంపద సమీరకుమాగమూర్ఖాః
నింతురు కీర్తి నల్లడల నిల్కడఁ బొంది రక్షాగ్రపీఠులకా
గాంధుని పీఠధర్మ మతిగర్భితపద్మతః ప్రపాణులై
సంతకమానుషాదయవిచారులు సూరులు తత్పురంబునకా.

161

సీ. ఇవికావు నీలంబు లివికావు తుమ్మెన, లవియుఁగా వివి కుటిలాఃకంబు
లిందునిబింబంబు లివి గావు నెత్తమ్ము, లవియుఁ గా వివి మోహనాననంబు
లిభకుంభపాళిక లివికావు జక్క, లవియుఁగా వివి మెఱుఁగా బచన్ను
లింమిల్లునిదన లివికావు కాపాళ, లవియుఁగా వివి జంఘులరసీమాడ

గీ. ననుచు జనములు సంశయం బధిగమింప, చుదముకరమున విడివడ్డమదనురాజి
ముద్దురాచిన్నిబోదలమురువు చూపి, భామినులు మింతు రమ్మహావృణమున. 162

చ. సింహముఁ బుట్టినిల్లు ప సీమ నింతరభోగసిద్ధికి
శరణము భగ్మనిర్వృతికి జూడ మహావిహారలీలకుఁ
బరిసర మాగమంబులకుఁ బంజెనపంక్తికి నిల్వనీడ త

త్పురము తదీశ్వరం డనురుఁ బుణ్యాదు క్రిప్రమథేశ్వరం డిలకా,

163

ఉ. అయతనామలచర నెడఁదయై కనుపట్టుభుజాంతరంబునకా

గాయజాఁ గ్రోణిసేయొనఁకంబగుచక్కదనంబు గల్గుల
కీర్తయంతమా ర్తియం జనులని త్తమలం గరఁగింప నొప్పువా
గాయతని త్వకాలి తుహినాంకుశబాహుల దాళఁ దున్నతికా.

164

చ. కువలయరక్షకుండు బుధబోటికిఁ బ్రాణపదంబు పార్వతీ
ధళతకఁ బువ్వుడండ యమ్మతంబులఁబెన్నిధి దుగ్ధవాఙ్మసం
భవుఁ డిటునందిరాజు కులభర్తగఁ దేజముగన్నయన్నువ
చగివకునిఁ బ్రస్తుతించ నహిరాజానకైసఁ దరంతె యమ్మహికా.

165

సీ. కువలరేంద్రి మాశ్వముల శంకరపాదకమలంబు లనుసాహిణములఁ గట్టి
తాపత్రయాధిలదావాసలన్నూర్తి, విలపితవిక్లానదృష్టి నడఁచి

యకలంక్షిచ్చిచంద్రికల లోకాలోక,గుహలకుఁ దెలివి నూల్కొనఁగఁ జేసి
చతుర్లసతాపాఁకుళము శత్రురాజన్య,కలిశిరస్థస్థులపై నిరవకొలిపి
గీ, పలికి బొంకక గుణముల వ్రేలిగాక, ఎడక ఎడలక యెరిగిన గడుసుపవక
యన్యయాచార మెడలక యాదితైవలక్షణముల నానరాన్యఘోర డయరు. 166
ను. తనజిహ్వఁచలరంగమధ్యమునః ద్యావస్తీర్తిరన్న మిం

పున నర్తింపఁ గరాఁబుజంబున మరుమృజంబునూపట్టెఁ జూ
పునఁ జింతామణిఁ శ్రీమింప వివయంబున్ విక్రమంబున్ జగ

దిగ్మతేదాన్యము బాహువిర్యమును జెందెన్ రాజ ర జత్రిపుణ్. 167

చ. భరితభీరిహంగగయభాస్వరామయయతియభ్యభూ

నాచరితానుపాస మనశ్యము తెల్లమిగాఁగ భూవిజం

గదభుజశక్తికశ్మీ ననుకూలముగా జనకుండువోరె ను

స్థిరముగ నేలు నైదుపదిసేయఁ డితండు రజాగోధులక. 168

ఉ. కాకుఁ రాజస్థైర్య మి గైకొను లోభనుపూని కాను శి

క్షానియసుంబుల రిప్తలఁ గాంచు విరోధముఁ దాన్వీకాదు రా

జ్యానునమానమునిగు బలావలి నేలు భయంబుఁ బొంది కా

దాఁ నాఁచగద్రుడు వహాద్భుత మతనివర్తనం బిలక. 169

సీ. కుశికాయుధుడు స్వాతిఁ గురియించు వానలు, మైయు ముక్కాదుపంటఁ బండు
పురుషాచూనమ్మకు బూన్గమై గరివోదు, నవవశి చక్కనై నడయఁ బ్రజకు
ధ్యత బా న్నాపాదింబుల వర్తిండు, గలువెంబనకు నడ గలుగ వింత
భరిమాఁడ గులు రొన్నంబులుఁగిలఁగలియించు,రవి శేనుపులు చ న్నవిసిపితుకు

గీ, నామయవ్యాప్తి యె క్కింతస్థిన రేమి,జిప్తి మని చీడ రెవ్వారు చిత్రకలన
సోమవంశాధిపతిపూర్ణసోమఁ డయిన,యాన్యసాగ్రణి సేయరాజ్యంబునందు.

గీ. చూచు కుద్ధాశ్రిపిథిలో సోమధరునిఁ

గాంచు శరణుహస్తాలోఁ గడిచినగజఁ

దొర్చిమఁ గలిపొవ మెప్పుట దొరలకుండఁ

బ్రోచు నారాజు జయ వెట్ట భూమిప్రజల. 171

చ. అలకైలాసమునందు హేమమరుకూటాగ్రంబులక రత్నని

గ్ధులతంబుల నిర్మి పార్శ్వములఁ బ్రేమక వల్లభుల్ తోడు గాఁ

గలరాగంబుగ నేళవించి కకువేడ్కక సిద్ధకాంతామణుల్

శిల రెల్లక గరఁగఁగఁ బాడుడురు పంకిరించి తత్కీర్తనక. 172

- సీ. కట్టించఁజేలఁకొకటినిదింఁగులువాఁ, మెఱుఁగుటొల్లియఁగాఁగఁమెకముతోలు
 నవరింపఁ జేలఁకొ శంక తుల్యగీర్వ, వదనంబు నూలుగాఁ బాఁపఁజేసి
 నెలకొల్పఁ జేలఁకొ నిటలభాగమునఁ గా, స్మితబిందువుగాఁగఁ జిల్లఁగన్న
 ఘటియించఁ జేలఁకొ కలికిచుక్కలరాజుఁ, దలమీఁద మల్లకాకకేకగాఁగ
- గీ. నలఁదఁ జేలఁకొ నెమ్మేన నఁగఁరాగ, విలసనము చూప వలపులెల్లపూఁత
 యభిలలక్షణశేఖర సరసిమాడ, నాదిరుఁగుండు గాఁడె యాయవనివిభుఁడు. 173
- క. రుద్రాక్షిఖచితభూపా, ముద్రాంగుఁడు శివగుణోక్తియభిరతముఖుఁడు
 నిద్దభిభసితాంగరాగుఁడు, కద్రూనుతకటకశిభుఁడు ఖనుఁ డతఁ డలరు. 174
- ఉ. పూర్వధవంబునక హరునిపూజకుఁ బత్తిరి దే హుటాహుటి
 బర్వతకోటులం దిరుగఁ బ్రస్తావనముచేత నెత్తురు
 చర్వటఁజేసి యన్నృతపాదపయోజము లభు నర్వపు
 కర్వము లయ్యె నమృతగళ ల కిరీటమణిమణిమల. 175
- సీ. తిలయుతాత తల దూర్వలఁ గమ్మిపువ్వుల, లిల్వదళబల విసయహమలఁ
 గలువల బొండుమల్లెల నాగకేసరంబుల దవంబునఁ దులసి మాచి
 పత్తిరిఁ జేమంతి బంతి నాదగ్యధంబులఁ గాంచంబులఁ బొన్నవిరుల
 మరుచంపునవలఁ గన్నెరులఁ బలాశవృన్దమల జాజులఁ జంపకమల
- గీ. సాంద్రీకునసారమయఁగఁధసారచర్చ, ధూపముల దీపముల ఫలాశ్రావపాయ
 సాదులకు దుష్టి గావించు నతఁడు మంత్ర, పూతజలధారముత్తికి భూతపతి.
- సీ. అంత్యశాండును విరూపాక్షుఁ గాఁడనువానిఁ, జూచును బొడపుర్పుఁ జూచినట్లు
 పసిబాలకుఁడు నేడ్చె భాషణయ్యులఁ గూడఁ, బెట్టు నీశ్వరుడుడి గట్ట ననుచు
 నతిదిడుంగిండు శైవారాధనమునకు, బొడపెట్టు ప్రాణంబుఁ గుగవనెట్టి
 అభిలదూషకుఁడైన నాహర మెల్లఁడు, భవితంబు నొసలిపైఁ బామికాని
- గీ. గొల్లవాఁడును శివకథాగోష్ఠిఁ గొంత, పొద్దుపుచ్చును గమభక్తిఁ బొలయులోన
 నకలశివభక్తమకుటాగ్రజాతిఁత్తు, మతఁడు పాలించుధారణియందు నెల్ల. 177
- సీ. మృగధంధరికిరీటుముత్తి పీఠింపని, ఖలుని పీఠింపఁడు. కమ్మ విచ్చి
 పృష్ఠభేంద్రివాహనునిమలఁకాత్రింబు, పలుకనిజమతోడఁ బలుకఁ డట్టి
 మారునర్చనావేళ నఁటఁగాననినీచు, నలండు కల గాంచునవసరమునఁ
 మురవైరి మానసాంభోజకర్ణికఁ గూర్చు, దలఁచనికస్త్రేత్మఁ దలఁచఁ గోరఁ
- గీ. డంచికానాధునగరికి నరుగనట్టి, భాగ్యహీనులభవనంబునజ్ఞ నరుగఁ
 డభిలశైవరహస్య సిద్ధాంతవేది, వరమనిర్మలగుణవాధి పాధివుండు. 178

- చ. జడఘలు మేరగాఁ గలరసావలయుగలు నిజాంసపీఠిపై
నిడి ప్రిమధేశ్వరుడు ప్రిమధేశ్వరతుల్యుఁడు స్థితిబొందుచోఁ
బుడిసెఁడునీళ్లఁ బూన నొక పువ్వు నెఱుంగనిపాడుగుళ్లలో
మృదులకుఁ గల్గెఁ గుంతుమవిమిశ్రితసీరము రత్నహరముకా. 179
- సీ. క్రోధానిరిపులమార్కొన లోనఁ దలపోయుఁ, దలపోయుఁ బ్రభుశక్తిబలముచెలిసి
అప్రాంగయోగవిద్యల లోనఁ దలపోయుఁ, దలపోయు పత్తిరీచెలుపు చెలిసి
మనను శంకరుఁ గూర్చి మన లోనఁదలపోయుఁ, దలపోయుధరఁ జేరుచిలుపచెలిసి
చపకేంద్రియములకిక్కు లోనఁ దలపోయుఁ, నలపోయుఁ లలఁబోఁదలముచెలిసి
గీ, లోనఁ దలపోయు భవములు మానుపూన్కి, చెలిసి దలపోయు లోభఁబు ఓడనాడె
నార! సాక్షుత్పడించినయాదిదుర్గఁ, డఖిలరాజ్మూర్తీఁడుఁ డవ్విభుండు.
- ఉ. కుండలిసార్వభౌమకృతికుండలకృత్య : మాకశత్రుఁ బ్రి
హ్లాండములోన గర్జనచరాచర సులయందుఁ బూర్ణుడై
యొడ నెఱింగి యాన్మపతి యొత్తిశత్రుల దుశ్చరితులకా
గండడఁగించుచుకా గరుణ నైకొని దూఱును రాజభర్తృముకా. 181
- సీ. చివికినవిధికిర శృంగేఁ జాల్పుట మాని, బెడఁగైన విడిదండ ముడువఁ గోరి
తూలిపోయినపులితోలుఁ గట్టుట మాని, గట్టికెంబట్టును గట్టి గోరి
వేమాటుఁ బిట్టనభూమి నుండుట మాని, నురుసాధులలోన ను డఁ గోరి
జవముమాలీనజర్జవము నెక్కుట మాని, హయసమూహము నెక్కి యాడఁ గోరి
గీ, సగముమగరూపు మాని లక్షణసమగ్ర, పుంపపున్నాస్ఫర్తి నిరతఁబుఁ బూనఁ గోరి
రాజమూర్తి పహించినరాజమూలి, బోలి పాలుపొందె నమ్మహిపాలవరుఁడు.
- మ. జగదేక స్తవనీయుఁ డాన్మపతి యీచందంబునకా ధాత్రి మె
చ్చగఁ బాలి. పుమ నున్నకలమున నక్షత్రాహుకంపాన్విర
బగుచిత్తంబునఁ జిగ్గజారి నిజకాపాయస్థు లౌభవరేం
ద్రగణాధ్యక్షులఁ జోరవఁగాఁ చలఁచె నంతం దస్పృసాదంబునకా. 183
- ఉ. కోమలచంద్రిరేఖ గలకొప్పును ఫాలఁలోచనంబుఁ బెకా
బామసరంబుచే నమరూపఁధురకంధరముం దలఁపులకా
గామవికారముల్ నిలుపుంధము గల్గి యొకండు పుట్టె బోగ్గ
తన్నెనుమీమాన్మదంబు లగుసాంప్రతినప్రభ లల్లసిల్లఁగాకా. 184
- క. ఆదుర్భలముగ నీకైవడి, నుచ్చినముం బొంది యన్నయరుపుణ్యుని నో
యద్భుట! యిటు రా ర మ్మని, సృష్టితులఁ జేరఁ బిలిచె శంభు డు గరుణకా.

చ. శిలించిన నున్నటుండు పురశేదనుపాదవయోజముగృహం
దిలకివిమూతిచే మిగులఁ దీడగ్రి వసించుగ మొక్కి పలుకు నం
జలియునుఁడై తదంతికరసాస్థలి నిచ్చి ప నేమి కేస! యె
వ్వలనికి బోసఁగావలయు వారక నన్ననిపంపు నాభడుక. 188

గీ. జలధరధ్యానగీర్థ మైనయెలుఁగునలి, తాగిరిసానువునఁ బ్రతిగ్గనులు నూరు
బుణ్యచారత్రుి మానసపుష్పిఁ జూచి, యధవంఁకిరీటుఁ డిట్లనియెఁ జేరెను.

చ. విను మనఘాతృ! ముక్త ఖచాపీరులు గొందలు కుంది నాకు పైఁ
పనికియఁ దుర్జినం గినిసి పక్కతి వారిఁ బితామహా! పాం
డని యిటు లన్నచులెని మహాశనిపాతమవోలె వారలం
గొనమునిఁగించె నాఁలకు కుత్సిరదూపులుగాఁగఁ జేయుచుక. 189

క. తలఁచనితలపై యీకిరీ ను, నలమినచుచ్చాపవాక్యహతిఁ బీడితులై
యొలికిపడి ఖచాపీరులు, వల నొండొక టిందుఁ గననివా రనుకరినక. 189

ఉ. కన్నుల బాష్పముల్ దొరఁగఁగా గుమిగూడుక వచ్చి మొక్కియో
పన్నగరాజభూషణ కృపాపరతంత్ర కటాక్ష! మమ్ము నా
పన్నుల ఖిన్నులక దెలివివాసినవారలఁ గావు శాంతిసం
పన్నుడ వింతికిన్ మదిఁ బర్చితి పంచును నన్న దూఱుడుక. 190

క. ఏనుసు గరుణాశాసమున, నూనినడెందంబుతోడ నోడకుఁ డవి యా
దీనుల పై ర్యాధీనుల, గా నూఱడఁ బక్క కాపగతి మరలించక. 191

చ. ఒక్కయుపాయాంతరంబుఁ డలపోసి యిట్లంటి. 192

సీ. గంధర్వలార! యాకర్ణిభుండీ మత్స్య, శంబుఁ దప్పింపఁ దరంచె యేరి
కది యట్లు నుండె మీ నుతివినయన్నున్, కాత్మ మెచ్చితి దైన్య మవనయింపుఁ
డని నారాగవత్త మనుదేశమున వల్ల, కీసోమవిఖ్యాత వైనపురము
పాలుచుఁ దత్పరద్రుగ్ధామిచేరువ నొక్క, పట పుష్ప దందు సంపత్సరములు
గీ, దేవపరిమాణముననూనిదీగఁ ద్రోయుఁడంత నామూర్తియగునుద్భటావ్యాయుండు
గురువరేణ్యండు గలుగుఁదగ్గుణబయోధి, కలనమియ్యిదురవస్థగడచుఁబొందు.

ఉ. నా విని నన్ను వీడ్కొని పునఃపునరానతు లాచరింపుచుక
దేవగణంబు లేక నతిదీనములై పటకాఖినుండఁగాఁ
బో వెన నీ ప్ర భూసరికిఁ బోయి మదీరితవాక్యపద్ధతిక
కింపిభవాభిరాములుగఁ జేయుము తత్పరరాధినాథులక. 191

సీ. కంజాయజడలపైఁ గీలుకొల్పినచిన్న, నెలనక లేచెన్నెలలు గాఢఁ
గుండలీకృతమహామండలీశ్వరుఁడౌ, మణికాంత మోముదామర నెలర్ప
విపులవక్షిఃపీఠి విధికిగోన్విత మైన, సనమాలికాపల్లి గునిసియాడఁ
గట్టినీమఁ గట్టినకళకుబెట్టులితోలు, మెఱుగు లాకాపీఠి గీటికొంగ
గీ, వెలుదలూలంబు డమరుపు నలిక నేత్ర, మాదియగుచిహ్నములుదాల్చి యలరు నన్నుఁ
బోలి యీలోకమున నుండి పాలుపు గానఁ, గలరు నిడుకతంబున ఖచరులనఘ!.

మ. సకలాకాముఖమల్ సుగ్రుచులక సంచన్నమల్ చేసి మి
న్నక లీలాసమ మైనయిట్టిబలుమేనక ధాతిని వుండఁగా
దకలంకోదమ యుండితేని జను లత్యంతంబు భీతిల్ల సా
రెకు నిల్వోకరు గాన మానుచవప్స్యుఁడెంచి పా మ్మిమ్ములక. 186

క. సంసారయోగినై పర, హింసకు లోనక కనుక కేగియు జీవో
త్తంతుండ వగుచు దిక్కుల, మాంసలసక్తిఁ దెలుపుమా గురుముఖ్యా. 187

క. నావచనమార్గమునఁ జని, పాసనమతి పూని భూతపరివృథు లకత
దేవకు మానసియులఁ, బోవుచు ప్రియశకుఁ డేలుపురి వల్లకిలోక. 188

మ. చలురాకాపధికుంభికుంభవింతచ్చాతప్రీతాపాంకుకుం
డతఁ డంభోనిధివేష్టెనా ఖిలమహియఁజ్ఞోణిఁ బాలింపఁద
త్ప్రీతిపీఠప్రీమదాకపోలకలమల్ పాగిపించు గస్తూరికా
యతనానావిధపత్రిభంగములమరై సగి సశేషద్భులల్. 189

గీ, అట్టిప్రీమశ్లేషమనికూర్మిపట్టి యైన, ముంజభోజాహ్వాయుఁడు రాజకుంజకుండు
నీకుఁ ట్రియశిష్యుఁడై కీర్తి నిచ్చట్టి, సాధుసాలోక్యలక్ష్మీఁ జెందంగఁ గలఁడు.

ఉ. గోపతి నెక్కి మంచుమలకూతురితో నిట యున్కి మాని నే
నేపురిఁ గాఁపురంబు నసియింపును నా ముదిగొండవట్టణం
బోపురుషగ్రగణ్య భవదుత్తమవంశజులం దిపోధన
శ్రీపులు వైనధీరులకుఁ తేనుపదం బగు ధామ మయ్యెడిక. 201

సీ. నిఖలవైవారాధ్య శేత్యశ్రమహిమచేఁ, బరఁగుచు గురుసార్వభౌము లనఁగ
దుర్మతధ్వంసబఁగుచు రెంచుఁ బ్రీతివాది, జనభయంకరయశస్వాఁడ్రు లనఁగ
వట్కలశంభుపూజాపరాధావృత్తి, జరుపుచు గురురాక్షసభు లనఁగఁ
గొలుచువారికి విప్రులదురై నిజశిష్య, బహుళదాఁవ్యోనిఫాళు లనఁగ

గీ, నన్న సర్వంబునందుఁ గావంగఁజాలు భవత చేపట్టి వేదమార్గప్రీతిష్ఠ
బదిలు లనమండుదుగు భవద్భావివంశ, జాతు లాచార్యముఖ్యులు చారునరిత. 202

- సీ. ప్రితివాది వేదండపంచాననంబాలు, నిజగృహలననిపుణమతులు
కలలోనైన నవ్వులకైన భవి యగు. మూఁడు నీక్షింపనిగాఢమశుభం
పట్టాలముల నన్ను కాస్తోక్తమార్గంబు, చే సమరాధింపుకెన్నమూర్తు
లిది సుఖ మిది గుఱు మిది నాయ దిది వానిదనివిభేదంబు నేయనిమహాన్ము
గీ, లోయలధనదాలను నింతయును మనసున, నట్లుతలఁచునిత్యపుణ్యాభిరాము
లర్థి ముదిగొండపురరాధ్యక్షు లగుచు, వెలయుఁగల రిక మీవారు విమలచేత!
గీ. శిశువయలను రక్షింపఁ గలుగుఁ గీర్తివలదు తడ విడికఁ జేయ నోయలఘుమూర్తి
పావనమునేయు పాదసంస్పర్శనమునఁ, గలుపయిత మైనవసుమతీతలము నెల్ల.

అశ్వాసాంతము.

- కా. ధీవిస్ఫూర్తి చరణాజ సంభవ భవానీ సంధీన) స్రవచ్ఛార్దణ
ప్రాప్తివీణ్యక్షచుభావ! భావభవదూరస్వాంతరాజీన రా
జీవాంభోరుహసంభవామరముఖస్థిగ్ధస్ఫురరాభగ్యరే
ఖానశ్యంకితపాద! పాదనఖశోభాస్ఫటితోడుచగిభా! 205
- క. విద్యజ్ఞనచింతామణి, విద్విట్కులహృదయభయదవిజయాంక! ప్రితి
పద్విపథాపద త్రిజగద్విసుతనమ స్రవస్తుగర్భితధామా. 206
- మాలిని. త్రిపురమథనపాదాధిష్ఠితధ్యాన! వేదా
ధీపరిచయపవిత్రోదగ్గరిజిహ్వగ్గి! మిత్రో
డుపతినయన శార్యాటోపనిర్మిదగ్గి ధైర్యా
ప్రిచరిచితరిజాంగా! ధీవరీతాంతరంగా! 207

గద్యము.

ఇతి శ్రీమదేశ్వరగురువ ర్ణ్యచరణారవిందపట్టరణకలకళాభరణ
రామనార్యసప్తత్రి సుకవిజనమిత్ర కుమారభారతి
విమలాభిరామ రామలింగయప్రణీతం బైన
శ్రీమదుద్భటారాధ్యచరిత్రం బనుమహా
ప్రబంధంబునందు పృథమ

శ్వాసము.

శ్రీ

శ్రీ

శ్రీ ఉద్భటాధ్యక్ష రిత్రము .

ద్వితీయాశ్వాసము .

- క. శ్రీనగజాధిపచరణ,ధ్యాననుభావభవతాల దర్శవిమారా
భానువమపీప్తిభానుర, ధీనిత్యా అన్నమంత్రీ బేచామాత్యా! 1
- ప. ఆకర్ణిపుము. 2
- చ అని పలుకంగఁ దా వినతుడై తగ మాటు వచించి వేడ్కచెం
దినమని వాఁడు వేగఁ జనుదెంచె ధరిత్రీ కద్యశ్యమూర్తియై
మనమున శంకరుండు తను మన్ననఁ జేరఁగఁబిచ్చి యప్పుడా
డివఘననాక్యవైశ్విరికి డింపనిహ్నుము నూలుకొల్పుచున్. 3
- సీ. నునుపార బుగముకమై యనటుభాగమున వేల్చి
రుద్రాక్షమయాహేమదూధికుండలకాంతి, నిద్దంపుఁజెక్కుల ముద్దుకురియ
జమిలించితాల్పిశ జన్మిదంబుల.....య్యన్నాస్త్రీఁ బొత్తుదొడుకఁ
గటి ఘటియించిననరు పింజకడకొన్నమోకాళ్లు కప్పి దూల
గీ, నొసరిభసింబు ముఖలక్ష్మీ నలునేయ, సనతుదయందుఁ బంచాక్షరంబు గాల
యును బ్రహ్మచర్యసము గడిగి, యుద్భటుం దీశ్వరాకృతి నుర్వి నిల్చె. 4
- క. హరునాష్టజేసి వర్చిపుంబులు, నరవిగ్రాకృతులు దాల్చి వర్ణక్రమముల్
పరితఘ్నితముఖులై వచ్చిరిధర కగురునిబుజ్జ శిష్యత్వమన్. 5
- సీ. పరమతంబులు వేరుపట్టినఁ దెరలించి, వైవాగమంబులు బాడపటివి
ఇందు కేళిరుతత్త్వ మెఱుంగక దైవతాం,తరలన్న లగువారి తెరువు లుడిపి
యెందు శంకరుత్థి మెసఁగు నచ్చటి కేగి, మతిమంతులకు మహామహిమ దెలిపి
శాంతుఁడై లోన విశ్వాసంబు గల్గిన,సచ్చిష్యులకు మంత్రీసరణి చూపి
గీ, స్నాననానాదివిధులఁ బ్రసూనబాణ,నమననకుఁ దుష్టిగాంచుధన్యమతులఁ
గలసి వర్తించి మఱి పెక్కుఁ తులనవరీ,బబలి విహరించు మద్భటారాధ్యవరుడు.

- క. చరసము సోకిన లోహము, వెరవారెగ హేను మైనవిధమున నాన
ధ్రువవరుని మహిమకలమున, వెరకుభవంచన్ను వైరి వమధాజనముల్. 7
- గీ. భాస్కరుఁడు చీకటల్ పటాపంచు గాఁగఁగిఁగమాటికచే వోలకరణి మోవ
నశ్శుచాభాగుఁ డదిగ్రాహప్రానాధ, కఫల దురిశంబు లన్నియు గనుపుగొట్టె. 8
- మ న్మురితజ్ఞాననిధాన మాగురుకులఁభోరాశిచంసుండు శం
కరుఁడై తాఁ దనుఁ గొల్పువారికి నమోఘక్రివిశేషంబలం
దొరకంక్షీయుచు ధాత్రినుఁడు దోడ్తోఁ గించిమానంబుగా
వారకాపాల్గదయంబుఁ బ్రోచిరి కుబేరాపుల్ పితాచాకృతిఁ. 9
- గీ. ఎన్నఁ దుడ్బటుఁ డిలఁ బుట్టు నెన్నఁ డిట్టికలుషదుష్క దిగఁద్రోయుఁ గరుణ
దురెమాచునప్పితాచ, నతులపాటులు గడలేర్ప నతఁడు గలిగె. 10
- ఉ. తత్సమయంబునఁ భవశభామకిరీటపదాష్టభక్తిసం
పత్సుఖవేది రాజకులనుండనుఁ డాద్రుమధేశ్వర్యండు భూ
భృత్యుతపోరె భద్రములఁ జేర్చి ప్రభావతి నామధేయమా
వశ్యపృపాలపుత్త్రి తగవల్లభ గా విలసిల్లె నల్లకిఁ. 11
- గీ. పృథ్వీవల్లభునకును బ్రభయుఁబోలెఁ, గుణలయాధీశునకు...
... .., నగుదుఁ బొల్పుఁ బ్రభావతీహరిఁజేత్ర).
మ అలిపోతంబులు చంద్రలేఖ మరువిండ్లందంబు ముత్తెంపుఁజి
ప్పలు నూఁబువ్రసను త్రీలు శంఖము లతల్ భద్రేభరాట్కంభముల్
జలదాడ్యంబుతరంగముల్ నుడి తమస్సారంబు చక్రింబు రం
భలు తూణీరము లబ్జముల్ మసెఁ దలంపం గాంతకాంతాంగముల్. 12
- గీ. అఖిలజగదేకమోహిని యగుదు, లోలనైతి
తఁకు నర్థాంగలక్ష్మిగా ధర్మమార్గ మునఁ బ్రవర్తించు నమృహీభుజాఁడు ప్రీతి.
క ప్రారేయకిరణముఖి యగు, బాలాసునిఁ గూడి ప్రమథపాలాభుఁడు భూ
పాలా... .. లమనస్కుఁ డయ్యె యాననేశక.
- క. కలివి సుహృదులుఁ బ్రాణముఁ, గలిగి యుఁ గలకంఠిసాండు గలిగి యు లోనక
గలుగంగనీఁడు దుర్ముద, మలహయ.....శృంగులగ్రణి యెందుక. 13
- ఉ. వరమపవిత్రయై తగుప్రభావతితోడుత నిష్ఠభోగముల్
బారయఁచు కేలనల్లడలు పూని నిజాజ్ఞకు లోనుజేయుచుక
హనుఁ దరుణేందుమూలి భువనాధిపుఁ భక్తి భజిలచునన్నరే
శ్వరునకుఁ గల్గదయ్యె సుతసంపద సంపదకెల్లఁ బోదెయ్యె. 17

- క. మశలాశమ్మనకుం దగ,క్షితివతి చింతించి నదుసీమఁతనితోఁ
జతుఁత నిట్లు నొకనాఁడఁకుల గహస్యైకగోష్ఠి ననుకూలుండై. 18
- ఉ. ఏలీతి నేలవల్లడ లహీనబలంబున నైరివీరులకొ
దోలీతి భూమిభృగ్గుహలు దూర మనోఁబాజకర్ణికాస్థలికొ
గీలనచేసితికొ వృషభకేశమపాదము లింతి యీకుభ
సీలకుఁ దోడు నందనులచెన్ను గనుంగొను తెంతభాగ్యమో. 19
- కా గలుగ ల్లంచును గాల్గయందియలు నల్కం జెక్కులకొ మద్దికా
యైతఁకులొ గరువంపుచూప నిటలన్యాకీలంబాలకం
బులతో ముద్దులు చిల్కుచుం గలఁచుపూర్ణాన్యైదై తప్పుట
ద్దులు పెట్టంగలపుట్తిఁ డబ్బునొకొ నాకు న్నికు లోలేక్షణా. 20
- క వారణవాజిపహువను.వారాత్మక మైనరాజ్యవైభవ మిది దా
నొరనుఁడు లేనితమునఁ జారుముఖి! యెన్ను లేనివన్యము కాదే. 21
- గీ. పుత్తిమఖపీకణంబునఁ బొదలునుఖము,పూర్ణి(?)తలనిండ నర్థంబు పోసినపుడు
కలుగ గిట్టివీశేనింబుఁ గాంచువార, లెంతభాగ్యంబు చేసినా రిందువనని. 22
- చ అని చింతింపుచు నున్నప్రాణిభు నన్యబ్జాక్షి వీక్షించి యు
ట్లను రాజన్యకులావతిఁస! నగరైర్య! యార్యవంస్తుత్య నీ
కుసు జింతాభర మేల యింతపనికై గోరాజకేశుండు దా
మనపాలకొ సురకాభియై సకలసంకత్రాపి నూర్కొల్పఁగకొ. 23
- వీ. మిన్నేటితలగీటి మించుకెఁజడలపై, నెలనెక బొదివి వెన్నెలులు గొలువ
విపులహాలాహువిమమక్షీకృతముద్రి,నృగనాభిరేఖయై మెడఁ దలిగ్న .
చవనాశనాధీ (శ) గల్గి,బాహువన్యంబునఁ బరిభవల్ల
నలుమొగంబులవారువలుదప్పులపేరు, చుట్టినచేపాటుముట్టువెలుగ
- గీ. గంటఁ దిగిచినగందంపుఁగవ్వుఁదావి,పాలుపు పర్యోలేభూముల బుగులుకొనఁగఁ
గొండరాచూలితో నొక్కకుత్తుకయిన,వేల్పుఁ గొల్పినగల్గు సంకల్పసిద్ధి. 24
- వీ. ఎలవోటలోపల మొలచుఁ గల్వకములు, నిచ్చులుఁ గనునన్న నిలుచు నురభి
సిద్ధగంబు సంసిద్ధమా నింటిలో, నణిమాదిసిద్ధులు నాజ్ఞనీయు
నింటికెచ్చుము పెట్టు నిందిరా దేవత, తోడ మాటాడు వాక్తోయబాక్షి
దండఁ జింతామణి యుండు ముంగొంగునఁబనిడి చూపట్టి సంపదలు పెంచు
- గీ, (గ్ర)హము లేకా) దశస్థానగతిఫలంబు,నిచ్చుఁ (బాపించుఁగరిక యెట్టిదైనఁ
జన్రికాగా ముదేవతాపూర్వభాము,గొలుచు కుద్ధాత్ములకుమహీతలమహేంద్రి.

- బోదువకు వండు దూకు నపూర్వదిశాంగన కాలం దాచినకొ
 యిమితియాగకడ్రవముం బాల్చెను నా నినుం డొప్పె రక్తియకొ. 33
- చ. ఉడుకుమునొంటి సానులకు నొద్దికం బిద్దినిం దేర్చి తద్దబం
 యివనుసేనం దత్తువలయుపగ్గిభం దూలేచె నట్టై వారుశం
 దుదిం గనె నండుం దక్ష జనులు దూలంగనాడిన నిండు యోగ్యకో
 గొనుగొని చక్కినూంబునిధిం గుంకె నరూహపామిత్రుం దత్తజీకొ. 34
- సీ. పాటలంబులవన్నెలేటి మంకవలించి, కము: ద్రుములుసొంగు
 వట్టరాగంబులనన ప్రియంగుచ్చాళు, కునునుమొప్పిదము కుకుముము చెలువు
 లక్షకచెన్ను పల్లవనముగ్గానాబు, కాశ్మీరజాంగరాగంబుపూత
 చక్కెరదంబు హంసములచందున్నూర్తి, పటుపలాశద్రుమపగ్గినవకాంతి
 గీ, బింబభరివిధము చందిగంబుశీవి, యాదిగాంగలరక్షప్రదాన్యమితి
 నాన కేళిక నొకచోట నలమిక్రాచ్చె, ననంగఁజెలువొందెనెనాజయపగ్గినను.
- సీ. అంతటం జరమనంధ్యాచేర జనపతి, యరదంబు డిగ్గి సాధ్యానాకృత్య
 నులు నునా బురంగం గొలనులోపలం దీర్చి, పుణ్యంబులకు జన్మభూమి మ్రొన
 (కాండియ)నాశ్రమకమం గల్గి కనుసంబుబహువిశేషములకుం బరమహంస
 మాత్రుం దెంపెనూర నాని బాన్వయగురు, మటంబు ఠాయంగ నుచితవృత్తి
 గీ, నిందుబింబానృతోం గూడ నేగి తనను, రాకం దగువారిచే మానిలోకమాన్
 రక్షమన కేళిగింప (నా)రాజానకును, నమ్ముఖం బిచ్చెనాతందుసంధ్రిమమున.
 చ. కులపతిపాదపద్మములకుకొ సతియుకొ బతియుకొ బ్రాణామయులొ
 నిలకతభక్తి శేయుడు సుధీమశి యమ్ములియుకొ మనోంబుజం
 బులుతురవిమోదముమై నిలసిల్లంగ వారిం దెప్పగీ
 తులం దగ గారించి నిరిం దోచినదీవన లిచ్చె మెప్పుకొ. 37
- ప. ఇట్లు కమనీయసగ్గిభాంతియగు ప్రభావతీయును సదారాధిత్రును కేవలంబగు
 ప్రమకేతవంతును మానిమండలమాన్యూడగు కాండియ నుచితోపచారంబులం
 బొసన్నుం గావించి రమ్మపార్వీయు రాజర్షిక నాతిధ్యం బొసంగి యర్హాసనంబు
 నం గూర్చుండ నియంఘించి దర్శపాటితలంబగు కరకమలంబున విన్నవకసారం
 బగు తచ్చగీరంబు నిపురుదు నిట్లనియె. 38
- సీ. హెచ్చుచచ్చునె పురోహితముఖంబున కీకు, శాస్త్రోక్తినిర్మలాచారసంశ్రి
 అరగింతురె చచ్చి యుజ్జవేశలం గోరి, హవిరన్నకబళంబు లనురవరులు
 సెసాపహింతురె విసులదంపయపోలెం, బగ్గమండలంబుభూపాలు రాజ్ఞ

పురుషాయువంబు సంపూర్ణమై వర్తింప, నుండునే నెమ్మది నుర్విజనము
గీ, స్వాతితోడుతఁ దగిన న్నంబు గలఁ, పట పంసునె ముక్కారు పాపకోటి
భయము దూరించె రసస్వభావ మగుచు, దుస్సముదాయ మమరు నే గురిరమా!

ఉ. మానము గల్గి శౌర్యమహినుశీతి రూఢికి కెక్కి తాత్పి లోఁ
బూని గుణానుకూల్యమునఁబొంది నయమునఁ జెపు దాల్పి నీ
చే ననయంబుఁ బూర్వగతిఁ (జెంది పోస్పనై) మొత్తయున్
మానినశూరు లిస్తురె సమగ్రిజయోన్నతి నీకు భూనిరా. 40

ఉ. కూడక వత్తురే బుగ్గులు? కోడిన న్గల కిచ్చి పంపుడే?
వేడుకమంత్రలక్షణవివేక తోఁ
గూడఁగనిత్తువే మనమ కుత్సితమాద్దులఁ బ్రోవ నాత్మలోఁ
జూడక కీర్తియందుదునె నూరిజవంబులచే వహిబలా! 41

క. అని పెక్కుభంగు లమ్మరి, బంపతి నేమూని నడకచందంబును నె
మృతమార నడుగ వివయంబు నయంబును గనురఁ బుక్కు భూపతి యతనికా.

ఉ. యుగ్యము లద్యై నెవ్వనికి నోలిఁ జుట్టుక్కును లట్టివేలునుఁ
భోగ్యధినాథకంఠునిఁ బొందుగఁ గొల్పి ప్రభావనిధికిన్
యోగ్యుడనైన నీకరుఁ యుండ నృపాలు)రలోన మిక్కిలిన్
భాగ్యము నేసినాడ మఱి బాగ్రితియె నేమము నాకు నెయ్యెనకా. 42

చ. నకలము భద్రమద్యై గుణపాగఁ! నాకుఁ గొంత లేదు ని
న్నొకపరి వేడుకోర్కొనిట కొయ్యర వచ్చితిఁ బొద్దునోయె నేఁ
టికి నిది యెంతయేనియుఁ గడింపిప్రతుత్తును విన్నవెందు మీ
కకుటిలబుద్ధి లేపకడ నంతయు విస్తరవాగ్యపథునికా. 43

చ. అనపుడు నట్ల యా ననుచు నమ్మనిర్భర సభార్యుడై మహీ
కున కుచితంబుగాఁ (బ్రియము) నూపును భూపతియున్ మహన్నీ చూ
సినయుటంబులోని ధృతిఁ బెంపు వహింపుచుఁ బల్లవాంకిత
య్యను నుఖనిద్రినేనె వియలెంపవోచుట చెల్లుమాపఁగకా. 44

చ. పలకలనైనచీకటి ప్రభాపరిహీణత దోచుతారలున్
గలఁగుచిటివీటోత్కరముఁ గండినచంద్రించి మూతివిచ్చుతే
కులవిపిల్లుతామరలు గూళ్లను మేల్కొనుపక్షులున్ రుచుల్
చెలిసినచెందోవల్ గలిగి (వేమవ వాఁ బొడ)నూపె నాకటన్. 45

చ. తముఁ గనవాఁడనేయుటకు దాపురమై చనుదెంచువేడిద

- య్యముజుని నెత్తికోలు గన రక్కట భీతిని రంగజాహవ
కృము...యంచు.....పాతి) గాథతరత్రమును వ్రకామినీ
రమణుల నచ్చె దీపనికరణులు పాండవభావిపంబునక. 47
- క. పరుషకలకత్తిని దినకరరథగంధర్వవదనగళితం బగునె
త్తురుకోలె పాంశ్యరాగము, సువరదిశయందుఁ గనుకునూపె గలయక. 48
- సంస్థిత. అంతక గాన్పించె నింద్రాయతనదిశ రథాంగాన్తసంహర్త తీవ్ర
ధ్యాంశస్తంభేరమగ్నిదళనలవిధాదక్షపాద్యక్ష మాళా
కాంతాన్త్రవేయకాంతుకటకమణివిభాగవ్యనిర్యాహకాంతుం
డంబునీ నావిమతాపాదనలనకోజాలియై హేళి లీలక. 49
- ప. ఆననుయఃగాన. 50
- చ. అవలసకోనగింబున నహర్పతిసర్పిభుఁ దాపభాసతీ
రమణుడు నిశ్చేక్ష్మత్వములు రాగముతోడ నొనర్చి శంకగళ
గమలదళంబులక దోలఁ గల్వల నర్చనచేసెఁ బండ్రికా
విమలమరీచిహస్పతీనచేపిపై శివగృహేనియై. 51
- ఉ. రాజానంకె మున్న మునిరాజభిభామలో తేలుకాంచి గం
గాజలపూరిమట్టు లగున్నబింబా నొకపుణ్యవాహినీ
రాజిరసనచేకెఁ దిరంబుగఁ గుంకి కృతాహక్యత్నంజై
రాజశౌభయం గుఱురాఁ సుతాక్షభుఁ గొల్పె వేడుకె. 52
- సీ. పునఃపనిరాత్మలృపుస్సాళి తనమౌలి, శుభి వశఃస్థిమాచకముగఁ
జేరి యధ్యయనబు చేయకమ్యూఘోష, మలఘుగాంభీరాభ్యయోవుఁ బోల
బలపంకుళ లో దాల్చుకొని ముక్తాయుక్త, ప్రియసద్రుమలతా ముద్రాఁబెలుప
మానసస్ఫటికాక్షమాక చేఁబడ్డ, హరికథాసారాధ్యగరిమ గాఁగ
- గీ, బ్రాగ్మన్వస మానసఘటికమనన, తైవికశత్రోడఁ జెలువంబు పనదరింప
త్రయచ్ఛాఢుఁ గూర్చున్నపీఠరాగుఁబూర్ణుఁ గాంఢిన్వదరించెభూమివిభుఁడు.
- గీ అంతఁ బ్రమత్తశ్వరంధ్రు సంత్రామిశిరోః, శంసమనమను మ్రొక్కి తద్వర్జితా స
నమానఁ గూర్చుండి పిసయావసరశరీరుఁ, జగుచుభయభిక్తులాశ్మయందతిశయిల్లి.
- చ ఇటులు పశ్యంతైన ధరణీశ్వరుఁ బుక్కు ముగ్ధిగఁడఁ డంత వి
స్ఫుటమిగురాక్షరంబుగ యశోధన నిన్నటిరాత్రీ నన్ను నే
మిటికె దలంపునేనితికి? మిమ్మొకకోరిక కోరి నాదువ
చ్చుట యిది చెప్పు మెట్టి దివి శోభనబుద్ధి ఘోషంబు జేసెదక.

- క. అనుకూలకార్యసిద్ధికి, మనవిజహరుఁ డున్ననాఁడు మమకేశ్వర! నీ
మనమునఁ గొంకక వచ్చినచని చెస్సెము నీ కొనర్తు ఫలసాసిన్దికే. 56
- ఉ. నాదివి యిట్లు వాని మునివాఙ్మనోకఁ బ్రహ్మప్రవృత్తులై
భూవనచంద్రియండు మునిపంగన! రౌడరణశ్వభక్తులై
యీపు మదీయవాంఛలము ల్లాగ్ల ఫలించఁగఁ జేయఁపూనికం
బ్రావగఁబట్టి పక్కితివి భాగ్యముచేసితిఁ గంటి సౌఖ్యమల్. 57
- చ. కలపు సమీరుమిఁనువడిఁగొనఁబాయంబులు భన్గి)దంతులు
గలపు రంభంబులుగ్ గలపు కాంచనపూర్ణమున దగ్ధమల్
గలపు విలాసినుల్ గలగు గల్గిన కన్నియు రాజవిహ్నిముల్
గలుగదు పుత్రిలాభ(ను యొకం డది) నాకుఁ బ్రియమిఁగఁగఁ. 58
- క. నిశ్చిత "మప్రత్యక్ష్య గతి" ర్నాస్తి యటంచు శుశ్రులు దెలిసినపలు కా
కర్ణంపు నాదుముఖము విన్వంతులై యుండు నెపుడు వరకత్తవనిధి! 59
- క. మానుషుడుత్నము గా దిది, పూనిక ర్మేరేత్తివైనఁ బోనీ ననినక
మానినర! దైవకృత మిఁక, దీనిక సాధింపవచ్చుతెఱఁ గట్టిదయో! 60
- ఉ. అందనిమానిప స్థలము న్జాటులు సాఁచినయట్లు క్లిష్టు నే
నందన లభిక్త ప్రితినినంబును నువ్వెఁగులూరుచుకొ హృదా
నందము లేకయుండి నొకనాఁడు విచిత్రముగాఁగ నాకుఁ దో
చుం నివసుండి చక్కా(కటి) సిద్ధమునీశ్వర! శ్రోత్రోకేయమై. 61
- క. "నీటికి బుచ్చులు లేమిక, మాటికి జలతింప నీకు మమకేశ్వర! నీ
వేటిసగమిందుకేళరు, వాటంబుగఁ గొల్వొ పోయి వారాణసిలోక. 62
- ఉ. పొచ్చెఁగుగాను నాపలుకు పొమ్మిఁకఁ గాశిక బాణ్యరాశి కే
వచ్చట శత్రునాథు నగబాధపు నీక్రియఁ గొల్వొ కొన్నినక
ముచ్చటదీర నీకు వరముల్ దయసేయు నతండు శోభనం
బచ్చికమే వృషధ్వజుని నర్చనచేసినభాగ్యశాలికే? 63
- క. ఆని బయ లాడినమాటలు, పిని మీ కెఱిఁగించి పిదప విశ్వపతిక శం
భుని గొల్తు ననుచు వచ్చితి, ననఘా! నా కెద్ది బుద్ధి? యానతియివే. 64
- ఉ. అన్యాయదేశికుండవు మహాత్ముడ వాగమపొషభామిధృ
ధన్యుడ వాత్మ వేది వతి నాంతిపరుండవు నీవు నాతలం
పు నివరంజుగాఁ దెలిసి పొ మ్మను కాశికిన్దైన నీవయై
న న్వర మిమ్ము విశ్వవిభు నాతరమే నిను మీఱి కానఁగక. 65

- గీ. పుత్రిలాభంబువై గాంక్ష సాచుకతన, ననియు నాఁగాక యనివింటినభివాణి
పశుచుఁబని గాదు, డకగాదు, బయలుపంది చెట్టింగఁ బరిగవయ్య! 66
- క. గౌరీశుపలనఁ గానీ, సారయుతభవప్రి)పాదచాతురిఁ గానీ
యేరీతివైన నా కీ, కోక నిర్ధంపజేయు గణతన్వనిధీ. 67
- క. ఆని యీనందంబున నతి, (నినుకొఱియై కాంక్ష) చేయుధరణీసతి నో
రినకోర్కె ఫలితమగులఁపున నిట్లుని పలుకు మానిపుంగపుఁ డెలమిన్. 68
- క. సంకాపనాభమునకై, చింతసంతాప మేల క్షిణివ! గౌరీ
కాంత్రాసునోపయఁచు ప, చింతారేఖంబు నీపఁ జేతుటియుండన్. 69
- కా. అప్రహేయసభావతీగిధవ మంగ్లగ్రాహ్య మ్హంబుగా
దాఁకావ్వనముచేయు మిందున విరూపాక్షిం దునుభవ్తి కా
శీనానుదుఁ... .. శ్చనిష్ఠాభముల్
ప్రావీణ్యులైన దీన సేవయు దాల్చుంబోల దుర్వీశ్వరా ! 70
- క. భిక్షునాథ సత్ఫలభింగ, భిక్షు సగజాహ్రినాథు భద్రయింపుటవై
యెటులైభక్తిసలహఁ, భక్తి నామి క్తంబునకును బోవఁగలవచే? 71
- ఉ. గుర్బులక నిసూర, దమగుర్బులక మ్మజ్జవా దిగఁగముల్
నిర్బులబూయఁజూచుని... చూపులు మూడగువేల్పుఁడెట్లకుం
నిర్బులరాని లేటి మణింపుచు
... భక్తి మొగ్గుటకుఁ జూపునూరఁగఁ గల్గు సౌఖ్యముల్. 72
- సీ. గునగుంగోపుంగుల్లల రీతియు, ముక్తికాదామంబు మోళి నమర
మామపాదువెలిచాయెనుగదా ముత్యుల, పేయింకలకి బిత్తిరలవ
(కాలకూతుకతోరకా). భక్తి, ముగ్ధనాథమద్యయు వాతం చలిన్
మొంగుమృదువృత్తై కముచుప్పటియును, హంజిగ్ధము గటి మలవియుండ 73
- గీ. పలుచుసూలలు ముగ్ధునినసంబు, (హస్తములకు) విభాసంబు నాచరింప
స్థనాశీశ్వరాకామిండ్లం బెవ్వభక్త కాకాశికాపుర ప్రాణవదను. 74
- కా. అగఁగాలరీక మోదయక నాథావాసనపీక్షణం
బాగంధీభముభుప్రపాద్ధిభవం బా)యన్నభాగ్యార్థనం
బాగంగారపాదపంకజమూలధ్యానావరాగంబు నా
హ! గీర్వాసలక్ష్మన ముచ్చటలు నేయంజాలవే భూషరా! 75
- క. అనిముక్తంబులు దక్కిన, నని ముక్తిశీరీరంసపుంజంబులు దా
రమముక్తంబులు నీర్జన, యని ముక్తము లరసి చూడ నవసనాధా! 76

- సీ. నీవన నానందకాననముదండనె యుండెను, పోకిరీదండనె బున్న భూతబలము
నమరాసగాజలం బాడజూచిననవ్వం, దాడజూచును లలాటాంబుగమున
గజరాజములు దుండరి గన నెవ్వనిం బూడుఁగొనాడు వానికి బాడకోరచేడు
చేరి పిచ్చేకు బూజించి మించినపేగు, నేరులంబున బున్నచేరు దాల్చు
- గీ. మేన మణిక్వి కామృత్తు మెత్తునుండు, మేనపాయకమున నేయుమింటియూర్చు
కాన శీతాశికాపురి గాద్రోవేయ, సాగ్విధేముండు నుతియింప బాల దిక్కు!
- సీ. పేర్చుకెంజడముడి బింజించి నయ న, బాహ్మోనలేలంబు జూలువార
ఆద్రోబాస త్తనబాంకంబు నాదూరి, గంపమంగిరి జంపిక్కిర వలంబు
భుజగేంద్రహారంబు లుడకపేరును కీకం, బృహలన క్షుపితం బెనఁగొనంగ
తోరంపుఁగిటిలేమ నుసికిలి పసింపిరి, లంబు నూరికిరి పోతపెళమనంగ
- గీ. అన్నపూర్ణానుహాదేవి యంబునిం, వెంబం జనుదేరి బ్రహ్మధులు వెలుగుపడంగ
విశ్వనాథుండు భవనంబు వెనకెవ్వి, కాశి నీర్జనగుండెరి కామం బ్రేమ. 77
- మ. అది గంగాజలరేఖ యల్లదె పశాంక్తాంబు ఘోలాన మ
ల్లదె కాళోనుహానల్లి యె పద్మాపద్మి ననచ్చునా
నవలంకాదీప మల్లదె సుహాశాత్తికూలముధం
బుదె యంబుక నుగలంగు (నచ్చట మృదం డె) పోహెకంబుపక, 78
- సీ. పద్మీకగంధైన పద్మీకరముం జుట్టు, మృగమైన గంధేల మృగముం జుట్టు
శాస్త్రాలపతియైన శాస్త్రాలపతిం బీటుం, గరిష్ఠైన గ ధోలుం గట్టి మీటు
... .. పే మోచు, పెద్దన వెనాయయెద్దుం బూన్చు
బోయవాడైన బోయవాసరాడు, నవలైన గానించు నవివపిడు
- గీ. సునుకనైనను విధిం గొట్టుం బునుకడన్లు, నెముకనైనను మెడదాల్చు నెముకపేరు
(గాశికాపురిం బ్రసవించు) గగనగంగ, నీటం దోగినమాత్రేనె నృపనరేణ్య! 79
- మ. కపటులంబులవెంట గానమునైన కా లీచవో పారెసా
రెకుం గట్టెర జరింపుమిన్ ఫలముం దూలంపన్ దృఢాయాసున్
... .. పరిగళద్విజ్ఞానులై తూలి కా
కికిం బోగననివాటిజన్మములు వీక్షింపన్ మృతిప్రాయముల్. 80
- మ. సుగు లంచుక సతు లంచు గాంచనము లంచుక దేవు లంచుక బురో
హిగు లంచుక బొ
సత్రముల్లా మది నమ్మి మూఁడుండు దురాశాపాశబద్ధాత్ముడై
శితికంబు భజియింప లే దహహ! కాపుణ్యభేదబనక. 81

సీ. కవచాపుబొడరింట బాలహంసముపోలే, జడముడి శశిలేఖ గడచుకొనఁగ
(నాకాశముండలి) నంగారకుఁడువోలే, నిటలకట్టికఁ గన్నినేత్ర మువర
వలుదశంఖములోనఁ బొలుచురలమువోలే, గంధరమున మచ్చ గానుపింప
అప్పుతాంబురాశి నీ గానుమేఘముపోలే, నెమ్మీనఁ గఁచఁచె మెమ్మె మీఱ

గీ, వలనుమిగిలినభాగ్యదేవతయపోలే, వికాలాక్షి కంఠటఁ జెలుపుమిగులఁ
గాలికాపురిఁ బట్టెంబు గట్టుకొన్న, వేత్తపతిఁ గొల్వ పోవుంబు కాశ్యపతంబు
క. ప్రియము మేఘచ్ఛాయా, ప్రియము విద్యున్నికామధంగుర మరయఁ

గాయము కాశికఁ బోవుట, నాయము దేహులకు ధరణినాయక! వింటే! 86

సీ. పంచేంద్రియస్ఫూర్తి పానుబట్టినఁ గాని, చిత్తంబు నిల్కడ హత్తుకొనదు
చిత్తంగానిలకడ హత్తియుండినఁగాని, బుధసంగమమునకు బాధి చొరదు
బుధసంగమంబునఁ బొద్దుఁ దోచినఁగాని, ధ్యక్షమాన్యంబు వినఁగఁబడదు
విధ్యక్షమాన్యప్రేక్షతైపుశఁ గాని, సత్త్వగుణంబు నిల్పెలము గాదు

గీ, సత్త్వగుణమునఁగాని పుంజుటయు దైవ, సుమవిభోధంబు సమకూడఁ దందుఁగాని
యొందు సుమ ముక్తి గనునట్టి దుస్త్రిఁ డెలు, నగరికడ నీళ్లుమాత్ర నె తగులు ముక్తి.

సీ. కన్నులారఁగఁ గాకిఁ గననివానిధనంబు, సలిలంబులేని కాపారమట్లు
కాకి తేరఁగఁ బ్రియంబు గలుగకుండిననాని, భావంబు దలపోయఁ బాడుకొంప
కలదు తీగ్ధము కాశికకుఁ దుల్యమనువాని, కెందుఁ బ్రియశ్చిత్త మింతలేదు
కాశికాపురముగ్గిఁ గడచియొండొకచోటి, తేరగు నెవ్వఁడుభాగ్యహీనుఁడతఁడు
గీ, యాగములు వేయు చేయంగ నైనఫలము, కోటిగోదానముల నొసగుడుఫలము
ఔన్నత్యంబునీలుపుటఁ జేయుఫలము, కాశినొకపూట వసియింపఁగలుగునధిప.

క. గోసతగమనునిపుర గం, గావగూఁగఁ గ్రుంకువెట్టునతిపుణ్యలపక
బాషిత్రయం బుడిగి యొక, తాపము బాలమున నెపుడుఁ దరలకయొందుక. 88

సీ. ఆభిగంగాపరీనాహంబు లెన్నియొకాని, తలగరియింతు) రందలును నదులు
పవనానుపదగలపాను లెన్నియొకాని, యందలు సురగోద్రహరయతులు
డాహిందువంద్రిఖంధంబు లెన్నియొకాని, యందలు ధరియింతు గ్రమృతకరుని
(విషరాశి.) బుట్టినవిషము లెన్నియొకాని, యందలు హాలాహలాంకగళులు

గీ, గంధగజద్రోణ్య లెందఱోకాని యంద, అతులకరిచక్కపటధారు లైనవారు
కర్మబంధంబు ... , క్రాలు కొనకుండ నిద్రింపఁజాలుఘనులు. 87

సీ. ప్రితినినంబును మదభాగింతుఁడై సింధువు, పానంబు నేయనీ లైసిమాలి
యోరంతప్రాప్తు నో రుదుపక కొండెంబు, పుకకనీ లేనివి గలవి గూర్చి)

... రహింసయే నిత్యకృత్యంబు, గానుండనీ కూరికకృతపరత
కాయకంబుగ సదాకాలంబు హేనుంబు, లాగించనీ దొంగభాగుతోడ
గీ, కవయనీ యెఱింగియుం ... గానివావి, తోడుకనీ ...
గగనగంగాతరంగనికరము సోకఁ, బావనుండగుఁ గాకిలోఁ బంచజనుఁడు. 88

క. ఇలఁగలతీర్థము లాడినఁ, గలుగగు హర్షయాచలబ్ధి గాకిలోనన్
నెల గంగ నాడ నొడల, నెలప్రూఁపధరించు నరుఁడు నిక్కము) వింటే. 89

ఉ. పుష్పపు సర్వశిఖిములపుష్పినయిల్లని పుట్టకుండ రా
దాట్టివివేకించిన నది యెట్లనినన్ పమపూర్వకగృముల్
తీర్పులు జన్మహేనుపులు తీరదు వానిజయింపఁ గర్మభం
... ... ద్రెంపఁగ వచ్చును గాకి కేఁగిన్. 90

ఉ. కోకకుఁ గూటిన్ యొకనిఁ గొల్చి తదీరితవాక్యస్థతిన్
జేకొని యూడిగంపుఁబని నేయుచుఁ బ్రాయము సత్తుగా మపిం
గ్గ కునుమికృతకీ ...
... ... 91

[ఇచ్చట మూఁడునాల్గుపద్యములు లోపించినవి]

గీ.
... ... , దొంటిభవమునఁ బుణ్యంబుఁ దొడికినాడు. 95

సీ. ఆనందవనమున కరిగెద నని తలం, చినఁ దీర్థములకల్లఁ జనినయాట్ల
• వారాణసికిఁ బోయినచ్చెద నని చల్క, సకలాగమంబులు (చదివినట్ల)
(ఇదె కాశీపురికిఁ) జేరెదనంచు నొకవదం, బిడ భూమి వలగొనఁ దొడఁగి నట్ల
అవిముక్త మిదె యదె యని డాయఁ జనెనేని, చిరపాపములకడ చేరినట్ల

ఆ, అమహాస్మృతానభూని నేని తేటతెల్ల
గాఁగ ముక్తికాంతఁ గలముంగిఁ జూచుట, యనుచుఁ బాటిచెప్ప మునికులంబు.

ఉ. చాఁచఁడటే పదాంబుజము చక్కఁగఁ గాకి నేఁగుతోనకున్
దోచఁడటే నిలింప పాపముల్
గాఁచఁడటే వివేకశిఖికాఁక... ...చె మానవుండు తం
పీఁచము రెత్తకుండుదురె పేర్చినకిన్కఁ గృతాంతకింకరుల్. 97

ఉ. అడుగు రొండుతీర్థముల నాడినఁ బావము ...
... ... జను ల్పదము లాడినకాలమునందె బుద్ధిబో
నాడక కాకి కేఁగి యమరాపగలోపలఁ జల్లఁగా జలం

- బాడుట పుట్టువుల్ విరుగనాడుట ముక్తిని పెండ్లియాడుటల్.
- సగ్ధర. ... స్థితముజీకళికోద్భవసంపూర్ణస్థితం
శుభిశేషక్రివిలాసస్ఫురితదనకోజంతు ఖండెందుజాటుం
డవధానం బొప్ప గంగాంబుపహృతకలుపపాశికిం గాశిలోకం
తెని నోంకారాక్షరంగా నురుకరణిం దిగం జేర్చు బ్రాహ్మణశేఖర. 99
- సీ. తడవుకాలమువోలె బట్టిగగ్ధంబున, నణగియుండిననిగ్రహంబు వాయు
జననంబు గాంచి యజ్ఞానంబుచేసెనె, స్వస్థపానాది ...
బుదిగి గ్రాసారమై యుకిని నేపించు. బాశి, ప్రంతైనమనసకటంబు వాయు
ఘనవయోమదమున గన్నుగానక త్రిమ్యుగంగ సంభవినకట్టు వాయు
గీ, ఆముయంబులచేసిన యలతె వాయు, కర్మసాశంబు చుట్టనకట్టు వాయు
చేతి కమ్ముల కతిథిగాఁ జేయవలయు, సచులోచనుతలపూవు నభిగంగ. 100
- చ. జ్వలము పయోనగామానున పక్షిలు మానగనేర దండు రి
ధరపయి వైద్యులెల్ల వసుధాశలనాయక! కాశిలోన నం
బరతటివీజలస్ఫురణ బాపమహాస్వరూపం గొల్పితిగి
కనకరత్నపుంగవీకాసురమూచిమజగభిణంబనక. 101
- సీ. మెట్టరి ధరమట్టు మెట్టపండినవాడ, మృదువిదృఢావీధి మెట్టఁజేసి
అడవి స్థింబు లాడనుండినవాడ, యద్రవాహినిఁ దీగ్ధమాడఁజేసి
చూడని యభిలంబుఁ జూడనుండినవాడ, గాశీతులఁ జూడంగలుగఁజేసి
కొలువని వేసెలఁ గొలువనుండినవాడ గోరాజవాహనుఁ గొలువఁజేసి
గీ, చగువని వేడులుల్ నాల్గు చమకన్నవాడ శివకథ చగువనివాడయేని
వేయు చెప్పంగనేల సృష్టితబేంద్ర! కాశికేగిరంగారి మోక్షంబు లేదు. 102
- ఉ. తేనుమఁ బొన్నయాపయి దేయవోలినయాజవంజర
శ్రీలగుభోగసిద్ధి బడి చిక్కిరఁ జిక్కు మహాపదంబుధి
గూలి నరుండు గాక యొనగూడినభక్తిని గాశి కేగినక
గాలముఁ దోచి కాలినినిఁగదలికాలను బొమ్మగట్టఁజే. 103
- క. ధాతీశ! వినుము కాశీ, తేత్రంబునఁ జక్రిమైన జీవం బతి త
న్మిత్రేందుచక్రిరథము విచిత్రంబుగ నెక్కియుండుఁ జెన్నెనలాక. 104
- సీ. తక్కినయెడఁ దత్త్వ.....నోజ్వలు... ... మందముద్ధిఁ బోలఁ
దొకచోట యోగియై యుండినవాఁ డిందు, భోగియై చరియించుపురుషుఁ బోలఁ
తన్మస్థలమున నధ్యయనశత్రురందైన, వాఁ డిందుఁ జమపరివానిఁ బోలఁ

దేంను)దారుఁ, డిందు లోభముఁ బూనుహీనుఁ బోలఁ
గీ, డభిలక్షింపు లాడినయట్టి మేటి, బోలఁ డిందులయస్సానశీలు నైన
ననుచు సంకల్పమానుడై యరిసి చూచి, నడ... ..కి. 105

సీ. ఆమెపద్మిక్షేప్తకమణంబు గమనంబు, మంత్రించు లాడినమాట లరయ
నాహూతిః సులు నిత్యోన్నపానాహలు, యోగద్రకారంబు భోగమహిమ
అభిలష్టఁ డనియీశు నర(సకలతీర్థం)సన్న్తి జలకమాట
వస్తుపరాజ్యభివృద్ధులు చాలియెల్లమి, సచ్చాస్త్రములఁన్సి బాప వినుట
గీ, జీవ సకమాన్యసంపర్కసిద్ధిదైన, దోక్కు నిద్రావిపాదంబు సోమధరుని
మాన్త్రసంపీటణము బంధ)మోక్షణంబు, కాశిఁ గాఁపురంబున్న సౌజ్ఞమననైన.
మ. ఇరవీవల్లభ! భక్తిసోడ నవిరుక్తక్షేత్రంబు జేరును

స్థితిభాగ్యశ్రులు ముక్తఁ డై నోనుటయేచ్చిత్రంబు ము న్నొక్కభూ
నరపుష్కరిండు (మదాలసండు...)కూన్యఁడు దుర్మృగం
చరణోద్భవుఁడు గాంచె నందు మృతుఁడై శంభుస్వరూపాన్నతిఁ. 107

మ. అనికా నేతినకోజపుత్రములలో నానందబాప్సంబులక
దనుసీమక బులకాంతురచ్చటలు
పు నరేందుండు సునీలగుఁ బల్కె విను మోభవాత్మ! నీవిట్లు చె
ష్వియానఁడవనశ్శివసకతినక ధేనించితక బాపముక. 108

గీ. పుష్కరింపత్తి నైఁ గాంక్ష సొదలు నామఁ, గతిగఁ గా ...
గాజాయూస సరీషి యఁ గడఁగువాని, కరయ నవనరృరాగంబు దొరకు నాఁగ.

* క. విఁజటియెఁ గావించిపాయ, నమియిగంఁగాపయోభవాధిక్యము శం
భురీక్షిత్తనయివి;)ములుఁ, గనుగొంటిక బ్రసకఁగంటిఁ గొండిన్యమునీ!
వి మీర లిచ్చుడు చెష్విమదాలసండునవాఁ డెవ్వం డెట్లేశంబువాఁ డేపురంబునం
గాఁపుంబుండుఁ దద్దశ్చరితుం బుష్కరిండుఁగాఁ గాంచిన తండ్రియుఁ దల్లి
యు నెవ్వ రేమి నెపంబున వాఁడు కులాచారదూరుం డయ్యెఁ గడపట నెట్లు
కాశిలోన మేను దొఱుగి గం గాధరకాయజ్ఞంబునఁ గృతార్థండుయ్యె నీయ్యం
బుఁ జీటతెల్లంబు నేని నన్నుఁ జరతార్థ జేయవే యనుడుఁ దపోభాగవతి
యశోధనాగ్రిణిం గూర్చి కూర్చినసైన్యంబున నిట్లనియె. 111

మ. ఇలకు గుంతలపుష్పకామ మన శ్రీ నింహరి సాంపొందుకుం
పుడేశబున రత్నగర్భపురికి నాధుండు గంభీరని
శ్చలతేజోనిధి చంద్రికేనుఁ డపిషాఘామకేతుఁడు త

- మృలచుట్టంబగువేల్పునంగడమునక బుట్టెన్ మహీవల్లభా! 112
- ఉ. ఆదిమధేల్లు మంచుమలయులు బయోనుహనాభభల్లుఁ గా
 కోదరరాజకుండలసముష్ణులగల్లు భజించి మించునా
 భూదయతావతంసమణిపొల మహీసురుఁ డొక్కఁ డొప్పు వి
 ద్యాదివిషద్యురుండు మహిమాఘ్నుఁడు ధీనిధినామధేయుఁడై. 113
- సీ. చతురాగమంబులు సకలకాస్త్రంబులు, నామాలయాడ మానట్లు తెలిసి
 భక్తిసంపదయు నాసక్తియుఁ గల్గిన, శిష్యుల కవియెల్లఁ జెప్పనేర్చి
 యరయ జ్యోతిస్తోమ మాదిగాఁగలసప్తశంతువు లన్నియుఁ దగ నొనర్చి
 వేదాంఠవిద్యావివేకం ... శులసోమయాజులుగఁ జేసి
- గీ, తగినవారికి చానంబు చా నొనర్చి, సత్ప్రతిగ్రహశక్తివై వెఱపు గలిగి
 బ్రాహ్మణాకృతిఁ జూపట్టుబహువోలె, నని ధీనిధి ధీనిధియై తలెచ్చె. 114
- చ. ప్రతములు చేసి పెక్కు లుచవాసములక మఱిపెక్కు లుప్పిడల
 ధృతి నొనరించి కూర్చి బాదేసులఁ దెలియఁజాలె ప్రాచి మా
 నిగతి మింటిదయ్యముల నేలకుఁ దెచ్చి మహారుఁ గాంపెఁ ద
 త్నతి... రగులము పతివ్రత సంసంబానక. 115
- ఆ. ఆవరణభ! భూసురాగ్రిణి తనపుత్రి, కుని మదాలసాఖ్యఁ గూర్చెఁ ద్రీతి
 సతిమదాలసాత్మఁ డగు నీతఁ డని మీఁడఁ, దలఁపు జనలకెల్లఁ దెలుపు గ్రీతి.)
- క. ... చ్చుబాలకు, నొకపూఁబునె పెంచుచుండె మర్దీసురభి
 తకురంగనేత్ర శభకి, క్షోఁ డగుశుభకీర్తి మోహదీపిత యగచక్. 117
- వ. ఇట్లు దనదివ్యచుద్ధమానుం డగనూనునకు పి ... దజ్జనకుం డన్నసాగ్రి
 శనమోలోపవయనాదికృత్యంబులు యధాకాస్త్రంబును యధాకాలంబును నగున
 ట్లుగఁ బఠికల్పితంబులు నేయించి వేదాదికఁబులగు విద్యావిశేషంబులఁ బాండి
 త్యంబు ... భుండగు భరామర కుమారి సుకుమారాంగిఁ జందవ
 సం జంద్రకళ యనుదానిం దెండ్లియాన్చి సంతిశిల్పముఁ దామరశంపరలగు సంప
 ద్విలాసంబునం దెంపుపహించి కతిపయసంవత్స ... మృహీబృందారక
 నందనుండు. 118
- సీ. కన్నకమ్మన మౌక్తికంబు లుద్ధాఢిఁచుఁ, జెఱకుసింగిణి చేతఁ జెప్పకున్నఁ
 ద్రొక్కనిచోటులు త్రొక్కుచు మిన్నఁడు, జెక్కలుగలకేజి నెక్కకున్న
 ... దిక్కులుపువ్వుఁగట్టించు, నలుఁగులు సాదిలోన నిలువకున్న
 మిసవి ననునగుండ. మీను జెక్కెముతోడఁ, జిగురెల్లినీడలఁ దగులకున్న

- గీ. మాననిమానినీజనమానహరణ, ... సౌభాగ్యశంబరాతి
యనంగఁ జూపట్టె భూమిదేవాత్మకాండు, నాలుగించుల నయోపనంబునందు.
- చ. చతురామ్నాయవిహారముల్ మఱచె శాస్త్రక్రీడ చాఁచె మా
నితపారాణికవాక్యసంశృంభణమున్ నిర్భూతముం జేసె శ్రీ
మతవాత్సల్యయానకూచిమారమతముల్ చూచెన్ గులాచారసం
గతికిన్ దూరముచేసె నెమ్మనము దుష్కుర్యుండు పాటుం డొగిన్. 120
- సీ. నెఁ వెండ్రుకలు దువ్వె నిలువుకొప్పు ఘటించి, కుసుమదామము మీఁదఁ గు న్తరించి
నునుట గఁదపుఁజుక్క నూల్కొన్న నీలాల, పొంగంట్లు చెవిదోయిఁ బొందుపఱచి
తరలమై బంగారుతాయెత్తుగలముత్తైములకేరు పేరరంబున ధరించి
కటిఁ దాళిగోతాము కడచుంగుదరఁజీర, ఘట్టుదట్టి ద్రిండుగట్టి నడుమ
గీ. కేల డాఁపలిచిటికెనవేళియందు, నలఁతిపగఁడాలయంగర మనువుకొలిసి
గారనంగీనికలికిసింగార మొదవ, నారజంబుగఁ జరియించు నతఁడు మఱియు.
- ఉ. బోఁడికమూఁపుపైఁ గరము పొందగఁజేసి కరంబుమోయునం
బాడిగ లోలి మెట్టి కరపద్మము క్రొవ్విరించెడు మాటికిన్
వేడుక బారమీటుచు నపీననఖాంకవిలాసలక్ష్మీతోఁ
గూడినమేను వమ్మకొనఁ గుర్రమ్మరుచుండు నతఁడు వీధులన్. 122
- కా. క్రాలుంగన్నులనిస్త. కొమ్మెఱుఁగులింకంబుల్ దువాలించ నీ
బాలలోలాలకకాంతి తుమ్మెదలఁచాయం జాయనం బూర్ణి
పొలిలేయాంకునిఁ బోలుముదుమొ.....తారులం
కేలింబెట్టుమదేభ గామినులతోఁ గీడించువాఁ డిమ్ములన్. 123
- గీ. జూద మన్నను మనియందుఁ బాదుకొల్పుఁ, బరధనం బన్న నపహరించుగఁ గోరు
నమ్మముఖి ... ందజేయు, బ్రహ్మవిద్యావిదూరుడై బ్రాహ్మణుండు. 124
- గీ. గమియఁబూచినతంకేటికరణి సకల, భూషణాంబితగాత్రీయై పాటుపుమిగులు
చంద్రకళఁ గూడి సంపారచ.....డతఁడు డుర్బుధి యగుట. 125
- సీ. మూసినముత్తైంబు లౌసరోజాత్పులఁ, గలికికటారికత్తెలుగఁ జేసి
కలలోనఁ బరశూరుషులపొం దెఱుంగని, నతులపాతిప్పిత్యసరణిఁ జేచి
గరివోనివయసునరుకంబు గట్టిపెట్టి
తల్లి కూతురు మఱఁదలు నాక చిట్టంటు, నలల నందఱి కొక్కవాని చూపి
గీ. ఆర్యు లెఱిగిన గానంగు రసక విధిని, ప్నేధములయందుఁ గలిగినబోధ మెడలి
లజ్జచ పరమకామకముఖ్యుండు ధరణీసురుడు.

- పి. కానక కన్నసంతానంబు గావున, నాఁ గా దనఁగ నోడు నంబ తనయు
వలదని వారింపఁ జల మెక్కు ననుశంకఁ, దా నెలుంగనియట్ల తండ్రి యుండు
... .. యుఁగాన, నిజులు పతిచేత కడుర వెనుచు
యెక్కడిచే ...మితని దిద్దద మంచు, గోరి మిత్రులు బాధిఁ గూర్చ రతని
గీ, బంధువు ల్వీని నిర్బంధపటుప మనకు, నేమికారణ మని చెప్ప రింత యొత్తి
అన్నికావుల ...,(శంతకం)తమఁ బరచయ్యె నవనినురుఁడు. 127
- ఉ. అల్లది మేలదయ్యె మఱి యల్లది కానుక యంపె నాకు నే
నొల్లను దానివి త్తమును నొక్కటి మాపటినిన్న వీటిలో
మెల్లన పోవఁ గంటి న ... న్నఁ దాఁ
బల్లదుఁడై చరించుఁ జెడుపాటుఁడు మన్మథగోచరాత్ముఁడై. 128
- పి. పాటపరించినవీటివిటులయల్కలు దీర్పుఁ, బోరించుఁ నమలోన వారసగల
పటపాటుఁ గోడిపుంజులను బోరాడించు, గామకాస్త్రప్రసంగములు చేయు
నడిగించు మగవాండ్రొ న్థంబు వెదచల్లి, కలనాకిగృహములు గన్నచెట్టు
సామునేయును బోటుచందంబు గనుకొల్క, కలికిబాసులు మీఱి నిలుపు ...
గీ, సంధ్యవార్షఁడు వే్యఁడు చచ్చనేయఁ, డాగరుంబులఁ దీర్థంబులాడఁ డుచి
తిథుల నుపవాస ముండఁడు తిప్పకాయ.చందములు దక్క భూసురనందమండు.
క. ఈచందంబునఁ బరచై, నీచూతిం దిరుగునతని నిఖిలజనంబుల్
చీ టే! యనఁ దొడఁగిరి యహ,హా! చెడ నీ యశము కామియగు మూఁఘనకుఁ.
- ఉ. భక్తుఁడు తద్గురుండు వగపాలగృహంబున మాన్యుఁడై సుఖీ
నేయగతిం దలిర్చుటఁ బ్రసిద్ధుఁడుకావున “బ్రాహ్మణో నహం
తప్య”, యటన్న నీతియు సకంబయి చెల్లుట నద్దురాత్ముఁ బా
పవ్యవసాయుఁ జంపుటకుఁ జారులు లోగుడు రెమినేసిక. 131
- పి. తగవు గాదని చెప్పె దల్లి సద్మధులు, హేతుద్వంద్యులై రేర్పరించి
ధర్మకాస్త్రములయంతర్మగ్నములు జెల్పి, వలదని వారింపఁ జెలువఁ దండ్రి
కులమును వాసియుఁ గలఞ్జాడ వేలన్న, యని చేరి బోధించి రనుఁగునఖులు
“గరివారు నవ్వఁ ద్రిమ్మరి వేటి కయ్యెను, చాలింపు”, మనిరి నజ్జనులు పెద్ద
గీ, బిల్లు తగువారు నన్తార్గ మెద్దియైన
విచరముగఁ, దేటపఱిచిన వినఁ డతండు
హెచ్చి మూడవపురుషార్థమే యిహంబుఁ
బరము నీఁజాలునది గాఁగఁ బదిలనఱిచి. 132

గీ. పిన్నవయసునఁ గడుఁ బెంచి పెరుఁగనిచ్చి, వంపలేరైరి మఱు వాలువర్గమైన
తల్లిదండ్రులు మొలకైనతఱిని జెట్టు, వంపఁబడుఁగాక పొచ్చిన వంపనగునె.

ఉ. ఆరయఁ బాలవంటికుల మాఱడిఁ బోవఁగనిచ్చి వీటిలో

నారజమై చరించు ఐనుఘోరనందనుఁ డిట్టివారు నె

వ్వాసును జీరికిం గొనక జల్కఁగా

నీసృష్టిఁ జూచి రతినిండుడు వీడని యేవగింపుచున్. 184

క. కొనుసుడనఁ గలుగుచుచ్చిక, విడిచిరి తలదండ్రు లాత్మ వినుగుచు నేలా

విడువక యట్లు దినంగా, దొ సఁగు నరేంద్రా! 185

ప. ఇవ్విధంబున మదాలసుం డగుమవాలసుండు దత్తుం గానునక్షేపం గొననివార
లగుటఁ జాట్టంబులఁ బుట్టినవారలఁ భరిత్యజించి దేశాంతరంబు వోవం జెం...186

ఉ. ఒక్కటఁ బిక్కటిల్లి యిరు లో యత్త నో యనునడ్కిరేయిఁ బెం

పెక్కినతెంపునం బురి మహేశ్వరభక్తముఁ జొచ్చి వినుగుర

దుర్గిక్కుమనీయరత్నములతోటి యనునవిభూషణావలున్

నె పోలనిభైటై నెట్టనన్. 187

క. కాఁగాదు దేవిధన మని, లోఁగక లాగించి యడవిలోతెరువునఁ గా

రేఁగులుఁ దంగెట్లగ నత్త, డేఁగెం దనచొప్పు పారు తెలుఁగకయుండన్. 188

చ. మునుకొని జన్మభూమి, మలోఁ

గనియెను బాహ్మ్యబ్రువుఁడు కాంచననిర్మితకేళీకైలమున్

దినకరచుంబిశేతుమణిదీప్తివిశాలముఁ బూర్ణచంద్రిమో

• వినిమయయోగ్యయోవతఃవీనముఖాబ్జముఁ గన్యకుబ్జమున్.) 189

ఉ. వస్తువులపుట్టినయి ల్లగునమ్మహాపురం

బాగయ గూఢహస్తమున నల్లన చొచ్చి ధనాధ్యు నొక్కతే

హారు వశంబునేసికొని యాతనిచేతికి సొమ్ము దావఁగాఁ

జేరికయిచ్చి సాత్త్వికులవిహ్నుముతో 140

ఉ. మానికలీల నజ్ఞమనిహడ్కి మహీసురుఁ డప్పురంబులో

మానవపంక్తితోఁ గలసి మచ్చికయై తలలోనివాల్కయై

ధీనిధి యాతఁడే యనఁగఁ జేతునఁ జేజము గాంచియుండఁ బెం

పూనఁగఁ గొన్నినాసరము తటన్. 141

క. పొరబడినపిదప మరునకు, లోఁబడియుం డిందు వారలోలాక్షులకుం

దాఁ బసిఁడిఁ బంపు విప్రీడు, తోఁ బుట్టినపుట్టెగుఁజు తొలఁగునె యధిపా!

ఎ. అక్కాలంబన. 143

- పి. కానక కన్నసంతానంబు గావున, నాఁ గా దనఁగ నోడు నంబ తనయు
వలదని వారింపఁ జల మెక్కు ననుశంకఁ, దా నెఱుంగనియట్లు రండి యుండు
... .. యుఁగాన, నిఱ్ఱలు పతిచేత కడుర వెనుచు
యెక్కడిమీ ...మితిని దిద్దడ మంచుఁ, గోరి మితులు బాడ్డి గూర్చు రతని
గీ, బంధువు ల్వీని నిర్బంధపఱుచు మనకు, నేమికారణ మని శెప్ప రింత యొత్తి
అన్ని నావుల ...,(గంతకం)తకుఁ బరచయ్యె నవనినురుఁడు. 127
- ఉ. అల్లది మేలదయ్యె మఱి యల్లది కానుక యంసె నాకు నే
నొల్లను దానివి త్తమును నొక్కటి మాచటినిన్న పీటిలో
మెల్లన పోవఁ గంటి న ... న్నఁ దాఁ
బల్లిదుఁడై చరించుఁ జెడుపాఱుఁడు మన్మథగోచరాత్ముడై. 128
- పి. పాటపరించినపీటివిటులయల్కలు దీర్పుఁ, బోరించుఁ నమలోన వారసగల
పలుమాఱుఁ గోడిపుంజులను బోరాడించు), గామకాస్త్రప్రసంగములు చేయు
నడిగించు మగనాండ్రొ న్నంగు వెదచల్లి, కలనారిగృహములు గన్నపెట్టు
సామునేయును బోటుచందంబు గనుకొర్క, కలికిబాగును మీఱి నిలుపు ...
గీ, సంద్యవాన్వఁడు వేన్వఁడు చక్కనేయఁ, డాగమంబులఁ దీర్థంబులాడఁ డుచి
తిథుల నుపవాస ముండఁడు తీర్థకాయ.చందములు దక్క భూసురనందమండు.
క. ఈచందంబునఁ బరచై, నీచూతిం దిరుగునతని నిఖిలజనంబుల్
నీ పీ! యనఁ దొడఁగిరి యహ,హా! చెడ నీ యశము కామియగు మూఢునకున్.
- ఉ. భక్తుఁడు తగ్గురుండు వాపాలగృహంబున మాన్యుడై నుధీ
నేవ్యగతిం దలిర్చుటఁ బ్రసిద్ధుఁడుకావున “బ్రాహ్మణో నహం
తవ్య, యటన్న నీతియు సగంబయి చెల్లుట నద్దురాత్ముఁ బా
పవ్యవసాయుఁ జంపుటకుఁ బొరులు లోగుడు రేమినేసిన్. 131
- పి. తగవు గాదని చెప్పెఁ దల్లి నద్దుధులు, హేతుద్వస్తాంతంబు రేర్పరించి
ధాత్రికాస్త్రములయంతగృహములు దెల్పి, పలదని వారింపఁ బెలుచఁ దండ్రి
కులమును వాసియుఁ గలఁజాడ వేలన్న, యని చేరి బోధించి రనుఁగునఖులు
“రెవారు నవ్వఁ ద్రిమ్మరి వేటి కయ్యెను, చాలింపు,, మనిరి నజ్జనులు పెద్ద
గీ, పిల్లు తగువారు సమార్థ మెద్దియైన
వేరరముగఁ, దేటపఱించిన వినఁ డతండు
హెచ్చి మూఁడవపురుషార్థ మే యిహంబుఁ
బరము నీఁజాలునది గాఁగఁ బదిలఱుజీచి. 132

గీ. పిన్నవయసునఁ గడుఁ బెంచి పెరుఁగనిచ్చి, వంశలేరై నుఁగు వాలువర్ణమైన
తల్లిదండ్రులు మొలకైనతఱిని జెట్టు, వంపఁబడఁగాక మోచ్చిన వంపనగునె.

ఉ. ఆరయఁ బాలవంటికుల మాజడిఁ బోవఁగనిచ్చి పీటిలో

నారజమై చరించు ఐనుఘోరవందనుఁ డిట్టివారు నె

వ్యాసును జీరికొం గొనక జాల్మఁగా

నీసృష్టిఁ జూచి రతినింశ్చుఁడు వీడని యేవనింపుచున్. 184

క. కొడుకుడనఁ గలుగుచుచ్చిక, విడిచిరి తలిదండ్రు లాత్మ వినుగుచు నేలా

విడువక యట్లు దినంగా, దొ సఁగు నరేంద్రా! 185

వ. ఇవిధిగఁబున మదాలసుం డగుమదాలసుండు దత్తుం గానునక్షతం గొననివార
లగుటఁ జాట్టంబులఁ బుట్టినవారలఁ భరిత్యజించి దేశాంతరంబు వోవం జిం... 186

ఉ. ఒక్కటఁ బిక్కటిల్లి యిరు లో యత్త నో యనునడ్కిరేయిఁ బెం

పెప్పినతెంపునం బురి మహేశ్వరగడ్డమముఁ జొచ్చి వినుస్థర

దుర్గిక్రమనీయకత్నములతోటి యానన్ద విభూషణావలున్

వె పోలనిభైట్టె నెట్టనన్. 187

క. కాఁగాదు దేవధన మని, లోఁగక లాగించి యడవిలోతెరువునఁ గా

రేఁగులఁ దంగెల్లగ నత్త, డేఁగెం దనవొప్ప పారు రెఱుఁగకయూండన్. 188

చ. మునుకొని జన్మభూమి, మలోఁ

గనియెను బాహ్మణబ్రువుఁడు కాంచననిర్మితకేళిశైలమున్

దినకరచుంబికేతుమణిదీప్తివిశాలముఁ బూర్ణచంద్రిమో

వినిమయయోగ్యయోవతనవీనముఖాబ్జముఁ గన్యకబుష్పమున్.) 189

ఉ. వస్తువులపుట్టినయి ల్లగునమ్మహాపురం

బారయ గూఢచూర్ణమున నల్లన చొచ్చి ధనాధ్యు నొక్కఁజే

హరు వశంబువేసికొని యాతనిచేతికి సొమ్ము దాఁపఁగాఁ

జేరికయిచ్చి సాత్త్వికులవిహ్నముతో 140

ఉ. మానికెలీల నజ్ఞమనిహడ్కి మహీసురుఁ డప్వరంబులో

మానవపంక్తితోఁ గలసి మచ్చికయై తలలోనినాల్కయై

ధీనిధి యాతఁడే యనఁగఁ జేతునఁ జేజము గాంచియుండఁ బెం

పూనఁగఁ గొన్నినానరము తలన్. 141

క. పొరబడినపిదప మరునకు, లోఁబడియుం డిందు వారలోలాక్షులకుం

దాఁ బసిఁడిఁ బంపు విప్రీడు, తోఁ బుట్టినపుట్టెగుఱుము తొలఁగునె యభిపా!

వ. అక్కాలంబున. 143

చ. (అనుచు మైనయ) పృగమునం దొకసానికి బిడ్డయై విమో
హనరుచిరాంగి రెండుబిడ్డయైన సుంబులముద్దులాడి క్రొ
న్ననవిలుకానిరాజ్యముఖనవ్యసమృద్ధికి బట్టుగొమ్మునై
కనకలతావిధా చెన్నుపహించె భూవరా. 144

మ. చదివె గామకళారహస్యములు శిక్షం గాంచె వీణాదులకై
దిలించెయ్యె సమస్త వాట్యకలనాపాండిత్య హేలక మదిక
గదియించె గరువంబు జాణతనముకై గాంభీర్యముకై సిగ్గునకై
బాదలెక బాలిక తేలికాజితమరుత్పక్షంపుమింబావ్యమై.

ఉ. సానికులంబులోనఁ గలసానుల కెల్ల నవావలెంపమై 145
మానిని మాననీయగుణమండన కొండికప్తాయమొప్పఁగా
సావలఁడేగివచ్చుచుడుశస్త్రియపోలె విటాలి జాలికిం
తే నెఱిగెక విలాసరసదేవతయై తగ నాఁడునాఁటికికై. 146

భా. ఆకాంతామణి యిట్లు కాముకకటాక్షానందనిర్వాహక
శ్రీకిం గూర్చినవిం(మ)నాఁబరగి రాజీవాత్ముం దాను లిం
గాకారంబున నొప్పు తన్నగగర్భానాను నాగేశ్వరా
ఖ్యాతుకై శంభు భజింప నేగె నొకనాఁ డర్చ్యశలీలాగతికై. 147

కీ. కుమమగగ్ధంబైన కొప్పునెత్తావుల, నెఱగు దిక్కులఁ బర్వి చోడుముట్టఁ
జపలకటాక్షపీఠాణవిభ్రమంబులు, కొప్పుమ్రొలుంగులెత్తుఁ గుస్తరింప
మొలకచమ్మలనిఁద మొలకలెత్తినకాంతి, వలిపచయ్యెదఁ బైఁడి విలువ నేయ
అడుగుఁదమ్ముల తేటబెడఁగు మ్హమునకుఁ, గొర్రెలత్తుకనాయ హస్తకొలుప
గీ. కలికిపలుకులఁ దేనియ లొలుక నలన, గతులు రాయఁచుడపులఁ బ్రతిఘటింప
పొగిణసంయుక్తదప్పకబాణ మనఁగ, నాతి వేంచేసె శితికంఠునగరి కపుడు. 148

పా. వరణాంభోరుహాహంసకధ్వని నిరాశస్వాంతులం జొక్కజే
య రతిం బోలినమూర్తి విశ్వజనతాస్థాదంబు హితింప న
శ్రుతిజీత్నము డి యంతం దిక్కులం గెల్చి శం
కరవిద్యేషి సమంత్రశక్తికొనయొప్పుకై గ్రమ్మరం జేరెనాకై. 149

పృ. కనత్కనకకుంభిసంగతము చారుమకూర్తవశీ
పినద్ధమణిలోరణా(... ..)తం
బనింపిమత్తనుజమానవాద్యంబు నొ
మనోజహరుధామ మమ్మహిళ చేరె హేలాగతికై. 150

క. మెలకువ మోగు గలు మాపులఁ గలవము చలువలను వజ్రకళికలు

... .. ను నెలకొన, నలికుంతల యంతఁ గాంచె నలికరలాక్షుఁ. 151

శా. జ్యోతిరూపము దివ్యలింగము ద్రయీమాదామణిఁ బోకవి

ఖ్యాతుఁ బాణిక నీలకుంతల సరోజాన్యల్ వయస్యల్ ...

ప్రీతిక గన్నులు మోడ్చుచున్ విలసన్మ్రీ యొప్ప నాడెచుపై

గీతంబుల్ సొబగొండ బాడె గవము స్థిల్కొల్పి తానంబులఁ. 152

చ. కలమృదులస్వరంబుగల కంజదళాక్షులఁ గూడి పాడున

క్కలికి యొ ధియు మెచ్చె నాత్మలో

శిలు గరంగఁ దర్వులను జేకుటఁ బల్లవలక్ష్మి భక్తిం

కులఁ గలబొమ్మలం గఁము దూఁకొనె జీవిత మమృతంబుగఁ. 153

ఉ. ఆనమయంబానం నుదాలసుండు లీ

లాశఖులైనవారు కడలఁ బరిహాసకథాప్రసంగవి

న్యాసము చూప వచ్చి జలజాననపాట మనంగు గంజిలఁ

జేసినఁ బోక నిన్మ్ర గుడిచేరవఁ గేలికురంగళాబ మై. 154

చ. నిలిచి యొకింతసేప గమనీమణిఁ గాంచి ముదంబు విస్మయం

బలమి మనంగుతోఁ దెనఁగ నంగమునం బులకాంకురచ్చటల్

నెలకొనఁ దోన ఘృతమును నిండఁగ న్యములైనచేష్టితం

బుల నడచించి చిత్రకృతమార్తియొ నాఁ గనుపట్టె నెట్టినఁ. 155

శా (కామాంగుర దయ) విప్రసూనుఁడు మహాత్కంఠాతిరంకంబుతో

రామారన్నము పాటించెబడినె సంకంభంబుతోఁ జంద్రభృ

ద్ధామం బప్పుడు నొచ్చి కాంచె నచటఁ దాదృశ్యలక్ష్మిలతా

రామంబుఁ నలి నాక్షిప్తేక్షణసుధారాశిఁ రసావల్లభా! 156

ఉ. తారలలోని చంద్రికక తమ్మలలోని మరాళి మల్లికా

వానములోని గంధఫలి నెటువములైపుఁజేరులోనివి

స్ఫూర్ణమణిశంకర...యలలోపల మన్నకన్నియఁ

గోరి నుతించె భూసురుఁడు గొల్పునఁ జిత్తము శత్రుఁజింపఁగఁ. 157

క. సానికుమారిక యగునమ్మనినిఁ బ్రియమాని నిశితమృగధరమూల్

మైనాట నాటఁ జూచె మహానందరసాధి నోలలాడుచు నతఁడుఁ. 158

సీ. చీకటిగొనఁబోలు చికురవల్లరులలోఁ గనుపట్టుచిమ్మచీకటులు వొడవ

జడనుగాఁబోలు నుజ్జ్వలచారుపదనేండు, ముడలామృతపూరమగ్న మగుచు

ఇటువనఁ బడఁబోలు మొలుగారు పాలిగడ్డ, నోయినందు కఁగలు మూరఁబాతే
అమఁగఁ జేరఁగఁబోలు నత్యంతగంభీర, నాథీసరస్వీమ నాడఁబోచ్చి
గీ, ఉరువింటబంగు వెలగొన నరుగఁబోలు
మొక్కి జారంగఁబోలు నూరువులవెంటఁ
సరుగఁగానేరదయ్యె భూసురకుమారు
మాడ్కి యెలనాఁగచెలుసంబు చూచినపుడు. 159

మ తకోనిలము. అం"నింతయు నింపుసొంపున వంతకాహితుఁ గొల్పి...
సంపంబునఁ గూడి తోడివికాలనేత్రులు దాను ది
గ్ధంతి యానము మించుయానము గల్గి యింటికి నేఁగ వి
భ్రాంతి వెంటఁబడి బట్టి ధీనిధిపట్టి యిట్లను భూవరా. 160

ఉ. ఎప్పుతెయొక్కొ యాజలరు హేతుణ దీనికి నామమెద్దియో
యెవ్వనిపుణ్యమై భవమొ యివ్వనితామణిఁ గూడఁగట్టకు
బాధ్యుఁకారిబాధిఁ బడి పోవఁడె నారజగర్భుఁడైనఁ బై
నివ్వినదెంబుచక్రపాసి నేందురుమల్ గరుసంబు చూపినక. 161

చ. స్మృతశాఖిభ్రమంబు నవచంద్రికశావిధిపంబుఁ బువ్వుప
ల్లరిఁ గలతేట బంగారునలాకి విశేషము కొర్రెవ్రేలుంగవ
స్ఫురణము నీన్పుగాక్షి యయి పొల్వెనలారెడుఁ గాకయున్న నీ
కరణి నుదేభగామినులఁ గంటిమె యెచ్చటైన వింటిమే. 162

క. అనుచుకొ మోహశాంబాధి, మునుఁగును మరుఁ డేయుబాణములఁ దూలుచు నొ
చ్చినవిప్రుఁ జూచి తత్పుంజ, డనియొక బనభాసవేది యనువాఁ డంతక. 163

ఉ. నానదిగాన యానెకచిసారిసలొచన పొంద దుష్టభం
దైనదిగా నెదెంతపని యన్నియుఁ జక్కననేయువాడ లోఁ
బూనుము హ్య మిట్టెడఁ బ్రొద్దిక నేటికిఁ బోయి నింటికి
బో నయమేని చట్టవైక బొందఁగనేటికి వి.పునందినా! 164

చ. అని పరిభాషవేది ననుభామునందను నొక్కరీతిచే
మనము మగిడ్చి చంద్రధరుమందిరముకొ వెడలించి యింటికి
జను మని యూజడం బఱికి చయ్యనఁ దాను యధేచ్ఛ నేఁగునం
చ నవనిజేవుఁడు ... మదిం దలంపుచుక. 165

గీ. ఉచితస్మృత్యంబులన్నియు నుజ్జగించి, మృదులశీతలశయ్యపై మేను వైచి
ప్రబలమన్మథభాగిణిగ్నిభక్త్యుమాన, మానసుం డయి పలుకు నిమ్మాడ్కి నధిప! 166

ఉ. పాటలగంధి సీమలుకురట నజేటికి వింటి విన్న న
ప్పాట మదీయధైర్యగుణపాటన మేల భుజించె నింక ని

పాటలఁ బ్రహ్మనబాణశిఖిఁ బ్రాణము నిల్పగ క్షణ శక్తు ప్ప

త్పాటవ మేని తూలుటయ పాటిలుఁగాక యశేభంగులన్. 167

గీ. (జుజులోచన యానాఁడు) చంద్రినిశిత), బహుకరాఘాతములచేత (బహుమ గలిగి
నేని య్థంబు లీరాని విచ్చియైనఁ, బొందు గొనుకొందునె ప్లరవిందనయన. 168

సీ. సుశివైక్లవండుంగఁ గునియించి కొనకొంగు, పట్టి కృష్ణుని (మున్ను పెట్టెనైతి)
(వీరి నిలువ)రించి యిచ్చకం బొనరించి, యిచ్చక మాట లడించ నైతి
చెలిక న్నియలనైనఁ బిలిచి మీయెలనాఁగ, తెల్ల గడ్డితో యని తెలియనైతి
మందయానముతోడ మనో యింటికిఁ బోవ, దిగ్గదిగ వెండిఁ దిగునైతి

గీ. అకట యప్పుడు వాల్చి హస్తగతని, ధాన మారక పోవాడి మానసున
వగనుమంశినఁ గావ్యంబు నిచ్చునేల, యసమశయతాపులకు సగమైతిఁ గాక!

చ. మతిఁ బరభావవేది కడుమచ్చికవాడని నమ్మి మోసపో
యితి నతఁ డాత్మఁడేని నను నేటికి నేటికి నింటి కేఁగు మీ
వెరవెర మానుమంచు నను వీడ్కొని తాఁ జినయలఁ కేఁగఁ బె
ల్లితిరుబుబ్బిలోనఁ జరియించువిసూధున తేటిసౌఖ్యమున్. 170

క. తెచ్చినవిద్రుమ వృథగాఁ, బాచ్చక యమ్మచ్చెక్కంటిపాం దిఁకఁ గెదుక
వెచ్చపడ వాఁపనితలు, వచ్చుటయే యరుదె యెప్పవానిని నైనన్. 171

ఉ. అంచితలీల నొయ్యఁ గర లంటి మనం బలంబి నేర్చుకోఁ
బంచతరాహవంబునకుఁ బైకొనఁజేయఁడుఁ బొక్కి కించిదా

• కుంచితసేత్రకోణ యంబు గుబ్బచనుంగవ వాయురంబుఁ బొం
దించి నుఖించునొక్కొ నుడతీతిలకం బొకనాఁడు వేడుకన్. 172

ఉ. ఏనొకతేళ గాఢరతి నేర్చొ లోపల డస్సి దూరినన్
మానితమాతృపల్లవనమానగుడాధరసంభవామృతం

బానఁగ నిచ్చుచు గలయ నప్పదియున్ మది నూలుకొల్పిన
మృగవతీలలామఁ దగునుచ్చిక నెన్నఁడు గారవించెదన్. 173

సీ. కొత్త నీలపురంగు గొడవ చేసి చెలంగు, కనునీయటటిలకములతోడ
సంపూర్ణ శశిలేలనాఁడుఁ బా యనుమాట, మెలపించునిష్ఠంపుమోముతోడ
మోముకుంభవిభూతియెమ్మ డించినరీతి, లోడికనవచన్నుదోయితోడ
చిగురుటాకులమేలు చిన్నపువ్వుగఁజాలు, మోహనంబగు చిన్నిమోవితోడ

గీ. పులివతలవిభ్రమముపూన్కి గెలుచునున్కి
దాలు దళుకొత్తుజ్ఞానమండలముతోడ

పలనుమిగిలినభాగ్యదేవతయపోలే

పెలంగుకలకంతి నెన్నడు గలుగునొక్కో!

174

సీ. పశుశత్రున్నాగచంపకపాటలూపనీ, రుహవాటికల గలపహరణంబు
కలహంపకులపక్షచలితపీఠభూటా, కులసరోవరముల జలకమాట
అన్యశనివ్యంపమానానచందిరికాధార, మానితహర్మ్యంబులోనియునికి
కమలరాగోపలఘటితమాతనశేనీ, శైలకూటములపై వాల్మీకిదేశ

గీ, విరులు సాగవట్లు హఃత లంబరము లమిత

భక్త్యభోజ్యులు లోననిపనుల శెల్లు

నింపు సమకొల్పు తనపల్పునించువదన

గలసి వత్తింపలేకున్న నిలుపు నున్న.

175

ఉ. అనసమయంబానగు గమలామృతం లోచనగోచరాత్మ్యదై
వననిధి నాగునిక్కునకు వారిలె సునుస్తదికాంశరంబాలన్
గనకము పూనినట్టిగిను గానగవచ్చె దదంశురక్తిమన్
వనరుహలక్షిత్తైరవనంబులకుం జనె)నోడుతోడుతన్.

176

సీ. ఈషద్వికుచితాశేషచక్రిసరోజు, జనరనివ్యంద్రువృద్ధయంబు
నిడదు సున్నానిన్భ్రాంతివళిగ, నృప్తకోలాహలాట్టెనిదిము
భావితారాగలపత్రిమల్లమ్మకా, వాడికంబు
చుక్కినాకస్వాతిసాంచోకానల, సంచనకియా సామిక్కిని

గీ, కాంచుపన్నేముఖసరశైలసంబు, సీలిమావృతకలావనీతలంబు

(సకటసంధ్యాసమాధిమద్రావృత్తాంబు, జాలజూపలై పశ్చిమసంప్రయపుడు.)

సీ. కాలకాయుడు దిక్కాంతలపై జల్లు, పలుదశపృథ్వబుల్లూ యనంగ
జననసంధ్యానాట్యచలదీపఃపటుజ్వల, గళితగంగాశోకణము లనంగ
నాకాశమండలం బనుమధుకింబున, బుట్టినపకంపుబూపు లనంగ
... .. మణి క్షేత్రగింప, నచ్చువెంచినవానంబు లనంగ

గీ, భావిశత్రుప్రపల్లభపరికటబహుళ, భరితస్కీర్తిచందిరికాంశరము లనంగ

లనగి జగదేశకర్తృణపదవిలాస, కరములై యుప్పై దారకోత్కరము లపుడు. 173

సీ. లయంగు, జిగురుగైదువునోడు (చేరబడియె

నూకలుగట్టి యిచ్చుల నృగంబులు లేత, పచ్చికపట్టల బవ్వడించె

పసుధమిడికి మిన్న వారిలనో యన జెన్నుదశుకొత్తఁజీకటి దట్టమయ్యె

శబదాంత నూపేతిహూతులయందు విడిసె

గీ, బారులకు మోడనుపత్తి చాలనొడవె, జోడసంచామునక్కలజోటుగోగె

జనుపాశోనిధానవిత్పలతరంగ, సంగమంబున కిసమార్తి జాటుటయును. 179

చ. కలువలసాంను తామరలగాము నిశాగతిజీవన్ముఖా

గలగమికాడు నెన్నెలకరాలుము చీకటికిచ్చుమొగ్గ చ

ల్లలగని చక్రవాకులంబుడు వియోగులపాలిటాలి వే

ల్లలకలవెల్లెదీర్చుటకు(... చం)రుగిడు దోచెద దూర్వురకె. 180

చ. ప్రపంచముతోడ నస్తుతిభానునివేషముఁ దాల్చి రాగవి

భ్రమ మొనగూడఁ జంపుగిడు కరంబుల నంటినఁ జల్లుఁ దాఁకియో

కమలిని మోయునంచె నది గన్గొనిపక్కనఁ దాను) నచ్చె లోఁ

గుముదిని దాన స్థివడి గొబ్బన వెల్వెలవయ్యె నాతఁడుకె. 181

గీ, ఉదయరాగవిభూతి పయోజనుతిఁ, బిదప నొదవినచెన్నెల మననదహను

మేనఁ దలుకొత్తుకప్పున దానవారిఁ, బోలి చూపట్టె నంభోజవృక్షి. 182

చ. హరిహరిచంబుజాక్షి నిటలాంచెచందనబిందువో యనకె

గరము దోర్చెఁ జందునుఁడు కప్పును జూడఁగొప్పెఁ దప్పగ

త్పీమశలాభలోభపరిపాకవశంబుచి తన్న తియ్యె

తికముగ(వ్రాగి) యున్నయెలదేటియపోలె జగంబు మెచ్చంగకె. 183

చ. వలపులరాచవారికిని పశ్యుఁడు చల్లనిమేనినాఁడు క

ల్లలచెఱకాఁడు ననయాదున్నభజారుఁడు ప్రేమ యామిని

కుటట ముసుంగుగాఁగ నొసగూర్చిన నల్లనిశీర మేసికె

దొలంగఁగఁ దీసెనాఁ బరగి తూలెఁ నమంబు దిగంతరంబులకె. 184

మ ప్రసురధ్యాంతమదేభపాకలము చక్రిస్యాంతశోకాగ్నిధా

య్య చక్షురీకులజీనాపథము తారానండకంబంబు ప

ద్మచాక్రిభరణశ్యతోహరము కండర్ప

మచరప్రక్రియ పర్వె చెన్నెల నిశాచందానిననాహసమై. 185

సీ. నకలకిక్రాంత లొమ్మిక వసంతము చల్లుకొనఁ గిమ్ము చందనతోడ మనఁగ

నాకాశసిద్ధదేహంబునఁ బూసిన, నూతనస్నిగ్ధభూతి యనఁగ

రాజు నిశారాజ్యరతి మంగళాభిషేకంబునఁ దొరుగు గం గాంబు వనఁగ

కాలధీవరుఁ డంగకారవివాహుల, సంగ్రహింపఁగ నైచుజాల మనఁగ

గీ, కడఁక రేచామ మైనిండఁ గప్పుకొన్న, జిలుఁగుబాళంపువలిపంపుఁ జేలయనఁగఁ

దగి దక్షిరంబులకునామెగలు ఘటించి, తెల్లది వెన్నెలగలయంగ దొలుకరించె.

వ. ఇట్లు నకలలో చనానందకరుండగు నిశాకరుండు మృగమదమకరపత్నాభిరామంబగు ముత్రామదికాకుళేశ్వయగంధికపోలధలకంబునుంబోలె నీలరేఖాకలితాంతరాలుండై నభోమందలంబు నలంకరించి కలువలకుం జలువయుఁ గైరవంబులకు విహారంబును జకోరంబులకు వికారంబును, నిందుకాంతంబులకు నిస్వందంబును, రిక్కిలకుం జక్కఁదనంబును, బంకజంబులకు శంకయుం, బాంధులకు సంధకారంబును, దమంబునకు భ్రమంబును, బాటచ్చరులకు వెచ్చయు, జక్రవాకంబులకు విక్రియయు నెలకొల్పి యనన్యద్దుష్టభంబగు విభావిభవంబున వెలసి)యుండై నప్పు డవ్విప్పుండు విప్రయోగవ్యధామాయమానమాననుండై వేడివెన్నెలం బొక్కి యుక్కెడలి యొక్కరమణీయస్థలంబునఁ గనకలతం దలంచి యంత్రతంబునం జింతింపం దొడఁగె.) 187

ఉ. సీయెలనాగ! నాకు నిజపోషనితాపము నూలుకొల్పి నీ
జేయెడ నున్న దానపు? మనోదదవస్థ హరించి చక్కఁగాఁ
జేయుట నీచ పాలనె వసించుట యిండు కెఱుంగవైతి వ
య్యో! యిగురాకుఁబోఁడులు దయోదయ మింతయు లేనివారలే? 188

ఉ. ఈశికరాజి యాకుకము లీశశిశాంతులు నీనుభావ్యధు
శ్రీకృష్ణకవచాదికలవ్యైము లీయలిపోతరుంకృతుల్
కోపవదంబుగౌతశగఢూరనిపాతముఁ గూడి నాకు హృ
త్తాపముఁ జేయుచుండె నికఁ దాళఁగఁజాలను గావు మీయెడల. 189

చ. జలరుహగంధి! నీవహసన్నిధి పెన్నిధి, నీమనోహరా
త్యలసకాక్షవీక్షణవిహారము హారము, నీనుభామిత
త్మలమృదువాక్యవైఖరులగవ్యము పర్యము, నీకపోల ని
స్తులకళచెల్మి కల్మి, యయితోఁచెడు నా కింక నెన్నిరీసులక. 190

సీ. మదిరాక్షి! నీమధుమాట లాలించిన, పారబట్టిన పికస్సారరమణి
యెలనాగ! నీమఖం బింత మాచినమాత్ర, వెలవెలచేయనే విభవిభూతి
హరిమధ్య! నీవదనానిలంబులు గోరిలి, కలంచి తూలించనే కమ్రగాడ్డు
కొమ్మ! నీకమ్రవికెమోవిఁ జాంచి, చిదిమివైవనే మావిచిగురుటాకు
గీ, మత్తగజయాన! నీమేనుమాత్తియుండి, వెలుచ నాకులపటుపనే యలరుదీప
నీయుపేక్షణ నా కింత నిబిడతాప, మానవతనె వివేకంబు మానవలనె. 191

గీ. ఆనుచు ననమాకుగాకుగాహతులజేసి, చిత్త మెరియంగ వెన్నెలచిచ్చుపెగల
గ్రాగువిప్పున కజకల్పకల్ప మగుచు, గడచెనా తేయియంతట బొడిచెనినుడు.

- గీ. దినముఖోచితకృత్యమల్ దీప్తి యంత
పచ్చి పరభావవేది భావజశరాగ్ని
నవకుండై యాన్నసఖుఁ జూచి యాత్మ నులికి
యతని మెల్లనఁ దలిఁ యూరార్చి పలికె. 193
- క. నాలికలగు తెలిగన్నుల, బాలికకె యింత నంత బడలఁగ నేలా?
~~తూలి కడుపై భవంజుల, కేలిక వికఁ గమ్ము నిన్ను నింతని గూర్తున్.~~ 194
- మ. పలుకంబారకుమీ నుభాంకురుచికిఁ భ్రాంతంబు గానీకుమీ
తలఁపు నృందమిరణజనకుఁ ఎంత న్మూలకుం బోకుమీ
యలరుదావికి నింక నోధరణిడేవాపక్య! నానత్త మా
కలకంఠిన్ నినుఁ గూర్తు నేర్తు మరలం గాలింతుఁ గామార్థతిన్. 195
- చ. అన విని బాష్పధారలు నిజాననచంఝ్రియందు మంచురూ
పునఁ బొడగట్ట భూమిసురపుత్త్రుఁ డున్నురుమంచు వెచ్చ నూ
ర్చి నిజసఖున్ మనోభిమతసిద్ధికరున్ ఘనసారశీతలన్
గని కడుదీనుడై పలికె గల్గది కావలకంఠనాకుడై. 196
- ఉ. కామునిబారిఁ దోఁచి ననుఁ గామినిఁ గూర్చక వోయి తక్కుటా!
యేమనువాడ నిన్ను సఖ! యే మనువాడనె? విప్రయోగదుః
ఖామిత్రప్రవేదనల నందుమదేతదవస్థ యొక్కరుం
డేమియెఱుంగు? విశ్వపతి యీశ్వరుఁ డాత్మవిదుండు దక్కఁగన్. 197
- సీ. కర్ణనూచిక యయ్యెఁ గలకంఠ పరకుహూ, కారమహోదారకలకలంబు
సంతాపకర మయ్యెఁ జంఘననాకరా, బ్జాలలతాలవృంతానిలంబు
గ్రీష్మోద్గమం బయ్యెఁ గృతగర్వయామినీ, రమణనుధాపూర్ణవిఘటకాంతి)
విభ్రాంతిపద మయ్యె వికసితపరిసవాస, తామోదవారివిహారకలన
- గీ. ఏమిసేయుదు? నాకింక నిందువదన, నదనపద్మానలోకనవ్యాప్తి లేమి
వాసులోచనఁ గూర్చి నావంక జేర్చి, యిట్టిచెత మాన్చి పీఠిఁ జేపట్టు సఖుడ!
- చ. అనవుడు నట్లుకాక మన కన్నిటికిఁ కివుఁ డున్నవాఁడు నీ
చని ఫలియించు నింతవెతఁబట్టు భూసుర యంచు మిత్రు పి
డొని పరభావవేది యనుకులములౌ శుభఁమాచకంజులన్
గని మది నుబ్బుచుం బనియె గ్రక్కునఁ దత్పరివేశ్యవాటికిన్. 199
- చ. ఇట్లు ముందట. 200

- మ. శతమమ్యుప్రదరాననోపమవిరాజిత్రోదణం బంగనా
కృతగాంధర్వవిశేషగుంభితము లక్ష్మీపుండరీకాక్షుప
(ర్వతజాశంకరవాణ్మ)రాశరథరూపవ్యాప్తచిత్రంబు పో
షితపారావరముఖ్యకేళిఖగమున్ జేటిసమాక్షేపమున్. 201
- చ. విలసవద్విజ్ఞానవిటము విన్యూటమంగళసంగతంబు ని
ర్మలశశికాంతకుడ్యము చంద్రుత్కృతిమత్కృతిధూర్జతేటికా
తిలకము నైనవారసుదత్తీగృహ మొక్కడు గాంచె నాస్మిలో
పలఁ గడు విన్యయంబు గనుపట్ట మదాలనుచుట్ట మద్యెడన్. 202
- క. ఆమందిరంబు కనకలతామందిర మగుట నిలిచి తద్దయు...
.....దున కభిముఖుఁ, డై మెల్లన నడవఁ దొడఁగె నతఁ డిం పురన్. 203
- గీ. ఏమి నేయుచునున్నవా రింటివారు, వచ్చితిమి మేము చుట్టాల మిచ్చటికిని
ననుచుఁ దోహసితాననుం డగుచుఁ జొచ్చెనంత నాతఁడు తస్యహాభ్యంతరంబు.
- సీ. పగలు రాత్రి నే నుఁ బగగంగ రాత్రి, పగలునే నుఁగ గామ్యుఁ దగిలి పట్ట
నిష్కల లూడిగట్టి నెత్తెందుగలిగిన, సావధి కొట్టంబు చంకఁ బెట్ట
మున్నీరు దెగనీద మన్న మిప్పును గూర్చుఁచుచును గొలువ ధూమంబు దివియఁ
గన్నుండఁగా లోనిగనుపాప నెడలింప, బిట్ట శేషహి వాకట్టు గట్ట
- గీ. తాతఁ డైలంబు పుట్టింపఁ జేతిలోన
నగలజగములు నొక్కట నవదరింపఁ
జాలి యేపోర్లు విటులకు జాలి యొసఁగు
కనకలతమాత మాయా శ్రుకారధూత. 205
- చ. పరగఁగ నెల్లవారు విటభక్తిక యఁచుఁ దలంప వీటిలోఁ
జరముగ నెన్నికం గనించెడియ లంజియత్తి యిట్లు మం
దిరమునుగూర్చి వచ్చినసుధీమజినందపమిత్ర గారం
బరుదుగ నాసనాదుల ముదస్యిభుఁగా నొనరించె వెండియున్. 206
- క. పాటలగఁధులుఁ దగఁ బరిసాటిం బాసరచర్చ పై నెఱి నలఁదన్
జేటిక శ్రవచే నొసఁగిన,వీటిక) గొని యిచ్చి యతని వినుమని పల్కెన్. 207
- ఉ. మన్నన నామంజలగు మంజులవాణికిఁ జుట్టమైనది
ట్లన్న పుభట్టుండనుడ పల్లుడ వారయి వాని నాకు నీ
పెన్నెడు మాగ్యహంబునకు నేటికి రావిదె నీకు వింతయే
పిన్నపు గాన కూరుసులపెంపుఁ దలంపపుగాక భూసురా! 208

- క. వానకునో హుపునకో, పూనిక నీరాక వింతపాడమెన్ వానై
నూనెనె యిన్నాళకు నీ, మానసమునఁ గొంతకూర్చి ముదియ యయ్యెన్. 209
- చ. తరతర మెన్నియైన మగఁడందఱు సొమ్ములు పెట్టినోడిలో
భద్రతినో యిందు రావు హరుపంపున గాగ్రసము గల్గియుండు నె
వ్వరిమది వేఁరించుము భవజ్ఞుఁ యితికి నేల భీతిలోఁ
బొరయఁగ బెద్దవారికిఁ గుఁ బొం దొనరింపుము నీవు మాపయిన్. 210
- గీ. ఓడగట్టినదూలమై యుండవలయు, మీకు మాకును నెనఁజెనమిగ్రభావ
మింటికిన్ వచ్చుచు బోవు చుట మేలు, నీకు మే మెంతవారము నీతి దాన.
క. చేయఁ జేయఁగఁ బొం దగు, పాయం బాముగ నెడలు బాంధవ మొదలున్
మీయన్న గారికైవడి, మాయందులఁ బొందు నిలుపునూ విప్రవరా! 212
- క. నా వి మానసమున మో, దావేశము నివ్వటిల్ల ధ... ..మిత్తుం
డావెలఁదితోడ నిట్లును, పొప్పిణ్యవిలాససా సఫటితులు చెలఁగన్. 213
- క. ఇంటికి నచ్చినఁ జాట్టును, లింటికి రాకున్నఁ బరులె? యొససియెడలో
నంటినమచ్చిక గల్గినఁ, గంటం గనుఁగొంటుకేమి? (కమలద)భాషీ! 214
- చ. ఆది యటులుండనిమృత కమలానన! నీప్రీతిపుత్తి జవ్వనం
బొడవి విలాసనందల నుజ్జ్వలమై విలసిల్లులేఖ మా
చెద నని నచ్చితిన్ బిడపఁ జెప్పెద నొక్కరహస్య మన్నియున్
(కొడువ కొఱఁత)లేక సమకూరెడు నీమదిఁ బర్వయిఁదినన్. 215
- క. కాతోఁది నీకూఁతుం, జాతము రప్పింపు మనుఁడు నుదతియఁ బుత్తిన్
దోతెచ్చి యంకసేతికఁ, జేతోమోదమున నిల్చి చెన్నలరాకన్. 21
- సి. (కలికి)బంగరుబొమ్మ కందర్పుబాణంబు, మొలక మెఱుంగు పెన్నెలనిగ్గు
పగడంపుఁడిగ సొంతంగిక్రిన్నన చిన్ని, హరిణాంకు లేఖ కచ్చనమునీరము
జాతిరత్నశలాక పాకారమధులక్ష్మీ, (రత్నశాలజగి లేట) అతనురాణి.
పెంచినచిల్క జీవాంచితాలేశ్వరంబు, కన్కారినిగరంబు కళతకరువు
- గీ. ననఁగఁ గమనీయమహితమోహపానవిలాస, భాసమానాంగి యగుకూఁతుం బట్టిమాపి
దలుకు బలుతియ్య మింపులు గులుకనట్లు, (వేషముదివేశ్య) పరభాషవేదితోడ.
- గీ. నీకు నాతోడును మృతనీనురేంద్ర! మెచ్చు మింగఁడలంచిన మృదునియాన
నిజము చెప్పము మత్తుత్తి నీలవేశి, నవతు తూఁబోడి గలదె యిజ్జగమునందు.
- ఉ. చక్కనివానిఁగా వయసుచాలినవానినిగా ప్రదాతగా
తక్కునివానిఁగా విలులధర్మ మెఱిగినవానిఁగా సిం

- తెక్కువవానిఁగా సోఁగుఁ జేరను బెంపును గల్గువానిఁగా
నొక్కనిఁ జూడుమీ యరసి యుగ్మలికన్ నెట్టికఁబు విద్వఁగఁ. 219
- అ. ఎదిగి పసితపంబు ప్రిదిలిన నా)మైన, తగవు గాదు నిల్వఁ దలరుఁబోండ్ల
నట్లుగాన దీని కనుకూలుఁడగు నొక్క, విటకిభావతఁను నెదకు మీవు. 220
- కా. నేపాశేఁడ్రుఁడు మాళవేశ్వరుఁ డవఁతిస్వామియుఁ మున్నుగా
భూపాలోత్రము (లెండఁజేసి ధన మింపుం బెంపు దీపింపఁ దా
రీపద్మావన కిచ్చి సొండు గొనుతో నేమేమె యంచున్నవా
రావృద్ధిపతు డిచ్చునీవిడన నా కాకాంక్ష లే దింతయుఁ. 221
- క. మనసును మృత్యుంబు నెఱింగినవానికిఁ దగినవానికిని బొందుగ నీ
వనవానఁ జేసెద నే, నని నాయున్నతి తలంపు నవనిదేవా! 222
- ప. అనవుడు విది యతనిచెలికానిమనోభంబునకు ఫలకాలం బని యమ్మహాదేవుం
డావేశ్యమౌతు నట్లనియె. 223
- గీ. మంచిచని నేసితివి నీవు మహిషసుతుల, తోడిజడ్డుకుఁ జొరక యో తోయజాక్షి!
మనము సంపారులయు గాన మనకుఁ దగిన, వారితోడను బొందు భావ్యంబుచేయఁ
మ. ఒకఁ డున్నాఁడు మఱియ బాంధవుఁడు గణ్యం డెల్లవోఁ బల్లపుల్
నకలానంగకళారహస్యవిదుఁ డీజాణండ్ల యంచుక డనుక
బ్రకటింపక భవచాక్రజాతకుఁ డగుక భామా యతం డీను బు
చ్చుకొ సామ్యము గల్గఁ జేరు నమకూర్పుకొ నీకు నైశ్వర్యమల్. 225
- చ. అనవుడు నింతి యిట్లనియె నట్టిదయేని గరాలింప! నీ
వనినరహ్మతో వరపిజాననఁ గూర్పుము మాకు వచ్చు న
గ్గనములనెల్ల నిచ్చి యుచిరజ్ఞత నావుడు నియ్యకోలుపైఁ
జనియె నతండు నెమ్మనము సంతసమొంద వహస్యపాలికిక. 226
- క. చని తపపోయిన మంతయు, వివిషింపఁ బ్రమోదహృద్ధివీమఁలోనక
మనిగి మదాలసుఁ డ్దాలిం, గనమున నఖి గారించి కడు నగ్గించెక. 227
- నీ. పానఁగ నీగతి మదాలసుచేతఁ గూర్చి సంభావతుం డయి పరభావచేది
తదనుమతంబునఁ దపనీయరత్నవ, స్త్రోము లాదిగాఁ బదార్థము లనఁఖ్య
ములు సావిజనకిఁ దలఁచుకోరికకంటె, నిమమడిగా నిచ్చి కనకరత్న
సంబంధమునుబోలె సరసులు గొనియాడ, ఘట్టియించె జెలికానిఁ గనకలతను
గీ, గునుమపల్లరి నలచేటిఁ గూర్పుమలయ, పవనకైవడి నంత నాబ్రాహ్మణుండు
మన్మథాదైత్యతనఖివార్ధిమజ్జనమునఁ, దోగి పరితాపమంతయుఁ దొలగఁ జేసె.

- చ. ఉడుగని కాచుతుంట్రముల నూని మనోజ్ఞము ప్లువంపఁగాఁ
గడఁగి వశావశేభపతికైనఁ జి మత్తమరాళికాతతిం
బుడికడురాజహంసఁబతిపోల్కి మదాలనుఁ డన్మృగాక్షితో
నొడఁబడియుండె స తతము నొందులెఱుంగుల నుజ్జగింపుచుకా. 229
- గీ. మాడ లన్నను మాడలు మణివిభూషణంబు లన్నను మణిభూషణంబు లెలమి
వలయువస్తువులెల్లఁ గైవసమునేయు, పానితల్లిక నన్వప్రసూనుఁ డిట్లు. 280
- క. భజనచెడి దానిపొద్దన, భుజియించెను మధురఁ ద్రావెఁ బోల యంటె వెనక
దృఢియించెఁ దగినడవడి, కుజనుండై ధరణినురుఁడు పుత్తితల్పిక్. 231
- ఉ. పాటలభంగశోభిని భుపానఁకుం డయి చొక్కి మిక్కిలిం
బాటఁ మేది భూసురుఁడు పాటలగంధికిఁ జిక్కి శాటికల్
హృదయమల్ మణుల్ గలపదాద్ధము లన్నియు నప్పగించె వే
యెటికి మోహవార్ధి నశమే) తరియింపఁగ నెట్టివానికికా? 232
- సీ. పతితునిపాదు పాపము చుట్టు నని రోసి, ప్రియభువులెల్లఁ బాసిచనిరి
యెట్టివివ్వలయందుఁ బట్టిమాడఁగ లేమి, యాదుననే దొరయును బుడుకఁ డన్
మింతిబంధుగులెల్ల నితఁ డపాత్రుం డంచు(),గైకొనరై రొక్కగవ్వకైన
సత్యంబుచాలనిచపలండు వీడంచు, వెచ్చంబు వెట్టింక వెతచె బచ్చ
- గీ. వలపు గలిగియు జనయిల్గినవలన వెతచె, కనకలత దక్కి మాటుమొగంబు వెట్టె
నీతెఱంగునఁ జెడఁగాని (యింతపుణ్యకర్మసం)స్కార మతనికిఁ గలుగదయ్యె.
- సీ. మును (ముచ్చిల్లించి తెచ్చినయగ్గ మంతయు, నభివృద్ధియు వెచ్చమైనకతన
మనము నిల్వక పోయి మగువసాత్తునఁ దిన్నఁగని తన్ను జనులు గైకొననికతన
త్రనకప్తనుభములఁ గను)మట్ట మెవ్వఁడు, మానుగ నెచ్చోట లేనికతన
నున్నతభోగంబు లన్నాళ్లుఁ గల్గి బిట్టొకపారె నవియెల్ల నుడుగుకతన
- గీ. ప్రియపదమైన యెలనాఁగఁ బాయుకతన
తొంటి తేజులు నులువేసి (దుఃఖి యగుచు)
బురమూలోపల వసియింప వెరవుమాలి
యరిగి నెండైన నాబ్రాహ్మణాధముండు. 234
- క. ఈచందంబునఁ జని యా, నీచాశ్మకఁ దొక్కచోట నిలిచి మనములోఁ
జూచును విత్తార్జన మెట్లెచ్చెయుటో యేమిథంగి నగునో యనుచుకా. 235
- చ. వసమరి విత్తహీనుఁడగువాఁడును బ్రాణములేనివాఁడు ధా
త్రి నయలుగాఁగ నెన్నదురు ధీనిధు లట్లగు గాన నాకు వె

- క్కునముగ విత్త మేకరణిఁ గల్గెడిఁ బ్రాణమువోలె దాన నా
వపసుగఁ జేయకొక్కొ ప్రియభామిని రూపమునోజకామినిఁ. 238
- గీ. కనక మార్జితం నెన్నిమాఁముల నైనఁ, గనక మార్జితముకొని కొందుఁ గనకలతను
గనకలతఁ గూడ నీమాలు గలిగెనేని, వేయు నేటికి లిజగతీవిభుఁడఁ గానె.
- కా. ఆవింధ్యాచలపార్శ్వపట్టణము లత్యంతంబు నానాధన
కీర్తివాంఛుల నాఁగి విందుము జనశ్రేణుల్ పృశంసింప నే
నే వేగం జని తర్థరాస్థలము పృథ్వీపాలకాగారముల్
పాప్రీణ్యంబునఁ గన్న పెట్టి సకలాఙ్గవాతముల్ దెచ్చెడఁ. 239
- క. కడియును గత్తియు నాచే, నడి యుండినయేని పద్మభవునిత్తనఁ
వడిఁ జొచ్చి కన్నమున వెన, నెడలింపనె మినుకకుఁడ వేదండంబుఁ. 239
- క. అని కృతశిష్యుఁడగుచుఁ, జనియెఁ గహనంబు త్రోవ సాహసస్మృతిఁ
మనమునఁ గొంకక దక్షిణ, మునకై ధనకాంక్ష దమ్ము మునుకొని తివియెఁ. 240
- చ. సనరగుంతిలోఁ బెరిసి నీడ మెటుంగున నున్నవాఁడు గా
వున నడవఁగలేక తనువుం గలచెయ్యలు దూలఁ జిక్కె విం
ధ్వనగసమీపకాననమునందుఁ బథిశ్రమ మోర్పు డింపఁ ద
త్కనకలతావిటుండు వెడ గామ్మ రవిప్రభఁ గూడి వీవఁగఁ. 241
- క. పడదాఁకి దప్పిగొని యా, చెడుపాటుఁడు పెడపు లెండఁ జెడిన పదంబుల్
పడపడ పడఁకఁగ వింధ్యపు, నడుతెరువునఁ బడియె నొక్కనగపతినిడఁ. 242
- కా. ఆవేం ధరణీసురు డొకఁడు విద్యాపాలుఁ డన్వాఁడు వి
ద్యావాణీవిభుఁ డొక్కభూమిపతిచేతఁ నిష్కముల్ రత్నముల్
దేవ గాగ్రహములైన వస్త్రములు తృప్తిఁ దానరూపంబు గా
లేవం గైకొని వచ్చెఁ బాలుఁ దనపట్టిం గూడి యాత్రోవకుఁ. 243
- గీ. కైవసుత్నంబుచే ధరాదేవుఁ డతఁడుఁ
దానుఁ దినయుండు పడదాఁకి తాప మొంది
యవ్వదాలనువనియించునట్టిచెట్టు
నీడ శేతెంచె నొక్కొంత నిలుచుకొలుకు. 244
- క. ఆచెట్టునీడ నప్పుడీ, చూచె మహీదేవనరుఁడు ఖోణీశయనుఁ
వాచావిహీనములు గళ, గోచరజీవుఁ విబోధకుంతితు సతనిఁ. 245
- చ. చూచి వీఁ డెవ్వఁడొక్కొ? అగమంబగు నీమార్గంబున శేమిసంబున వచ్చిన
వాఁడొ వీని శేమియైనదొక్కొ? తెలియుదుముగాక యని చేరంజని యరసి

యతని పడ(దాకినవాని)గావివేకంబున నిశ్చయించి కృపాశుండై విద్యా
పాలుండు. 246

చ. తనకరదీప్తిలోనిహిమధామసుధావిమలంబులైన తి
య్యనిగిలించు లోయ్యనఁ బ్రియంబునఁ బాడినరోరుహంబునకొ
... ..ల గోముఖమండలి మున్నుగాఁగ నా
తనికి నతండు గొంత పరితాపభరం బెడలించె నందునకొ. 247

ఆ. ఇట్లు నేదడేటి హీనస్వరంబున, నతని కనియె నమృదాలసాఖ్యఁ
డనఘ! కొంత మానె నారాటము...,దగులు వాపు. 248

చ. ఆన విని సంభ్రమంబున దయాకరమూర్తి మహీనురుండును
దనమది హెచ్చరించు మును దత్తనువుం దడవంగఁ గొన్నిని
చ్చినసలిలంబులకొ రసనఁ జిల్కించు గుత్తుక డెక్కు నంతనం
తన పరిచేసికొంచును యథాస్థితి నూనఁగఁ జేసెఁ బ్రాణియొక. 249

ఆ. అట్లు నేదడేటి యల్లన చే గాలు, గదలనిచ్చి పదనకమల మెచ్చి
కమలు విచ్చి చూచి గొక్కున లేచి కూ, ర్పుండి మాటలాడుచుండ నంత. 250

సీ. తెలిసి యంత్రబు ధరిత్రీదేవకులశాప, కుండువిద్యాసాలదండవివరి
చేతఁ బ్రీతునిఁ జేసి చేనోయి మొగుడించి, వినయావసముండై యనియె నతని
వనఘాతృ! నీకతంబున నివృటికిఁ జూచున నుండ గంటి నీమూర్తి చూచి
సకలాంగకంబులు చల్లవయ్యెను నాకు, నిజస్మృత మెఱిగింతు) నీవు వినుము
గీ, జాతివిప్రుండ వాడంబుచేత నోడి, సిగ్గునడి కాస్త్రపాతంబు నేయఁ గోరి
పోవుచున్నాడ నెలకైన బోయి పోయి, అగ్నిదాకితి నిచ్చోట నైతి నిట్లు.

ఉ. నామదిఁ దోచుచున్నయది నాయన! నీవు దలంప సర్వవి
ద్యామయమూర్తి నఁచు ధృతి దప్పక నీచడపద్యముగ్మయకొ
చేమి భజించి కాస్త్రములు పెక్కునతోఁ బరియించి పోడినై
భూమిజనైకపంద్యగతిఁ జూల్చెద నిల్వెద గీర్తిసంపదకొ. 252

గీ. కాఁపురము నాకుఁ గడుఁబెద్ద కంచయంత
యిల్లు శ్రీధాన్యకటకమై హెచ్చు మితు
అరయఁ దలవెండుకలయంద అచ్చికంబు
లేదు గానంబునందు నోనేదమూర్తి. 253

చ. అనిత విని యట్లకాక నీవు మాకు గుమారునిమాటు నీ కెవ్వధంబున నుండవ
లయు నవిధంబున మాతోడం గలసి వర్తింపు మని ప్రహర్ష లోలంబై విద్యా

పాలుండు వాళికబాంధవుం డస్తకైలకిభరం బరుగుడుఁ దడఁకుక సంధ్యాదిక్కు
త్యోబు లవంధ్యవృక్కారఁబున నొనరించి యథోచితంబుగఁ దృణాస్తరణంబగు
ధరణికయనంబునం బవ్వడించి నిద్రించుననుకంబున. 254

గీ. ఆకృశ్ఘ్నుండు బాహ్మణునందుఁ జాల,ధనము గలుగుట పీక్షించి తత్తఱించి
అది నచుస్తంబు మృచ్చిల నాశ్మఁ దలఁచి,ప్రబలసంతమసార్థరాత్రీంబునందు.

మ. తమఁ జూపండఁగఁ బోచినాఁ డనక వృద్ధరాహ్మణుం బిన్నవాఁ
డని కొం కింతయు లేక తత్తనయునిక బాహ్మణులం బిట్లు వా
పి నయం బింతయు లేక చేరి వెరజెం బేలైనతద్యస్తముక
ధనకాంక్షాపరుడైన వానికి నిషేధంబేల చూపట్టెడిక. 255

గీ. వెరకఁబోయినతీఁగ వేవేగఁ గాలఁ, జాట్టికొనినట్లు కొరినయట్టిఁబుగ
మిట్లు దొరకిన సంతుప్తహృదయుఁ డగుచు,గనకలత కిత్తు నని నిరాఘటగతిని.

క. ఆవేళఁ గడలిచనఁగా, దైవగతిం దెరువు దప్పెఁ దనపురితోవె
బోవిడిచి కాకినగరికి, నై వచ్చె నతండు గొన్నియమామలు వోవె. 256

సీ. ఏమిడు విలసిల్లు కివిశ్వనాథజా,టపినధముగ్ధేందువిపులకాంతిఁ
జెన్నెందు నేపురం బన్నపూర్ణాఘన,స్తనభారకాశ్మీరసౌరభముల
వెలయు నేనగరంబు విబుధకల్లోలినీ,కల్లోలవాల్సీసకములకఁగిమి
నేపట్టణం బొప్పు హేలామయుఁడు డుంతి,విఘ్నేశదావాంబువిభవలభిఁ

గీ. బెరిమఁ జూపట్టు నేపుటభేదనంబు, హృద్యకైవల్యలక్ష్మీకి నిక్క యగుచు
నట్టియము క్తమునను దినానిసాన,నమయమునఁ జేరె వాఁ డదృష్టంబుకరన. 259

ఉ. ఆదురితాత్ముఁ డిట్లు మదనాంతకుపట్టణ మల్లఁ జొచ్చి బె
ల్లీదయు వానయుం దమము నేదైఱఁ గూడి జనానిరోధముం
బ్రొదిగఁ జేయఁగాఁ గడచి పోవ నెంబటి ప్రాలుమాలి న
ర్పదరమైనయొక్క చొచ్చి శ్రీహామలాత్ముడై. 260

క. నిద్దరకుఁ గన్ను మెచ్చును, నుద్దవిడిం దెక్కియున్న యుగోరగ ము
ద్యద్దహనజ్వాలావళి, నద్దినకోటలకు నరని నాపునిఁ జేసెక. 261

మ. పవనావళివిసాన్నిదగ్ధఁ డయి తాపం బందుచున్నట్టిభూ
దివిజం జేరి హయండు విశ్వవిభుఁ డ్దదిస్వామికన్యాధవుం
డవధానంబున దక్షిణశ్రోణ మెయ్యక దారకబ్రహ్మవి
ద్యువిశేషవ్రతిభోపదిష్టముగఁ జేయం బూనుకాలంబునక. 262

మ. ఆదనాత్మన్ గురుకుత్సం నికటదం ప్రాభీలాక్రాంతరల్
శతదాభల్ శరవాలహస్తలు ఖరచ్ఛాయోన్మోకేశచ్ఛటుల్
భరితాహంకృతు లంతకానుచరు లాపాపాత్ముః బాఱు నృహా
ద్ధరవేగబునఁ బట్టితేరఁ జని రెంతో వంతము ల్బల్కఁచున్. 262

గీ. ఒకనిఁ బట్టఁగఁ బడుగు రిట్లొత్తిపోయి, యమ్మచాలను కడ నున్నయంతకారి
దేరకొనిచూచి వచ్చినతెరువు పట్టి, రంతకునికొకరులు భయభ్రాంతు లగుచు.
చ. తమవని కాకపోవుటకతంబున నప్పుడు విక్లబాన్యఁడై
యముఁ గని తద్భటుల్ నడిఁ బ్రయత్నవిఘాతముఁ దెల్పి చెప్పుడున్
శమమతి కాలుఁడుం గినిసి సైరిభిరాజము నెక్కి బ్రాహ్మణా
ధముఁ గొనితేరఁగా నరిగి నట్టపుఁగింకరసేన గొల్వఁగన్. 265

మ. ఆత్రికాత్మండుమహాశభా)పుఁడు త్రిలోకారాధ్యుఁ డిట్లేల తా
నలచుస్థైర్యము ననుగ్రహించు నిది దా నాశ్చర్యము హింస విం
తలు పుట్టెన్ మతి తత్ప్రవర్తనకున్ దాఁ గూర్చునే యాగున్, డ
ట్టుల దీనం జేచు నెల్లధర్మములు వోటుం దప్పి త్యక్తంబులై. 266
క. అని సంబోధించుచు దాఁ, జని కాకిలోనఁ గాంచె శమసుం డననా
త్మనిసరిగదై యుఁ గూర్చుండినభూనురపుత్త్రుఁ నతులనిగ్మలగాతున్. 267

గీ. చూచి చూసుగ వీనులఁజూచుతోడవు
వేల్పునకు మ్రొక్కి యొకవంక వినయనమ్ర
దేహుఁడై నిల్చె నమ్మహాదేవునాన్లు
శిరముపైఁ జేర్చి తలవంచి తరిణినుసుఁడు. 268

గీ. ఒదిగి యత్యంతదీనుఁడై యడఁగి మడఁగి, సిగ్గుపడియున్నజము విరీక్షించి మున్నె
యతనిరాకకుఁ గారణం బాత్మఁ గాంచి, యమ్మహాదేవుఁ డీక్రియ ననియె నగుచు.

ఉ. వచ్చితివే? దండధర! వచ్చియు మాసినముతైముట్లు మో
మిచ్చి యొకింతయూం బలుకవేమి? మనంబున శంకఁ దక్కి నా
కుచ్చుచు నావుడున్ హరునకున్ వెన నంజలి యాచరించుడున్
వెచ్చన యూర్చి యిట్లనియె వెల్లదనంబున నాకృతాంతుఁడున్. 270

ఉ. ఏమని విన్నవించుఁ బరమేశ్వర! విశ్వజనాంతరాత్మనై
భ్రామకవృత్తి జంతువులఁ బట్టి విశోదమహాలఁ దిగివచ్చుచున్
భూమగుణవిభావమునఁ బొల్చినమేటివి నీవు మన్యన
నామరసంబు వండురువిధంబును గాన విదేమితిమో. 271

మ. విధురేఖావిలసత్కవచ! విను మీవిప్రుండు దుష్టాత్ముడై
విధికి బాసి నిష్కేధముం దవిలి వేవే లుగ్రిపాపంబులకై
బుధులెల్లకై హసియించు జేసి సిదపకై బొందకై భవద్రూప మీ
యధికారం బింక నాకు నేమిటికి ధర్మాధ్యక్షముల లేనిచోక. 272

సీ. మొదల బ్రాహ్మణకర్మములపట్టు పదలించి, జాడఁడై కులముల జంకఁ బెట్టి
తల్లదండ్రుమాట తలమీఱి వర్తించి, కైదున ధరియించి జూదమాడి
చోరుడై శంకరుసాములు దొంగిలి, హత్తి వారాంగనపాటు దొడఁగి
గంజాయి భక్షించి కలు ద్రావి నంజాడు, నమలి కృతఃస్నుడై నట్టడవిని
గీ, కాంతు వేదాంతవిద్యావిచారనిపుణు, నిరపరాధు మహీసురపరుని నతని
పుత్రికుని జపి తుచి నిన్ను బోలినాడు, వీడునే నేమియనువాడ విశ్వనాథ!

ఉ. కూరలు గూళ్లుగాఁ గుడిచి కోరిక లీరిక రై తనక కాం
తారములొక దపంబు లతిదారుణభంగి నొనర్చువారికి
జేర పశంబుగానినిను జేరి శుభాకృతిక తాల్చియున్నవాఁ
డేరికి నంటరానిఖలుఁ డీరఁడు చోద్యముఁబోవు శంకరా!. 274

క. ఇక నేల ధృవంగతి, యింక నే? పరోపకారిహేలావిభవం
బింకనేల విధినిష్కేధము, లింకనేల వివేక మాత్ర నెఱుంగుతలంపులో. 275

క. పలసినలాగులు గుర్తిమ్యురి, బలహీనుల వెఱివు లేక వదిహార్చి తుడిక
జలనంబు లేనినిన్నుకై, గలయుట పనిగాదె తలఁపఁగా దేహులకుక. 276

ఉ. తొల్లియు శ్వేతుఁ గారితవి తుచ్చుఁడు వీడని చూడ కాత్మ శో
భిల్లుదయారవంబు గలప్రేమ దగం గని బ్రహ్మహుతుకుక
గల్గి ...నిన్ను బొల్పుకొని కల్మషమారుఁగఁ జేసి తదిగిజా
వ్లాభ! యెల్ల నీవిషమపర్తనమైన నిజాధికారముక. 277

ఉ. నావిని మోముపై జిఱుతనవృద్ధలిర్పఁ గృతాంతుఁ బల్క న
ద్దేవుఁ డభింగురామృతవిధేయములౌ పలుక్షలో చెలంగఁగా
నీ వింక భానుపుత్ర! మది నిల్చుకు మీతమకంబు నీమహీ
దేవుఁడు నేన తా నగుట తెల్లముగా వివరించి చెప్పెదక. 278

క. లోకు ల్లాడనుచుండఁగా నవనిలో లోలాక్షులకై విప్ర్యులకై
బాకానాధగవాదులకై గడపనీ పట్టండు
... .. శుత్తి! మానవుఁడు మల్లీలానివాసాగ్నహ
నీకానగరంబునం దెగినచో హెచ్చుక నడుం బోలుచుక. 279

సీ. పాదుపంబు కొఱుకొనెదనుట మేననెకాని, కలుగదు వానివంగడమునందు

నెద్దుబందంబెల్ల నెక్కిరింతనెకాని, తగులదు వానివర్తనమునందు

రెండునాలుకలొట పెంచారమునఁగాని, మాత్రదు వానివాక్యములయందు

... .. దుపుడొకనెకాని, చరగదు వానిపార్థవమునందు

గీ. భంగపోవుట తలపూవుపైకె కాని, నాటుకొన దింత వానిమానసమునందు

నెప్పడేఁ గాకికాపుర కేగుదంచె, బొంది దిగఁబోయె భాగ్యంబుఁ బొందెనేని.

గీ. ... కిస్తితుఁడు పుణ్యం దటన్న, పాపకర్మండు సుకృతంబుపాలఁ బోవు

కాకి కేఁగినఁ బాపంబు గడవ దన్న, పుణ్యమూర్తియు దురింతంబుపొంతఁ బోవు.

గీ. తేటిమొక్కటఁ బువ్వుతడియూరూప, మొందుగతి సిద్ధరసమున నూని యిసుక

కొంచనం బైనకై నడిఁ గాకి నీలి, పాపకర్మండు దనుఁ బోయె భానుతనయ. 282

క. ఈపూత్రేత్రంబున, నేపుణ్యండు జడత నాయనిడి మల్లింగ

స్థాపనముచేయు నాతఁడు, ప్రాపించును బొందివారఁబట్టక ముక్తిక. 283

మ. కడు నగ్రాహ్యములైన యొందుమతముల్ ఖండించి యీకాకి నే

స్పిడరక్ నన్నుఁ బ్రతిష్ఠనేయుఖుఁడున్ బ్రాణంబులం బాంక్షే

జడలంగట్టు శకాంకపోతము శిరస్వర్వాహినీపోతమున్

మెడలం జాట్టు భుజంగహారముఁ బ్రభానిర్భూతనీహారమున్. 284

గీ. ఇనఁ! కైవల్యలక్ష్మీకి మనికి యగుచు, నెలయు నిందుల మన్మూర్తి నిలిపి మన్మూ

పృత్యోపధనంభవంబైన విషమకలుష, భరముఁ దిగఁదోచె దేవతాభర్త మున్ను.

క. పరపుణ్యజలజనివసే, శ్వరమగు నిట నన్ను నిలిపి చంద్రుఁడు మును త

ద్గురుకాంతానంగమభవ, దురితం బెడలించి కీర్తిఁ దొడికఁ గృతాంతా!. 285

గీ. ఒనర లింగప్రతిష్ఠచేసొండె మేను, విడిచిపెట్టుటచేసొండె దొడుకవచ్చు

నిమ్మహాత్రేకమున ముక్తి యెట్టిపాప, కర్మకమనైన నిక్కంబు కడమ లేదు. 287

ఉ. కావున సర్వకల్మషవికారనిర్హాణ మైనయిష్టరీతి

జీవము నుజ్జగించిన విశిష్టండు గావున దుష్టుడయ్యు భూ

దేత్రఁ డితండు నేన యిది లేజముఁ గాంచెన కాక తక్కినకా

దావకదండఘాతములు దప్పునె వీనికి భానునందనా?.

286

ఉ. నీవు మదాజ్ఞ మా?వయి నిల్చి యథాస్థితి నుండు మంచు న

ద్వైతసార్వభౌముఁడు ముదంబునఁ గాలుని వీడుకొల్చి భూ

దేవునిఁ గాచి విశ్వము నుతింప నిరంతరభక్తరక్షణ

శ్రీ వెలయంగ నుండె నురసిద్ధవరాసురపూజితాంఘ్రియై.

289

సీ. కావున శ్రీకాళికామహాత్మ్యముఁ గొని, యాడ నెంతటివాని కలవియగునె?

నీవు నాకాశవాణిమాన్యున విశ్వవతి నవిముక్తేకు భక్తవరదు

నేనింపు నీకోర్కి సిద్ధింపుఁ దడఁకుక, యందు దీవించి పొమ్ము నీన నృపతి

కాండిన్యమునిపాదకమలంబులకు (నెల), నాఁగయుఁ దాను విసముఁ డగుచుఁ

గీ, గాంచనస్యందనం బెక్కి కతిపయాను

చరులు దనుఁ గొల్వ వేడ్క నక్షణము గదలి

నరవిఁ బొడకట్టననుకూలశకునములకుఁ

గరము హర్షించి విశ్వేకుపురికి నరిగె.

290

సీ. ... నరదంబుఁ జేర్చ నొక్క పురంబు, నందు నుండఁగఁజేసి యాత్మణంబు

శరభాగ్యవతి ప్రభావతి ప్రేమఁ దనమేసి, నీడకై వడి వెంటఁ గూడి నడువఁ

గై నల్వలక్ష్మికిఁగఁతహారంబై నవిశ్వేశునగరంబు దెసఁ బ్రశస్త

మగు సన్మహారాజునందుఁ బ్రవేశించి, జహ్నుకన్యాయలోన జలకమాడి

గీ, యగ్నాన్నిధింబు లొనరించి యతులహేమ, దానముల భూనిలింపులఁ దనిసి పూత

చిత్తుండై ధరణీకాంతుఁ డుత్తముండు, గుడి? గమనించె నతిభక్తి గొనలుపాఁగ.

కా. (స్వస్థంగాలహరీపయో) హామహాశ్చంచద్యశశ్చంద్రికా

నర్గాలఃకృతదిగ్భూవదన దీప్యంతోండవీటిమహా

దూర్గాధీశ్వరగోపభూనరకృపాధూర్జితసామాజ్య స

న్మార్గాధీనమనస్క భూభగవా ... గ్రీడి.

291

క. ఆశ్చర్యగుర్భైర్భ్య! వి, పశ్చిజ్జనకమలతరుణభాస్కరమూర్తి!

నిశ్చలమానస! సత్యహరిశ్చంద్రివరేంద్రి! మతిసరిస్పృశవరాః!

292

చంచచామరము. కలాకలాప! కృష్ణచాందికాకుమార! ధరతా

శలాచలాః! నాథుఁడ్య! సత్ప్రీతావనితా

నలా! బలాహకప్రధానసవ్యరూపచాతురీ

నలా! వాలాయుధేందుసమ్మతాశధిగ్యోనిధీ!.

294

గద్యము.

ఇది శ్రీమదేలేశ్వరగురువరేణ్యచరణారణందపట్టరణసకలకళాభరణ

రామనార్యనుపుత్రీ సుకవిజనమిత్ర కుమారభారవిఠి?)

విరుదాభిరామ రామలింగయశామధేయ ప్రణీతంబైన

శ్రీమదుద్బుటారాధ్యచరిత్రం బహుమహా

ప్రబంధంబునందు ద్వితీయా

శ్వాసము.

ఉద్భటారాధనచరిత్రము.

తృతీయాశ్వాసము.

- క. పిస్తపాశరధిప, దాస్తాకపదదలితహరిహారిపుకం
భున్తుతిపతఃధురీణను, ధీన్తుత్యా! యన్నమంతిరీదచామాత్యా! 1
- వ. విన్నవింపుము. 2
- గీ. యల్ల కృతకృత్యుడై యహ్మహీశ్వరుండు, వృషభకేతవరుద్ధదృగ్విధి యగుమః
బ్రబలువిశ్వేశ్వరునిమంసిరంబు దాసి, యశులపులకాభిరాముడై యతివనోడ. 3
- శా. స్నిగ్ధాస్త్రపదకుంభదీప్తిరవి నాశ్లేషింప కుభాంబుద
ప్రిగ్ధావశ్యముఁ గేలిఁబెట్టుకెలుగపాంశుచ్చటాశోభలక
దుగ్ధాంభోనిధి దీటుకొల్పఁగ నుధాంభోనాథకోదండప
మృగ్ధమాశ్రియతోఁగద్యక్షులు నేత్రానందముం జూపఁగన్. 4
- సీ. ఉత్తలతరపతాకోజ్జ్వంభణంబుల, జలశాస్త్రహరులమే నులకఁజేయ
రత్నగవాతనిర్యత్నవిగ్ధాన్నవా, గరుధూపములును సత్కరముఁ బెనుప
స్థయాస్థాతితోన్నిదభేరిభూరి, భాంకారముల మిన్ను బధిరితముగ
నేవాసమాగతసిద్ధసీమంతినీ, తమగోచి మెఱుంగులు తశుకులొదవ
- గీ. సకలకాశ్రుక్రిమంబులు చర్చనేయ, నాగమజ్జలకలకలం బనువు మిగుల
యోగవిద్యావిలాసరయోగవరతఁ, దగుపరివ్రాట్టు లుచితపర్వనలు నూప. 5
- శా. ఆకుంబచ్చల ముచ్చిల్లించుమణికుడ్యనూర్తి దూర్వాదళ
శ్రీకిం జాలి కురంగకాబకమనఃప్రీతిం జిహ్వాదింపఁగాఁ
బాగికట్యాచితవచరత్కరిముఖప్రత్యగ్గిదానాంబుధా
రాకల్లోతగంధముల్ దళదిశావ్రాతంబు వాసింపఁగాన్. 6
- మ. అతఁ డబ్జాతుఁ డతండు నా మఱి సురాధ్యక్షుం డతం డంతకుం
డతఁ డంభోనిధిభర్త యాతఁ డతఁ డాయజ్ఞేశ్వరుం డంబికా
శ్రితవామాంగ! మహేశ! విశ్వపతి! నీరిం జూడు మీ విప్రుడిం
దతిచిత్రేశ నాసాద టంచు పనివెంటన్ సంతి భాసింపఁగాన్. 7

- ఉ. ఎక్కడఁ జూచినం బ్రమభు లెక్కడఁ జూచిన యోగిమండలం
 లెక్కడఁ జూచినన్ భువను లెక్కడఁ జూచిన సిద్ధయావతం
 'లెక్కడఁ జూచినన్ సుకృతు లెక్కడఁ జూచిన మూర్తితోడఁ బెం
 పెక్కినవేదము ల్లిగి యెల్లసమృద్ధులఁ దేజిల్లమున్, 8
- క. దీపించు విశ్వవతిగుడి, భూపాలుఁడు చేరి చొచ్చి పొలఁతియుఁ దాను
 జూపులు విలసిల్లఁగఁ దగ్గోవతిగమనునకు మొక్కి గురుతరభక్తిన్, 9
- ప. లేచి పులకితవనఫలకుండై యలికతలంబున నంజలిపుటంబు ఘటించి
 యుట్టనియె. 10
- గీ. జయ మహాకాళ! విశ్వేశ! జయ సుహరి!
 జయ మురాంతకసాయక! జయ మహేశ!
 జయ విరూపాక్ష! ధూర్జటి! జయ గణేశ!
 జయ చతుర్వ్యూహ! జయ చంద్రశకలజాట!, 11
- క. అలికాక్షుఁ బార్వతీధవుఁ, గలికాలవికారదూరు గణపరు మల్లీ
 కలికావర్ణ ధనశ్రీరు, చెలికానిని నిన్నుఁగొల్తు శివ! ఫణివలయా! 12
- గీ. నీకు మొక్కి లొనర్చెద నీలకంఠ! కంఠభాగకరీశ్వరడుంతిజనక!
 జనకముఖయోగిజనగేయ! సరళభావ! భావజాంతక! హర! యీశ! పంచదన!
- సీ. కామాహితుఁడ వయ్యుఁ గరుణతో నెల్లు భక్తులపాలిటికిఁ గానుమండ నైతి
 పుగ్రితక్షణరేఖ జొందఁజాలియు సర్వమంగళాన్వితమూర్తి మనఁగి నెట్లు
 భవరోగవైద్యవిభ్రమముఁ దాల్చియు నెట్లు, మాననితలయేటుఁ బూనినాఁడ
 పరసిమాడఁగ దిగంబరుఁడ వయ్యును నిరం, తరణభూతిస్ఫూర్తిఁ దనరి తెట్లు
- గీ. తొడరి యింతెంత యనరానిపాడవు నయ్యుఁ
 గుడుడుకొంటివి యేరితిఁ గొమ్మచంట
 నిట్టి నీసాంపు వర్ణించ నెవ్వఁ డోపు?
 హరిణలాంఛనజాట! పశ్యల్లలాట! 14
- చ. అని శివుఁ బ్రస్తుతించి వసుధాధిపతులందు సద్గురూపవి
 ప్రవియమవద్దతిం దవిలి చామయ్యఁ దా నుచితస్థలంబు గై
 కొని బుధపూజనాదుల నమర్చితభక్తి నొనర్చి చేసె నం
 దనఫలసిద్ధి కై తపము తత్పరతన్ జగదద్భుతశక్తిన్, 15

- మ. బహిరుద్భాసితశంభుమూర్తిని మనఃపద్మస్థితం జేసి భూ
మహిళాభగ్త జితేంద్రియత్యమును సామ్యస్థూతియుం బూని లో
నహితవ్రాతముదగ్గమున నడలఁజేయక బాని చేయుం దవం
బు హరిత్యాదుల మానులం జనులు నుద్భూతాద్భుత ల్లా మదిక. 16
- గీ. కొన్నినాళ్లు హవిశ్యులలు గుడుమఁ గొన్ని
నాళ్లు ఫలములు తినుఁ గొన్నినాళ్లు తాగివు
నారములు గాడ్చు లోకొన్నినాళ్లు గోరిలు
నొల్లఁ దెవ్వియు మఱి యంతకుండి నృపుఁడు. 17
- క. పతి యేకీయ విత్తించును, సతియును వర్తించు నట్ల సన్మాన్యమునక
బలియట్లు మెలఁగవలదా, పతిదేవత లైనపుణ్యభామల కెల్లక. 18
- సీ. విశ్రేష్ఠ మగుమింట నిర్గమించిననీరు, ధరణివరాగంబుఁ బరిహరించుఁ
బరిమళంబును మందభావంబు గోగిన, గంధవాహము కైత్యగతుల వీచుఁ
బుప్పాపవయవేళఁ బొడపులయ్యాను గరాం, బురుహంబునకు నందుఁ దరులు వేగ
నన్యోన్యవైరంబు లడఁచి సత్త్వంబులు, వాత్సల్య మమరఁ బాశ్చ్యములఁ దిరుగు
గీ, నాన్తప బగు గుణమెల్ల నపనయించి, మేలి కింపైనగతిఁ బర్వ భానురశ్మి
యతిమునీశ్వరుఁడకు నృపాలాగ్రిగణ్యుఁ, డనులనిష్ఠఁ దపోలక్ష్మి నంచుకొనుడు.
ఉ. వాడకు మేను నిట్లు లుపవాసములుండిన ధైర్య మింతయొక
వీడడు సారెకుక బొడచువిఘ్నములం గని యిందియంబులక
గూడదు నెమ్మనంబు సమకూరిననిష్ఠఁ గురంగిపాణిపై
నూడనిభక్తి గగ్గి తప మొప్పుగఁ జేయునృపాలహేళిక. 20
- క. పరమితదినములలోపలఁ, జరకాలతపఃఫలంబు క్షీతిపతి గాంచెక
హరకరుణాసంపన్నుల, కరుదారఁగ నందరానియట్టి గలదే? 21
- సీ. మండువేసవివాహు మార్తాండుఁ గనుఁగొంచు, నుండునగ్నములుట్లు మెండుకొనఁగ
బలువాసకాలంబు చలన మింతయు లేక, పద్మాసనస్థుఁడై బయట నిలుచు
దున్తగంజైన శికుంగండవతు గంత, దక్షునీరంబులఁ దవలి యరలు(?)
హరుఁడు శిశుమీనున బ్రత్యక్షంబు గామిని, శంకింపఁ డాశ్ర నిస్తంభుఁడగుట
గీ, పూగ్యభోగంబుఁ దలపోసి పారయఁ డింత, చాపలము మానివరదృష్టవరణియంద
నడుమఁ దక్కినకుచ్చంపునడక యుండఁ, దీక్షరాసక్తుఁడగు ప్రమదేశ్వరుండు.
క. శివరక్షకలిమి ధరణి, నపుఁ డుగ్గిరిపంబు నేయఁ దలేజముచే
రవిదీప్తి గుంటువడియొక, బవనంబులవీచ నడలెఁ బ్రభుచెడ నన్నుల్. 22

- ఉ. చెంగనిభక్తిచే గొడువనేనుక ఘోరతపంబు నబ్బరా
జంగరుణింపఁగాఁ దలఁచె సోముఁడు విశ్వవిభుండు కాకికా
రంగమహానటుండు గుణరాజుఁ డట్టిదకాదె చూడఁగా
జంగమకల్పభూజము, భుజంగమహారఁడు కొల్లువారికిఁ. 24
- సీ. చిలుతచెన్నెలగాయో దిన్నిచుక్కలరాజు, తలవాఁకకును నావసాలుపు నిలువ
మెడకపూమించు గ్రమ్మినచేతిపై జింక, మార్యాదభాగింతిఁ దొంగలింపఁ
బాడనైన తెలిమేనిపూతదావలఁ దాపు, దరలి ఫాలాక్షంబు దమకపడఁగఁ
గట్టిసేను దిగిండుగా గట్టినచేలకుఁ, గాక యెక్కినగిబ్బ కడఁబ్రొక్కఁ
- గీ, బాఁపసామ్యులు నలుమోము పాలుకాడ
మూఁడుమోములపెనుపోటుముట్టుఁ దాల్చి
పూనికయుఁ గల్గి కనుపట్టె భూతభర్త
వరముకారుణ్యమున మహిపాలుమోగిల. 25
- క. నుగగుడఁజుక్షవిద్యాసరకిన్నరవరులు బలసి శవతపతోడక
హరుఁ గొలిచినచ్చి రంభో, ధరణవములఁ దెగడునుతివిధాధ్యను లనుచక. 26
- ఉ. లోపలఁ దోచుచున్నయతిలోకుఁడు విశ్వవిభుండు ముందటక
రూపముఁ దాల్చి నిల్చిన సరోరుహవైరికులాధిపంద్రుఁ డ
బుద్ధివతి దండరూపమున భోరున మ్రొక్కి సమధితాంగుఁడై
యాపురుషత్రయత్మ మదనాంతకుఁ బ్రస్తుతిసేయు నీక్రియక. 27
- దండకము. శ్రీమన్మహాదేవ! దేవసన్నివంతిపయోదాతసున్నిధ్యధూరిచంచఃటా
బృంద! బృందారకేదాగిసాంక్రూరుకోటింకోటితటిరత్ననిర్మలత్వవిర్యవృత్తిచిచ్ఛ
టాటోపకీర్తిమూర్తితాంఘ్రిద్యయ! అద్యయలైన నీయొప్పు వ్యాప్యదృవీధిక విత
ర్కించి దుస్తక్కుబంధంబులం దుగించి ప్రజ్ఞానముజ్ఞానముల్గొని విజ్ఞానసిద్ధిం
బ్రసిద్ధాత్ములై యుండఁగా లేక యేకాలముక జీకులై తిప్పుముక దుర్యవే
కుల్ భిలాచారసంచారులై చేర లే రెన్నఁడుక నిన్ను నున్నదగిఁద్రూపరూ
పాతిగా! నాగకేయూర! మాయూరపింఛచ్చవిన్నూరిపాలుచ్చరోచ్చుననానా
దిగంతోఘటంఘాలసీరంధ్రధూమంబులక గీలికీలాకరాభోజ్జ్వలజ్వాలసారాల
ఘుజ్వాలలంబేపు కోలాహలాదగిమై త్రావహోలాహలంబుక జగద్భీతితోఁ
గూడఁ గొంకూరి తే కీరడముంబోలెఁ గేల నృపిం బట్టి బిట్టెత్తి చిత్రంబు ను
త్తి నుత్తుఁగవాంబునక గ్రమ్మి భక్షించి తోకంబు రక్షించి యక్షిణలేజం
బునం బొల్పునద్రక్షకుక నిన్ను వెన్నక దరంబా ధరంబాషరేణాంత యత్యం

తథాకాశికా భూలపాణి! గణాధ్యక్ష! దత్తుండు మాతృరగ్యదీక్షాత్ముడై కొన్ని
 వీక్షావోపాలైకమాతావసూతాంతకు విన్నముఁ గన్నాని రప్పించ కుప్పించి
 దర్శించి క్రించుందనం బొందుచుకామందభాగ్యదయత్వంజనక బన్ని జన్మం
 బు సేయంగ వంగీకృతోద్యోగియై యున్న మిన్నుఁది కందర్ప దుర్వారదోగ్య
 సర్వస్వసంహారవిద్యాసముద్యుక్తనేత్రింబుతోఁ జిత్రిచిత్రోన్నతిం బొల్చి పె
 ల్పక జగత్కంఠఃశ్రేణియై తూలునువ్యజ్జటాశ్రేణితో నేణభృంశండమల్లీప
 మానోల్లలదండభాగంబుతో భోగపట్టాచలారదంచదుద్దండమాణిక్యరేఖామ
 యూభావశీర్షనిర్మిద్రచతుశ్శవోహరపుంజంబుతోఁ గంజగర్భాండగర్భప్రభేద
 క్రియాభీమభూమాదిశిక్వామజోద్దామకుండాభిచండోజ్వలన్తండలాగ్రానిదీప్తా
 యుధస్తామసమౌహితారాతిద్యుగ్నూర్వ్యాబాహసహస్రంబుతో దుస్సహంబై
 మహాత్మాహమై సాహసాధిష్ఠితంబైన శ్రీవీరభవాగ్ర్యతిం బొల్చి సన్మానముం
 గన్నని న్నైంతవాడైన నింతంతనంజాలునే కాలకంఠా! నృకంఠీరవోద్రోవిద్రా
 వణామస్త్యవిద్యిట్టిరంగదృపూజావిరాజత్సదాంభోజ! యంభోజసంఘతమా
 ర్థంబు భిక్షాటనపక్రియాపాత్రగా గోత్రభృత్రూకంఠాశీముం దాశమై
 యొప్పు చేముట్టుగా దిట్ట యాకీవిమధీకుఁడంఘ్రిస్థలిక గండపెండేరరాజంబు
 గాఁ జేజనుల్ గ్రమ్మ కార్జులపుండోలు పైఁ జాలఁగాఁ గాల ఫాలాస్థివారం
 బుతోగంధి శీపక మహానామమృతంబుగా విశ్వచతుర్గుయాపాదియా నాశ్మ
 కానంబు ధామంబుగాఁ జేసి యెవ్వరికిం దేరిమాడంగరానట్టిదట్టంపురూపంబు
 బ్రాగిసిందియింక ముక్తమగ్నంబుడై భక్తియుక్తాంబుడై కొల్లుదీకాలికి
 సౌమ్యవిన్నూర్తివర్తితు వార్తార్తిహరి! పురారీ! విరూపాక్ష! వత్సజవక్త్రంబు
 లక జారునేత్రానితాబ్జంబులక వక్త్రపద్మంబునం గుంతలోత్తలతైవాలజా
 లంబునక బాహువల్లమృతాశంబులక బంధురోపాచ్ఛబంధూకపుష్పచ్ఛ
 టక మందహాసామృతస్యంధిండిరసారంబునక విన్ననాభీకుభావ రగ ర్తంబు
 నక గోమలోచ్చర్యలిచ్చేదవీచీసముల్లాససౌభాగ్యయోగంబునక నిర్మలక్షి
 వాసోన్నతం బన్నురతై న్నికతాభ్యన్నతిం బాదకూర్మశీలిక చేర్చి మత్రిల్ల నీ
 హర శైలాశ్రుజాతాసరోజాకరంబుక మహాశోహంసంబనై లో రికం
 సాగతుల్ గాగిలఁ గీడించుపోడం బ్రహ్మసేషకోట్టర్కృపామందసౌంద
 ర్యధువ్యు వినునం గొల్పుపుణ్యుల్ విపశ్చిద్యరేణ్యుల్ గదా చూడఁ జూడాం
 కలన్యూతనీహరధామ! సుధాధామ! రామాకుచాభ్యంతరంబెట్లు నీ కుక్కుపట్ట
 య్యోనే నీకుఁగట్ట న్నదేశేంద్రకర్మంబె? కర్మపదా! నిర్మలాత్మా! భవా

నీమహత్త్వంబు నిర్ణీతముజేయ గీర్వాణుడుం జాలునే? కేతక్కి శ్లేశతల్పాకు
గా! భక్తకల్ప! మధావిష్కంజల్ప! అద్భుం బంకెద్భుం బనిండ్లం బభేద్భుం
బసాద్భుం బబాద్భుం బనూనం బహీనం బనంతంబునై యొప్పు మత్పుణ్యపాకం
బునం జేసి యాలొకసాధ్యంబుగాఁ దోచె వాచంబుమధ్యయమూర్తి!
కృపాపారశీర్షీ! నమస్తే నమస్తే నమస్తే.

28

చ. అని శంఖఁ బ్రవృత్తించుమనుజాధిపు మెచ్చి యుమాకళగిరిఁ ది
ట్లనియె ధరాధివాధ విమమా యనుమానము మాని నీవు కొ
డినవర మెద్దియైన వివరించి రయంబున నిత్తు సత్తుగా
నను నలరించుపుట్టు గనఁ దగరే తమచింతితార్థముల్.

29

మ. అనినం బాంజలియై నృపాలుఁడు దయాయస్తు నృహదేవుఁ బ
ల్కా నుమావాద! గిరీశ! చంద్రధర! నాకున్ సద్యగం బిచ్చితే
వి విరాఘాకరవృతాపుని హిమానీకుభ్రక్తిర్నిపియుం
జనతారక్షణదక్షు నిమ్ము తనయున్ సత్యాకరున్ శ్రీకరున్.

30

క. అనియచుకు శివుఁడు నీమనమునఁ గలకొరిక ఫలించు భూవర! కొ నీ
వనితకు నిమ్మని కల్పక, జనితంబగుఫల మొకండు జనపతి కొనఁగఁ.

31

చ. ఒసఁగినఁ దగ్ధలంబు మనుజోద్వహుఁ డాదరమొప్పు నంది చె
క్కుసముగుభక్తి మొక్కిక్కిఁ గలకంఠునకున్ సతితోడ నంత న
య్యనమవిలాసమందును మరాసుర మక్షనమన్వితంబుగా
విసవిస నక్షిపద్ధతికి విందగుచందము మానె నయ్యెడఁ.

32

మ. మరదత్రంబగు కల్పవృక్షఫల మార్యస్తత్య! విశ్వంభరే
శ్వరుకాంతామణి ప్రాణవల్లభునిజాజ్ఞాసంగతిన్ నేను మొ
ప్పు రుచిన్ లోఁగొనియెన్ సదాశివు మనఃపద్మంబునం జేర్చి కీ
కరమై యొప్పునినంబునన్ దనయికాంతయుక్తి మత్తిల్లుచున్.

33

ప. ఇట్లు సఫలమనోరథుండై యవ్వహరథుఁడు విజనగోమృఖుండై
యొక్కనాఁడు.

34

సీ. భక్తవత్సల! విశ్వభర్త! శంకర! నాడు, కోర్కి యీడేర్పమీ కొంతులేక
అన్నపూర్ణాదేవి! యంబ! నైకతనితం, విని! నమ్మ రక్షించుమీ ప్రియమున
దుంటివి ఘ్నేశ! యత్కంత నుమ్మఖివృత్తి, నొందుమీ ననుఁ బ్రోచునొరిమ గరిగి
యభిలలోక నవస్య! యాకళగంగ! నిర్మలమూర్తి! యొనఁగుమీ మహిమ నాకు

గీ, రమ్మమతులార! యోపరివ్యాఙ్మలార! యోమసంకల్పసిద్ధి చేయుండు మిమ్ముల
నీ జ్ఞానిచియిన్నాళ్లు చల్లగా నిలిచినాడ, వరుగుచున్నాడమియాజ్ఞ నాత్మపురికి.

గీ. అనుచు నాబాలగోపాలు మవరిభర్త, యరుగుకాళికలో మన్నుచుండఁజేసి
బెద్దపిన్నతరంబునఁ జేరుగుచిచ్చి, చెప్పి గమనించెఁ తా నేలుపీఠుఁగుఁజిచ్చి. 38

సీ. నలినాక్షితోఁ గాంచనస్యందనం బెక్కి, పెంపెక్కి భూజంభ భేదనండు
వారణధహ మవరభటాశ్రయ మైన, బలము పాస్యంబు బలసి కొలువఁ
గొండెన్నమునిలోక మండలాధిపుంకుఁ, దనదువృత్తాంతంబుఁ దగినయెల్లు
తేలుతెల్లఁగఁ జెప్పి దీవించి యమ్మహామహుఁడు పొమ్మన సంభ్రమమునఁ గదలి

గీ, చని మనోహరతన కాంచనవిచిత్ర, బహుపతాకాభిరామంబుఁ బటువినోద
సౌభార్యము నైత తనపురంబునకు వచ్చి, మరల వసాయిం చె గవ్వరి గురుభుజమున.

ఉ. సాగరసప్తకీవృతరసారసేరుహలోచనం గృహ
సాగరుఁ డానుధాంకుకులచంద్రిండు కృష్ణుఁడ నేలుచుండె నా
కాగజదంతకాంతముల సారెను నాత్మవిఘ్నేశ్వరీ నా
నాగతులక విలాసవశ నాట్యము చూపుచునుండ వగటక. 39

క. గిరిజావల్లభకరుణా, పరిణామసమగ్ర యగుచుఁ బరిదేవత భూ
వరురాణి గర్భవైభవ, పరిశీలిత యయ్యె సకలబంధులు నలరక. 40

మ. పలుకంబారెఁ గిపోలపాలికలు పైపైఁ దోచెఁ జండ్యంబు చ
న్నులఁ బొంకంబు ఘటిల్లె సోగలసుకన్నుల్ వెల్ల కాఁ జొచ్చె ను
గ్గులు విచ్చెక వలిభంగముల్ సరులపైఁ గోర్ముల్ తమింబాసె నె
గలమై చిట్టము లుట్టఁగాఁ దోడఁగె రాకాచంద్రిబింబావృత్తుక. 40

మ. కలగాంచుం డమరత్రికూలధరుండై కన్నట్టుబాలుండు పా
త్తుల సున్నాడని యాలకించు బయలం దోతెంచు గంధర్వగీ
తులు కైలాసవినుంధరాస్థలమునందుక గోల్వ గూర్చుండఁగాఁ
దలఁచుం బాలిక చంద్రీకేళికకళాదర్పస్ఫురద్దర్శయై. 41

మ. సరి సంభోదిభిజ్జేష్టిరాభిలభరాచక్రాభిరక్షవిధా
చరణం బుత్త్రీకుఁ గానఁగాఁగలవరోకాతాస్యకుం దోచు ని
ర్భరతక జిత్రమానందు శత్రువునితా ఫలస్థలీకుంకుమా
త్కరముద్రాహరిణపరీవీణఖరఖడ్గప్రాప్తిపైఁ గోరికల్. 42

చ. శులుచరిసాములుక వెలుకఁబారుముఖాబ్జముఁ గ్రమ్మునూర్పులుక
దొలకుల నిండుకుక్షియును దుప్పెగబోదలతోడితమ్మిమొ

గ్ల వగునీలమామకయుగంబునఁ బొల్పువయోధరంబు ల
త్యలనకటాక్షము ల్గలిగి యంగన చూ చలరించు భర్తకుఁ.

సీ. అమృతాంకుశలవనాయతవసంతాగమం, బరివీరజయగర్వహరణముద్ర)

నిఖిలబంధుసతోజవీరజాప్తమరీచి, శాంభవశేజుప్రచారవీధి
అహిరాజభారనిగ్రహము క్తికారణం, బాకాధిపతినిజాకావ్యతంబు
ప్రియసఖీవీక్షణోచ్చయనవంపల్లక్షి, వల్లభేస్థితలతావల్లవంబు

గీ, నవగఁ జూపట్టి పొదలె నొయ్యన దినంబు

దినమునకు నృద్ధి జొండుచు గొనబు మిగిలి

సాధుసంస్కారసంపత్తిసంస్కృతంబు

వనితగర్భంబు సౌభాగ్యవృక్షంబు.

44

ఉ. ఐను శుభగ్రహంబు లరుహంశుని గూడుక యుచ్చగంబులై

పోదె వహింప సాంపుగలపుణ్యదినంబున రాజారాణి కా

తోడరి గాంచె బుద్ధుని నతుల్లోని శశితిమిగ్రు విశ్వర

క్షాదితిహరిమూర్తి ప్రభుశక్తిసమాశ్రితభానుకైవడిఁ.

45

స. అంత.

46

సీ. వినుతిహావనజలంబున ముద్దనము చేసి, కమనీయస్థనస్త్రమబు గట్టి

మాహూర్తికులచేత మార్తాండముఖికుభిగ్రహములయనవద్దగితులు చెలిసి

తరతమభాషంబుఁ బరికించి పుడమివేల్పుకు నున్దంబు భూరివెట్టి

వంజగంబుల నున్ననక్షుల బందీల, హస్తల విడిపించి యార్చభఁగి

గీ, వినుతదానంబు లొనరించి యనుగుఁజెలుల, యట్ల నట్టిఁటఁ బగవారి శాదరించి

నగకడైవముల నర్చనాసమృద్ధి, దనిపె నుతజన్మదినమున భరణివిభుఁడు. 47

ఉ. సంచితపుణ్యశాలి నృపచంద్రకళాధరణుండు దా విశే

షించియు శేషహాసకుఁ జిత్రమణీకృతతోరణంబులుఁ

గాంచవదీపపాళికలు గ్రామములుఁ బహునస్త్రుకేటికల్

చంచలనేత్రులఁ దనయజన్మదినంబున నిచ్చె వేడుకఁ

48

సీ. ఘమఘమమరుచు సంకురితమా నూతన, మణి వహించువిదూరమహివిగ్ధమునఁ

జిటుతపాత్రయమతోడి శీతాంకువునిసాంపు, దిగుకొత్తునపరది క్తటి తెఱఁగునఁ

గొదరురాయంచ సమ్మదమున విహరించు, చెలునంబుఁ దలమోచుకొలనికరణి

నవక మై తగుకొత్తునకుట్టులంబుచే, నలుమోసానకల్పవల్లరినగిడి

గీ, భానుశంకారమును గూడి ప్రజ్వరిల్లుచువులపంచాక్షరీమంత్రవిద్యురీతి
భగ్గకళ పూని దీపించుబాలుఁ బొదిచి, నూర్చి దనరారె నృపురాణి కువలయాక్షి.
చ జగతి సరిష్టములో దలగఁ జాలి భుజాభుజగాధివాధుపై
నిగునుపఁ గల్లుపుణ్యగుణగీర్మలమూర్తి కరిష్ట మింతయున్
దగులు నె పాయుఁగా కనువిహుఁబున వీడె నప్రసంగమం
బగణితభాగ్యబక్షణవిహారికి భూపతియిద్దుపృథిక్.

50

మ. పురుషుం బుణ్యముఁ దీర్చి శంకరపదాంభోజాతగృంగంబు భూ
నరచూడామణి వల్లకిపతి నభోవాణీవశస్వాంతుఁడై
మరధాత్రీసురులం భజించి సిదవన్ నూరున్ బ్రభాభాను వే
దరవం బొప్పగ నుంజభోజాఁ డని యంతం బెట్టెఁ బే రున్నతిన్.

51

కా. ిర్యాజాపాతమన్దలధ్వనులు గల్గెన్ సర్వసిగ్ధి గం
ధర్మిగానము తానమానములతోఁ దాఁగితిం దోఁచె న
ప్రార్థనోత్తమ నిర్మలంబగుచుఁ గాయం జొచ్చెఁ బాభోధియం
తరైవ్యావరతాపమున్ ఎదరెఁ దన్నామై కైకాలంబున్.

52

సీ. ఆపాదమ స్తకం బఁగనంధులవెంట, దుసికిల నూనియ దోఁగ నంటి
ప్రత్యగ్రదింబికావచ్చి మంజితముగాఁ, బలచగా నెమ్మేన నలుగువెట్టి
గాజాఁగొన్నెలలోఁ గమ్మనీరున నూరు, లలములపైఁ జేర్చి జలకమార్చి
శివరక్ష యంచు మచ్చిక జలంబులు గొన్ని, చుకుకమాత్ర మొగంబుచుట్టుఁ ద్రిప్పి

గీ, యొయ్యనొయ్యనఁ నడియొత్తి యొగ్గుదూసి

• తిరుగఁ దలయంటి ఛనుబాఁగఁ బోవిగొలిపి

నేత్రుల సంజనము నించి నిద్రివోప,

బాదుఁ బొత్తు నవరించి బాలు ధాత్రి.

53

కా. నీలస్తంభవిజృంభితో జ్వలహిమానీశుభ్రసాధంబులో
శాలిలంబగుతోట్టిమించుమన నొక్కొండీర్చి జోగొట్టి యు
య్యలో జొంపల యంచు నూపుదురు శుద్ధాంతాబ్రవ్రతాక్షు లా
బాలుం బాలశకాంక కేళికృపాపారీణు గారామునన్.

54

చ తగిలెవుండు గల్గె నది గాగుని హస్తమునొండె గల్వపూ
మొగడలవిందువంగడము ముంపటికిన్ మొనసాఁగె తేనికిన్
తెగదుపేక్షాణభావమునఁ బేర్చుట మానె గృపావిలాసవ
న్నిగమహామత్రకాపగునిచ్చెతుండై నృపసూతి యొప్పుటన్.

55

ఉ. ఉగ్గననిట్లువల్కు విమలోష్ఠపుటంబులు విచ్చి సారెకుం

బుద్ధనవస్య రెప్పకన పొందగఁజేయక చూచు దిక్కులన్

డగ్గఱి జోలవాడెడువడంతులపాటలు నాలకించున

మృగ్గుణకాలి యైనమనుజుగఁజిపుత్తుఁడు బాల్యసంచదక.

56

మ. జడలై తూరెడుపుట్ట వెండుకలు రక్షమాలికాబంధముల్

మెడ కార్దులనఖంబు ముద్రికలచే మేకొన్నచూస్తాంగుళుల్

కడుఁ జూపట్టినమద్దికాయలును గల్గెలందుఁ బాదంబులన్

నడువం బరెడ్డుగజ్జలుం గలిగి కన్నట్టున్ గుమారుం డెలన్.

57

సీ. అలికపట్టికమీఁద నతులముఁజూపుకరింబగు రవిరేక మెఱయి

బాలబుగ్గలకాంతి మేలంబులాడుచు, మద్దికాయలతల్పు ముద్దుగురియ

మణిబంధములనుండు ముసంబగుచేతఁగనువట్టువాస్తకంకణము లమర

సిగ్గెఱుఁగని కటిసీమ నడ్డిగలు గ్రుచ్చినగట్టియగు కాంచి జిగిదొలంక

గీ. తొక్కుఁబల్కుల నమృతంబు పిక్కటిల్ల,మరిపమంతయు లావణ్యగరిమ గాఁగ

నద్దులకు ముక్కుగొత్తంగ నల్లనడుమఁ, బడుచునవకంబు మీఱినపాయమునను.

సీ. ఇంతవైభవ మెద్ది హిమశైలవందనా,ప్రమథనాథులు గన్నకీమరుసామి

కిమ్మచాసాభాగ్య మెద్ది పులోమజా,హరిహయు ల్లన్నజయంత గూర్తి

కీపాటిసిరి యెద్ది యిది రామధుకైట,భారులు గన్నపుష్పాయుధునకు

నీలాగుగారంబె బెద్ది కాసల్యద,శరభేశ్వరులు గన్నఖరవిరోధి

గీ. కెట్టిగోమున నుర్విచట్టెట్లు దేవ

కియును ననుదేవఁడును గన్న కేలిమనుజ

విగ్రహుండగు త్రైలోక్యభువనకవఁగఁ

బెరుఁగుఁబుత్తుండు జనమహాక్రియ మెలర్చ.

58

గీ. ఖరఁటివండన నడుగెత్తు ననఘమూర్తి, చెఱకుఁగోలకుఁ జేసాఁమఁ జిన్నితండ్రి

యనుచు శుద్ధాతకామినిజనులు చెలఁగి,నడపు దిద్దంగ నడుచు భూనాథనుతుఁడు.

గీ. నడుచుధర్మంబు పుడమిపై నడువచేసి,తొలుకుఁబలుకువిరోధులబలము లొలుకఁ

బ్రోది సేకకొమ్మున బాదితొమ్ము,నవవివర్ధిల్లె బ్రమభేశ్వరునుతుండు. 61

గీ. జలధరమునకు సురధనుర్విలసనంబు, కుంభిరాజుబునకు మదోజ్జ్వలభాణంబు

చంద్రునకు కారచారంభస్తావనంబుఁ, బోలె జవ్వన మారాజపుత్తుఁ బోదివె.

సీ. మాంసలాంసద్వయామహిమ ముక్కుంటిసం,దేవమూఁపురమునకు ననుఁ గనంగ

- దీభకుండాంధరడక్షిణాంతంబులు, భూమిజనుస్తంభములూ యనంగ
కాస్త్రుదృష్టికృతార్థచారులొచనములు, సిరికిఁ బద్మంపుటోపరులూ యనంగ
సాలమానమున నుత్తాలోక్తులంబైన, యాపు పౌరుషములపోవనంగ
- గీ. తుత్త)ధన్వంబు దాన పాతృత్కరించి, యుజ్జ్వలాకారసంపద నొంద ననంగ
సర్వజనతావిలోచనకర్వ మయ్యె, రాకుమారుండు యావసారంభతేర. 63
- సీ. లబ్ధనగ్లక్రమోలంకారరేఖయై, భాసిల్లు నాడినకామణంబు
హరిణలాంఛనజాటవరణాంబుజములకు, రోలంబపాకమై వాలు మనసు
హృదంతకరిదంతపరిఘాతరములకు, బలుచెండితోడవులై నెలయుఁగీర్తి
దర్శింపాహితరాజదావానలయనకు, ఘనన్నధారయాఖిష్ణధార
- గీ. ప్రమరయాచకలోచనోత్పలముఁకును, విమలచంద్రాతపంబును వితరణంబు
గండుమీటుచు నారాజగంధకరటి, భాగ్యసౌభాగ్యవైభవోద్భాసి యగుట. 64
- చ. చదువక వేసకాస్త్రములు సమ్ముద మెప్పంగఁ జేసె సామనం
గదియొగ్గ హెచ్చి ఎచ్చె నసికాయుకచర్మముఖాస్త్రకాశలం
బాదవె నొకప్పుడుకొడవమండినఁ గానకళావిలాసముం
గొడువ యొకింత లేక ధణికుండ్రుపంపున రాజనూతికిక. 65
- సీ. ఎట్టిపల్కులనైన నితశంకరకథా, సౌభం బుండిన సమ్మతించు
నేచందమునైనఁ గాచి చక్కనజేయఁ, శిలికంఠధన్వంబు తలెలచడినఁ
బనువిడ్డనికినైనఁబట్టి తత్త్వముఁ దెల్పి, హరుఁడె దై నంబని తెరపు ద్రొక్కు
కీకుభక్తుఁడు శోరి యారాని నెరిగి, ద్రోయ కిచ్చును దృఢాప్రయముగను
- గీ. వారినిధిఁ దోచు బుద్ధుదప్రాయముల్లు, త్రిజగములు భర్త లేజోభిఁ దేల నెఱుంగు?
గగ్నతైవుండు కలివోపగర్వహరణ, భూరిసత్కీర్తి శ్రీమంజభోజమూర్తి. 66
- కా. మత్తరాతిన్వపాలకంధరలు దుగ్గించు బుట్టి క్రొన్నెత్తరుక
వాత్తక జిప్పిలుచెమ్మఁగిమ్ము నసిధారాధ్యంబులె మెట్టి యు
ద్యోతిక వచ్చును జిక్కువారక సమిద్విధిం జయశ్రీతదా
యత్రత్వంబు వహించి చిత్రఘటనావ్యాపారపారిక యై. 67
- సీ. తడవిండ్లవగ మాని తడవిండ్లవగ పూని, మందోదయాండయ్య మగధభర్త
కడమంచు నడవంగఁ బడమంచు లనియంగ, నును కిభస్తి మ నాకురువిభుండు
అలముతెత్తుటజించి యలములొప్పంగఁబొంచి, వనవాటికటునేగె వత్సరాజు
కలను నేయుచుంబు కలనులేక బలంబు, నెఱిఁదప్పి దిటదప్పె నిషధనాథుఁ

గీ. దహహ! ఫాలాక్షశాలభాతాగ్రకారముఖమహాభక్తవల్లరీసఖభుజాపీ
సార్యభామండు ధైర్యసుపర్యకాదిగి, రాజకంఠీరవుడు ముంజభోజ కలిమి 68
కా. మెట్టం డెన్నడు నుగ్గిధాటి రణకుంభిన్యగ్గిభాగంబులన్
బట్టం డెన్నడుఁ గేలఁ జాపలతటిత్సూగ్గిరబాణంబుతో
ముట్టం డెన్నడు మండలాగ్గిను కయాంభోరాఁ భూభర్త దా
చెట్టిం గొట్టము చేయుచుండుడు నిర్వీర్యాత్ముడై కాత్రివత్. 69

గీ. స్ఫటికశీలయందుఁ గలయంగఁ బ్రీతిఫలించు
దాసనత్రుబూనుకెంజాయతసుకువోరెఁ
దండిగుంసాగవిన్నూర్తి తనయునందు
నాఁడునాఁటికిఁ బన్నికొనంగవచ్చు. 70

చ. భసితముఁ బాముపేరుసులుఁ బచ్చికరీశ్వరవృత్తి వేడిబ
ర్వీసముఁ గళోటిపాత్రికయు వృద్ధకరంబగు నుత్తరాజమున్
నొసగివిలోచనంబు విడనాకి శుభోన్మైలలక్షణంబులన్
బస నటియించుశంకరునిభాతి మనోహరనూతి పాల్వగున్. 71

సీ. పరమపావనమనఃపంకేరుహమునకు, హాగాధ పరిమళన్యాప్తి గాఁగఁ
గమనియసత్కీర్తకల్పవృక్షి స్సవిభుడు పెన్దూఁకటి పేరుగాఁగ
మానితనిజభుజామందారిశాఖకు, దానోదకము పూవుఁడేనె గాఁగఁ
బలుతశానానూత్నగుణరత్నముల కీశ, భక్తవత్సములున్కిచ్చట్లుగాఁగ
గీ. మండలాగ్గినలమునను మత్తనైరి, నేహినీబాష్పధారలాశ్యాహుతులగ
వనుమతీశ్వరకొటిరవజ్రికళిక, రాజనందనుఁ డొప్పు పేరొశముగను. 72

కా. ఆరాజన్యకులావసంసము భుజాయత్తాసికాలాపిఁచేఁ
గ్రూరారాశులపాణినాయు భరముల్ గోలిఁచుచో నెక్కుత
న్నారీలోచనపద్మచక్రములలోనం బల్విపం విట్టిచి
త్రాగిరంభం బతడందెక్కా మతి యెందైనం గనం బోలునే. 73

గీ. జలజవనల మినతోచనలు చక్రివాకవిజ్ఞోరుహలు నైనవనుచుతీశ
కన్యకాసింధువ్రలు పేరిను గడలుకొనఁగఁ, జెట్టజెట్టిరి లక్షణశ్రేష్ఠ నరని 74

చ. వినయమునన్ విశేషమున విక్రమసంపద సాధులక్షణం
బునఁ గొడ యంతలేక ఫణిధూమణు సత్కృచ గల్గి విశ్వభూ

- జనమతిపాతునింపలర సాగరకాంచికి నాథుఁ జేసెఁ ద
జ్జనముఁడుకైలదంతికిటిసర్పవిభుల్ ప్రసదంబు నొందఁగాఁ 75
- క. ప్రియమునఁ గొంచెమయినఁ న్నాయము భుజకై నరవగార్కుఁడు మిగులఁ
గాయు దవాసలకీలా,ప్రియపృబలప్రతాపబహుళితమల్. 76
- గీ. ముదియొవటభూజమందున మూలబలము
పదిలముగ నూడ లొయ్యవః గదియారీతి
జరతనృపుఁ బాసి తప్పుమ్రొఁ దరుణుఁ బొడచె
మూకప్రిపయి యందంద ముట్టి కొలువ. 77
- క. తల్లిగల చృజలకైవడి, బల్లినుండగు నతనిబాహుబలమున భగల్
తెల్లజనులు మోదిందిరి, చల్లనయై రామరాజ్యసౌఖ్యుఁ గనుమఁ. 78
- క. నగవరుఁ డేల “తాయా,పురుష” యనెడువేదవాక్యమునఁ బ్రజ బృదుకుఁ
భరఁ గొండ్రవేయఁ బండుఁ, దొరఁగుఁ వప్తంబు సావిత్రి నెయ్యెడలఁ. 79
- క. హృత్పృథమేతక యయ్యును, దత్పార్థిపుణ్యధృష్టి భవయశస్త్రి
నుత్పాదించుఁ బృథివి,పూర్వగంధిస్థితంబు నొగిరె నమృతయఁ. 80
- క. హరుఁడు జగంబుల నుండఁగ, హరునందు జగంబు లుండె నాత్మ నెఱిగి భా
నురవిజ్ఞానాంబుధి భూపుండరుఁడొ యనఁగ మంజుభోమంబు మెయ్యుఁ. 81
- క. నుతనసూకారి యగుతన, నుతనంతు భృత్రి లిసి సాహసంబు, న్నా
ద్వతిఁ గనుఁగొని పృథుభేద్యుఁ, దతినియుఁ బాఁ గాకికను నరిగెడునెడలఁ. 82
- క. భవసంభవసౌఖ్యంబుల, చవు లొల్లక కుబుస మూడ్చుచిచ్చునుపొరెఁ
దవు లూడిచి చృతభేద్యుఁడు, సవినయనుకుఁ బల్కు నప్తచందమామోడఁ. 83
- చ. చదివితె నాల్పవేదములు కాస్త్రము లాటుఁ దదన్యవిద్యుఁక
నదభిమతోక్తదక్షిణల జన్మములన్నియు నాచరించితిఁ
దుది నిను గూర్చి బంధుజనతోయజనూహ్యునిఁ గంటిఁ బుత్రిఁగాఁ
గొడువ యొకింత లేక కనుఁగొంటి నిహంబునఁ గల్లసౌఖ్యమల్. 84
- గీ. చాలఁ దనిసితి నిందుల సౌఖ్యలభి
గతిమతోఁ గాలుకే లాడుకాలముననె
విశ్వపతి నీకుఁ గాకికాఁభు భజించి
యల్లముననున్న యాడు కాఠి యుండవలయు. 85
- గీ. కైకపంబునఁ జదువును జవ్వనమున
భోగ నైతియు వార్ధకమున మునితద్ర

వృత్తి నిలుచుటయును మీఁద విపులయోగ

కిలన మై దోచుటయును మనకులమునడక.

88

ఉ. కావున యేను గాకిఁ గఱకంతు భజించి సమస్తపాపవి

ద్రావణజాహ్నువీసలిలధారలఁ గోఁగెదఁ బుట్టువుం దిగం

ద్రావుటకై మదుద్యునును దప్పదు నిక్కము మామకాజ్ఞ నీ

భూపలయంబు తొంటివృతపుంగవులట్టలఁ బోవు నందనా!.

87

క. దొకు నింతెరపుణ్యము, పరోపకారమునఁ గరము పాపము వచ్చున్

బరపిడనంబుచే నని, పరుదడి నయకాస్త్రవిదులు పలికిరి పత్సా!.

88

క. కావున పరోపకారమె, జేవిగములఁ జేయుబుద్ధి విడువకు పాపై

కావానము పరిండన, మా వీడుము తత్పిస క్తి యార్యమైత్యా!.

89

మ. నయకావృత్త మతిగీష్పతిక బ్రబలసేనాపోషసేనాని స

వ్యయగాంభీర్యతయోనిధాను కుచితావ్యాసత్తాంగం గేయు స

త్యయనుపోద్భవు ధైర్యహేనుగిరి సుభాజామదగ్భ్యుం దయో

దయరామక సచివ్యాగణిక బెనుపు తత్తత్కార్యసంసిద్ధికె.

90

గీ. గోపకుం డాపు నల్లనఁ గుర్తించి, యొక్క నొయ్యన దుగ్ధంబు లొడుచుకరణిఁ

బ్రజలచిత్తంబు గించినిపగిది నడచి, ధర్మవర్తనమునఁ గాంచు ధనము లనఘ! 91

గీ. ఎంతయపరాధ మంతయు నెగ్గుసేయు, విధివిధం బెట్టులట్లనె వేల్పు లగ్ని

ఫలము చేకొను నందాఁకఁ బట్టినట్టిపని విసర్జింపఁ గాన్యసంభావ్యబుద్ధి 92

ప. అని వ్రనుభేష్టకుం డనేకప్రకారంబులఁ దనకుమారునికి నీతివిద్యాప్రకారం

బెఱింగించి తనయుద్యోగంబుననుఁ బరితపించువతని నుచితవచనంబుల నూఱడం

బలికి ధర్మపత్నితో నడిముక్తంబునకు నవిముక్తిప్రయత్నంబునం జరియె నంత.

ఉ. తండ్రి విక్రందై మునిమతంబునఁ గాకిఁ జన్నసిమ్మటన్

దండ్రయుఁ దల్లియుం గురుడు దాతయు డైవము నై మహాప్రజన్

దీండ్రకపాంతుఁ బోవు నరజేవశిఖామణి వైరిమండలం

బాండ్రిన బిడ్డలక విడిచి యద్రుమహాగృహమల్ భజంపఁగాన్ 94

ఉ. అదిమకైవలక్షణసమాచరితాత్మండు మంజుభోజభూ

మీదయితుండు వారిధులు మేరగ మగ్యమలోక మేలఁచున్

నాదులఁ జేదలక విభవసాంధ్యులఁ జేయుచు నుండి యొక్కనాఁ

దాదివివన్నదీమగటు నాత్మఁ దలంచుచుఁ బల్కు నీక్రియన్.

95

- క. ఈకాంతలు నీతనములు, నీకాంతవరాను లెల్ల నెన్నడు ధ్రువమల్
గామందు టెటిగి బుధులకు, గాకోదరరాజహారం గని మనవలదే? 93
- క. చదివియు వివేక మెఱుగక, నుడమున పారకథలు చనువ ముచినమూఢుక
గుడియింపచె యమకింకర, పదభిరుక్తతోరఘోరపాతములు తుదిక. 97
- క. శ్రీకంధరచనజబజా, లోకనవిముఖాస్మై లోకలమొగ మా
లోకించినపాజ్ఞుల కా, లోకింపఁగిలదె లోకతోచనమూర్తిక. 98
- క. అని తోపుమన్నయో నా, మనమున నల్ల ముత మానదు సుతదా
రనికాయంబులమీఁదట, మునుకొని మున్నెట్టికర్మములు నేసితివో. 99
- క. ఈవిషయానుభవంగాలు, పోవిడు మని తెలిపి చెప్పి పునఃపరఁ గొలువక
ద్రోవ కనుపించుపుణ్యని, దేవుంగాఁ జూతునొక్క ధీహర్షమునక 100
- క. సద్గుణవాఙ్మతాత్మన, సుదీర్ఘకారుణ్యలాభమునఁ గాక తగక
హృద్తోచర యెట్లుగు దివి, సద్గుణగాఢమపదాంబుజద్వయి నాకుక. 101
- క. అహికంకణుపాదాంభో, రుహములు గనువాఁడ సద్గురునికృపకతనక
కవిహియించఁగ నోచునదు, స్పృహనన్మతి యిదియు నొక్కసౌఖ్యముకొఱకే! 102
- గీ. అరసి యెంతటి వాడికి నంజని, నీలలోహితపదమహానిధిఁ గనంగఁ
దత్తవసుఁడైన దేకికొత్తంసుసంయమగు కటాక్షౌంఢలంబు దివ్యాంజనలు. 103
- గీ. చేవ సుసారధివసుఖక్షితిజమునకు, నావ కలుషాంబునిధితారణంబునకును
ద్రోవి దుర్లభతరముక్తిద్యుమునకు, శ్రమనారాధ్యపాదరాజింసేని. 104
- ఉ. కాయము శారదాంబుదనికాయమువోలెఁ దలఁప సద్గుణం
• బాయువు భిన్నకుంభగత మైనజలబాగతిక వనించు నీ
(పాశుము సత్త నాఁ దగను పంచమ?) వాసగభోగ్య మింక నా
కాయజనైరిఁ జేరుటయె కర్జము నాకు గురూక్తిపద్ధతిక. 105
- క. ముక్కంటిమూర్తి యిదియని, విక్కంటిగఁ దెలిపి చూపజేర్చుగురుఁడు నా
కక్కడఁ గలిగెడి దైవమి, అక్కట నాప్రాచ్యనంబు నాలించఁగదే! 106
- గీ. అమవిచారంబుతోడ నన్యములు నెవ్వి, యును సమీక్షించ నొల్లక మనసులోనఁ
దగినదేకికు నరమునధరణినాథం, డొక్కరే యిట్లు కలగాంచె నక్కజముగ. 107
- గీ. అక్షమాలావిభూషితం దరుణబుఁడు
సాంద్రీభసితాంగరాగుండు శైవుఁ డొకఁడు
తెరువుఁ జూపంగ నరిగి భూపరుఁడు నడిచె
ఖండవరకునినగరంబు చెడికొండ. 108

- వ. ఇట్లుభిజగన్మండనంబగు నక్కొండలతేని నధిగోహణంబుచేసి తదీయంబులగు బహువిశేషంబులకుఁ బ్రతోపంబుఁ బోషింపుమఁ గోర్చి చని యథోచితపృథాకంబున నదికేకేశ్వరానుగ్రహంబు వడసి జ్యోతిష్మయంబగు సోమోజదమహాదివ్యభవనంబున సాచ్చి సక్తకన్యంతరంబులు గడచి యగ్రభాగంబున. 109
- క. భిజకరహిమకరవైశ్వానరదీప్తుల ధిక్కరించి నానాదిశలక
బారిఁబారిఁ బొదివెవెయొకభీకరలేజము గాంచి ధరణీకాంతుం డంతక. 110
- గీ. ఆధికతరపంభృమంబున నంగకములఁ, బులకజాలంబు చెమటము నెలకొనంగఁ
బొగడ దగ్గఱలోగి యబ్బూమివరుడు, చిత్రరూపంబువోలె నిశ్చేష్టుఁ డయ్యె.
- గీ. ప్లు నివ్వెంగందియు నెట్టతేలకు నరనాగుఁ డవలభిస్తిననుడు గాఁగ
నన్యహోదారలేజంబు నక్షిమాన్గమునకుఁ గోపముగఁ జేసి యనుపదంబు.
- సీ. చంద్రోజ్జ్వలశివాస్తనమంశలముఁ బోలు, వెలిగుబ్బమాపురం బలమువాని
తొడిగుబ్బిచక్కి నండి గుం నభిలంబుఁ, దాఁచు యున్నచందంబువానిఁ
దెనుబామురెడ్డిగొజున మించియెచలావృక్షితివోలె నమరువాని
భసితకర్పసముష్టిసితుడై చలె, కా, బృహహిచలమూర్తి హేమ్యవాని
- గీ. బడలఁ దుఱిమినరేతేనియుడలఁడియు
నన్యకసేకంబుచేరఁ జాగములు వడయు
విధుశిరోమాలికలు చేయువేపాత
- యనకు మోపించువేల్పుఁ గన్గొనిరా నృపుఁడు. 113
- ఉ. ఆమునిమానసాంబుజవిహారమరారు నశేంద్రాక్షకా
స్వామిఁ బ్రియూమయాత్ముఁ బారుపత్రియమున్ బగిన్నవాసు నా
కామునిన చరద్వహుశసాంద్రాక్షనీరమహాస్వమాహు ఘా
లామృతభానుహాఁగి గొనియాడె మహారమణుడు మ్రొక్కచుక. 114
- క. తనుఁ బ్రస్తుతించుభూవిభుఁ, గని కరుణారసము దొలక గౌరివిభుఁ డ
ల్లఁగ జేరఁ బిలిచి యిట్లని, యె నిబిడదశనాంకువులు ముఖేందురిఁ బొడువక.
- క. ఇటు ర మృద్ధక! నీమది, భుటియిన్దనచింత విజువు కలగడు నీకు
గుణిభవబంధపాశ, శ్రుటనసమర్థుండు సన్దురుఁడు వెంపనమి! 115
- క. నాచేతఁ బనువునశీలై, నాచార్యవతంసుఁ డుద్భటావ్యయఁ డిపు డీ
భూచక్రింబున నున్నాఁ, దాచతురాశ్వుకుఁడు నీకు నగు గురుఁ డధిపా. 117
- క. అనువృత్తాంతంబుం గలి, గినకలఁ గని మేలుకాంచి క్షీరిపతి చిత్తం
బున నానందాద్భుతములు, కనుపట్టఁగ నుండె నంతఁ గడవని నిశ్చయక.

- క. స్రాశర్వేశ సమస్తకృత్యములు విద్యర్థించి ధాత్రీవిభుఁ
దాతారాధిపమాళి రాత్రి కలయం వాయుచందంబులం
వీరిం బల్కినపల్కు లాద్యులకుఁ జేపక జెప్పినక వారలుక
జేసోపిథుల విస్త్రయిల్లి నృపునాశీర్వాదుల మున్నుఁగాక. 119
- చ. పలుకుదు రిట్లు వింటివె నృపాలశిఖామణి! నిశ్చలంబుగాఁ
దెలిసినవాడ వీకు భవవీయమనోరథమల్ లలించుటల్
తలఁప వినిత్రమే గిరిమతాహృదయేకుఁడు భక్తులై నవా
రల కరచేతిలోనిమరర్చును గొంగుపసిండి యారయక. 120
- క. కలలోనఁ గంటిఁ జుదగి, కలభూపణు ననుట యొక్కకడిఁదియె నీకుం
గలఁబుధుఁడై యేరికి, గల దిబ్బటికాలమున జగన్నుతచరితా! 121
- ప. ఈపు కృతపుణ్యుండ వీవుతలంచినసంకల్పంబు నిర్వికల్పంబుగా ఫలించు సం
శయంబు వలనదని ధరాబృందారకులు భూపురందరుచేత సంభావితులై యుగే
చ్ఛంబుగా జని గంత మంజభోజండు దాఁగన్న మస్యవృంబునకు నచ్చెరువంగు
చు నిది నిక్కంబగునొకొ యనుచు శంకరుండు నాపాలం గృపాలుం డగునొ
కొ యనుచు ననేకపరీకారంబుల మనోరథపరంపరాపరతలతుండై యుండ
నక్కాలంబున నొక్కనాడు ముక్కంటిమాసరిఁ దలమోచి. 122
- నీ. పుట్టె నేగురుభర్త భువనాద్భుతము గాఁగ, నాగేంద్రహారుమానసమువలన
నుండ నేయాచార్యమండలేశ్వరుఁడు భూ,చండనంగు మదిగొండయంచుఁ
గట్టె నేజీకికాగ్రిటి చేతఁ గంకణం, బలభేదరులైనన్య మువనయించుఁ
గాంచె నేయారాధ్యపంచాననుం డన్య, రుతివిభేదకీయాచతురబుద్ధి
- గీ, గరిమ నెలకొల్పె నేయయ్యగారిఁజేడు
తగలకుండుంగ ధగ నైవధ్యవృత్తి
యట్టి శ్రీముద్దుటస్వామి యరుగుదించె
రాజకుంజరుఁడగు మంజభోజఁ గుటించి. 123
- ప. భసితోహుళితజేహకాంతులు శరత్ప్రాతయభామపరీభం
బనచేయక బహుచైవలక్షణములక భాసిల్లుట నూర్తికాం
తిపముల్లాసము నాఁ దరిన్పి యట ధాత్రీనాథునాస్థానరం
గనమీపంబున నిల్పె నుద్భటుఁడు క్రికంతాపరాకారుడై. 124
- క. చట్టలుఁ జా నురక భువిం, బుట్టినకీర్యం దేరిల్లుపుణ్యుని గురురా
ట్టుట్టా భిషిక్తుఁ గన్నుల, పుట్టువునకు ఫలము గాఁగ భూపతి గాంచెక. 125

గీ. పాయకుండినవాడొ పొగ్గనమునందు
 నలపురాతని తెలిసినదెలిసివాడొ
 అట్లు వచ్చిన గురుమా నతడ యుద్ధ
 టాహ్వనం గాగఁడలంచె శయ్యవనివిభుడొ. 126

మ. మన మానందరసామ్యతైకకలనకొ మత్తిల్లఁ గంకిరవా
 సనముం బూర్వనగంబుడిగ్గరివియోజం దిగ్గి సాపాఘమ
 ర్దనముకొ దగ్గురుసావ్యభౌమునిదదగంవ్వంబుఁ గోటీగర
 త్నవికాయొల్లదంతునుంజరులచేతకొ గప్పె రా జిమ్ములకొ. 127

గీ. ప్రశ్నఁడై యిట్లు మాంపాహి పాహి పాహి
 యనుచు బాలకాంచితాంగుడై పలుకునృతి
 లేవ నియమించి యాగురులింగురై
 పెళ్లై శివరక్షయంచు సంక్రితి భూతి. 128

క. అహితాంశకుండగు ధరణీ, సుహితారమణుండు శంభుమానసపుత్రుకొ
 విహితపవన్యైచనాప్రపూప్తుఁ గావించె వినయభానురుఁ డగుచుకొ. 129

సీ. శరదిండుచంద్రికాచారువృత్తాలబ్ధి, యభిలదిక్కుల నిండి యమరువాని
 నిశ్యవృత్తాదనానితలేహసంపత్తి. మించి చూసరుల బొంకించు వాని
 అతికాలతనిజకటాక్షాంచలసామగ్రి, తలఁపుతోపలికుద్ధిఁ దెలుపువాని
 అమృతధారొద్దరివాక్యశ్రేణిఁ బకుపుల, నైనఁ దజ్జులఁ జేయఁ బూనువాని

గీ. పాపపుంజులు కరియింప నోపువానిఁ, బుణ్యములపుట్టినిల్లనఁ బొల్పువాని
 సకలకైవాగమార్థలక్షణభురీణు, నలఘువిజ్ఞాను నుద్భటుఁ బలికె నృపుఁడు. 130

క. వింటి నటసున్న యాముక్కుంటిక్కప న్నిన్న నేడు కాతుక మొదిపకొ
 గంటి భవాంబుధి గుభ్రును, బంటి సుమీ నాకు నింకఁ బరతత్త్వనిధీ! 131

కా. అదిప్రకృతపాలభూషణుఁ ద్రిమూర్త్యాత్ముకొ శివుకొ వహ్నిచం
 ద్రానత్యానిలభూమరుత్పథిపయోయజ్వస్వరూపుకొ జిహ
 మోనుకొ శంభు భజించి యోగిజనతాముఖ్యుండవై యున్ననీ
 పాదాబ్జంబులు గంటిఁ కాశములచేఁ బట్టాడి వైవాగ్రిణీ! 132

క. ఆజతుల్యపారమహత్త్వము, నిజమగఁ దెలియంగనోపునేర్పును గనమి
 గుజగుజయగు నాదిత్యంబు ఐనస్తతః! బుద్ధి చెప్పి పోవవె నన్నుకొ. 133

క. అభిలాత్మకేది కంద్రియ, సఖిచూరుడ వాదికైవసమాదామణి పు
 న్మృతిమఁద్రోళుండ వాగను, సఖిబుద్ధివి దేవ! నీవు సామాన్యుడవే? 134

- ఉ. ఏమితపంబు చేసి పరమేశ్వరు శక్తియై గొల్పినాడనో
యే మునుపటిపుట్టువున నిట్లగురాత్తము నిన్ను గంటి మ
త్కామిత మభ్యై బాపములు గ్రాచితి ముక్తికరంకలొచనా
కోమలద్యగ్గీలాసములు గొల్లుట వట్టుదు నింకమీదటకా. 135
- క. శివలింగము ధరియించని, యవివేకికి నిహముఁ బరము నంద దనుచు నే
దవిములు చెప్పంగ విని విని, తవులుడుఁ జింతాభరంబు తత్త్వానిధీ! 136
- ప. కావున లింగధారణప్రకారంబును గురుశిష్యవర్తనంబును శివార్చనావిధానం
బును నవిశేషంబుగాఁ జెప్పి నన్నుఁ గృతార్థుఁ జేయవే యనుచుఁ బునఃపునః
ప్రకాశించుటలు గావించునృపపార్వభౌముశకు గురుసార్వభౌముం డిట్లునియె.
- క. క్షీతివర! నీయత్నము మెచ్చితి మల్ల తలంపు ఎలయు శ్రీకంధరుడై
గృతపుణ్యుడ వీవు మహామతిగణ్యాడ వీశుభక్తి మరగినకలనకా. 138
- క. ఈయంగన లీయాత్మజా, లీయాథము లీదశంబు లిన్నియును దృఢ
ప్రాయములు నేసి మదిలో, నాయుంచూత్తంసు నిలిపి తద్భుత మధిపా! 139
- ఉ. భూరిమవ్వుపుష్పములఁ బూజ యునర్చినవాడ వీవు కా
మారి మురారిబాణుఁ ద్రిపురారి మఖారి గహారి కాపపం
హారి ననేకజన్మముల నట్టివిధం బొసగూడకుండైనకా
వారిజనూతికై నఁ గనవచ్చునె శంకరుభక్తి భూపరా! 140
- నీ. హరున కర్పింపనియన్నంబుఁ గుడుచుట, కుచ్చితోచ్చిష్టంబుఁ గుడిచినట్లు
భవుని కర్పింపనిపానీయ మానుట, మానక యావసరం బావినట్లు
శివున కర్పింపనిపుణుడాచి గోలుట, కుశలధూపం బోలిఁ గోలినట్లు
శంభుభక్తుడు గానిజడబుద్ధి నంటుట, గెంటక చండాలు నంటినట్లు
గీ, పశుపతికిఁ గానిపూజంబు చట్టుటయెను, బాపములు నేయుయత్నంబు నట్టినట్లు
లనుచుఁ బ్రాజ్ఞులు విజ్ఞాన మతిశయిల్లగనన్ని తెజఃగులఁ బూజింతు రప్రమూరి.
క. ఉత్తమకలజుండై గుణవత్తముండై జేదకాస్త్రివరశబ్దార్థా
యత్తమతింజనుగల లోలోత్తముఁ గురుఁ జేరవలయు నుర్రీవాథా! 141
- క. శ్రద్ధాభక్తివశ్యుద్ధిఁ బ్రసన్నుండై చెప్పినట్లు చేయుచు నెందుకా
గుర్నిండుగాక శాంతియ, సిద్ధాంతమునీయువాడు శిష్యతకుఁ దగుకా. 142
- క. శివదీక్షలేక మోక్షముఁ, దవులందు జనుఁ డెంతవాడుఁ దవయంతనె య
ట్లవుఁగాన భక్తిగలిగిన భవదూరుడు లింగదీక్ష భజయింపఁ దగుకా. 144

సీ, ధరణీశ! విను లింగధారణమునకును, వివరీతుఁ గాలంబు విశదఫణితిఁ
గడుయోగ్యములు శరత్కాలవైశాఖముల్, జ్యేష్ఠఫాల్గునహర్దశ్విపంజ్ఞి
తంబులు నెలలు మధ్యములు మాఖంబు, నాషాఢమాసంబు నగుఁ గనిష్ఠ
ములు చైత్రమును బుష్యమును భాద్రీపదమును, క్రావణంబును నవరంబు లయ్యె
గీ, సుత్రమంబగు నూర్యచంద్రోపరాగ
కాలముల నిందిరంబగుకాలమైన
ధనశపక్షంబు బహుళపక్షవశమైనఁ
బంచమియు గ్రాహ్యములు నున్ము భవునిఁ బూన. 145

గీ, చవిలి నవమిని పక్షి నప్తమిని బున్న, మను జగద్రజి దీక్షకు ననువు గాదు
కడమతిథిం బుత్రములు శంకరు భజింప, నింకనక్షత్రయోగ్యత శీర్షరింతు.

సీ, మంచిది లోహిణి మఖ లెస్సయది యుత్తమముపునర్వసువు త్రవ్య మగుహితంబు
మృగశిర్షమును గావ్రామగు మాస్తప్రస్తుత, పశితంబును మృనూరాధ యుక్త
లోత్రరాఫలును బుత్తరాషాఢయు, శాస్త్రోక్తములు సాధుసమ్మతములు
రేవతి ముఖ్యంబు భావింప మాలయు, స్వర్గంబు హరదీక్ష కవనిసాధ
గీ, తానులందునఁ జరమైనరాశి విడిచి, మానితంబగు నచలీతంబైనయదియు
గురుబుద్ధోదయకాలంబు లురగహార, ధారణమునకుఁ దగఁ బాపదూరగతుల. 147

చ. ధరణిప! ఇట్లు దోషరహితంబగుకాలమునందు నంచికే
శ్వరు ధరియించుపుణ్యండు రసాస్థలిఁ జేతెఁడుబంటి డొల్చి పెం
పరయఁగఁ బూర్వతాంసువున నానుషిరావ్యముఁ బూడ్చి యందుపై
నిరవుగ నొక్కచేది రచియింపఁదగున్ నలుమూల లేర్పడక. 148

క. ఆయరుఁగుమీఁద వాఁకి, శ్లోయతముగ నాలు గమర నతిఃక్రమమునాఁ
జేయందగు శృంగారా, ధేయంబగు మంటులంబు ధీరచివాతా! 149

క. విలసితగోమంజులములు, నలికినశస్త్రులపమున నైదగునగ్గం
బుల బియ్యముచే యిడిల, మునుపఁగవలయు నుజ్జ్వలాలంకరియతోక. 150

గీ. మహితపుష్పచారసామగ్రిచేత, నిగ్గుడేరెడి ముత్యాలముగ్గుచేత
ధూపదీపాక్ష తాదిబహూపచార, రచనచే నొప్పునందు నరంభ మెసఁగ. 151

ఆ. కనకకృతములొండె గాక పెండివయ్యుండె, గాక రాగివొండె గాక మృగ్మ
యంబులొండె గల్గినవి కుంచకలశంబు, లమరమూర్తి నిలువనగు నరేంద్ర! 152

- శ. ఆలఘనవాంకుకాకృతములై తగుతత్కలంబు లన్నిటిం
గొలఁకునఁ జెడవనం గలయుకుత్పితతోయములందు వేళకుం
గలఁజువి మంత్రపూర్వకముగాఁ గొని నిండఁగఁ జోసి జానిలో
చల మణు లెవ్వియైన నిడి పై నవతంతుగవాక్షముద్రికల్. 153
- క. సవరించి చూతపల్లవ, నవదూర్వాంకురకనత్కనకవారదళా
దివిశేషభద్రవస్తువు, లవిరళముగ నిలువవలయు నందులతోనక. 154
- ప. ఇల్లు తీర్థాంబుపూరితంబుగాఁ దత్సమంచితకలశపంచకంబున “ఓ మాతస్సర్వ”
యనువేదముత్రం బావహించి శకలమంత్రపారంబును మునిజననునకములకర్ణికా
పుష్పంధయంబు నగుపంచాక్షరం బుష్కళంబుగావించి యీశానతత్పురుషాహూర
వాసుకేవసవ్యోజాతంబు లనంబరఁగువాసుదేవువదనంబులకు నలంకరణంబులై
ర్పియును శాలుగు నెరిమిదియుఁ బడుమూఁడు నెరిమిదియు ననఁగలుగునంభ్యం
బ్రఖ్యాతంబులై విశిష్టంబులగునయ్యష్టాత్మిశత్కళాసంఘరణంబు నేయుచుఁ
బూర్వోక్తంబగుతండులస్థంబిలంబునన్తత్రరాభిముఖుండై గురూత్తమండు కృ
తహోమండును, స్వస్తికపృథ్వీమండును, విభూతిపట్టభానురుండును నగుశిష్య
నకు నంగవ్యాసకరవ్యాసంబు లాచరించి తిగివారంబు తత్కలశవాచి నతనియుత్త
మాంగంబు పోషించి యక్షణంబు. 155
- సీ. ఆపంచకలశంబులందు నొక్కటి శివ, కుంభంబుగాఁ బూని శోరి తీర్థ
సలిలధారలు చల్లి తొలఁచి గంధాక్షతం, బులచేతఁ బూజించి నలుచెఱఁగుల
• శాల్మకుండలు నింది నడిమికుంభంబున, క్షీరంబు పోసి పాచిసీతంబు
దక్షిణాగ్నితము నుత్తరసంస్థితంబును, బచ్చిమస్థితమునై పరగువాని
గీ. తోను బెరుఁగును నెయ్యిని వేరియాయును, బంచదారయుఁగ్రమమునఁజాదుకొల్పి
పాచ్చి యప్రాంగధూపంబు లిచ్చిశంఖ, కాహళాదికములమ్రోతగడఁబొనఁగ.
- శ. స్వస్తికవిస్తృతంబగు కూర్మాసనంబు నిర్మించి ప్రాణవృత్తిస్థాగరిష్టంబులగు మం
త్రంబులు తంత్రపూర్వకముగా నుపస్థాపించుచు శంఖముద్రాముద్రితకరాంబు
జుండై తచ్చిష్యు నుద్దేశించి “ఆవయో సిద్ధిర,” స్త్యమచుఁ దక్మత్రంబు హ
స్తంబున గుస్తరింపుచు “నయమే హస్తో భగవా,” ననువేదమంత్రంబుతోడ
సీరంధ్రలేహోవిరాజితంబును ఆశేషపాశకుటికాకర్తృణిమూర్తియును, విజ్ఞా
నవృక్షావృద్ధనదీహంకురంబును, గంధపుష్పద్యుతచారపూజితంబును హృద్య

నైవేద్యప్రహృష్టంబునను బ్రోతింకంబును “నకచాచిద్వియోజయే” త్రమనుఁ
బుప్పంజలిపూర్వకంబుగా విసయైకభురీనుండగు నతనికి నగ్గురుండు ప్రాణలిం
గంబు చేయవలయు నని లింగధారణ మకారంబు. 157

౧౬. అన వి విహ్లాకులు కనుగొనలం దగుకొత్త రాజగురురాజానకుక
బునరభివాదనములు భృతి, నొనరిచి యిట్లనియె విషయ ముతమానమందై. 158

చ. తెలిసితి లింగధారణవిధి గుడువలభి! గుర్వనుజుకుక
దొలగక కిమ్ముఁ డెల్లపుడు భూర్జటిలింగము నెట్టితావులక
నెలకొనఁ జేయఁగావలయు నీమది న గర్హించి యాదరం
బొలయఁగఁ జెప్పజే యనుడు సుదృఢుఁడుక నృపుఁ బుక్కు నీ క్రియక. 159

౧౭. పొక్కిలందునైన భుజమధ్యముననైనఁ, గేలుదమ్మినైన మాలినైనఁ
గంతనీమనైనఁ గఱకంతు ధరియించు,దగు నృపాల! వాధిదిగవఁ దక్కు. 160

౧౮. నావుడుఁ దద్గురుమణితో, భూవిభుఁ డిట్లనియె భోగిభూషణ యమృత
స్లాదిత యనునీవశక, న్ని వివలఁబొరసె గంటిఁ జిరసౌఖ్యంబుల. 161

౧౯. భక్తులకవారియెడఁ గల్పపాదపంబు, పాదప్రగనియన్నని న్ని త్రియడుగ పాతక
భవితరుకాగ్నిధారణపాప్రమైన, పుణ్య మె క్కని వివరించి ప్రాప్త మనుడు. 162

౨౦. సర్వాసంబలయందును, సర్వేకుని లింగమూర్తి సాభాగ్యకళా
వివిర్యాపాకు ధరియించిన, సర్వజ్ఞుల కెందు నుడు సౌఖ్యము దొరకుక. 163

౨౧. హరకంఠముఖులు సంయమములును మనువులు, నెలకొల్పి రీతాను గళమునందు
బ్రహ్మవిష్ణునరేశపావకాధులు దాక్షి, రుత్రమాంగంబుల సూర్యరేతు
నక్షపాదశిలాదహరదత్తముఖ్యులు, నహియించిరి నుడుళ్ల వామదేవు

శక్తులు నందిశేషప్రభృత్యావృత, నులు పూని దరముల నలికనయను
అ. కొమరుపాఘి భృంగి మంజరానుక్తుడు మొదలైనభక్తవరులు హఠ ధరించి

రధికభక్తియుక్తి నాత్మీయకరణకృత్యులందు భూమి భువననాథ! 164

౨౨. అన్నపుతోడ వి ట్లనియె నాగమరత్న విడుండు దేశికుం
డెన్నఁడు నెర్పినాడవు మహీశర! నెవరహస్యమూర్ గనక

మొన్నటివాడ వ్వింతియ విమూఢుల కీసమయంబు దుర్లభం
దెన్న మహావివేకనిధి వీవు కృతార్థుడ నెన్నిరీతులక. 165

౨౩. కపిలమును గృష్ణవర్ణముఁ గంబునీభయు
భూమ్రుమును కాశీపల్లవతామ్రవియు

నేనగోవులు గడివెట్ట నందితెచ్చి

భూతి చేయంగవలయుఁ బ్రభూతవహ్ని.

166

సీ. సంతతైశ్వర్యమూల సమకూర్చుటనుఁ దానె, హేతునై యునికి విభూతి యనఁగఁ
గవిసి పాతకములఁ గదిసి మెనఁగఁ జాలి, పృథ్వాతి గలుగుట భస్మ మనఁగ
శరదందుచంద్రికాసారకాంతులు మీఱి, భాసనంబొందుట భసిత మనఁగ
కాకినీకాకినీసర్పాదిభయము చేరఁగినిక రక్షింప రక్ష యనఁగ

గీ. నావదల నెల్ల తురణంబు నందఁజేయఁ, జాలుమహిమఁ బ్రకాశించి మౌర మనఁగ
బూది యాహ్వాయపంచకంబునఁ దలిర్చు, ఫలలోచనఫలనేపశ్యకలఁ.

167

ప. వెండియుఁ గపిలకృష్ణధవళైక్తధూమస్తంబులఁ దగుతూగోక్తధేనువులు నం
దయు సుభద్రాయ నుభయము నుమేశయు నుపిలయు ననఁబరగు వివిగ్భాబు
ల వివిధించి పృథ్వాతయగుట విభూతి భూతనాథుండు సర్వోజాతంబున
పహియింపుట విభూతి యనియును, నామజేవంబున ధరియింపుట భసితం బు
యను, నధూరంబున ధరియింపుట భస్మంబనియును, దత్తురువంబున నవధరిం
పుట మౌగంబనియును వికాసంబున నెలకొలుపుట రక్ష యనియును బ్రేక్షణీయయై
వర్జయై మోక్షలక్షీకృతపాసితమధానిష్ఠుండఁబు నానందం బగు వినుము 168

సీ. కైకావదగు సర్వకాలంబుల విభూతి, నైమిత్తికములఁ బూనఁగవలయు
భసితంబు రక్షదాల్పఁగ యోగ్యత్వయోగ్యులయ్యున్నకృత్యంబులయందు భస్మ
మనువగుఁ బూనుఁ బ్రాయశ్చిత్తముల మోక్షవిధుల సంభాషయై తెఱయెడ
మిది భూతినిష్ఠయం బింక విను రుద్రాక్ష, మహిమ ఇర్ణయం నిర్మలగునాథ్య!

గీ. అలికవయసుండు మున్ను మరారిపురము

లోగదృష్టికైఁ జూచుచుండ నతని

నయనముల రాలుబాష్పసంతతులు ధరణి

వారి రుద్రాక్షములు గాఁగఁ బ్రబలె నధిప!

169

సీ. శిఖ నొక్కటియు మాఁడు శిరమునముప్పది, యాబు మస్తయమస్త్రునందుఁ గంత
పీఠి ముప్పదిరెండుఁ బృథులఁజూపీధి, నేఁబది వరుసొందు నేను బాహు

కాఖల వడ్డయప్రస్థులఁ జేతుల, నొండొండు నాటాటు నొండుచెవుల

నవతియుం బదియును నాల్గు రెండులు నువ, నీతసూక్రంబున విధిసముక్త

గీ. మార్గమున రుద్రమణులు ధీమంతులైన, వారలకుఁ దాల్పవలయు భూవలయనాథ

యెన్ని చాల్చినఁ దత్కలం బెన్నఁ దరమె?

...

...

170

త. తలచినఁ గన్న విన్నఁ గరతామసంబుల నంటిం దను

ఫలకమునంగుఁ దాల్చిన నభంగురము క్తికురంగలోతనా

చలదలన ప్రసాదితలనద్యలమానకటాక్షపీక్షణం

బులఁ బరిశుష్టుఁ జేయుఁ దుదిఁ బూరుపు రుద్రమణిఁ నృపాగ్రిణీ! 171

క. ఆన విని చరితార్థం దై, జననాథుఁడు గురుకులాభిళకి నున్నటు న

ద్వంద్వం దనియించి దీక్షకు, ననుకూలం దగుచునుండె నక్కాలమునకొ. 172

చ. కుసుమితకాళ మంబుధరగోచనదూరనభస్మకాళ మ

ల్లసిరమరాళి నస్యఫలలాభవిజృంభితపాచురాళి కి

కస్యమరసాఁసంబు హృతవిభ్రమసింధురసారసంబు నై

యనన్యకలిలఁ బూర్వై శరదాగమ మాగమస్వాహార్థమై. 173

గీ. కలఁపప్రాఁగోల యలదేటికలికినారి, నెనయుత్రండేర్చుధనువుతో నెక్కుద్రోవి

దర్శకుం దేచి విరహించి త్రములు గలఁచి, గారవెట్టుచునుండుఁ దత్కాలమునను.

గీ. తొడ్లి కలఁగినకొలఁకులనెల్లఁ దేర్చి, తనరుకుంభజానున్నతి ధార్తరాష్ట్ర

వినుతమై యొప్పెఁ గుంభజవిలసంబు, ధార్తరాష్ట్రులచేఁ బ్రస్తుతంబుగాదె.

చ. కలఁపకవృదావి నొడికంబుగఁ గైకొని వద్యకాననం

బులకడ గుంపుగట్టి కనుమోడ్చినయంచల తెక్కమొత్తముల్

జలితములయ్యెఁ గావునఁ బ్రచారముఁ జూపి పరిభ్రమించి రా

తుల శరదాగమంబున మరుచ్చికువుల్ విసురశ్చి దోఁగుచుకొ. 176

క. మరిసెన్ గరిమద మంచులు, మొరసెన్ రాజనముదొండముక్కువడియె వే

విరిసెం జలదంబులు దివి, నెరసెన్ యామిశులఁ జంద్రనిర్మలరోమల్. 177

గీ. హెచ్చి చగరలమీదఁ దండెత్తువృపుల

స్వస్థహయములఖురజశ్చయము దమకుఁ

బ్రాహ్మవిభుఁడైన వారాళి నటుగఁ జేయఁ

గాంచి చిక్కినాతి నదుల్ కావ్యమొందె. 178

చ. మెఱుంగులు దీటుకొల్పొచనుమిట్టలఁ గమ్మజవాదితావులకొ

చిటిఁదికిఁ దోమువాసనల బేడిసమీలహానించుకన్నలకొ

పలుకృషీపలాత్మజ లవారణఁ బాడును రెండువంకకాళ

చెఱుకును రాజనంబుఁ గలచేలకడకొ శరదాగమంబునకొ. 179

- గీ. సకలజనులకు లోచనోర్వము నేయఁజాలుతత్కాలమున రాజచంద్రమూర్తి
ముంజభోజాండు శివలింగమును దరింప, యత్న మొనరించె నుద్భటుననుమతమున.
- కా. పాటింపందగు నానువిన్నవము హృత్కర్మములం జాక్షువీ
జాటుం దార్చెద కుద్ధవంపమి మహీకు లేగ మీ ర్వచ్చి నా
నోటక సత్కృప నేయఁగావలయు నంచుక విశ్వవిశ్వంధిరక
జాటుంబంచె నతండు గాలరులచే నైవోత్తమశ్రేణికైక. 181
- ఉ. ఆస్పృశింపనబు హృదయంబుల మిక్కిలిఁ బూని ప్రాప్తవం
చాననసన్నిభుల్ శమదమాధులు దేశికపుంగవుల్ దృఢ
జ్ఞానులు నేలయానినపరిచారములక జనురెంచి రాత్మతే
జోలిహతంబులై నొరిగి నూర్యురీచులు విన్నవోపఁగాక. 182
- ఉ. మిక్కిలికన్ను చేత నొకమేటితిశూలయి పాఁదసాములుక
జక్కెవంటిజోడునుముసాననురాచినచందనబు తు
విక్రమగాఁగ నుండునొకయింతియుఁ గల్గినవేల్పు దామయై
యక్కమనీయమూర్తులు ప్రియంబున నల్లకి కేగి రయ్యెడక. 183
- క. ఈయందమ్ముల విచ్చిన, యాయయ్యలపదసరోరుహములు గడిగి భూ
నాయకుఁడు పూజచేసె ముదాయ ప్రస్వాంతుఁ డగును నందితభక్తిక. 184
- గీ. ఇట్లు భయభక్తులమర విధీరితార్చనములఁ దము పంతసిలఁ జేయఁనలిననైరి
కులశిఖాచక్రిమణేకునికొడుకు సకలదేశికులు దీవనలఁ బ్రస్తుతింతు తిట్లు. 185
- సీ. సింధుబుచ్చుచురితి శ్రీపతిపండితు, మరియొద ధూపదహాచిదేవు
నట్లు మహాకాసునహపున నల్లక, ల్కదబ్రహ్మకేవల గక్కయవిధమున
శూలదబ్రహ్మయ్యచొప్పున బిబ్బబా, దనలీల పీఠనాచాఁకుపొక్కి
కదిరెమ్మయగారికై వడిఁ దెలుఁగేకు, మహావిద్యచంబాన మాచిరాజు
గీ. కరణి మోలిగూరయ్యగతిఁ దెలుంగు
జొమ్మనార్యునివదుపున సురియచెడు
పగిది బసవేశ్వరునిమాడ్చి భక్తియుక్తి
శ్రేభఁ బూజించి బ్రదుకు రాజనగ్గచంద్ర! 186
- గీ. ఆశుచు దీపించి భూపాలు నాదరించి
మహిమ నిల కేగి రగ్గురుమండలేకు
లమ్మహీభర్త తమ కిచ్చునమితవస్తు
సముదయమునకు మదిఁ బ్రహ్లాదులు నిండ. 187

- క. అంతట సాగరకాంచీ, కాంతుఁడు శ్రీకంఠుఁ బూసఁ గల్పాణవిధా
కాగ్రంతుమగుదినము చనుదే, నెంతయు వానించి పురి సమిద్ధవిధూతిక. 188
- వి. అలంకరించుటకు ఫణిహారలచేతం జాటబంచిన. 190
- క. కట్టరి మణితోరణములు, పెట్టిరి ముత్యాలమృత్త పృథ్వీలధ్వజముల్
చుట్టిరి సౌధంబులఁ ద, శృష్టిణమునఁ బారులెల్లఁ దమచమయిర్లొ. 190
- క. ఆవేశబహుళశృంగారావాసములై చెలంగె నద్భుతధూతిం
దేవాలయములు సద్గురు, దేవాలయములును భక్తిదేవాలయముల్. 191
- నీ. ఆపూర్వాదినసంబునందుఁ బ్రభావశ్రీ, నంభవుం డవితభారంభుఁ డగుచుఁ
గమనీయతీర్థోదకములఁ దానంబాడి, వెన్నెలనుకుంగుల విన్నంబుచ్చు
రమణీయభుధివస్త్రములు మెచ్చుగఁ గట్టి, భసితాక్షమాలికాద్వాసి యగుచు
ననమాక్షుప్రళవచ్చు నతులమూర్తుల కైవ, లాంఛనధరుల నల్లన భజించి
గీ, శంభులింగంబులకుఁ బ్రపూజలు ఘటించి
తనగురూర్తింనుచేఁ బ్రసాదంబు పడసి
యరిగె బహుతూర్యరసము లంబరము వొడువ
భర్తవీక్షకుఁ దగుమలచంబు గుఱిచి. 192
- ప. అట్లు సమీచి యాఖండలకోదంశదండంబునం దొరఁగువశ్రీభామండలంబు గండ
డంచునగణితతోరణంబులంబునను శాతమన్యవశిలాశకలకీర్తిలంబులై యకాలతమో
జాలంబు వికాలంబుగాఁ గలిగించు నలఘునలభులవలనను, మధ్యందినమార్తాంధ
మండలంబుం గొడగించి విజృంభించు తక్షంభకుంభంబులనలనను, నాకావకాశంబు
లు నాసించు కాలాగయభూషమాకలవలనను, నానుమిగిలి విశుద్ధకామధ్వజాంచల
గంధూతమధాంధస్వింసుపయోభంబును, జనుస్వరభాసురంబును, జతురశ్ర
విస్త్రవేదికంబును, సమస్తప్రళస్తతీర్థోదకపరిపూరితకలశపంచకంబును, గాం
తాకరాద్భుతకర్పూరనీరాజనాదివిరాజితంబును, గమాత్రుపల్లవపరీమృఖనిభిలభ
ద్రవదాహస్థాప్రేక్షణీయంబును నగదీక్షమలంబులంబుఁ బ్రేక్షించి యథాకా
లంబును యథాకాస్త్రాలును నగునట్లు విభూతిపట్టహారాదికృత్యంబులు గుర్వ
నుజ్ఞ నఖర్మభక్తి నొనరించి వినిదాస్వాంతుండై భరణీకాంతుండు మహితమేం
త్రధారాపారంబుఁ గల్గెప్రేక్షకులుంటిగా నాకాంక్షింపునవసరంబున. 193
- క. సాక్షాదలికాక్షుం డగు, నక్షయపుణ్యాత్ముడైన యగురునాథుం
డతుంద్రసుత్రవిద్యా, నక్షితుఁ జేయం దలంచి ర జోత్తనుక. 194

- సీ. వామాంశవిన్యస్తవామేతరకరాంబుజయు నవరక్తోత్పలయులేవామ
వాస్తయు...నగుతపప్రియకాంత, మెఱుఁగారుపాలిండ్లమీఁదిచాయ
డాకేలు తామెడ(?) మైకొల్పి చొక్కుచు, బరకుపు మృగమును వరము నితర
శయముల ధరియించి పాండ్రసర్వాకల్ప, భాసమావాంశుడై పరిభ్రష్టి
గీ, లలితమాతృగర్జాంతులు తొలుకరించు, మేనఁ బుష్పాత్మవిలసనోన్మేష మనుర
హరివద్రాసనాసీనుడైన, పార్వతికుఁ బ్రాసాదపంచాక్షరీకుఁ జొగడి. 195
- చ. పరకుపు ఖడ్గమున్ విశితబాణము కూలము దక్షిణస్థుర
త్కరములపైఁ దనర్ప హితఖండనభేటధనుష్కపాలమున్
బరువడి కామహస్తములపైఁ జెలఁగన్ నలువారుమేను భీ
కరనదనంబుఁ ద్ర్యక్షములు గాంచనవర్జజటల్ తలిర్చుఁగాక. 196
- చ. కరయుగళంబునన్ భుజయుగంబునఁ గర్ణయుగంబునం బజాం
బురుహయుగంబునం గటిని బొల్పుగళంబునఁ బార్శ్వసీమలన్
శిరమునఁ గుక్షి నాల్గుపది జిహ్వఁ గరాబ్జములన్ విహించుకీర్తి
భరితు నహూరహూర్తి మనుభిర్త నహూరితుఁ బ్రస్తుతింపుచుకా. 197
- చ. చెండియుఁ దక్కినశివమంత్రీంబులం గలసారంబుఁ బరిగ్రహించి నుదండు
శిష్యునకు నుపదేశించిన. 198
- చ. ఒకర నికావసానసమయోదితభాస్కరునందు. నుండి చ
య్యన దిగి దీప్తి పుల్లజలజాంతరముం దగఁ జొచ్చునట్లు పు
ణ్యవిధి యనంగ నొప్పు గురువాభుమొగంబున నుండి మంత్రీవి
ద్య నృపుమొగంబుఁ జొచ్చె వినులాకృతి నగ్నికణావదాతమై. 199
- క. గురుమంత్రీవిద్యచే నృపు, కరస్థలాధీనకాలకంధరలింగో
దరముఁ బ్రకేశించె మనో, హరమగునొకదివ్యతేజ మద్భుతభంగకా. 200
- చ. ఇట్లు కృతలింగధారణుడై ధరణీరమణుం దజగవదానాననతూనాపరా
యణుండై. 201
- క. త్రిణయన! భక్తమలభ! న, ర్వనిలింపాత్మక! దయావివర్ధన! నాపై
ననురాగం బొదవఁగఁ జ, య్యన నీలింగంబునందు హస్తము వేడ్కకా. 202
- క. అలధరణీధరకరవర, నిలయ! మహైశ్వర్యధుర్య! నిలలాక్ష! విని
మృలతేహ! పార్వతీప్రీతి! నెలకొను మీయాననమున నెయ్యముతోడకా. 203

- క. గానశ్రీయ! విఘ్నకళ, తా! నిరసము! నిత్య! రాజరాజపతి! హరా!
నూనామగహర! నైకొను, భానుశకాంతాగ్నిశేత్ర! పాద్యము దీనికొ. 204
- క. హఠుసుధసదృగర్పితతద, విభక్తిసకలజభేదవిధివహస్తా!
విఘ్నకాంతతల్ల! శివ! జగదధినాథ! పరిగ్రహింపు మర్ఘ్యము దీనికొ. 205
- క. అణిమాదిగుణావ్యతి! భవ! ఫణివల్లభహర! దివిజభర్తృనమస్మా!
గణనాథ! నీలలోహిత!, ప్రణుతాచమనీయకంబుఁ బాటెంపు దయకొ. 206
- క. తుహినగిరిసుహిర్మిపాణి, గ్రీవాణప్రీతాత్మ! భూతగణవృతతాత
సహితకళకాటిలేజో, మహిత మదిం బొడలు విహితమజ్జవల్గికొ. 207
- క. అజ్ఞానతిమిరభాస్కరి!, విజ్ఞానవిలాసజనక! విశ్వేశ్వర! స
ర్వజ్ఞ! నిజభక్తవత్సల!, వ్రజ్ఞాధిక! కొమ్ము ఎత్త్రారాజము దీనికొ. 208
- క. వివరీతవికృతఫణివరి!, ఉపనిషదర్థస్వరూప! యోగిజనధ్యే
యచంద! సువ్యక్తకృతం బగు, సుపవీతముఁ దాల్పు మిచె నమజ్జ్వలము దీని. 209
- క. జన్మజరామృత్యురహిత!, చిన్మయ! లోకేశ! యాశ! శీతాంశుకళా
భృన్మకుట! గంధ మిదె పేర్, మ స్థుము మన్నించి కొనుము మఖవిధ్యసీ! 210
- క. పవనశిఖిరణిశశిజల, సవనకృదాకాశ భూమిసంభృతమూర్తి
భవభూధరభిరుర! సదా, శివ! యీక్షాక్షుతలమీదఁ జిత్తం బిడవే. 211
- క. పంచానన! రుచిధిక్క్మృత, పంచానన! విజిత! దేవపతిసంస్తత్యా!
పంచాననావతర! హర!, పంచప్రేతేశ! పువ్య లుంచెదఁ గొనుమి!. 212
- క. క్రికఃప! దివ్యనైభవ!, పాకట... మనూ తరనివేశరతా!
లోకాధీశ్వర! సురసింధ్వాకల్ప! నృధూప మిది ప్రియంబునఁ గొననే!. 213
- క. పాపహరి! దేవదేవ! వియోపాక్ష! కృపాకటాక్ష! రుద్ర! మహేశా!
తాపత్రాసు సంహారక!, దీపము లర్పింతు దయ మదిం గనుఁగొనుమి!. 214
- క. నందభరమధన! కుండలి, కుండల! దివివస్త్వహీధృగోదండ! నుధీ
మండలనీరజవనమా, ర్తాండా! నైవేద్య మిది ముదంబునఁ గొననే. 215
- క. లంబోదరజనక! భూధా, లంబ! వియోపాక్ష! మోక్షలక్ష్మీవ్రద! చ
ర్యాంబర! యంబరమంతల!, తాంబూలము మీకు నర్పితంబగు మాచేకొ. 216
- క. అక్షిణపుష్ప! నవనా, ద్యక్ష! మహోక్షేంద్రీవాహ! ధరణీరథ! ప
ద్మాక్షాశుగ! నేఁ జేయుచు, దక్షిణములు చిత్తగింపు దయ విగమహయా!. 217

క. కీర్తికంధర! మునిష్టభ! మాకాంతఃసవసంత! మలహర! రమణీ
యాకార! సమోవాక్యము, చేకొను నే నీకొనరుఁ జరతరభక్తిఁ. 218

క. అని సోదశోపచారము, ల నిటలనేతుని భజించి లాభితప్రభ్యాం
బునిధి యగుమంజభోజాఁడు, గమగోనియెన్ దత్తక్షణంబు కల్యాణంబుల్.

క. జితపాశజేశోత్తమ, కృతదీక్షుం డగుట నిట్లు కృతకృత్యుండై
క్షీతిన్లుభుండు రెండవ, శితికంఠుఁడు పోలె నభిలసేవితుఁ డయ్యెన్. 220

గీ. ఉక్తదక్షిణ నారాధ్యు భక్తిఁ దలంచి, సకలజంగమగురురాజశైవసముద
యముల న్నృసపర్యుల నలరఁజేసి, నిత్యసాభాగ్యమయమూర్తి నెగఁడె నృపుఁడు.

ఉ. మానితమూర్తి భూవతి యామావతి నీగతిఁ బ్రాణిలింగమం
గా నొనరించి పుణ్యములకందువఁ గాంచి దయాచిన్తుండై
మాకువలోకముఁ బెనుచు మంజుశ్రీర్తులు మిన్నుముట్ట వి
త్యానిధి శుభటుం గురుకులాగ్రణి రాజ్యధురీణుఁ జేయుచున్. 222

క. పులు దుది విధాత యాదిగఁ, గలవికృత్యునందుఁ గాలకంఠుఁడు గోరీ
లలనామనోహరుని మదిఁ, దెలిసి యతం డేల వనుమతిలయంబున్. 223

సీ. భూరివివేకంబు పుట్టినప్పుడె పుట్టెఁ, గాకున్న నొరులకుఁ గలదె యిట్లు
బుధపాపకేలియుఁ బుట్టినప్పుడె పుట్టెఁ, గాకున్న నొరులకుఁ గలదె యిట్లు
పుణ్యంబుఁ దెలివియుఁ బుట్టినప్పుడె పుట్టెఁ, గాకున్న నొరులకుఁ గలదె యిట్లు
భూతదయాప్రియుఁ బుట్టినప్పుడె పుట్టెఁ, గాకున్న నొరులకుఁ గలదె యిట్లు
గీ. బుద్ధియును బుట్టినప్పుడె పుట్టె నెనరుఁ, గలసి కాకున్న నొరులకుఁ గలదె యిట్లు
అనుచు నభిలంబుఁ దనుఁ గొనియాడుచుండ, బల్లవోదులరీతిఁ బ్రాభవముఁ దార్చి.

కా. కామకోధములం ద్యజించి మమతన్ ఖండించి శైవాగమ
ప్రామాణ్యంబు పరిగ్రహించి ధరణీ భక్తాగ్రసంరక్షణన్
సామర్థ్యంబున యోగివ ర్రసమునన్ సంపూర్ణవిజ్ఞానసం
ధామస్యస్థితి మించె భూవతి సమస్తంబున్ మదిన్ మెచ్చఁగాన్. 225

మ. అరిసంహరము శైవనిర్ణయకథావ్యాపక్తియున్ సద్గుణ
స్ఫురదత్యద్భుతధర్మసంగతియు నేపొద్దున్ తెలిన్ తోన ని
ర్మరతన్ బెంపువహింప రాజసమునన్ భాసిల్లునావల్లగీ
పున మింపొందఁగ మంజభోజాఁడు బుధాంభోబాతహంసాకృతిన్. 226

- క. నలినచర్యము వంటిని, నలికణంబట్ల తగులు చాలించి ధరా
స్థలి నిట్లు ప్రాచుహిమకర, కులసంభవుఁ డైనరాజగుడఁ డీకరణిఁ. 227
- క. సుతేత్రింబునఁ బదమన, నిక్షిప్తంబైజవిక్తు పెరి నీయెడ నా
యక్షిణముఁగ్రవిద్య మహాక్షణకరలీలఁ బొదరె నవనీశ్వరుఁడుఁ. 228
- చ. ఇట్టి శిష్యునిం జూచి గురం డిట్లనియె. 229
- చ. నమసుఖమొదియై వినయసంగతుఁడై కుచితాభిరామఁడై
యమనిసనీ తెలుగు నుగతాధ్యవశం బగు మాద్యశేరితా
గ్నమహపు మీఁదనుం బ్రబలిపట్టితెలుగుడు గూర్చు నాశిశే
శమునకుఁ బోసినట్టి నలిలంబు విధంబున భూపురందరా. 230
- సీ. సమపక్షపాతనిశ్చలభక్తియు క్తిధ, రాగ్ధర్మకామంబుల నాదరించి
దుష్టనిగ్రహమున శిష్టరక్షణమును, నిత్యకృత్యములుగా నిర్వహించి
స్వీకృతనాదిపారవిదూరభోగంబు, లొలసి యొల్లమిగాఁగ నొందఁ జాలి
అపమియైతత్వంబు నంది బాహ్యభ్యంతరముల కార్యపులగర్వం బడంచి
గీ, జలధివలయితమమతీస్థలము నొక్కపురముఁ బ్రోచుతెలుగునఁ బ్రోవ శేర్చి
యొప్పు నినుఁ బోలినేర్చునే యొక్కరుండు, భూరిరుచిరాజ! శ్రీమంజుభోజరాజ!
- క. నీవంటిశిష్యుకరమున, నావంటిగురుండు నిత్యవశ్యయశస్సీ
శ్రీవంటియధునయోనిధి, నావంటివకరణిఁ గడుదు నరనాధమణి! 232
- క. శిష్యుఁడు పాపము చేసిన, దూష్యస్థితి గురునిఁ జెందుఁ దోరపువీరక
శిష్యుఁడు పుణ్యము నేయ న, దూష్యస్థితి గురునిఁ జెందుఁ దోరపువీరక. 233
- చ. కావున శిష్యునిపుణ్యపాపంబులు గురునితలయవియ కాన యత్తమశిష్యుండు
గలుగుట గురునిభాగ్యంబు శిష్యుం డను త్రముం డగుట గురునిదౌర్భాగ్యం
యని వేదవిదులు చెప్పుదు రీపు సచ్చిష్యుండు వగుటంజేసి మా కదృష్టంబయ్యె
ననియునుంగాక. 234
- ఉ. ఏలరే? మున్ను భూవతుల లనేకులు రామయయాతిముఖ్యు లీ
నేలయ నీవు పోయినది నేలయ యిట్టియశంబు విట్టియు
త్రాలతరపృథావమును కన్నువు లొందిరె నీక్రియక మహీ
పాలలరామ! నీకయినభాగ్యము ంర్థననేయ శక్యమే? 235
- క. నీవుక జేరమభూవరాదులగతిక నేత్రాకియోద్భాసిని
కావాసుం గరిచక్రవాసు భువనై కారాధ్యు నిమ్మనితో

భవం బ్రహ్మం జేసి దిశంఁ శ్రీపూర్ణశక్తి ర్విప్ర
బుద్ధిశక్తి అన నిల్పగాఁ గలవు తథ్యం బిందువంకాగ్రిణి. 236

చ. అనుకుం గృతప్రణామం దయి యగ్గురు నిట్లని వల్ల మంజుభో
జన్యపతి యిట్లనం దగునె వైవగురూత్తమ! నీకృపారసం
బునఁ దగఁ జెట్టుగట్టు వశువొందుట చిత్తమె మంశంబు తె
ల్లకు నుకృతాధిపుం గొలుచులాభము గల్గినఁ గీర్తి గల్గదే ? 237

అ. తెలఁగి పుత్త్రనిన్వేశేషంబుగా నన్నుఁ, బోయినపరీభాషమునన కాద
ఇట్టివైభవంబు నిట్టిసౌభాగ్యంబు, తొరకె నాకు బభిలగురువ రేణ్య. 238

ఉ. వారిక వేలె నాకి యాపవాసఫలం బెడలించునట్లు ని
స్సాన్యమై నెన యిజ్జగతి సౌఖ్యములకు మది దూర్వ్యమొంది ని
స్తాయెఘంబు దూరమని శంక వహించియు మీయనుజ్ఞతం
దారక పూనినాఁడ వనుధాభరముకు గురువంద్రకేళురా! 239

ఉ. నేవశ్శలోకముం బొదలఁజేటయుకై చరకల్పధూరునా
శ్రీగీహియించునీపదముఁ జేరినవాఁడఁ గృతార్థం జేసి నం
భావనఁ బోవు నన్ను భవంధముపైఁ దగు లూడ్చి నావుడుకు
భూవరుఁ గ్రీహృతం బలుకు భూసుతుఁ డుద్భటమూర్తి యీక్రియకు. 240

గీ. అన్న! విశ్వానమొనరించు మన్మదీయ, నాక్యమాన సౌశయము మాని వసుధఁబెద్ద
కాల మభిరక్షణము చేసి కడు భజింపఁగలవు కైలాసనాథు శ్రీకంఠ సభవు.

చ. అని యుద్భటాకాధ్యుండు ప్రియశిష్యుండగుపరీభావతీకనయనై రాగ్యంబునకుఁ
బరిహారంబు గఱపి రాజయోగిలక్షణంబులం బ్రేక్షగీయండ వగు మని నియమిం
పుడు నవ్వుడమి షేఁడును "గురో రాజ్ఞాం నిలంఘనః" త్తనన్యాయంబున నతేయ
భుజాభుజగాధిపాదునై ధరావరాలోహ విశ్రాంతిం జేసి ప్రజాననమధ్యం
డయ్యె నిట్లు. 242

సీ. ఇందు కేళురముచే నేమూర్తిగిహించు, నామూర్తి దానయైయతిశయిల్లి
ఇభవగృవటమున నేమూర్తి గొమతాడు, నామూర్తి దానయై హరువు చూచి
యిల రిభంబుగఁ బన్ని యేమూర్తి జయమొందు, నామూర్తి దానయై యనువువిగిలి
యిత్తుధనురూర్తి నేమూర్తి స్వబూయ, నామూర్తి దానయై యయము గ
గీ. యొన్నయొద్భటగురునాథునగ్రిహించు
కడటికంఠీరవస్వామిచరణయోగధి

తనకు నివాసరథులసిద్ధిజనని గాఁగ

భూమి బాలిండు క్రిమంజభోజమా ౨౮.

క. పరహృదయకమలకర్ణిక, గురుచరణద్వయము నిలిపి కవలయరక్షా ౨౯

చరణమునఁ జొడలుఁ బ్రేమభేద్యరసయోగము మంజభోజజనఁభుఁ డెల్లమిఁ.

క. చరలింగమూర్తియగు నా, నురుదేవుని సింహపీఠిఁ గొరిక నిడి త

చురణాంభోరుహములకును, బరివర్త యొనర్చు సవనిపతి యానదినమున్. 245

ఉ. అంత మనంబులోనఁ బ్రియహరఁ దలండు మహాత్ముఁ డుద్భటుం

డంతకవైతి తన్నిలించి యాత్మఁ గఠోరతతో క్తి శక్తులై

చింతఁ గలండుభేదరులఁ జేర్చు మదాకృతి నందుఁ దొల్లి య

శృంగరదయాద్రిచిత్తఁడయి యాగతి నాడినమాట లీక్రియన్. 246

మ. నిలిచెం ధారణిఁ జైతన్యము సముష్ఠేమంబుతో దుర్మతం

బులు బాధాగమముఖ్యముల్ సడతఁ జీపూర్ణాత్ముడై శంభున

జ్వలజాతద్వయభృంగ మీరఁ డన నోజన్ మంజభోజక్షమా

లనాధీనుఁడు నాదుశిష్యుఁ డయి యుల్లాసంబు నొందెం ధృతిన్. 247

క. మఱియుం దక్కినవను లర, ముఱ యొకయింతయును లేక మలనాడునాజ్ఞన్

నెఱి ఫలియించె ధరాస్థలి, నుజక విసింపంగ నాకునుచింత బగునె? 248

మ. వలదా యొక లలాటశైలేపటుతీవ్రకూరకాపాసలా

త్తులచేఁ బోలుచు నానిమిత్తమున దూరూపంబులం బాయఁగాఁ

గల మందుం గడఁ గాఁతులన్ బొదనుతద్గంధర్వులన్ బోలి వా

రింబ నోలిన్ సమయాబ్రముల్ గడపి శోర్వంబాలి నీచత్వమున్. 249

చ. అని కృతనిశ్చయం దగును వగ్గురుకుంజరుఁ డొక్కనాఁడు పా

వననలింబులం దడిసి జిప్స విశ్వాతిరస్థలంబున

దనువమభిప్రయద్రుమఁజ్ఞానోదగఁ గెల్గిన శైవవిష్ణుముల్

మన మలరంగఁ దాల్చి శరమృద్ధనలింగముఁ బ్రాణలింగమున్. 250

క. హస్తాంబున సంక్రమించి విరచద్వాసీకుడై జాతజీ

దస్తారాధిపభానుభానులతన్ దానైక్యఁడై యుష్మత

న్నిస్తం ప్రోజ్జ్వలూర్తివై విషముతుల్ నెక్కొల్చి యొగంబుచే

మస్తాద్యదమునీ జీవితమునంబుఁడయి డ్రోవన్ వెనన్. 251

గీ. అనుమానోల్పిష్టారంభాంతరంబు, వెనలేతకోటిరవిప్రివిలసనంబు

నగుతేజ బొకండు తక్కిరతదేశ, లింగమున గూడి హరుఁ బొందె లీల నెగసి.

భవబంధములగు తత్సృకు లధికులు కాత్మసరణివోఁ దత్తమపుక
మంత్రచైవిజ్ఞానా, హుతిగా భావించి రంత యోగ్యపాక్షాత్. 253

వృహసియమూర్తితనువందలిధూమము సర్వదిక్కులక
గ్రమ్ముచు మీఁద రాలు సమరద్రుమనిర్వృత్తున్నప్పిగం
ధములతావి గల్పి ఎటధామవిహారుల సప్తికాచబృం
దిమ్ములఁ గప్పె నీలజలప్రపతివక్షమహాస్పహాయమై. 254

గీ. సిద్ధరసమున వేధించుచెనఁటిలోహ, దశము లమలసమన్వృత్వకలన వెలుఁగు
నట్లు భేచరు లుద్భటునంగధూమ, నంగమునఁజేసి శంభువేషములు గనిరి. 255

నీ. తాలపగ్రహారకృతుచ్చరంబులొ, జడల సైంధవశకలో బెడఁగుకొనఁగ
బంధురపరిణిధకంధరాంతరములఁ, బసిమిదేరెడిచేడువిసము అమర
ఘనకాటాభవక్షసింకలమీఁద, వెరకొన్న పెడపాఁచసహలు దెరయ
శరదభవిభగ్రహారవిగ్రహంబులఁ, గంతుభస్మాంగరాగములు గగ్గిమ్ము

గీ. వజలుడాకాళ్లయందు నైవస్వత్రుచ
తావనంజ్ఞోభకరవిరుద్రచక్ర
మూద్ర లింపొందఁ దద్రుద్రమూర్తిఁ దాల్చి
నిలిచె గంధర్వతతి వెండిరచులు చెఱఁగి. 256

గీ. అగురుం డిట్లు దేవరయందు నైన, రాత్రి గంధర్వతతి చిత్రరఘుఁడు వచ్చె
తెలివిలోదుర నెందై నఁ దిరుగ నటకీ, తంబు చని వేములి వటేంద్రంబు డాయ.

క. కాయలురాల్చినమావిడి, సోయగమున నిట్లు మిత్రోహస్యం బగుచుక
దూయనితద్భూజముఁ గని, హోయచుచుక గుండె వగిలి యతివిహ్వలుండై. 257

మ. పిల్లముఁ జాట్టల బంటులక సుభటులక బేర్పుచ్చి యందంద లోఁ
గళఁగు మూలు విధాత నమ్మఁ గరుణం గావంగ రావే మరా
నలకోదండ! యటంచు మొక్కిమ్మఁ బొరలుక తవ్వంహవా గమ్మఁగో
నల నశ్రుతో జడిచూచ బిట్టారలు గంధర్వేశ్వరం దెంతయుక. 258

ఉ. మోచితి మగ్గికాపథరముక శరదివ్యసమంబు లన్నియుక
జూచితి నవ్వభోగములు చూచినవారలు నవ్వ నుద్భట
క్రిచరకాంగధూమములు చెందుట గానమి యామనంతకుక
గాచి పృథాలి కిచ్చినప్రకారము లోచన మదీయసిద్ధిక. 259

- క. తమలఁచినయత్నంబులు, సమకూరుచునుండు నెపుడు సక్కర్మలకుఁ
దమలఁచినయత్నంబులు, సమకూరవు దుష్టకర్మసంభవులకుఁ.
- క. నమ్మితి శంకరువాక్యము, నెమ్మనమానఁ బడ్డపాటు నిష్ఫలమయి నా 7
కుమ్మలికంబు ఘటించెఁ ద్రియమ్మగునే నన్ను నేఁచ నట్లజ! నీకుఁ. 283
- ప. అని యశేకప్రకారంబుల విరభముఁజేరఁడుఁడై చిత్రరథం దాకొంకనంబు
నేయ నమ్మగఁగ్రాత్రంబునందు గురువియోగవ్యధాదోమాయమానమానమందై
యమ్మలింపుచుఁ గ్రమ్ముచేదనల నపగతనిదుండగు ముంజభోజనరేంద్రుం
డయ్యాకోశం బాకర్ణించి వంచలించి యిది యేమిపరిచేవనంబొక్కొ? ఇప్పి
త్వనభూమినుండి యాడుగక విడువనివేలందై యతివేలంబగు నమాద్రీ
ఘోషంబునుం బోరె భీషణంబగుచు వీతెంచుచున్నయది దీని సరయుదముగాక
యని కాలభైరవంబగు కరాళకరవాలంబు శేలం గీలించి శైలశృంగంబు డిగ్గు
సింగంపుఁగొదమయ్యంబోరె హక్మ్యంబు డిగ్గనుటికి పిటికిదనంబు వోడఁటిమి
రత్నపాణిప్రభావటంబులం దమస్వమాదయంబు విరియింపుచు నొక్కరుండ
యొక్కదనొక్కొక్క నిర్ణీద్రవేగంబున రుద్రీభూమి దాయు జని త్రనోదనంబు
నకు నాదికారణంబున నిశాచరు నుదారప్రభావాతిశయంబునజేసి కనుంగొని
నాలి యతని నుద్దేశించి యిట్లనియె. 283
- ఉ. ఎవ్వఁడ పిపు ధైర్యముఁజే యెచ్చెద విచ్చట నెద్ది కారణం
లెవ్వఁడు నిన్ను నిష్కృపత నింట్లముచేసెను నేటిదాఁక నే
నెవ్వరి నిట్లు దుర్దేశల కిక్కగఁ గన్పించఁ జెప్పుమన్న వాఁ
డవిభులోడ నిట్లనియె నల్లన గద్దకంఠనాథుడై. 284
- క. ఏమని చెప్పుదుఁ జెప్పిన, నేమి యొనర్పంగఁజాలు దీనిది భువన
స్వామి యగునట్టియాశ్వరు,చే మును నియమింపఁబడియెఁ జరపుణ్యునిధీ. 285
- క. ఏవుణ్యాసాధ్యకడుపున, నోపురుపవరంస పుట్టువొందితి నాహ్వా
లైవంబు పాపె నీపలు, కాపాదితనవనుధారసావిష్కృతియై. 286
- చ. అనఘవిచార! నాదులెఱఁ గంతయఁ జెప్పెద నీదుపేరు పెం
పును వివరింపు నా కనుడు భూవరుఁ డిట్లను ముంజభోజాఁడే
జనవతి నేను విశ్వబాధసంఘామతంబగు నిష్వరంబు నా
యనికి దగఁ మచీయగురుఁ డుద్భటుఁ దారయ భూతపుంగవా. 287

గరువయోగమునందేసి గాసిల్లి వినుగుచు నిద్రించుటంబున నిద్రలేక
కఠంబ యొక్కచూర్మస్థలంబున మేను వైచియించునవసరంబున నీయాక్రం
శం బహుదం బగుచు విసంబధిం దీవి సరయుదముగాక యని పఠంబుగా
వచ్చితిం బొచ్చెంబుగాదు నీతెలుఁ గెటింగింపు మమకు నహ్యుబరవరుండు
హర్షాదంబరంబులు మనంబునఁ దెవఁగొన ససంభ్రమంబుగాఁ బటలెంచి
కృతవందనూడై భూపురందరున కిట్లనియె. 268

క. జనవర! మును తారవలనక, వివియించుడు నీవశిష్టి విసుటకు ఫలమై
కనుగవకుం దోచితి వికర, గనుగొంటిని కాపమోక్షకల్యాణంబుక. 269

సీ. వివవయ్య! భూప శాస్త్రతంత్రమెల్ల గంధర్వనాథుఁడఁ జిత్రరథంఁ డవంగఁ
బరగినవాఁడ మున్నగుమేళ్యరున కొక్కనెపమున ద్రోహి నై కుపితుడైన
యద్యేవుకినుకఁ జయ్యనఁ బికాచాకృతిఁ, జేరితి నాలోడివారు నేను
జేరి తత్కృపకల్పి శ్రీయృష్టటారాధ్య, గురుశ్రుణుధూమంబు వొరయునాఁడ

గీ. కాపమోక్షంబు గాంచునిశ్చయము పడసి, యావటంబున నుండితి నిన్నివార్లు
కర్మమునఁ జేసి యాపుడు పద్గంబువారు, ముక్తు లయించన నా కిట్లు మోశమయ్యె.

క. తగుగు సార్యభౌమునకుఁ బ్రాణముపొగిలు వైననిన్ను హృ
ద్రాగముతోడఁ గంటి వసుధానిర! నెవ్వగల్గెఁ బాసి నీ
వేగతి నైన నాకయినయూదురవస్థఁ దొలంగఁజేయు గు
ర్యాగమదర్శితంబయినయ్య జనావనపై భవంబునక. 271

మ. మదవధ్యంపినునంబునం బొడమి సామర్థ్యంబుచే సాధున
• మృదలక్షిం బొడలించి విశ్వజనతానాన్యస్థితిక మించి డు
ర్మదవాదిద్విససింపామైన భవదారాధ్యుడు నాకైనతు
చ్చదశం దీర్చు కుశేక్షఁజేసె నకటూ! సర్వజ్ఞుఁ డైయుండియుక. 272

గీ. ఆది నుద్భుటమూర్తి కామరిచేత, నేను మొదలైన భవరుండ్ల కాప
ముక్తులంగఁ జేయదని తల మోచి వచ్చి, నన్ను కేషీంచె నేఁ డిట్లు వరపరేణ్య
చు, నటుఁగనివాఁడు గాఁడు విభిరేంగితజేది భవస్థులంబు తా
ముచెనొకాక యేను వటమందిరసీమఁ దొలంగి దిక్కులక

గుఱించి బుభుక్షై చనుట కొంత దంపక జేగించి యే
డైల శివునందు నయ్యె జగతివర! యేమనవచ్చు నామెడక, 274

వ. కలువవిమార! యేనొకటిఁ గంటి మనంబున మత్స్యచారముక
దెలియనివాఁడు గాఁడు భవదీయగురుఁడు మదీయమృతా

కలనఁ దొలంగఁజేయఁగలకార్యము నీతల మోప నుండి కీ
రులఁ బొదలించుపొంటె ననుఁ బోవుక మానె విము క్తిబుచ్చెకా.

సీ. శరణాగతతానందక్షణంబుచే, వచ్చుపుణ్యంబు కైవసము నేయు
దుఃఖాతురత్వంబు దొడికిన నోనాడఁ, డామాటఁజేయబద్ధుఁడృతిజ్ఞఁ
డగుటకు సకలభూతాళి ప్రభూతహృద్గంబున వచ్చెరుపడుచునుండఁ
బ్రబ్ధినకేరబ్ధురంబున మజ్జారె!, బలిబలి యనుగడుపానకేగఁ

గీ, గిన్నరులు పన్నుగులు సిద్ధభేదరులును, బోల విద్యాధరులు గూడి పొగడుపలు!
లురుతరంబయ్యా దిక్కులు నొరసి మించి, చూచుజనులకు నానందకోభవంబు

వ. ఇట్లు మంధానమహీధరమధ్యమాననుభావయోధిధ్యాసంబు విడంబింప నన్నపీ
మహేంద్రుండు గంధర్వరక్షణాంధ్రై ప్రాణబంధంబుతోడ నవంధ్యసంధ్యాధుర
ధరత్వంబు సంబంధింపఁజేసి గురుచరణస్మరణపాఠీఁబుండై కళాళికరవాలంబు
గలఁ గీలించి శకాంకశ్శర్యుగుఁడయి.

27

కా. ఓకంవిర్పవిత్రోధి! యోపురహరా! యోహ సైచర్యాంబరా!
యోకాంతాశితదేవా! యోశశిధరా! యోశద్భుగర్భార్పితా!
యోప్రానునహర! యోహరిహరా! యోమేరుతాజానవా!
అకర్ణింపుము నామేష్టవము దేవా! నామదేవా! శివా!

27!

సీ. కారణంబులు నీవ కార్యజాలము నీవ, భావజ్ఞానపు నీవ భావ మీశ
జనకుండపును నీవ జన్యవస్తువు నీవ, పాశ్రీపకుండపు నీవ పాశ్రీయ మీశ
అధారమును నీవ యాధేయమును నీవ, భోక్తవ్యమును నీవ భోక్త వీవ
రక్షకుండపు నీవ రక్షణీయము నీవ, హర్యంబు నీవ సంహర్త వీవ

గీ, పూజకుండ వీవ పూజ్యంపుఁబొడపు నీవ, వాచకుండ వీవ తలపోయ జాన్యమీశ
జ్ఞానమును నీవ చూడంగ జ్ఞాని వీవ, నిటలతోచన! సకలంబు నీవ నీవ.

279

మ. పరవాంభోజము లోచనత్రితయభాస్వల్లీలతోఁ గూడఁ బ
ద్మదళాక్షీమణియోర్లు మేనఁ దిరమై మత్తిల్లఁగక రూపనం
పద సొంపొందియు రూపదూరపరతక భాసిల్లుచున్నట్టి ని
న్నిదమృగంబు చిత్తులిన పశుమే? యీగన! యెవ్వారికే.

280

సీ. నీయంద పొడమును నీయంద పొడలుదు, నీయంద విలయించు నిఖిలజగము
సకలతరాచరాసక్తుండ వగు దీవు, రత్నంబులోనిసూత్రమునుబోలె

జ్ఞప్తునందు నర్పభాం పాడకట్టుకై ఓడిఁ బ్రకృతి నీవై వసించు
మధ్య మధ్యత మాద మాద్యంతవిరహితమై వెలుగొందుమహిమ మీ
జ్ఞఁడ నడుద్రుఁడ నఁ వాగ్విభుఁడ నంగఁ

దగినశాస్త్రాంతరంబులు నాల్పి నీవు
భ్రమము సమకూర్తు వెలుగనిప్రాకృతులకు
నీమహత్త్వంబు చిత్రిం నీలకంఠః.

281

చ. పవిత్ర మున్ను భేదరూపాలు మానఁ గుతించి లేవలొఁ
గనుఁగొనినాడ వుద్భట జగన్నుతమూర్తి యతఁడు పూనుని
పుని గొడ యయ్యెనేపురభంజన యేమియనంగవచ్చు నీ
యనుపమసత్ప్రభావ జటా! వికటాచరణంబు చూపదే?

282

మ. అనుచుకా భేదరత్నకాంక్ష మతిదైర్యస్ఫూర్తి చేడట్టి ప
ట్టినతెంపుకా విడకున్నాజానకుఁ గంఠేకాలుఁ దిష్టంబు నీ
ననుకూలస్థితితోడ రాదొడఁగెఁ దారాగంబునైనంది గొ
బ్బున నుత్పాదపవల్లనై కంచలస్ఫోంద్రహారాయై.

283

జనగన్నద్యుతిపుంజింఠినానాదిగ్వితానంబు నీ
గానవి శేషగుంభిమఁ బోద్యక్తింకిణీకారణం
దరణి త్రాంతుక కేతవంబు నగుచుకా బొల్పొందునున్నగ్ధహే
రంబున వచ్చె నద్యుండు కామద్యేషిపార్వ్యంబునకా.
పరమఁటం జనుదెఱి రత్తటి విమానాయాధులై సిద్ధకి

284

కా. అగభ్యర్థనమధర్మచరణమహానాగాధినాథుల్ మనో
త్త్యగభాకరభూవిభుతతితో నాలోలహారాలితో
గాగంబుల సాంగవరములతో నుద్దామహర్షంబులతోకా.

285

ద్యేష్టా జ్ఞాప్తాండంబునం దక్కినయత్నరక్షణలపరే యలు సహనతనస్సార
మయ్యలగు మంథనిమంథకుంభోదరనంది కేశ్వరభృంగిటిప్రభృతిపారిషదప్రంప
లును వింద్రాణ్యాదికూర్మకలును నింగ్రాదిదిక్పాలకులును నామదేవాదితత్త్వ
లును గరుడాద్యంజయిండలేశ్వరులును బ్రహ్మాదివృధానదైవతంబులును వదైవ
తాసార్వభౌమపిఠుండ సమందానందకందళితకృపయారవిందులై చనుదేస
సంభవకరాస్ఫాటితశూరిభేరిగభీరభాంకారంబులును రంభాదితిదళపుర
మంథరకళ్యాణగానశాకోలాహలంబును సమరత్రిపరిగళితసుమనస్సముద్రంబును

సంభూతసాంధ్రమధురసాస్వాదమతాంధపుష్పంధయసంకారంబులును దు
నారదప్రముఖముఖనిగ్ధతనిర్దళజయజయకల్పపాప్తవంబులును దిక్కులం బిహ
మహాత్మహంబునం బ్రత్యక్షంబైనయుక్తవాహునం బ్రదక్షిణప్రదాన
లక్షణభక్తి నోనస్త్విధరాధ్యక్షుండు కరకమల పుటకునాపాటనంబు నిటలం
నలంకరించ నంబురితపులకాంకురుండై యుదారస్వరలున నిట్లనియె. 21

రగడ. శ్రీకంధర! గంధేభముఖజనక, శీతాంశుకరాశోభిభూభర
కాకోదరవల్లభహారలతాకలిత! నుధీజనపద్మదివాకర!
నిటలచటులశిఖినేత్రమహాల్కానిర్భూతాంతక! నవభాఖండల
చటుకరుదారసభరితకటాక్షుని, పాతకృతార్ద్రీకృతబుధుండల!
శ్రీమత్కైలాసమహీధరనర, శిఖరస్థలవివరణపారాయణ;
చామికరభూమిధరబాణా, సన! శిలీముఖనారాయణ!
త్రీపురపురంధ్రీజనఫాలాంచల, తిలకమృగమదహరణశిర్షట!
కపటద్విపరాద్విపితులాధివ, కర్కశచర్మచటేవృతకటిట!
వ్యాతభవపాశ మహామునిసేవా, హేవాకసమంచితపదసంజ
కృత! దురహంకృతిదక్షాధ్వరదశ, గీర్వాణశిఖుటపాటనటు
భుజగీకృతయువతిమహాసీ, మంతసరణి, నురుచిరసీమాధ్యక్షులసద్గణ!

278

చటులహిమాచలజామాత్యత్వన, శంపదబుద్ధిసమూర్తితమజా
మిసమిసనునుబలుచును నెకలగును, మెసవగైకొనఁ గడుక ధరియిం
నొసల నెసఁగుశిఖిజనమున మసరుమ, నోభవుమెత్తనిచ్చ నియించితి
బలువగు చరశుపువరుచముఖంబునఁ, బరశుమహామరవరుచిదశించితి
జలధరపటలముచెలుచును గిరికొను, పామజనతిదర్శం బెట్లించితి
పార మెటుంగక కవిసినమృగ్యువు, పాల నలుగురుఁ గహిల శ్రీతావ్యమివ
వారిమగంటిమి నెమరుజలంధరు, వాలుఁగొని కడిమి యుడుగక ట్లంచెట 279
వారినిధులు పరి నేకాగ్రవమై, వోడియచూపిన పటమెత్తి భి
దారుచిపివహుచపలఱుతచి, ర్తములు గలంచుట కావట మెత్తివి
హరితాడీరమణులు ని స్పరియ న, హంకారము చూపిన చిన్నందితి
అరుణజటామండలమధ్యమున ము, కావగ నెలకొనఁ గడుఁ బెన్నందితి
శుభాకాలము తప మొనంధ స భవ, పతిచెలికారము నువక్యతి చేసితి
మిహి పదమగు సాబగున గినిసివక్రతు, కృగమును బలుఁడగొని పదనేసితి

- క. అంచితపుష్ప! లల గన పట్టినవిజయధామనిఁ గమరక్షఁగాఁ గాంచితి
 స్వంచితభక్తి కింకరమునుమానున, నలిరాజముకియి ల్నిఁగ్రహించితి
 కంఠబద్ధులగు లఁగాఁ దత్కాలతపయోగమున నోహోయనివలసితి
 కాంచనగిరి దానానుగుహసలఁ, గామటకును నిరవధిక్వచ చిరికితి
 వ. మున్నుద్భూత విబురముగ మోఁదిన,బలమందనవంతుఁ శేషట్టితి
 రించితి నమ్రహృత్కులుకుల మెఱుంగుట, దట్టపటుచూకాలము శేషట్టితి
 యానబు నరం స్వయంబున గగనము మోచిన నంచిత బల్లింపితి
 మ. ముఁదీ హస్త న్యధురావంబగు,నయ్యాశ్వరీశబ్దముఁ జెల్లించితి
 యచరస్మప్తిస్థితియ,న ధాను నీపాలివయై రగు
 దనముం ద మమేయ మనాత్మమమగు,నాచరత్త్వవిభూతియు నీదగు
 దనరమ నింతఁతని గురుతింపఁగ నా,నీరజభవముఖ్యులు శేర రవఁగ
 మనభవపాశనిబద్ధులు మాన్య,గ్జను లర్పించురె నీమహిమఁ గనఁగ
 భక్తజనావనవరతంతరిత చే,నట్టుము నన్న గుణత్రయభాస్వర!
 భక్తిమృత్తిఫలదాయక శంకర! భూ శేక్య! దైత్యర్యవికస్వర!
 చందంబునఁ బొగడుమ,హిచక్రాధీశుమిఁద నీశ్వరఁడు కృపా
 దరణం. కటాక్షపాత,పాశమృగం బొడవఁ బలుకు బలుమ్మనుభవితీక. 287
 శరమందై నిను మున్నాటికి, నీచ్చెద వర మెన్నియైన నీ వడుగును శ్రీ
 కా. అగంధర్వకానుడు భూవరుఁ, దచ్చంద్రీకిరీటుఁ బలుకఁ బ్రాంబలి యగుచుకా.
 త్యాగంబుకా వశింత చిత్తమునఁ గల్గినమేటివి నీవు పార్వతీ
 కాగంబందునఁ జేంచుశేఖర! దివస్వతిముఖ్యనిలింపమానిని
 చేర్చి భావు ప్రసిద్ధత పరాగవిరాజితపాదపద్మ! ఘే
 త్రనిక మనువు కావమవాయ ననుగ్రహింపవే. 289
 ఉ. భూమివై నకా ద్భవించిన,యాంబుటగురునిపూని యాడేర్చుటకై
 కేనును విశ్వనాథాయు మితని వా,లాయమ్ముగఁ దరుణహరిలాంఛనమకుటా! 291
 పదపరాశిచై విజగదాత్మకసవతు పయ్యదీంద్రబాహువ
 బిజివద్విదీప్తిఁ గని నివ్వగండుచు గంధర్వశృంగం
 నాధు కావున.

ఈ ఆనిభిలాషి నాధుభవ స్తమ మస్తమ మోచినంతఁ దే రంజునాను దే
 జోనిధియై మణిమయఃకుంభనవర్ణకిరీటహారయై దిక్కులం బిహ
 మానిహారగుచ్ఛనభ్రమండలమండితుండై వియచ్ఛకుం బదక్షిణప్రదాన
 దానివడెడ్డవోడఁ బ్రయశాక్యతిఁ దార్చె విచిత్రసంకదక్షిణాటంబు నిటలం
 గి. రాజగురుభక్తికిని భక్తరాజపాల, శంకరుఁడు గోరికంది వగ

దగుటకును సర్వ కృతంబు లొరయనదు, నన్యుతానేక మొదఁ
 పి. అంతట నిఖిలార్థశ్రవణరూపాత్ముఁ డత్యనుపమభక్తిసమగ్రుల
 షీతిపతిగురుభక్తికిని జితశుద్ధికి, మాన్యతపాలనన్మహా కార
 రక్షణభక్తికిఁ బ్రయదిశస్వాంతుండై, పలుకు నవ్విభు మహిపాలవ
 చినుము నీయనవద్యవృత్తంబునకు మోద,మందితిఁ బటుభక్తి నుర్వి నింకఁ

గి, గొప్పసమములు పాలించి మాన్య వెంచి
 దిశల నిర్మలసత్త్వర్ధిఁ డెరివి నించి
 నాదుసాలోక్యలక్ష్మి పొందంగఁగలవు
 పొమ్ము మది సంకయము మాని పురమానకున.

వ. అనునపరంబున హస్తోత్కర్షణంబున నద్భుతపాశ్చర్యపండగుమద్భటుం
 పానంపదభిరామస్వాంతుండై కృతపందనుఁడగు నమృహికాంతు కంబుల
 దంబుల నాదరించె తక్కినమరకిన్నరగరుడోరగాదులు నాడ్యించి
 బ్రకంఠించి చిత్రాంగండును ననుభరాకళతు సగింపుచు గుం
 తులగుప్రభుభావం గూడి వ్రుంచె సంకకాంతపండు సంతర్ధానంబు
 చరితార్థుఁడగునంజభోజండు నిభనగరంబుఁ బ్రవేశించె సంక.

నీతియుఁ బెంపు సొంపు నతిస్మృతికీర్తియుఁ దేజసుకా మహా భరి
 ఖ్యాతియు వృద్ధిభృందఁ జతురంజాధిపేష్టితభూషణంబు నే
 కారపవారణంబుగఁ బ్రీయంబున నేలుచునున్నాడ్రీ సోపన విన్నందితి
 పేతుఁడు ముంజులండులఁ పుష్పాబ్రుదుడు సగ నెలకొని గడుఁ జెన్నందితి
 కాలము తప మొనరి నీ సోపనలికారము నవధికి చేసితి
 నపుడు హృదయగు సాబగున గినిసక్రతు, కృగమును బలు దెగగిని పడనేసితి

౧. అంచితపుణ్య! లక్ష్మీకాన్తే తగుసుద్భటమూర్తి నిత్యని

ర్వంచితభక్తిక్రియైశ్చైవ వింటిమి ముక్తికామిని

కంపితచేతులని నీ గంటిమి మూర్తకేమపీ

కాంక్షనగ్నిదహనం దేవతామయదోమయకా. 299

౨. నున్నదృఢాశ్రయగు నన్ను గలదరి తన్నిర్యాణకాలంబున గొంతవన

రించితి నమ్మహావేదముననుగుణంబు గెటించిచి మమ్ము గృతార్థులం జేయజే

యనను సరం దమ్మహమ్మి కల్పరియె. 300

౩. నున్నదీ మామక దేశిని త్రిమాత్రు పద్విజ్ఞానిమర్కాత్మకుం

దనముం దాధ్యండు సర్వశాస్త్రవిదుం దావ్యానుండు నానందముం

దనరక నన్ను గృహ్యం జేయగను నిత్యం బీశ్వరధ్యానమా

జనముం దత్తునభక్తభాంధవకథాసద్దోష్టి బంధించినకా. 301

౪. పరిమానందరిసాక్షి దేవి కరుణాపారిణి నా కిప్తిమా

హరుభక్తావశసర్వభావోగి మజ్జాపించి జన్మాంబుధిక

దరణంబొంతగల జేయవే యనిన నాధన్యుండు శేతత్కథక

వరసుండై కనక బల్మె మున్నటుల నే వర్ణింపు మీ కిచ్చుడుకా. 302

౫. అగంధర్వులకానకాగణముచే నార్కకళకరుండు త

త్త్యగంబుకా వరమిచ్చి వారికిని నాత్మాబోధ్యులం గూర్చి తా

గగంబందునఁ బల్మె నుద్భట త్రిలోకారాధ్య! నీ విష్ణు డు

ద్యేగి జాన్వంగ మర్త్యదేశికుణావిష్టోడ తాటొప్పగుకా. 303

౬. భూనులైనకాకి యనుపుణ్యుహానగరంబునందునకా

నేనును విశ్వనాథుం దన నిర్మితి వద్దదయాజ్ఞకగ్నికా

భూనమరూపియై విజగదమానోటుల విస్తృతాత్ములై

జనివృద్ధిప్రి గని విష్ణుగగండును నుండు రంధ్రులకా. 304

౭. నా

కావున.

- కా. మాయశంఖున నుద్భవించి చతురామ్న యాగమాన్యైక
స్థాయిప్రస్ఫుటపీఠకైవదిధిస్థాంతంబు నద్విక్కులక
నాథయం బొప్పుగఁ జేరి మానసహృదావంబుగా శిష్యులు
(చ్చా)తుంబొందఁ గటాక్షదీక్షలనొనఁ సరక్షించు భవా
కా. నీవంశం బభివృద్ధిఁబొందు జగతి న్నిరేజనంతానన
ద్వానం బొప్పు ననేకు లార్యు లతులఁచుభ్యాశక్తిర్దుష్టదక్ష
తైవస్థాపితవేదికాస్త్రివిదులై కాసింతు ర్నారాధ్యకై నిట
తీవిక లోకములందు నాడుకృప రెట్టించు నారంభక.
- క. కావున మదాజ్ఞఁ గైకొని, భావించ నయోనితననతి యెరుక
గావింతుము గంధర్వలం, బ్రోవఁగ నైవాగ్నిధూమమును నైక్యమునక.
- గీ. అనిన నాఁగాకయు శివునాజ్ఞ...కుసాహాయ్యుడవుకమ్ము నన్నియెడల
ననిన నట్లని వర మీయ నంత విశ్వనాథు ఘర్మజలంబున నవతరించె.
- ఉ. అంతట వేదవేదు అగునార్యు లురస్థిరలింగపేటికా
భ్యంతరపామహాత్రిపుటనం...భితబ్రహ్మ సేజముక
కంతుశతాంగసాష్టవము గర్భగృహస్థితిదవ్యయావముక
వింతగఁ జూచి చూచి మనె విస్మయమొందుమఁ జిశ్చిరూపులై.
- క. ఈమహిమ యెట్టిదో మనఁకామికిముం గూర్చు డలచి కాకినతి దాఁ
చేమింక బ్రత్యక్షంబై, పామరులను బ్రోవఁ గురుభావముఁ దాల్చెక.
- మ. అజుమక మానముతోడ విశ్వవతి నాతెల్పింజువం జేర్చినం
తన గన్మోక్షు భుటిలై ... కు నాధ్యానంబు...తోచని
ట్లనియెక మామకహంకు నుద్భటు సమాఖ్యా రాధ్యశబ్దంబు చూ
చిన తద్బ్రహ్మముఖోద్భవోత్తమముచే విఖ్యాతిఁజెందెక భువిక.
- ఉ. శంక యొకింత లేక ద్విజసంఘము లెల్లడఁ గూడి పాదముల్
నింక యడతీరిన ను నీమముతో నుపవేశ మొంది ప
త్మకజశ్రాజలక దినిపి పానమై తగుకన్యకాదిభ
వ్యుచరదానముల్ ఒసఁగి వడ్డలఁ డీగురుమూర్తిదీనక.
- క. అని కాకివిశ్వేశ్వరుఁ, డనుచుమమ్ముమసురభణి నాడిన మోక్ష
మున మేలుకాంచి యుష్ఫటుఁ, గని తచ్చరణముల వ్రాల్చి కాంత నులించిర్.
- కా. అనారల్ విని రాజమంత్రినచివవ్యాపారముఖుల్ ప్రభు
నైవోద్ధారయి గోటిమన్మథసమక్రాంతాంగునిక ఉద్భటుక

- సే చీకరమంతదీక్షల కుభశ్చి లాంచి గ్రాహులయ
 పా రిగ్భాంబను హానముల్ ఒనంగ నారాధ్యవ్రభృత్ వర్ధరేత్. 315
- ఉ డ్ధాగ్రైవసీక్షి గురూత్తముఁ దుష్టతులఁ దీక్షితాశ్రియం
 దుష్టు లిష్టులగు లని మాత్తులు చెప్పియు లింగధారణల్
 కుంకుమములఁ దలఁపఁ గూర్చంగ ధాజులు ముత్రివర్ణముల్
 చిత్తములుఁ జిగుర్చంగను శిష్యులును గురుపూజ చేయఁగాల్. 316
- గురుచరిలింగపూజ లింగగూర్చంగ ముష్టతు కంఠఁ గంఠసం
 హరుఁడు ప్రసన్నరూపమున నన్నియుఁ దానయి నిత్యసేవముల్
 జనులంగ వచ్చి తత్ప్రేమము నాటఁగా న నరంబుఁ జెడి యీ
 కరణి నవృత్త్యుడై మెలఁగఁగా మహిమాన్వితుఁ డయ్యె సురవరేత్. 317
- శిష్యులలో నుబాధి యాక ధరించురుఁడు
 నుగుణమణిగుణసౌభాగ్య నుందరి యను
 శేరుగలిగినకూతురఁ పెండ్లి చేసె
 ముష్టటారాధ్యునకు నీశ్వరుండు డెలువ. 318
- స. అట్లు గావున. 319
- కా. శ్రీకంఠావరమూర్తి దుర్మతలతాశ్శ్రేణిలఁకరింబు ను
 శ్లోకుల్ సంతత తత్త్వవర్ణనపరుల్ కుద్ధాత్ము నాచార్యమా
 దాకల్పంబు వినప్రకల్పకము వేదాంతార్థసేత్పత్వల
 శ్రీకంఠాశను సాంద్రభక్తిఁ గొలుతుల్ క్రియుద్భటారాధ్యులల్. 320
- మ. జనియించె చారుమానసంబునఁ చితాచత్వంబు మాన్పించి ది
 వ్యనికాయంబుల శంభుమూర్తిఁ గనఁ జేయఁజాలెఁ గైలాసశ్రే
 లనివాగంబునఁ గల్గెఁ బట్టము బాధన్యాహ్వాత స్త్రీదటల్
 జననసౌభాగ్యము క్తి కరవి శక్యంబై వర్ణింపఁగాల్. 321
- శి. వరశమాకరల్పవృష్టపుంగవులచే, బోలె విష్ణానవిచ్ఛూర్తిఁ గాంచి
 శ్రీప్రభావవత్ప్రీత్యోదకములచే, బోలె శానవన్మత్తిఁ బొందఁజాలి
 రాధాకారంభవిస్మేరేహరుములచే, బోలె నాహ్లాదంబు చాలఁ జాల్చి
 ఇల్లిప్రభాసాంద్రజాతిరత్నములచే, బోలె నలంకరియాశ్రీల మెఱసి
 బిసు నిఖిలజగంబు లెవ్వనివిమల, భద్రగుణములచే నష్టిభాగ్యకారి
 సాధనేకసంకల్పదిగిజనురభి, యుద్భటస్వామి యచ్చుతోద్యోగి చెయు. 322

- సీ. అన్యసేనులు చతురాన్నయవీధికి, కాందికినులు వరసిందగిరి
భారవాసులు పుణ్యపరిపాకకనచే, నూరదయ్యలు తగ్గిరిదృష్టి
కన్నులు లభిపత్నకల్పన గూర్చి, దానశాంధలు పెట్టిగనయె
బాగయానులు శంభుసంపూజనాశేలి, నైశ్చితు లనవద్యనిష్కళి
- గీ. సకలదేశికరాజన్యమకుటనూత్న, నర్మకాండకమై అధారాధ్యక్షున
యొప్పుటారాధ్యవంశపయోధి, బుట్టివట్టిగారుచంద్రు లక్షధర్మకవిదలు.
- వి. ఇట్టిభిలజగజ్జేయమానంబగు వన్యహాసవంశ, లలితహాసభాగ్యభాగ్య
కంటె క్రమక్రియలుబాంబుల నగనగన, తనరంజు లలితమించి బిచే
బునకు నాకరంబును, విభవంబునకుఁ బ్రభుండు, ధర్మంబునకుఁ గూర్చి
భద్రంబునకు మాచియు, అంగంబునకు శరణంబు నై విశాకశతాపము
బున నాంగీరఁబాస్వత్వభారద్రాజగోత్రంబునకుఁ బాత్రంబయ్యె నె
కలలోలిపివల్లవికునందు మాకోల్లానకరుండును వేల్పుపాలుపున విలాషి
భుండు... మల్లికార్జునగుతుండుదయించు నతండు.
- మ ప్రణమద్భుకేరీటకోటిఘటితచాగ్నిమర్తర్మచ్చట
ఘృణీకీర్తిమూర్తిపాదపద్మండు బుధక్షేమంకడుం డింద్రవా
రణవంతాంబలరంగరంగదురుసారస్సాగసత్కీర్తి ని
... మత్త్యపారగుండు కీర్తిమ్యండు సామ్యం డిలక.
- క. ఆమ్మికార్జునగుర, స్వామికే బోలియగురుండు జరియించి దికా
పామజక్యపుత్రుఁడట, చామలతికాయమానపాండ్రయకుం డై.
- సీ. కాంగీరీదేవికి నబ్బుఖుండునుబోలె, నాసోలివాన్యనర్థాంగక్షే
యైవకాంగికి స్వయంభువుగారు జగంబు భద్రాంబికానేత యగును
... .. క్రిభవా, నీభగ్గయై మహాపాభవమున
గల్గవారలకు శంకరదేశికస్వామి, యావిగ్ధునిచు నాయలఘుమతికి
- గీ. గౌరమా, పాణనాథుండు కంబుయకుండు, సోమనాథయ్య యాయనమాను
లింగవారాధ్యుఁ డారాధ్యలేఖిభుండు, మల్లికాపల్లభుండు కీర్తివల్లపుం.
- క. మానాధశ్రవణాగ్ని, డాత్మవిరుఁ డాహ్నయాధిపాలైకపా
వనజహ్వః చలం డించితస్మృతికథాన్యాసండు చాక్యాకజై
ననదీల్లభకుంభసంభవుండు జన్మబోండు మన్మయ్యలిం
గనకుక మల్లమమం గమారుడయి గంగాంబానునోభర యై.

321

323

325

వి.

327

స్వరాజధ్యక్షుఁ డగుచున్నతనవర్తనలైరి సత్ప్రభా
 యోగ్యులకుఁ జూపఁకృపావరతంత్రబుద్ధి సా
 ష్టమర్కతరుభంగదదానగుతాధ్యుఁ డుర్వరా
 పాపైక పార్వతికి భర్త దగుఁ)మలికార్జునుం డిలక.

329

అపిద్యాత్మిక యుగ, నాగముకు న్నాథుఁ డగుచు నానావిధస
 గమమేందుఁడు పుట్టు ను, రాగమహాదైత్యుఁ డాద్యుఁడై పతి ధామక.
 జంపతులకుఁ గలిగెడు, భూజనమందారకాభి పురహరపూజా
 పాజిష్టుఁడు పుణ్యఫల, శ్రీజన్మఫలము చంద్రశేఖరుఁ డెలమిక.

331

అపిద్యాత్మిక భృంగము మరుక్కంటేత కావర్తలో
 గుగ్గిలమైగిపయోధాద్యమతటివోద్యులవాటిమచ
 త్యాగిగోరసమస్తకిర్తినిధి తైవారాధ్యముఖ్యుండు వే
 ధాంగా త్కృడు చంద్రశేఖరుండు భవ్యపాభవుం డుర్వరక.

332

కంటిల పునఁబుఁ గూర్పుట శశియయ్యు, గోపకకర్తవలు దొడుకఁ డెచట
 క్షయిముల్ త్రి దర్శింక రత్నరుఁ డయ్యు, జిహ్వసంచారము సేయఁడెచట
 గోత్కంఠ నూర్చుం డయ్యు, రాజదూరస్థితిఁ గాల్గఁ డెచట
 పురి దేవతావిభుఁ డయ్యు, గోత్రివిశేషంబు గూర్చఁ డెచట)
 మరకాభి యయ్యు, గోయ్యదనమున నిర్తింపఁగోరఁ డెచట
 బలమంత్రరహస్యసిద్ధాంతవేది, చంద్రశేఖరగురురాజచక్రినిర్తి.

333

పాద్యశ్రీజనగీర్తికిర్తి పరమైశ్వర్యాద్యవిద్యనికా
 యాధ్యయోగ్యుని చంద్రశేఖర
 ...ధ్యాన్వితజాహ్నువీను(తు)లఁ గాంచుక బుక్రలక మన్మనా
 రాధ్యాధ్యాసమాఖ్యలక దినమణిపారిలేయకుజ్యేతులిక.

334

ఇది యుద్ధుట దేశికమణి, సుభినుతాచారభావనంతిచందం
 బొంబించు నీ ... , ... భిలనుంగళసిద్ధుల్.
 సారమతులకుజహలు, హాళివస్త్రాత్రమనకు హర్షిల్ల రమా
 సారము (వోల)నూతులు, కైరవమీతురాకఁ బొంగఁగా శేర్పునోకో!.

335

336

ప. కాశన మహా.....మహాశ్వరాచాకాగీమణుని గానుక
 నుద్యటారాధ్యులచరితంబు వినుటకుఁ గాంక్ష చేసితిరి ఏమన నీయింద్రుని
 నుజస్యసింహితినందునను గుణంబు పరిగ్రహించి తనిమీందు
 శౌనకాదులకు మేదురామోదంబు సంపాదితంబుచేసి వారిచేత సర్వభం
 యధేచ్ఛుఁబుగం జనియె నని.

క. ఈకథఁ జదివిన వ్రాసిన, లోకులు భవబంధములకు లో ...

... ... సమహా,లోకంబున నుండఁగలరు లోకులు మే ...

మ. అనవంకారనిరంకుశప్రతిభదివ్యస్త్రీ సద్యదు
 స్తవకుంభవ్యయగంధసారవముదాకన్వనానల్పశో
 భినక్తిప్రియ విచిత్రాజనపరా భా ...
 ... నాపితృవంశ శంభువంశేనాసావధానాశ్మతా!

క. పటవనమునేత్రజాటి,తటతటినికటులనినదధారారణయో
 ద్యటభేరీభాంకార,న్ముటఘటనా యాచకాఘశోకశ్రుటనా!

మా. ...శాలనుధీమణిభాలఁచస్తుతసాందిక్యపా

హర్షవతావజితంబుజబాంధక, హరహిమారనుధా...

32

హామరాశ మహారుణీయమ,హాన్ముటంకీర్తిగృహాకులని

స్తార ... , రకనన్యమధానిధి.

62

గద్యము.

ఇది శ్రీమదేవ్యరగురుస రేణ్యుచరణారవిందపట్టరణసకలకళాభరణ

రామసార్యమృత్తి మకవిజనమిత్ర మమారిభారతి

విరుడాభిరామ రామలింగనామధీయ ప్రణీతంబైన

శ్రీమదేవ్యటారాధ్యచరిత్రం బనుమహా

ప్రబంధంబునంకి స్వర్ణంబును

దృతీయాశ్వాసము

చంద్రామృతము.

విక్రే సెంటు ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ

లిమిటెడ్ బొంబాయి.

(Fire - Life - Marine)

ఈ రోజులలో జీవిత భీమా కంపెనీల యావశ్యకమును తీరించి విస్తరించి వ్రాయబడినది. లక్షలకొలది ప్రజలు తమ జీవములను భీమా చేయించుకొనుటయే వీని యుపయోగమును వేరొజ్ఞులుచున్నది. ఈ ప్రజాసామూహ్యమునకు వీని సౌకర్యములు లక్షను బోధపడలేదు. ఈ భీమాకంపెనీలుకూడ ప్రైవేటు బ్యాంకులవలె దివాలాతీయుననునది కేవలము భ్రమ! ఏ జీవితభీమాకంపెనీయనలే దివాలాతీయుట కవకాశములేదు. అట్లుని కొట్టికొలిపి విదేశభీమాకంపెనీల కొసంగుట సరియో? విదేశపు కంపెనీ మాచేయుట దేశమునకు గొప్పనష్టము. క్రై సెంటుభీమాకంపెనీ స్వదేశీయులు, ఇందులో క్రిమియుములు ఇతరకంపెనీలలో కంటే చాలతక్కువ, చాలవీలైన నవీనపద్ధతులుగలవు. క్రమపట్టక క్రియములు వెంటనే యిచ్చివేయబడును. వివరములు:—

బి. టి. వరదాచార్యులుగారు,

ఏజెంటు, గవర్నరువేట, బెజవాడ.

హాలాస్యమహాత్మ్యము.

నుల్లింపల్లి బుచ్చికవివరప్రసీతి మైనది ఆ కన్యానముల వద్యకాశ్యము. పిరికి రాయల్ బుటలు. ఇది సాంద్రపురాణాంతర్గత కంకర సంహిత యందలి కథ. భారతవర్షము హాలాస్య క్షేత్రమగు మధురాపురిలోని క్రి. నుండలేకొద్ద సామంతి హాలాస్యము రేడి లిలుగు వర్ణించబడినది. ఇందు వైద్యము, రసాయనము కుద్ది. సంహితము, వైద్యము, సామన్యము అవ్యక్తము, నిర్మలాక్షిక పరిక్ష, మంత్రకాస్త్రము, మొదలగు పెక్కువిషయములు విశ్రులముగాఁబ్రకటించబడినవి.

పల్లె 1-1-1

విలాసము:—ఈ హాలాస్యము ప్రాచీన కాల, తెలుగువాడ.

డి పీ రి యం టల్ ఇన్ డస్ట్రీయల్స్,

ఇంజనీర్స్, కంట్రాక్టర్స్ అండ్ మర్చంట్స్,

గవర్నరువేట, బెజవాడ

మేము ఇండ్లు, రోడ్లు, పల్లపువ్యవసాయమునకు కావలసిన కాలవలు అనకట్టలు మొదలగు కట్టడములకు ముమ్మారులు చేయుట, పెంపుచేయుట వగైరాలకు కావలసిన ప్లానులు, యంత్ర మేటులు వగైరాలు తయారుచేయుదుము.

చెరువులక్రిందను, బావులక్రిందను జరుపబడు వ్యవసాయపు సాధనములను గురించి సలహానిత్తుము.

ఇండ్లు మొదలగుఅన్ని కిమ్మతుకట్టి పంచిపెట్టుట, కట్టడములను కొలతలువేసి పనికి కూలివగయిరాలు పరిష్కరించుట; భూమి సర్వేచేసిపంచిపెట్టుట మొదలగుపనులు మేము జరుపుదుము.

జెల్టావ్యవసాయములకు కావలసిన సదుపాయములను గురించి పరిపాలనావారికి అనగా పి. డబ్లియు. డి. వగైరా అధికారులకు విదపరచుట మొదలగు సహాయము చేయుదుము.

వ్యాజ్యములు దాఖలు చేసికొనుటకు దావాకు అవకాశము క్రమమైనప్లానులను (Suit Plans) తయారుచేసి తగు యివ్వటమే నుతో మేము యివ్వగలము.

ఆంధ్రదేశముందుగల జమీందారిగ్రామాదులలోగల నీటివతులను పరీక్షించి సాధ్యమగునంత భూమిని సాగుక్రిందికి తెచ్చుటకు ఆదాయములను అభివృద్ధిచరచి మెరకగ్రామాదుల నీటిని తొలగించి జెల్టాగ్రామములకంటె ఫలవంతమగునట్టివిగా చేడవలయుననియు మాయత్తుము.

ఇట్లు

ప్రతిపాటి శోభనాచలం,

Managing Engineer

